

TIGHT BINDING BOOK

UNIVERSAL
LIBRARY

OU_198320

UNIVERSAL
LIBRARY

OUP—23 —4—4—69—5,000.

OSMANIA UNIVERSITY LIBRARY

Call No. K 922
A21M Accession No. K 29

Author ^{ALMA} G. S. O. T. N. S. O. S. G. S. O. T. N. S. O. S.

Title ಮಾಧಾಲ್ಯ ರೂಪ ೨.೨೬೪ ಲೈಬ್ರರಿಯರ್

This book should be returned on or before the date last marked below.

ಶ್ರೀ
ಮಹಾಪುರುಷ ಬಿಷ್ಣುಪ್ರಯ್ಯನವರು

ಶ್ರೀ ವಿರೂಪಾಕ್ಷ ದೇವಾಲಯ
ಗೋಪುರಕ್ಕೆ ಬಲಿದಾನ

ಲೇಖಕರು :

ದಿ. ಅಪಟಿ ಅನಂತರಾಯರು
(ಶಾಲಾ ಶಿಕ್ಷಕರು)

Post Graduate Library
College of Arts & Commerce, O. S.

ಪ್ರಕಾಶಕರು :

ಶ್ರೀ ಬಿಷ್ಣುಪ್ರಯ್ಯ ಮಹಾಪುರುಷ
ಮೈಸೂರಿ

-X-

ಜಿಲ್ಲೆ : ನರಡು ರೂಪಾಯಿ

ಮುದ್ರಕರು :

ಸಾ. ಅ. ಹೊಸಕೇರಿ

ಹಿಜರು ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯಯ್ಯ,

ಧಾರವಾಡ

೧೯೬೨

ನೋಡಲ ಮುದ್ರಣ : ೧೦೦೦ ಪ್ರತಿ

ಬೆಲೆ : ರೂ. ೨=೦೦

ಪ್ರಕಾಶಕರು :

ಶ್ರೀ ಬಿಷ್ಣುಪ್ಪಯ್ಯ ಮಹಾಪುರುಷ

ಮೇವುಂಡಿ

(ಪೋ. ಬೆಲವಗಿ ತಾ. ಹಾನೇರಿ)

ಮುನ್ನುಡಿ

ಈ ಗ್ರಂಥವು ಒಂದು ವಿಶಿಷ್ಟ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಹೊರಟಿದೆ. ನಾನು ವಕೀಲಿ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ, ಸುಮಾರು ೫೦ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ, ನನ್ನ ತುಸು ದೂರದ ಅಪ್ಪರಾವ ಮಹಾಪುರುಷ ಬಂಧುಗಳು ತಮ್ಮದೊಂದು ಬಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ನನಗೆ ವಕೀಲಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು. ಆಗ, ಅವರ ಮನೆತನದ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ಕೇಳುವ ಪ್ರಸಂಗ ಬಂದಿತು. (ಈ ಮನೆತನದವರಿಗೆ ಮಹಾಪುರುಷರೆಂದು ಅಡ್ಡಹೆಸರು ಮತ್ತು ಮನೆತನದಲ್ಲಿ ಮೂರೇ ಹೆಸರುಗಳು. (೧) ಬಿಷ್ಣುಪ್ಪಯ್ಯ, (೨) ಶಿವಪ್ಪಯ್ಯ, (೩) ಮಹಾದೇವಪ್ಪಯ್ಯ, ೧ನೇ ಬಿಷ್ಣುಪ್ಪಯ್ಯ, ೨ನೇ ಬಿಷ್ಣುಪ್ಪಯ್ಯ ಮುಂತಾಗಿ; ಅವರ ಮನೆತನದವರು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಹಂಪೆಯ ಮಹಾಗೋಪುರವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿದರೆಂದು ಕೇಳಿದೆ. ಆ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ ಮನೆತನದಲ್ಲಿ ಎನಾದರೂ ಕಾಗದಪತ್ರಗಳು ಅವಿರೋಧವಾಗಿವೆ ಎಂದು ಕೇಳಿದೆ. ಅವರು ಅಂಥ ಕಾಗದಪತ್ರಗಳೇನೂ ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲವೆಂದೂ ಆದರೆ ಮನೆತನದಲ್ಲಿ ಪರಂಪರಾಗತ ಒಂದು ಸಾಂಪ್ರದಾಯವಿದೆಯೆಂದೂ ಅವರು ಹೇಳಿದರು. ಅದಾವುದೆಂದರೆ ಪ್ರತಿ ಹುಣ್ಣಿಮೆಯ ದಿನ, ೭೦-೮೦ ಮೈಲುಗಳ ದೂರದಲ್ಲಿರುವ ಹಂಪೆಯ ಗೋಪುರಕ್ಕೆ ಬಲಿಪಾಸು ಮಾಡಿದಳೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುವ ಲಕ್ಷ್ಮೀಬಾಯಿ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ನೈವೇದ್ಯ ಕೊಡುವ ಸಂಪ್ರದಾಯವು ಮಾತ್ರ ಇನ್ನೂ ಮುನ್ನೂರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಅನ್ಯಾಹತವಾಗಿ ನಡೆದಿದೆ ಎಂದು ಮಾತ್ರ ಹೇಳಿದರು. ನನಗೆ ತುಸು ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು. ಆದರೆ, ಕಾಗದಪತ್ರಗಳೇನೂ ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂದ, ನಾನು ಸುಮ್ಮನೆ ಕೂಡ್ರಬೇಕಾಯಿತು. ಆದಕಾರಣ ಇಷ್ಟು ದಿವಸ ಸುಮ್ಮನೆ ಕುಳಿತಿದ್ದೆ. ಆದರೆ ಈಗ ಆ ಬಗ್ಗೆ ಬಲವಾದ ಆಧಾರ ದೊರೆತಿದೆ. ಅವೆಂದರೆ, ಮೂಲ ಬಿಷ್ಣುಪ್ಪಯ್ಯನವರ ಸಂಸ್ಕೃತ ಚರಿತ್ರೆಯು ಮುಂತಾದವುಗಳು. ಆ ಸಂಸ್ಕೃತ ಚರಿತ್ರೆ ಮುಂತಾದ ಮೂಲ ಆಧಾರಗಳಿಂದ ಇದೀಗ ಈ ಗ್ರಂಥ ಮುದ್ರಿಸಿದೆ. ಆ ಗ್ರಂಥದ ಹಸ್ತಪ್ರತಿಯು ಕೆಲವು ದಿನಗಳ ಹಿಂದೆ ಪೊಸಪೇಟೆ ಶ್ರೀ ನಾರಾಯಣಭಟ್ಟ ನಾರಾಯಣದೇವರಕೆರೆ ಇವರಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿತು.

ಆ ಪ್ರತಿಯನ್ನು ಶ್ರೀ ಅನಂತರಾವ ಅಪಟಿ ಎಂಬ ಅಲ್ಲಿಯ ಕಾಲಾ ಮಾಸ್ತರರು ದೊರಕಿಸಿರುವರು. ಅವರ ಆಧಾರದಿಂದ ಅವರು ಈ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಬರೆದು ತೆಗೆದಿರುವರು. ಶ್ರೀ ಅಪಟಿ ಮಾಸ್ತರರು ವಸ್ತುತಃ ಬಡವರು. ಆದರೆ ಬಿಷ್ವಪ್ರಯ್ಯನವರ ಮನೆತನದ ನಿಸ್ಸೀಮ ಭಕ್ತರು. ಸಾತ್ವಿಕರು ಧಾರ್ಮಿಕರು. ಅವರು ಈ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ದೊರೆಕಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿಯೂ ಅದನ್ನು ಭಾಷಾಂತರಿಸಿ ಬರೆಯುವದಕ್ಕಾಗಿಯೂ ಅತ್ಯಂತ ಪರಿಶ್ರಮಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ದುರ್ದೈವದಿಂದ ಅವರು ಕೆಲ ದಿನಗಳ ಹಿಂದೆ ತೀರಿಕೊಂಡರು. ನಿಜವಾಗಿ, ಈ ಗ್ರಂಥ ಹೊರಟಿದ್ದರ ಶ್ರೀಯವಿಲ್ಲವೂ ಅವರಿಗೆ

ಈ ಬಿಷ್ವಪ್ರಯ್ಯನವರ ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದಿರುವ ಅನೇಕ ಪನಾಡಗಳನ್ನು ನಂಬಿರಿ, ಬಿಡಿರಿ. ಆದರೆ ಲಕ್ಷಾಂಶಂಭೆಯವರ ಬಲಿದಾನ ಮಾತ್ರ ಪನಾಡವಲ್ಲ. ೪೦-೫೦ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆಯೇ ನಾನು ಹಂಪಿಯನ್ನು ನೋಡಲಿಕ್ಕೆ ಹೋದಾಗ, ಇದು ಬಿಷ್ವಪ್ರಯ್ಯನವರ ಗೋಪುರವೆಂಬುದನ್ನು ಕೇಳಿದೆ. ಅಲ್ಲಿಯ ಅನೇಕ ಅಂತಸ್ತಿನಲ್ಲಿರುವ ಲಕ್ಷಾಂಶಂಭೆಯ ಶಿಲಾಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ನೋಡಿದೆ. (ಆ ಶಿಲಾಮೂರ್ತಿಗೆ ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಸುಣ್ಣವನ್ನು ಬಳಿಯುತ್ತ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಅವರ ಫೋಟೋ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕೊರಟಿಲ್ಲ) ಅಲ್ಲದೆ, ಬಿಷ್ವಪ್ರಯ್ಯನವರ ಶಿಲಾಮೂರ್ತಿ (ಫೋಟೋ), ಅವರಿಗೆ ದೊರೆತ ರಸಲಿಂಗದ ಮೂರ್ತಿ (ಫೋಟೋ) ಇವೆವು ಬಿಷ್ವಪ್ರಯ್ಯನವರ ಚರಿತ್ರೆ ನಿಜವೆಂದೇ ಹೇಳುತ್ತವೆ

ಬಿಷ್ವಪ್ರಯ್ಯನವರ ಕಾಲವು ೧೬೦೦ ಸುಮಾರು ಇರಬಹುದು. ಏಕೆಂದರೆ, ಇವರ ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಮಾಧ್ವಮತದ ಶ್ರೀ ಸತ್ಯಬೋಧಸ್ವಾಮಿಗಳವರ ಉಲ್ಲೇಖ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ. (ಪುಟ ೬೨)

ಈ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಮುದ್ರಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿ ಶ್ರೀ ಬಿಷ್ವಪ್ರಯ್ಯ ಮಹಾಪುರುಷ ಮೇವುಂಡಿ ಇವರನ್ನು ನೆನೆಸುವದು ಅಗತ್ಯ.

|| ಶ್ರೀ ಸಿದ್ಧಿವಿನಾಯಕ ಪ್ರಸನ್ನ ||

ಸಿವೇದನ

ದಕ್ಷಿಣ ಕಾಶೀಕ್ಷೇತ್ರ ವೇಣುಪುರಿ (ಬಿದಿರಹಳ್ಳಿ)ಯ ಕ ಗಂ. ಶಾಲೆಗೆ ನಾನು ವರ್ಗಾಯಿಸಲ್ಪಟ್ಟೆನು. ಅದು ಸನ್ನ ೧೯೪೪ನೇ ಇಸ್ವಿ ಕಾಲವಾಗಿತ್ತು. ವೇಣುಪುರಿಯು ಪುರಾಣ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಕ್ಷೇತ್ರಸ್ಥಾನವು. ಅದರ ಈ ಮಾತು ಕೇವಲ ಕರ್ಣೋಪಕರ್ಣದ್ದಾಗಿಯೇ ಉಳಿದಿರುವುದಲ್ಲದೇ ಅಧಿಕೃತವಾಗಿ ಪ್ರಕಾಶಿತವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದರಂತೆಯೇ ಅದರ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ಇರುವ ವಿಠಲ ಪುರ, ರಂಗಾಪುರಗಳು ಸಹ ಪವಿತ್ರ ಕ್ಷೇತ್ರ ಸ್ಥಾನಗಳೆಂದು ಹೆಸರುವಾಸಿಯಾಗಿವೆ. ಪಂಪಾಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ಪಾವನಗೊಳಿಸಿದ ಶ್ರೀಮದಾದ್ಯ ಬಿಷ್ಣುಪ್ರಯ್ಯನವರು ವಾಸ, ತಪ, ಧ್ಯಾನ, ಅನುಷ್ಠಾನಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ ಪುಣ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳು ಇವು. ಶ್ರೀ ಕೈಲಾಸನಾಥನು ತನ್ನ ಗಣಸಮೂಹದೊಂದಿಗೆ ಶ್ರೀ ಕೈಲಾಸದಲ್ಲಿ ವಿರಾಜಿಸುತ್ತಿರುವಂತೆ ಶ್ರೀ ವಿರುಪಾಕ್ಷೇಶ್ವರನ ಪೂರ್ಣಾಂಶದಿಂದ ಅವತರಿಸಿದ ಶ್ರೀ ಬಿಷ್ಣುಪ್ರಯ್ಯನವರು ತಮ್ಮ ಭಕ್ತಗಣಗಳೊಂದಿಗೆ ವಿರಾಜಿಸಿ ಪಾವನಗೊಳಿಸಿದ ಪುಣ್ಯಕರ ಸ್ಥಾನಗಳು, ಅದರ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಎಲ್ಲ ಚರಾಚರ ವಸ್ತುಗಳು ಕಾಲಚಕ್ರದ ಹೊಡೆತಕ್ಕೆ ಶಿಲುಕದೇ ಇರುವಂತಿಲ್ಲ. ಎಂದು ಪ್ರಕೃತಿಯ ನಿಯಮವಿದ್ದಂತೆ ತೋರುತ್ತದೆ. ಅಂತೆಯೇ ಅತ್ತ ಪಂಪಾಕ್ಷೇತ್ರವು ಹಾಳು ಹಂಪಿ ಆಯಿತು. ಇತ್ತ ವಿಠಲ-ರಂಗಾಪುರಗಳು ಹಾಳ. ದೇಗುಲಗಳ ಬೀಡಾದವು. ಅದರ ಪಂಪಾಕ್ಷೇತ್ರ ಹಾಳು ಹಂಪಿಯಾದರೂ ಅದರ ಐತಿಹ್ಯ, ಪುರಾಣ, ಮಹಾತ್ಮ್ಯ ಮತ್ತು ಪಾವಿತ್ರತೆಗಳು ಪ್ರಕಾಶಿತವಾಗಿ ಕೀರ್ತಿಶೇಷವಾಗಿ ಉಳಿದಿರುವಂತೆ ಈ ವಿಠಲಾಪುರ, ರಂಗಾಪುರಗಳ ಐತಿಹ್ಯ, ಮಹಾತ್ಮ್ಯಗಳೂ ಅದೇಕೆ ಪ್ರಕಾಶಿತವಾಗಬಾರದಿತ್ತು ? ಎಂದು ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಹಳ ವ್ಯಾಕುಲವೆನಿಸಿತು. ಆ ವ್ಯಾಕುಲವು ನನ್ನನ್ನು ಸುಮ್ಮನೆ ಕೂಡಗೊಡಲಿಲ್ಲ. ಆ ದಿಶೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಹಂಬಲವು ಬೆಳೆಯ ಹತ್ತಿತು. ಅದರಂತೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದೆನು. ಅದರ ಆ ಕಾಲವು ಅನುಕೂಲವಿರಲಿಲ್ಲ. ಕರ್ಣೋಪಕರ್ಣಗಳಿಂದ ಬೆಳೆದುಬಂದ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದನಾದರೂ ಗ್ರಂಥಲೇಖನಕ್ಕೆ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವಂತಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೆ

ಪ್ರತಿಕೂಲ ಕಾಲದ ಫಲವಾಗಿ ಆ ಕಾರ್ಯವು ಅಲ್ಲಿಗೇ ಸ್ಥಗಿತವಾಯಿತು. ಆ ನಂತರ ಹವಿನೈದು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲಾವಧಿ ದಾಟಿದ ನಂತರ ಈಗ ನನ್ನ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಪುನಃ ಚಾಲನೆ ದೊರೆಯಿತು. ಮೇವುಂಡಿ ಇನಾಮದಾರ ಇವರು ನನ್ನ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹನೆ ಕೊಟ್ಟು ಬಹು ಪರಿಶ್ರಮದಿಂದ ಅಧಿಕೃತವಾಗಿ ಬರೆದಿಟ್ಟ ತಮ್ಮ ಪೂರ್ವಜರ ಮಹಾತ್ಮ್ಯವನ್ನು ಒದಗಿಸಿ ಕೊಟ್ಟರು.

ಶ್ರೀಮದಾದ್ಯ ಬಿಷ್ವಪ್ರಯ್ಯನವರ ಚರಿತ್ರರೂಪ ಪುರಾಣವು ಸಂಸ್ಕೃತ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಅನುಷ್ಟಪ ವೃತ್ತದಲ್ಲಿ ಶ್ಲೋಕವುಳ್ಳದ್ದು ಇತ್ತೆಂದೂ ಅದು ಅವರ ಮನೆತನದಲ್ಲಿ ಪುರಾಯಣ ಗ್ರಂಥವೆಂದು ಗಣಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತೆಂದೂ ಹಿರಿಯರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಅದು ಎಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಮಾಯವಾಯಿತೋ ತಿಳಿಯದು. ಅದನ್ನು ದೊರಕಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿ, ಬಹಳನಾಗಿ, ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದರೂ ಸಾಧ್ಯ ವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಯಾರೋ ಒಬ್ಬ ಭಕ್ತರು ಪುರಾಣದ ನಕಲನ್ನು ಕೇವಲ ಎರಡು ಸರ್ಗಪೂರ್ಣ ಮತ್ತು ಮೂರನೇ ಸರ್ಗದಲ್ಲಿ ೩೩ ಶ್ಲೋಕಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಮಾಡಿಕೊಂಡದ್ದು ಹೊಸಪೇಟೆಯಲ್ಲಿ ವೇದಮೂರ್ತಿ ನಾರಾಯಣಭಟ್ಟ ನಾರಾಯಣದೇವರಕೆರೆ ಇವರಲ್ಲಿ ಇರುವದೆಂದು ಅಕಸ್ಮಾತ್ ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಅದನ್ನೇ ಮೇವುಂಡಿ ಇನಾಮದಾರ ಶ್ರೀ ಬಿಷ್ವಪ್ರಯ್ಯನವರು ದೊರಕಿಸಿ ಕೊಟ್ಟರು. ಅದನ್ನು ನಾನು ಈ ಚರಿತ್ರ ಲೇಖನಕ್ಕೆ ಆಧಾರವಾಗಿ ಇಟ್ಟು ಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಈ ನಕಲು ಸಂಸ್ಕೃತ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದದನ್ನು ಗಣೇಂದ್ರ ಗಡದ ಎಸ್. ಬಿ. ಕಾರಕೂನ ಎಂಬ ಸಂಸ್ಕೃತ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರು ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಭಾಷಾಂತರಿಸಿ ಕೊಟ್ಟರು. ಮತ್ತು ಹರಿಹರದಲ್ಲಿಯ ಸಂಸ್ಕೃತ ಪಂಡಿತರಾದ ವೇ ಮೂರ್ತಿ ಯಜ್ಞೇಶ್ವರ ದೀಕ್ಷಿತ ಇವರು ನಕಲಿನಲ್ಲಿಯ ಶ್ಲೋಕಗಳಲ್ಲಿದ್ದ ತಪ್ಪು ದೋಷಗಳನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಿಕೊಟ್ಟರು ಈ ಎಲ್ಲ ಮಹನೀಯರು ಮಾಡಿದ ಸಹಾಯವೇ ಗ್ರಂಥರೂಪತಾಳಿದೆ ವಿನಾ ಇದರಲ್ಲಿ ಗ್ರಂಥ ಲೇಖಕನ ಹಿರಿಮೆ ಏನೂ ಇರುವದಿಲ್ಲ, ಕೇವಲ ನಿಮಿತ್ತ ಮಾತ್ರನು.

ಈ ಪುಸ್ತಕವು ಕೇವಲ ಓರ್ವ ಮಹಾ ಮಹಿಮರಾದ ಸತ್ಪುರುಷರ ಚರಿತ್ರವಾಗಿದ್ದರೂ ಜನರಲ್ಲಿ ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮ, ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳ ಬಗೆಗೆ ಆಸೆ

ಬೆಳೆಯಿಸುವದೆ ಅವರ ಅವತಾರ ಕಾರ್ಯವಾಗಿದ್ದರಿಂದ ಆ ಕಾರ್ಯವು ಈ ಗ್ರಂಥವಾಚನದಿಂದ ಕೆಲಮಟ್ಟಿಗಾದರೂ ಮುಂದುವರಿಯಬೇಕೆಂತಲೂ ಜನತೆಯಲ್ಲಿ ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ವಾಭಿಮಾನವು ಬೆಳೆಯಲೆಂದೂ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಈ ಪುಸ್ತಕಕ್ಕೆ ಆರಂಭದಲ್ಲಿ “ವಿಷಯ ಪ್ರವೇಶ” ಎಂಬ ಹಿಂದುತ್ವದ ಮಹತಿಯ ವಿಷಯದ ಒಂದು ಪ್ರಕರಣವನ್ನು ಜೋಡಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಅದರಿಂದ ಓದುಗರಲ್ಲಿ ಧರ್ಮಭಾವನೆ ಬೆಳೆದರೆ ನನ್ನ ಈ ಸೇವೆ ಸಫಲವಾಯಿತೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತೇನೆ.

ಚರಿತ್ರೆಯು ಎಲ್ಲ ಅಭಿರುಚಿಯ ಜನರಿಗೂ ಉಪಯುಕ್ತವಾಗಬೇಕೆಂದು ನನಗೆ ಆಧಾರವಾಗಿ ಸಿಕ್ಕ ಸಂಸ್ಕೃತ ಶ್ಲೋಕಗಳನ್ನು ಕನ್ನಡದ ಲಿಪಿಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಬರೆದದ್ದು ಎರಡನೇ ಪ್ರಕರಣವಾಗಿಯೂ ಆ ಸಂಸ್ಕೃತ ಶ್ಲೋಕಗಳಲ್ಲಿ ಬೇರೆಬೇರೆ ವಿಷಯಗಳ ಭಾಗಗಳನ್ನು ಬರೆದು ಆಯಾ ಭಾಗಗಳ ಕೆಳಗೆ ಆ ಶ್ಲೋಕಗಳ ಅನುವಾದವನ್ನು ಎರಡನೆಯ ಪ್ರಕರಣವಾಗಿಯೂ ಕೇವಲ ಕಥೆಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಅವರ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ನಾಲ್ಕನೇ ಪ್ರಕರಣವಾಗಿಯೂ ನಿತ್ಯವೂ ಅವರ ಚರಿತ್ರದ ಸಾರಾಂಶವು ಸ್ಮರಣದಲ್ಲಿ ಉಳಿಯಲೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಪದ್ಯರೂಪ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಐದನೇ ಪ್ರಕರಣವಾಗಿಯೂ ಈ ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿಯ ಘಟನೆಗಳ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಉಂಟಾಗುವ ಸಂಶಯಗಳಿಗೆ ಮತ್ತರ ರೂಪದಲ್ಲಿ “ವಿಚಾರ ಸಂಕಲನ” ಎಂಬ ಆರನೇ ಪ್ರಕರಣವನ್ನೂ ಕೊನೆಗೆ ಪರಿಶಿಷ್ಟಗಳಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆಯವರು ಮಾಡಿದ ಸ್ತೋತ್ರಗಳನ್ನೂ ಮಂಗಳಾರತಿಯನ್ನೂ ಬರೆದು ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಪೂರ್ತಿಗೊಳಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಅಸಹಿ ಅನಂತರಾಯ

ಲೇಖಕ

ಪ್ರಕಾಶಕರ ಮಾತು

ಶ್ರೀ ಬಿಷ್ಣೇಶ ಚರಿತ್ರ (ವಿರೂಪಾಕ್ಷ ದೇವಾಲಯದ ಗೋಪುರಕ್ಕೆ ಬಲಿದಾನ) ಈ ವಿಷಯದ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಇದೀಗ ಪ್ರಕಟಿಸಲು ನಮಗೆ ಬಹಳ ಸಂತೋಷವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಚರಿತ್ರೆಯು ಒರಿ ಒಂದು ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಚರಿತ್ರೆಯಾಗಿ ಇರದೇ, ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ಶಕ್ತಿಯೂ ಒಂದು ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಇರುವುದನ್ನು ಧಾರಾಳವಾಗಿ ತೋರಿಸಿ ಕೊಡುತ್ತದೆ. ಕನ್ನಡನಾಡು ಇಂಥ ಎಷ್ಟೋ ಅದರ್ಶ ಮಹಾಪುರುಷರಿಂದ ಒಡಗೂಡಿ ಬೆಳಗಿದೆ.

ಈ ಗ್ರಂಥವು ಈ ಮೊದಲೇ ಪ್ರಕಟವಾಗುವುದು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಬಾಯಿಮಾತ್ರದಿಂದ ಈ ಮಹಾ ಪುರುಷರ ಜೀವನ ಚರಿತ್ರೆ ಕೇಳಿದ್ದೆವು. ಆದರೆ ಗ್ರಂಥರೂಪದಲ್ಲಿ ಇದು ನಮಗೆ ಲಭ್ಯವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ನಾರಾಯಣ ದೇವರ ಕೆರೆಯ ಶ್ರೀ ನಾರಾಯಣಭಟ್ಟ ಅವರು ಇದರ ಮೂಲ ಪ್ರತಿಯನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಟ್ಟರು. ಅದು ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಿತು. ಅದನ್ನು ಕಂಡು ನಮಗೆ ತುಂಬಾ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು.

ಅದನ್ನು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಬರೆಯಿಸಬೇಕೆಂಬ ಇಚ್ಛೆಯಾಯಿತು. ಗುರುಗಳೂ, ಹಿರಿಯರೂ ಆದ ದಿವಂಗತ ಅನಂತರಾವ ಆಪ್ತೆ ಮಾಸ್ತರರು ಒಹಳ ಪರಿಶ್ರಮಪಟ್ಟು ಈ ಗ್ರಂಥ ರಚನೆ ಕೈಕೊಂಡು ನಮಗೆ ಬಹಳೇ ಉಪಕಾರ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಅದರ ಕೈಬರಹ ಪ್ರತಿ ತಯಾರಿಸಿ ಮುದ್ರಿಸಲು ಕೊಟ್ಟು ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ನಿಷ್ಕಾಮ ಮನೋವೃತ್ತಿಯಿಂದ ಸುಮ್ಮನೆ ಕೂತರು. ಆದರೆ ಅದರ ಪ್ರತಿಗಳು ಹೊರಬರುವ ಮೊದಲೇ ಅವರು ನಮ್ಮನ್ನಗಲಿ ಹೋದರು. ಅವರು ಇರುವಾಗಲೇ ಅವರಿಗೆ ಈ ಗ್ರಂಥ ಪ್ರಕಟಮಾಡುವ ದಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದೆವು ಮತ್ತು ತಮ್ಮ ಒಂದು ಫೋಟೋ ಪ್ರತಿ ಕಳಿಸಲು ಕೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದೆವು. ಆದರೆ ಅವರು ಎಷ್ಟುಮಾತ್ರಕ್ಕೂ ಒಪ್ಪದೆ ಹೋದರು. ಅವರ ಈ ಮನೋವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಏನೆಂದು ಕರೆಯಬೇಕು ? ಕಡೆಗೂ ನಮ್ಮ ದುರ್ದೈವದಿಂದ ಅವರ ಫೋಟೋ ಸಿಗಲಿಲ್ಲ. ಅವರ ವಿಶಾಲ ಭಾವನೆಯ ಉಪಕಾರವನ್ನು ನೆನೆಸುವುದೇ ಅವರ ಭಾವಚಿತ್ರವಾಗಿದೆ.

ಕರ್ನಾಟಕ ಕುಲಪುರೋಹಿತರಾದ ಶ್ರೀ. ಆಲೂರ ವೆಂಕಟರಾಯರು ಸಂಶೋಧನೆಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಶ್ರೀ ಬಿಷ್ಣೇರ ಚರಿತ್ರವನ್ನು ಮೇಲಿಂದ ಮೇಲೆ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರಿಗೆ ನಾವು ಈ ಹಸ್ತಪ್ರತಿಯನ್ನು ತೋರಿಸಿದಾಗ, ಅವರು ಅತ್ಯಾನಂದಬಟ್ಟರು; ಅಲ್ಲದೆ ಈ ಪುಸ್ತಕ ಪ್ರಕಟವಾಗುವಂತೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹನೆಯನ್ನು ನೀಡಿದರು. ಅವರ ಅಶೀರ್ವಾದದ ಬಲದಿಂದಲೇ, ಈ ಪುಸ್ತಕ ಬೇಗನೇ ಬೆಳಕು ಕಾಣುವಂತಾಯಿತು. ಅವರು ಸ್ವಸಂತೋಷದಿಂದ ಈ ಗ್ರಂಥಕ್ಕೆ ಮುನ್ನುಡಿಯನ್ನು ಬರೆದುಕೊಟ್ಟಿರುವರು. ಅವರಾಗಿ ನಾವು ಅವರಿಗೆ ತುಂಬಾ ಋಣಿಯಾಗಿದ್ದೇವೆ.

ಶ್ರೀ ವೆಂಕಟರಾಯರಂತೆಯೇ ಅವರ ಮಕ್ಕಳಾದ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣರಾಯರು ನಮಗೆ ಬಹಳ ನೆರವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಬಂದಿರುವ ಎಲ್ಲ ಚಿತ್ರಗಳು ಪ್ರಕಾಶವಾಗುವಂತೆ ಅನೇಕ ರೀತಿಯಿಂದ ಸಹಾಯಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಕಂಪನಿಯ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣ ಪೋತದಾರ ಅವರು ಸ್ವತಃ ಓಡಾಡಿ, ಭಾವಚಿತ್ರಗಳ ಬ್ಲಾಕು ತೆಗೆದು ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟು ಅವು ಚೆಂದವಾಗಿ ಅಚ್ಚಾಗುವಂತೆ ನೆರವಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ಮೇಲೆ ಕಾಣಿಸಿದ ಎಲ್ಲ ಮಹನೀಯರಿಗೂ ನಾವು ಅತ್ಯಂತ ಕೃತಜ್ಞರಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಅವರ ಉಪಕಾರವನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಿದಷ್ಟು ಕಡೆಮೆಯೇ.

ನಮಗೆ ದೊರೆತ ಮಾಹಿತಿಯಿಂದ ಶ್ರೀ ಗುರುಗಳ ಚರಿತ್ರೆ ಇಷ್ಟು ಪ್ರಕಟವಾಗಿದೆ. ಮತ್ತೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಮಾಹಿತಿಯು ಯಾವ ಮಹನೀಯರ ಹತ್ತಿರ ಇದ್ದರೆ, ಈ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಯಾವುದೇ ಗ್ರಂಥ ಸಿಕ್ಕರೆ, ಕೆಳಗಿನ ವಿಳಾಸಕ್ಕೆ ದಯವಿಟ್ಟು ಕಳಿಸಬೇಕಾಗಿ ಬಿನ್ನಹ. ಅಂದರೆ ನಮಗೆ ಇದಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಗುರುಸೇವೆ ಮಾಡಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಕೊನೆಗೆ ಈ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಪರಿಶ್ರಮಪಟ್ಟು ಮುದ್ರಿಸಿಕೊಟ್ಟ ವಿಜಯ ಮುದ್ರಾಲಯದ ಒಡೆಯರಾದ ಶ್ರೀ. ನಾ. ಅ. ಹೊಸಕೇರಿ ಅವರಿಗೂ ರಕ್ಷಣಕವಚ ಮುದ್ರಿಸಿದ ರವೀಂದ್ರ ಪ್ರೆಸ್‌ದವರಿಗೂ ನಮ್ಮ ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳು.

ಮೇವುಂಡಿ, ಪೋ. ಬೆಳವಗ

ಬಿ. ಎಂ. ಮಹಾಪುರುಷ

೨೭-೧೧-೧೯೬೨

ಪ್ರಕಾಶಕರು

ಚಿತ್ರ ಪರಿಚಯ

೧. ಶ್ರೀ ಮದಾದ್ಯ ಬಿಷ್ವಪ್ಪಯ್ಯನವರು

ಮೂಲವುರುಷ ಶ್ರೀ ಬಿಷ್ವಪ್ಪಯ್ಯನವರ ಶಿಲಾಪ್ರತಿಮೆ. ಇಂದು ವಿಠಲಾಪುರದಲ್ಲಿ ಇದೆ.

೨. ರಸಲಿಂಗ

ಪರಮಾತ್ಮನಿಂದ ಮೊರೆತದ್ದೆಂದು ಹೇಳಲಾದ ಮತ್ತು ಇಂದೂ ಮಹಾಪುರುಷರ ಮನೆತನದಲ್ಲಿ ಪೂಜಿಸಲ್ಪಡುವ ಭಾರವಾದ ಮಹಾಲಿಂಗ

೩. ಗೋಪುರದನ್ನು—ಲಕ್ಷ್ಮಾಂಬೆ

ಬಲಿದಾನ ಮಾಡಿದ ಲಕ್ಷ್ಮಾಂಬೆಯ ಶಿಲಾಮೂರ್ತಿ. ಹಂಸೆ ವಿರುಪಾಕ್ಷ ದೇವಾಲಯದ ಮಹಾದ್ವಾರದ ಗೋಪುರದ ಎರಡನೆಯ ಅಂತಸ್ತಿನಲ್ಲಿದೆ.

೪. ಗೋಪುರ

ಶ್ರೀ ಮದಾದ್ಯ ಬಿಷ್ವಪ್ಪಯ್ಯನವರು ಕಟ್ಟಿಸಿದ ಮತ್ತು ಲಕ್ಷ್ಮಾಂಬೆಯವರು ಆಹುತಿಗೊಂಡ ಶ್ರೀ ಹಂಸೆ ವಿರುಪಾಕ್ಷ ದೇವಾಲಯದ ಮಹಾದ್ವಾರದ ಗೋಪುರ.

ಪ ರಿ ವಿ ಡಿ

ಅ. ನಂ.	ವಿಷಯ	ಪುಟ
೧	ವಿಷಯ ಪ್ರವೇಶ	೧
೨	ಶ್ರೀ ಬಿಷ್ವೇಶ ಚರಿತ್ರ ಶ್ಲೋಕಗಳು	೧೨
೩	ಶ್ರೀಮದಾದ್ಯ ಬಿಷ್ವೇಶರ ಚರಿತ್ರೆ	೩೭
೪	ಬಾಲಯೋಗ	೪೬
೫	ಗೃಹಸ್ಥಾಶ್ರಮ	೫೧
೬	ಸನಾಡ ಪುರುಷ	೫೫
೭	ಕ್ಷೇತ್ರ ದೇವತೆಗಳ ದರ್ಶನ	೫೯
೮	ಕ್ಷೇತ್ರಗಳ ಸ್ವಾಧೀನಕಾರ್ಯ	೬೪
೯	ಶಿಷ್ಯೋತ್ತಮ ಗೋಣೀಸ್ವಾಮಿ	೬೬
೧೦	ಗೋಪುರದ ಕಾರ್ಯಾರಂಭ	೭೧
೧೧	ಬಲಿದಾನ ಅಥವಾ ಗೋಪುರದನ್ಮು	೭೫
೧೨	ಶಿಷ್ಯೋತ್ತಮ ಅಂಗಧಾರಿಯು	೮೦
೧೩	ರಸಲಿಂಗ (ಮಹಾಲಿಂಗ) ಪ್ರಾಪ್ತಿ	೮೪
೧೪	ಶಿವಪ್ರಯತ್ನನವರ ಶಿವರೂಪತ್ವ	೮೬
೧೫	ಅನತಾರ ಸಮಾಪ್ತಿ	೯೦
೧೬	ಸದ್ಯರೂಪದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮದಾದ್ಯ ಬಿಷ್ವಪ್ರಯತ್ನನವರ ಚರಿತ್ರೆ	೯೭
೧೭	ವಿಚಾರ ಸಂಕಲನ	೧೧೬
	ಪರಿಶಿಷ್ಟ ೧	೧೩೪
	ಪರಿಶಿಷ್ಟ ೨	೧೪೩
	ಪರಿಶಿಷ್ಟ ೩	೧೪೫
	ಉಪಸಂಹಾರ	೧೪೮
	ಮುಂಗಲ	೧೪೯
	ವಂಶಾವಳಿ	೧೫೧

ನೂಲ ಸುರುಷ ಶ್ರೀನೂದಾದ್ಯ ಬಿಷ್ಣುಪ್ರಯ್ಯನವರು

ಪ್ರಕರಣ ೧

ವಿಷಯ ಪ್ರವೇಶ

ಯದಾಯದಾ ಹಿ ಧರ್ಮಸ್ಯ ಗ್ಲಾನಿರ್ಭವತಿ ಭಾರತ |
ಅಭ್ಯುತ್ಥಾನಮಧರ್ಮಸ್ಯ ತದಾತ್ಮಾನಂ ಸೃಜಾಮ್ಯಹಮ್ ||

(ಭ. ಗೀ. ೪. ೨)

ಅರ್ಥ:- “ಅರ್ಜುನನೇ ! ಯಾವ ಯಾವ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಗ್ಲಾನಿ (ಅವನತಿ) ಉಂಟಾಗುವದೋ ! ಅಧರ್ಮದ ಪ್ರಾಬಲ್ಯ ಹೆಚ್ಚಾಗುವದೋ ಅಯಾ ಕಾಲಕ್ಕೆ ನಾನು ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಅವತರಿಸುತ್ತೇನೆ ”

ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮವು ಲಯವಾಗದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಲು ತಾನು ಸದಾವಕಾಲ ದಕ್ಷನಾಗಿರುತ್ತೇನೆಂದು, ಭಗವಂತನು ಅರ್ಜುನನಿಗೆ ಮೇಲಿನ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ ವಚನವನ್ನೇ ಕೊಟ್ಟಂತಾಗಿದೆ. ಭಗವಂತನಿಗೂ ಕೂಡ ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮವು ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರೀಯವಾದದ್ದಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಇಲ್ಲದಿರಲಿಲ್ಲ. ತಾನು ನಿರ್ಮಿಸಿದ ಜಗತ್ತು ಸುಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಸುಗಮವಾಗಿ ಸಾಗ ಬೇಕೆಂದು ಆತನು ಬಯಸುವದು ಸಹಜವಲ್ಲವೇ ? ಅದು ಹಾಗೆ ಸಾಗ ಬೇಕಾದರೆ ಸಮಾಜರಚನೆಯ ರೀತಿ, ನೀತಿಗಳು ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರೋತ್ಸಹವಾಗಿ ಇರ ಬೇಕಾಗುವವು. ಅಂಥ ರೀತಿ ನೀತಿಗಳು ನಮ್ಮ ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲದೆ ಬೇರಾವ ಧರ್ಮಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ದೊರೆಯಲಾರವು. ಚತುರ್ವರ್ಣ, ಚತುರಾಶ್ರಮ ಮತ್ತು ಷೋಡಶ ಸಂಸ್ಕಾರ, ಈ ಪದ್ಧತಿಯ ತಳಹದಿಯ ಮೇಲೆ ಬೆಳೆದು ನಿಂತದ್ದು ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮವಲ್ಲದೆ ಬೇರಾವ ಧರ್ಮವೂ ಸಿಗಲಾರದು. ಈ ತಳಹದಿಯ ಮೇಲೆ ನಿಂತ ಧರ್ಮವೇ ಸಮಾಜವನ್ನು ಸುಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇರಿಸಬಲ್ಲದು. ಅಂತೆಯೇ ಭಗವಂತನು ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮದ ರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ಮೇಲಿಂದ ಮೇಲೆ ಅವತರಿಸುತ್ತಾನೆ.

ಇಲ್ಲಿ ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮದ ಬಗ್ಗೆ ಇನ್ನಿಷ್ಟು ವಿವೇಚನೆ ಮಾಡುವುದು ಅವಶ್ಯವಾಗಿದೆ. ಭಗವಂತನು ಚತುರ್ವರ್ಣಗಳನ್ನು ತಾನೇ ಉಂಟು ಮಾಡಿರುವನೆಂದು ಹೇಳಿದ ಮಾತನ್ನು ಕೇವಲ ಭಾವಿಕರಷ್ಟೇ ಒಪ್ಪಬೇಕಲ್ಲದೆ ಅಭಾವಿಕರಿಗೆ ಅಥವಾ ಧರ್ಮವಿರೋಧಕರಿಗೆ ಇದೊಂದು ಟೀಕೆಯ ವಿಷಯ ವಾಗುವಂತಿದೆ. ಯಾಕಂದರೆ ಮಾನವ ಕುಲದ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಆದಕೂಡಲೇ ಚತುರ್ವರ್ಣಗಳು ಉತ್ಪನ್ನವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಉತ್ಪತ್ತಿವಾದಿಗಳು ಅನ್ನುವ ದುಂಟು. ಮತ್ತು ಈ ಮಾತು ನಿಜವಾದದ್ದೂ ಆಗಿದೆ. ಮಾನವನಲ್ಲಿ ಕ್ರಮಶಃ ಸುಧಾರಣೆ ಆಗುತ್ತ ಬಂದಂತೆ ಚತುರ್ವರ್ಣಗಳು ಉಂಟಾಗಿರುವ ನೆಂಬ ಮಾತು ಸಿದ್ಧವಾಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗಿದ್ದು ಭಗವಂತನು ಹೇಳಿದ್ದು ಹೇಗೆ ಸತ್ಯ ? ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಯು ಸಹಜವಾಗಿ ಉತ್ಪನ್ನವಾಗುತ್ತದೆ.

ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮದ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾಗುವುದು ಹೇಗೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಅವಶ್ಯವು.

ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮವನ್ನುಳಿದು ಎಲ್ಲ ಧರ್ಮಗಳಿಗೂ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರೇ ಧರ್ಮ ಸ್ಥಾಪಕರು ಇರುತ್ತಾರೆ. ಆ ಧರ್ಮಸ್ಥಾಪಕರು ಗೊತ್ತುಪಡಿಸಿದ ತತ್ವಗಳೇ ಆಯಾ ಧರ್ಮದವರಿಗೆ ಸರ್ವನುಷ್ಠಾನದವುಗಳಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಅವರು ಹಾಕಿ ಕೊಟ್ಟ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಚಾಚೂ ತಪ್ಪದೇ ಪಾಲಿಸಬೇಕು. ಒಟ್ಟಾರೆ ಆ ಧರ್ಮಗಳು ನಿರಂಕುಶ ರಾಜಪ್ರಭುತ್ವವನ್ನು ಹೋಲುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮದ ಮಾತು ಹಾಗಲ್ಲ. ಈ ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಸಂಸ್ಥಾಪಕರು ಇಂಥವರೇ ಎಂದು ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಮೂಲ ಆಧಾರ ಗ್ರಂಥ ಗಳೆಂದರೆ ಚತುರ್ವೇದಗಳು. ಅವು ಬ್ರಹ್ಮನ ನಾಲ್ಕು ಮುಖದಿಂದ ಜೊರಟವು ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಮಾತಾದರೂ ಚತುರ್ವರ್ಣಗಳ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಂತೆ ಗೂಢ ಪ್ರಶ್ನೆಯೇ ಆಗಿದೆ

ಚತುರ್ವೇದಗಳಲ್ಲಿ ಮೊದಲಿನದಾದ ಋಗ್ವೇದವನ್ನು ಅರ್ಕಾಟಿಕ ಮಹಾ ಸಾಗರದ ದಂಡೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಆರ್ಯರು ರಚಿಸಿದರು. ಮುಂದಿನ ಮೂರು ವೇದಗಳು ಆ ಆರ್ಯರು ಭಾರತಕ್ಕೆ ಬಂದ ಮೇಲೆ ರಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟವು ಯಾವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅಕ್ಷರ, ಲಿಪಿ, ಓದು ಬರಹಗಳು ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದಿದ್ದಿಲ್ಲವೋ;

ಅಂಥ ಅನಾಗರಿಕ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇಂದಿಗೂ ಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಗದ ಸೂತ್ರ ಮಂತ್ರಗಳನ್ನೂ ರಚಿಸಿದ ಆ ಬ್ರಹ್ಮವಿಘ್ನನವರು ಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪರೇ ಅಲ್ಲವೇ? ಈ ವೇದಗಳನ್ನೂ ರಚಿಸಿದ ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನಿಗಳ ನಾಮಾವಳಿಗಳನ್ನೇ ಪ್ರಕಟಿಸುವ ಡಕ್ಟಿಂತ್ ವೇದಗಳ ಕರ್ತಾರನು ಬ್ರಹ್ಮನೆಂದೂ ಅವನಿಗೆ ನಾಲ್ಕು ಮುಖಗಳಿದ್ದವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದು ಆ ಮಹಾಮಹಿಮರಲ್ಲಿದ್ದ ಬ್ರಹ್ಮೈಕ್ಯ ಭಾವವೇ ಕಾರಣವೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು.

ಮುಂದೆ ಈ ಚತುರ್ವೇದಗಳನ್ನೇ ಆಧಾರವಾಗಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಅನೇಕ ಉಪನಿಷತ್ತುಗಳು ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟವು. ನಂತರ ಬ್ರಹ್ಮಸೂತ್ರಗಳು ರಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟವು. ಹೀಗೆ ಸನಾತನ ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮಸೂತ್ರಗಳು ಅನೇಕ ಮುಖಗಳಿಂದ ನಿರ್ಮಿಸಲ್ಪಟ್ಟವುಗಳನ್ನೇ ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸಿ, ಯಾಜ್ಞವಲ್ಕ್ಯ, ಮನು ಮೊದಲಾದ ಸ್ಮೃತಿಕಾರರು ಕಾನೂನು ರೂಪದಲ್ಲಿ ಬರೆದು ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿ ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲದೆ ಭಗವದ್ಗೀತೆ, ಶಿವಗೀತೆ, ಅನುಗೀತೆ ಮುಂತಾದ ಗ್ರಂಥಗಳು ಸಮಾಜದ ರೀತಿ, ನೀತಿಗಳನ್ನು ಬೋಧಿಸುತ್ತವೆ. ಮುಂದೆ ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮವು ಕಾಲಚಕ್ರದ ಹೊಡೆತಕ್ಕೆ ಸಿಲುಕಿ ಅವನತಿಗೆ ಇಳಿಯುವ ಪ್ರಸಂಗ ಬಂದಾಗ ಶ್ರೀಮದ್ರಾಮಾನ್ಯ ಶಂಕರಾಚಾರ್ಯರು, ಶ್ರೀರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯರು, ಶ್ರೀಮನ್ ಮಧ್ವಾಚಾರ್ಯರು, ಶ್ರೀ ಬಸವಣ್ಣನವರು, ಶ್ರೀ ನಿಜಗುಣ ತಿನ್ಯಾಂಗಿವರ್ಯರೇ ಮೊದಲಾದ ಅನೇಕ ತತ್ವಜ್ಞಾನಿಗಳು ಮೇಲಿನ ಧರ್ಮ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನೇ ಆಧಾರವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು, ತಮತಮಗೆ ಸರಿಕಂಡ ತತ್ವಗಳನ್ನು ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಬೋಧಿಸಿ ತಮ್ಮ ತತ್ವಗಳಿಗನುಸಾರವಾಗಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಪಂಥ ಸ್ಥಾಪಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಕಾಲಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಮಾರ್ಗ ದರ್ಶನ ಮಾಡುವ ಸಾಧನವೆಂತಿಗಂತೂ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಕಾಲಕ್ಕೂ ಯಾವ ಭಾಗಕ್ಕೂ ಕೊರತೆ ಇಲ್ಲವೆ ಇಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮವು ಅನೇಕ ಮುಖಗಳಿಂದ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಆಗಿದ್ದು ಅನೇಕ ವಿವಿಧ ತತ್ವಗಳಿಂದ ಅನೇಕ ಪಥಗಳಿಂದ ಬೆರೆತು ಬೆಳೆದುಬಂದದ್ದಾಗಿದೆ. ಒಟ್ಟಾರೆ ವಿಚಾರ ಮಾಡಿದರೆ ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮರಚನೆಯು ಉಚ್ಚಮಟ್ಟದ ಪ್ರಜಾತಂತ್ರೀಯ ಕಾನೂನು ಬದ್ಧವಾದದ್ದೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಜಗತ್ತು ಅಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾಗ ಜನಿಸಿ ಲೋಕ ಕಲ್ಯಾಣವನ್ನು ಸಾಧಿಸಿದ ಈ ತತ್ವಜ್ಞಾನಿಗಳು ಭಗವಂತ ತೇಜಾಂಶ

ಸಂಭೂತರಾಗಿದ್ದರೆನ್ನಲಿಕ್ಕೆ ಯಾವ ಸಂಶಯವೂ ಇಲ್ಲ. ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ. ಭಗವಂತನೇ ಗೀತೋಪದೇಶದಲ್ಲಿ ಇದೇ ಮಾತನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿದ್ದಾನೆ.

ಅಹಮಾದಿರ್ಹಿ ದೇನಾನಾಂ ಮಹರ್ಷೀಣಾಂಚ ಸರ್ವಶಃ |

(ಭ. ಗೀ. ೧೦, ೨)

“ ದೇವತೆಗಳ ಮತ್ತು ಮಹರ್ಷಿಗಳ ಉತ್ಪತ್ತಿಗೆ ಎಲ್ಲ ರೀತಿಯಿಂದಲೂ ನಾನೇ ಕಾರಣನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ”

ಇದರ ಮೇಲಿಂದ ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮಸೂತ್ರಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದ ಮಹರ್ಷಿಗಳೂ ಕಾಲಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ತತ್ವಗಳನ್ನು ಬೋಧಿಸಿದ ತತ್ತ್ವಜ್ಞಾನಿಗಳೂ ಭಗವಂತನ ಇಚ್ಛೆಯಂತೆಯೇ ವರ್ತಿಸಿದವರು ಎಂದು ಹೇಳಲು ಅಡ್ಡಿ ಇಲ್ಲ.

ಜಗದ್ವಾದಕನಾದ ಪರಬ್ರಹ್ಮನು (ಭಗವಂತನು) ಅವ್ಯಕ್ತನೂ ಅವಿನಾಶನೂ ನಿರಾಕಾರನೂ ಇರುವನು. (ಈ ಮಾತನ್ನು ಬಹುತರ ಎಲ್ಲ ಧರ್ಮದವರೂ ಒಪ್ಪುತ್ತಾರೆ.) ಆದರೆ ಆತನು ಭಕ್ತರಿಗೆ ಉಪಾಸನೆಯ ನಾಲಭ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಅನೇಕ ದೇವತೆಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿದ್ದಾನೆ ಅಥವಾ ಅಜ್ಞ ಜನರು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಭಾವನೆಗಳಂತೆ ಕಲ್ಪಿಸಿ ಆರಾಧಿಸುವ ದೇವತೆಗಳೆಲ್ಲ ತಾನು ಅಧಿಷ್ಠಿತನಾಗಿರುತ್ತೇನೆ, ಎಂತಲೂ ಆ ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಮಾಡಿದ ಉಪಾಸನೆಗಳನ್ನು ತಾನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಅವರಿಗೆ ಇಚ್ಛಿತ ಫಲಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ ಎಂತಲೂ ಭಗವಂತನು ಗೀತೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ. ಅದ್ದರಿಂದ ಎಲ್ಲ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಕಾರಕನೂ ಭಗವಂತನೇ ಆಗಿದ್ದಾನೆ. ಅದರಂತೆಯೇ ಒಂದು ರಾಷ್ಟ್ರದ ಅಧಿಪತಿಯು ತನ್ನ ರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ಸೌಖ್ಯ, ಸುಖ್ಯವಸ್ಥೆ, ನೆಲೆಸುವದಕ್ಕಾಗಿ ರಾಷ್ಟ್ರದ ತುಂಬ ಸಣ್ಣದೊಡ್ಡ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ನೇಮಿಸುವಂತೆ ಭಗವಂತನಾದರೂ ತಾನು ನಿರ್ಮಿಸಿದ ಜಗತ್ತು ಸುಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಬಾಳಿ ಬೆಳೆಯುವಂತೆಯೂ ಕಲ್ಯಾಣಕರವಾಗುವಂತೆಯೂ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕರಾಗುವಂತೆ ಕಾಲಕಾಲಕ್ಕೆ ಋಷಿಗಣವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸುತ್ತಾನೆ. ಇಂಥ ಋಷಿಗಣವೇ ಸಮ್ಮಹಿಂದೂ ಧರ್ಮಸಂಸ್ಥೆಯ ಸದಸ್ಯರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಅದ್ದರಿಂದ ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮ ಸ್ಥಾಪನೆ ರಕ್ಷಣೆಗಳ ಸರ್ವಾಧಿಕಾರವು ಪರ್ಯಾಯದಿಂದ ಭಗವಂತನಿಗೆ

ಸಲ್ಲುತ್ತದೆ. ಅಂತೆಯೇ ಭಗವಂತನು “ಚತುರ್ವರ್ಣಂ ಮಯಾ ಸೃಷ್ಟಂ” ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ.

ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ತತ್ವಭೇದಗಳಿರುವ ಅನೇಕ ಪಂಥಗಳು ಉಂಟಾದಂತೆ ಉಪಾಸನಾ ಭೇದಗಳಿಂದಲೂ ಅನೇಕ ಪಂಗಡಗಳು ಉಂಟಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಮುಸ್ಲಿಮಾದಿ ಇತರ ಧರ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನೇ ದೇವರೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ಆತನ ನಿರಾಕಾರ ಸ್ವರೂಪವನ್ನೇ ಧ್ಯಾನಿಸುತ್ತಾರೆ. ಮೂರ್ತಿಪೂಜೆಯನ್ನು ನಿಷೇಧಿಸುತ್ತಾರೆ. ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಭಗವಂತನು ಒಬ್ಬನೇ ಇರುವನೆಂದೂ ಆತನು ನಿರಾಕಾರನೂ ನಿರ್ಗುಣನೂ, ಅವಿನಾಶಿಯೂ, ಅವ್ಯಕ್ತನೂ ಇರುತ್ತಾನೆಂದು ನಂಬುತ್ತಾರೆ. ಭಗವಂತನೇ ತನ್ನ ನಿಜ ಸ್ವರೂಪದ ಬಗ್ಗೆ ಗೀತೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ.

ಅವ್ಯಕ್ತಂ ವ್ಯಕ್ತಿಮಾಪನ್ನಂ ಮನ್ಯಂತೆ ಮಾನು ಬುದ್ಧಯಃ |
ಪರಂಭಾವಮುಜಾನಂತೋ ಮನೂಷ್ಯಯಮನುತ್ರಮಮ್ ||
(ಭ. ಗೀ. ೭, ೨೪)

ಅರ್ಥ: — “ಬುದ್ಧಿಹೀನರಾದವರು ನನ್ನ ಶ್ರೇಷ್ಠತರವಾದ ಅವ್ಯಕ್ತವಸ್ತುವನ್ನು ಅರಿಯದವರಾದ ಕಾರಣ ನನ್ನನ್ನು ವ್ಯಕ್ತರೂಪಗಳಲ್ಲಿ ಇರುವವನೆಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತಾರೆ.”

ಹೀಗೆ ಭಗವಂತನು ತನ್ನ ರೂಪವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಾಧಿಸಿದ್ದಾನಲ್ಲದೆ, ತನ್ನನ್ನು ವ್ಯಕ್ತರೂಪನೆಂದು ಕಾಣುವವರು ಅಜ್ಞಾನಿಗಳೆಂದು ಪ್ರತಿಸಾಧಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಆದರೂ ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಭಗವಂತನ ಅನೇಕ ರೂಪಗಳನ್ನು (ಮೂರ್ತಿಗಳನ್ನು) ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಅವುಗಳ ಉಪಾಸನೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇದಕ್ಕಾದರೂ ಯೋಗ್ಯ ಕಾರಣವಿಲ್ಲವೆಂತಲ್ಲ ಅವ್ಯಕ್ತ ಪರಬ್ರಹ್ಮನಲ್ಲಿ ನಿಷ್ಠೆಯನ್ನಿಟ್ಟು ಆರಾಧಿಸುವದು ಜ್ಞಾನಿಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಸಾಧ್ಯವಲ್ಲದೆ ಅಜ್ಞಾನಿಗಳಿಗೆ ಅದು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಾರದು. ಅದರಿಂದ ಅವರಲ್ಲಿ ದೈವಭಕ್ತಿ ಹುಟ್ಟಲಾರದು. ಮತ್ತು ಉಪಾಸನೆಯ ಅವಶ್ಯಕತೆಯು ನಿಜವಾಗಿ ಅಜ್ಞಾನಿಗಳಿಗೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಜ್ಞಾನಿಗಳಿಗೆ ಉಪಾಸನೆಯ ಅವಶ್ಯಕತೆಯೇ ಇರುವದಿಲ್ಲ. ಭಗವಂತನ ನಿಜರೂಪವನ್ನು ಅರಿತುಕೊಂಡವರು ಸ್ವತಃ ಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪರೇ

ಅಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಕೇವಲ ಲೋಕಸಂಗ್ರಹ (ಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕಾಗಿ ಮಾತ್ರ) ಅವರು ಜಪ. ಅನುಷ್ಠಾನಾದಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರಲ್ಲಿ ದೈವಭಕ್ತಿ ಹುಟ್ಟಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಬೆಳೆಯಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಕಾರಣರಾಗುತ್ತಾರೆ ನಿಜವಾಗಿ ಅಜ್ಞಾನಿಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ, ಧರ್ಮ, ದೇವತೆ, ಪೂಜೆ, ನೀತಿ, ನಿಷ್ಠೆಗಳ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇರುತ್ತದೆ ಅಂತೆಯೇ ಧರ್ಮಧುರೀಣರು ಅಜ್ಞರ ಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕಾಗಿ ಅನೇಕ ಸುಗುಣ (ವ್ಯಕ್ತ)ದೇವತೆಗಳ ಉಪಾಸನೆಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇದೇ ಮೂರ್ತಿಪೂಜೆಯ ಗುಟ್ಟಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಸಂಸಾರಿಕರು ತಮಗೊದಗುವ ಕಷ್ಟನಷ್ಟಗಳ ಪರಿಹಾರಕ್ಕಾಗಿಯೂ ಸೌಖ್ಯ-ಸಿರಿಗಳನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿಯೂ ದೇವತೆಗಳ ಮೊರೆ ಕೇಳುವದು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವು. ಇಂಥ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅವರು ಪರಾನು-ಕಣದಿಂದಲೋ ಅಥವಾ ತಮ್ಮ ಮನೆತನದಲ್ಲಿ ನಡೆದುಬಂದ ರೂಢಿಯಿಂದಲೋ ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ದೇವತೆಯನ್ನು ಪೂಜಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆ ದೇವತೆಯ ಕುರಿತು ವ್ರತ, ಉಪವಾಸ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ವಾಲಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆಗ ಅವರು ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಆ ದೇವತೆಯಲ್ಲಿ ನಿಶ್ಚಯನಿಷ್ಠಾಬೀಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಅಜ್ಞರಲ್ಲಿ ದೈವಭಕ್ತಿ ಹುಟ್ಟಲಿಕ್ಕೆ ಆರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಹೀಗೆ ನಿಷ್ಠೆಯಿಂದ ಆಚರಿಸಿದ ಪೂಜೆ, ವ್ರತ ನಿಯಮಗಳ ಫಲವಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ತಕ್ಕ ಫಲವೂ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಭಗವಂತನು ಕೂಡ ಗೀತೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಅಶ್ವಾಸನವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ:

ಕಾಂಕ್ಷಂತಃ ಕರ್ಮಣಾಂ ಸಿದ್ಧಿ ಯಜಂತ ಇಹದೇವತಾಃ |

ಪ್ರಿಸ್ತಂ ಹಿ ಮಾನುಷೇ ಲೋಕ ಸಿದ್ಧಿಭವತಿ ಕರ್ಮಜಾ ||

(ಭ. ಗೀ. ೪, ೧೨.)

ಅರ್ಥ:—“ಕೆಲವರು ಕಾಮ್ಯಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಭಜಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅಂಥವರಿಗೆ ಅವರವರ ಇಷ್ಟಾನುಸಾರವಾಗಿ ಇದೇ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿಯೇ ತಕ್ಕ ಫಲಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ”

ಹೀಗೆ ಮೂರ್ತಿಪೂಜಕರಿಗೆ ಅಭಯವನ್ನು ನೀಡಿದ್ದಾನೆ. ಲೋಕವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿ ಆದರೂ ಈ ಮಾತಿನ ಸತ್ಯತೆಯು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಎಂಥ ನಾಸ್ತಿಕನಾದರೂ ಶ್ರೀ ಲಕ್ಷ್ಮೀವೇದಿಯ ಪೂಜೆಯನ್ನು ಬಿಡುವದಿಲ್ಲ.

ಶನಿವಾರ ಕಾಟಿ ಚಗಬಾರದೆಂದು ವ್ರತಗಳನ್ನು ಮಾಡುವರು ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ. ಅಂತ್ಯಜರ ಉಡಚವ, ನಿಂದಾಗಲಿ ಮುಸ್ಲೀಮರ ಗೋರಿಯಿಂದಾಗಲಿ ತಮ ಇಷ್ಟಾರ್ಥ ಸಿದ್ಧಿಯಾಗುವದೆಂದು ತಿಳಿದುಬಂದರೆ ಅವುಗಳ ಉಪಾಸನೆ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೂ ಮತ ಪಂಥಗಳ ಭೇದವನ್ನು ಕೂಡಾ ಲೆಕ್ಕಿಸುವದಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಅವರಿಗೆ ಅವರ ಭಾವಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಫಲವೂ ಸಿಗುತ್ತದೆ. “ಕಳ್ಳರಿಗೊಲಿಸ ಕದರಮಂಡಲಿಗೇ ಹನುಮಪ್ಪ” ಎಂಬ ಆಖ್ಯಾಯಿಕೆಯಾದರೂ ಇದೇ ಮಾತನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಆ ಹನುಮಪ್ಪನು ನಿಜಕ್ಕೂ ಕಳ್ಳರ ನಾಯಕನಾಗಿರುವದಿಲ್ಲ. ಆ ಕಳ್ಳರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ತಮ್ಮ ಕಾರ್ಯಸಿದ್ಧಿಗೆ ಈ ಹನುಮಪ್ಪನವರ ಪ್ರಸಾದವೇ ಆಧಾರವೆಂದು ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸವಿರುತ್ತದೆ. ಈ ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸವೇ ಭಕ್ತಿ, ಭಾವನೆ, ನಿಷ್ಠೆಯೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ ಈ ಪ್ರಕಾರ ಸಗುಣ ಮೂರ್ತಿಗಳ ಮೇಲಿನ ಭಕ್ತಿಯೇ ಕ್ರಮೇಣ ವೃದ್ಧಿಗತ ವಾಗಿ ನಿರಾಕಾರ ಪರಬ್ರಹ್ಮನ ಉಪಾಸನೆಯ ಕಡೆಗೆ ಸಾಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಮೂರ್ತಿಪೂಜೆಯು ಸಾಧಕರಿಗೆ ಆರಂಭದ ಪಾಠವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಖ್ಯಾತಿವಂತ ಭಗವದ್ಭಕ್ತರಾದ ಸಮರ್ಥ ರಾಮದಾಸರು ತಮ್ಮ ಮನೋಬೋಧೆ (ಮನಾಚೇ ತೋಕ)ಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಗಣಪತಿಯ ಬಗೆಗೆ ಬರೆದ ಶ್ಲೋಕವು ಮೂರ್ತಿಪೂಜೆಯ ಹಿರಿಮೆಯನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸುವಂತೆ ಇದೆ.

ಗಣಾಧೀಶ ಜೋ ಈಶ ಸರ್ವಾಗುಣಾ |

ಮೂಳಾರಂಭ ಆರಂಭತೋ ನಿರ್ಗುಣಾಚಾ ||

ಅರ್ಥ:— ಶ್ರೀ ಗಣಪತಿಯು ಎಲ್ಲ ಸಗುಣ ಉಪಾಸನೆಗಳಿಗೆ ಅಧಿಪತಿಯೂ ಆರಂಭನೂ ಆಗಿರುವಂತೆ ನಿರ್ಗುಣ (ಆವ್ಯಕ್ತ ಉಪಾಸನೆ ಗಳಿಗೂ ಆರಂಭಕಾರಕನಾಗಿದ್ದಾನೆ.

ಮೂರ್ತಿಪೂಜೆಯ ನಿಜಸ್ವರೂಪವನ್ನೇ ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿದಂತೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಈ ಶ್ಲೋಕಾರ್ಥವು. ಎಲ್ಲ ರೀತಿಯ ಕಾಮ್ಯಕರ್ಮ, ವ್ರತ, ನಿಯಮ, ಪೂಜೆ ಗಳ ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಗಣನಾಥನ ಪೂಜೆಯನ್ನು ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಬೇಕು. ಅಂದರೆ ಇಚ್ಛಿತ ಕಾರ್ಯಸಿದ್ಧಿಯಾಗುವದು. ಅಂತೆಯೇ ಆತನಿಗೆ ಸಿದ್ಧಿ ವಿನಾಯಕನೆಂದು ಹೆಸರು ಬಂದಿದೆ. ಆತನ ಈ ಅಧಿಕಾರವು ನಿರ್ಗುಣ

ಉಪಾಸನೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆಂದು ಶ್ರೀ ಸಮರ್ಥರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಿರುತ್ತದೆ. ಮೂರ್ತಿಯ ಚಲುವಿಕೆ ರೂಪಗಳನ್ನು ಕಂಡು ಶ್ರೇಷ್ಠತೆಯನ್ನು ಪಡೆದಿಲ್ಲ. ಆ ಮೂರ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಅಡಗಿರುವ ದೈವೀಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಪೂಜಿಸುತ್ತಾರೆ. ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಕ್ಷೇದ್ರಭಾವನೆಯಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿ ಬ್ರಹ್ಮೈಕ್ಯತ್ವದ ವರೆಗೂ ಸಾಧಕನಿಗೆ ಸಾಧನೆಗಳ ಸೌಲಭ್ಯಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಅಲ್ಲದೆ ನಿತ್ಯಪಾಠ, ವ್ರತಚನಿ, ಸ್ತೋತ್ರ, ಮಂತ್ರಗಳ ರೂಢಿಯೂ ರಾಮಾಯಣ, ಮಹಾಭಾರತ ಭಾಗವತ ಮೊದಲಾದ ಪುರಾಣಗಳೂ ಹಿಂದೂ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಆಧಾರಸ್ತಂಭಗಳಾಗಿರುತ್ತವೆ.

ಹೀಗೆ ಸುಲಭವೂ ಸಿದ್ಧವೂ ಆಗಿ ಸಮಾಜವನ್ನು ಸುಸ್ಥಿತಿಗೆ ತರುವ ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮವು ಅಳಿಯದಂತಾಗಲೇಬೇಕೆಂದು ಭಗವಂತನ ಇಚ್ಛೆಯು. ಆದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಕಾಲಕಾಲಕ್ಕೆ ಆತನು ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಅವತರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅಳಿಯಹತ್ತಿದ ಧರ್ಮವನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಸಮಾಜ ಧುರೀಣರಿಗೂ ತನ್ನ ಅವತಾರ ಕಾರ್ಯವು ಆದರ್ಶವಾಗಲೆಂದೇ ಅವತಾರದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ತಾನು ಮಾಡುವ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ವಿವರಿಸಿದ್ದಾನೆ.

**ಪರಿತ್ರಾಣಾಯ ಸಾಧೂನಾಂ ವಿನಾಶಾಯ ಚ ದುಷ್ಕೃತಾಂ |
ಧರ್ಮಸಂಸ್ಥಾಪನಾರ್ಥಾಯ ಸಂಭವಾಮಿಯುಗೇಯುಗೇ ||**

(ಭ. ಗೀ. ೪, ೮)

ಅರ್ಥ:—ಸಾಧು ಜನರನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿಯೂ ದುಷ್ಕರವನ್ನು ನಾಶ ಮಾಡುವದಕ್ಕಾಗಿಯೂ ಧರ್ಮವನ್ನು ಪ್ರಸ್ಥಾಪಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿಯೂ ಕಾಲಕಾಲಕ್ಕೆ ನಾನು ಅವತರಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಭಗವಂತನು ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಅವತಾರ ಮಾಡಿದ ಕಾಲಕ್ಕೆ ತಾನು ಮಾಡುವ ಕಾರ್ಯಗಳ ವಿವರವನ್ನು ಈ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಆತನು ಮಾಡುವ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೆಯದು ಸಜ್ಜನರನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವದು. ಆದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ದುರ್ಜನರನ್ನು ನಾಶಗೊಳಿಸುವದು; ಮತ್ತು ಕಾಲಕ್ಕನುಸಾರವಾಗಿ ಧರ್ಮವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುವದು (ಬೋಧಿಸುವದು) ಹೀಗೆ ಭಗವಂತನ

ಅವತಾರ ಕಾರ್ಯದ ಪರಂಪರೆಯಾಗಿದ್ದು, ಇದೇ ಪರಂಪರೆಯನ್ನೇ ತನ್ನ ಭಕ್ತರು ಮುಂದುವರಿಸಬೇಕೆಂದು ಮುಂದಿನ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಆದೇಶವಿತ್ತಿದ್ದಾನೆ.

ಜನ್ಮಕರ್ಮಚ ಮೇ ದಿವ್ಯಮೇವಂ ಯೋ ನೇತ್ತಿ ತತ್ಪತಃ |

ತ್ಯಕ್ತ್ವಾ ದೇಹಂ ಪುನರ್ಜನ್ಮನ್ಯೈತಿ ಮಾಮೇತಿಸೋರ್ಜುನ

—ಭ. ಗೀ. ೪. ೯

ಅರ್ಥ: —ನನ್ನ ಈ ಪ್ರಕಾರದ ದಿವ್ಯವಾದ ಜನ್ಮ ಮತ್ತು ದಿವ್ಯವಾದ ಕರ್ಮಗಳಲ್ಲಿಯೂ ತತ್ತ್ವವನ್ನು ಯಾರು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳುವರೋ ಅವನು ದೇಹ ತ್ಯಾಗದ ನಂತರ (ಮರಣಾನಂತರ) ಪುನಃ ಜನ್ಮವನ್ನು ಹೊಂದಬೇಕೇ, ಅರ್ಜುನನೇ! ಅವನು ನನ್ನಲ್ಲಿ ಲೀನನಾಗುತ್ತಾನೆ.

ಭಗವಂತನ ಕಾರ್ಯಗಳ ಮರ್ಮವನ್ನು ಅರಿತು ಅರಿತಂತೆ ವರ್ತಿಸಿದ ಮನುಷ್ಯನು ಜನನಮರಣಗಳ ಬಂಧನಗಳಿಂದ ಮುಕ್ತನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಅಂದರೆ ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಾನೆ. ಮೋಕ್ಷಪ್ರಾಪ್ತಿಗಾಗಿ ಜಪ, ತಪ, ಅನುಷ್ಠಾನ ಸಂನ್ಯಾಸಗಳಂಥ ಕಠಿಣ ಮತ್ತು ದೀರ್ಘಕಾಲದ ಸಾಧನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಶ್ರಮಪಡುವದಕ್ಕಿಂತ ಭಗವಂತನ ಈ ಆದೇಶದಂತೆ ವರ್ತಿಸಿದರೆ ಮನುಷ್ಯನು ಸುಲಭದಲ್ಲಿ ಮೋಕ್ಷಪದವನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಾನೆ. ಜಗತ್ತಿನ ಮತ್ತು ಸಮಾಜದ ಭಾರಣೆ, ಪ್ರೋಪಣೆಗಳಿಗಾದರೂ ಶಿಷ್ಟಪರಿಪಾಲನೆ, ದುಷ್ಟನಿಗ್ರಹ ಮತ್ತು ಧರ್ಮಜಾಗೃತಿ ಈ ಕಾರ್ಯಗಳೇ ಮುಖ್ಯವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಸಮಾಜದ ಹಿತಚಿಂತನೆ ಬಯಸುವ ನಮ್ಮ ಸಮಾಜಧುರೀಣರು ಜಗತ್ಪ್ರೋಪಕನಾದ ಭಗವಂತನ ಈ ಆದೇಶದಂತೆ ವರ್ತಿಸಿದರೆ ನಮ್ಮ ರಾಷ್ಟ್ರವು ಸ್ವಲ್ಪೇ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸುಸಂಸ್ಕೃತವೂ ಸರ್ವಸುಖ ಪರಿಪೂರ್ಣವೂ ಆಗಿ ಮೆರೆಯುವಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ.

ಕಳೆದ ಐದು ಸಾವಿರ ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ನಮ್ಮ ಭಾರತವು ಶ್ರೇಷ್ಠತರವಾದ ಸುಸಂಸ್ಕೃತಿ ಮತ್ತು ಧರ್ಮಾಚರಣೆಗಳಿಂದ ನಡೆದು ಸಕಲ ಸಿಂ-
ಸೌಖ್ಯಗಳಿಂದ ಸಮೃದ್ಧವಾಗಿ ಜಗತ್ತಿಗೇ ಆದರ್ಶವಾಗಿದೆ. ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿಯೇ
ವುರಾತನವೆನಿಸಿದ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಭಾರತವು ಗಣಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಅಂದಿ-
ನಿಂದಲೂ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮ, ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ನೀತಿ, ನಡತೆಗಳು
ಒಂದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಗಿಬಂದಿವೆ. ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಆಗ ಅನೇಕ ರಾಜ್ಯಗಳೂ
ಅನೇಕ ಮತ, ಪಂಥ, ಪಂಗಡಗಳು ಇದ್ದರೂ ಸಹ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ

ಬದಲಾವಣೆ ಆಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಸನಾತನ ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಕುಂದು, ಕೊರತೆಗಳಾಗಲಿಲ್ಲ. ಪರದೇಶದ ಪ್ರವಾಸಿಕರೂ ಇತಿಹಾಸಕಾರರೂ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಕಾಲಾಕಾಲಕ್ಕೆ ಬಾಯ್ತುಂಬ ಹೊಗಳುತ್ತ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಕಳೆದ ಅರ್ಧಶತಮಾನದ ಕಾಲಾವಧಿಯ ಈಚೆಗೆ ನಮ್ಮ ಧರ್ಮ, ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳಿಗೆ ಗ್ರಹಣದ ವೇಧ ಹಿಡಿದಂತಾಗಿದೆ. ಈಗ ಸದ್ಯಕ್ಕುತ್ತರ "ನಾನು ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮದವನು" ಎಂದು ಹೇಳುವವನು ಅಸರಾಧಿಯೆಂದು ಗಣಿಸಲ್ಪಡುವಷ್ಟು ನಮ್ಮ ಧರ್ಮ ಮತ್ತು ಧರ್ಮೀಯರು ಹೀನವೆನಿಸಿ ಇಳಿದಿದ್ದಾರೆ.

ಧರ್ಮಾತೀತ ರಾಷ್ಟ್ರವೆಂದರೆ ಸರ್ವಧರ್ಮಗಳಿಗೂ ಸಂರಕ್ಷಣೆ ಕೊಡುವ ರಾಷ್ಟ್ರವೆಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿಯೇ ಹೇಳತಕ್ಕದ್ದಿತ್ತು. ಅನೇಕ ಇತಿಹಾಸ, ಸಾಧನ, ಪಂಗಡಗಳೂ ಧರ್ಮಗಳೂ ಹುಟ್ಟಿ ಬೆಳೆದು ಬಾಳಿದ್ದು ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಒಂದು ಭೂಪಣವೆಂದೇ ಹೇಳಲ್ಪಡುತ್ತಿತ್ತು. ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಯಾವ ರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿಯೂ ಇಲ್ಲದಷ್ಟು ಧರ್ಮಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವು ಎಂದಿನಿಂದಲೂ ಇರುತ್ತಿದೆ, ಎಂದು ಹೆಮ್ಮೆಯಿಂದ ಹೇಳುವ ಮಾತಾಗಿದೆ. ಒಂದೇ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಎರಡು ಧರ್ಮಗಳೂ ಕೂಡ ಸೌಹಾರ್ದತೆಯಿಂದ ನೆರೆಸಿ ಬಾಳಿದ್ದು ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಯಾವ ದೇಶದಲ್ಲಿಯೂ ಕಂಡು ಬರುವದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಧರ್ಮದ್ವೇಷವು ಅಂಕುರಿಸಿ ಬೆಳೆಯಹತ್ತಿತ್ತು ಮುಸಲ್ಮಾನರ ಅಳಿಕೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾದ ನಂತರ ಅದು ಕೂಡ ಕೇವಲ ಮುಸಲ್ಮಾನರಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಇತ್ತು. ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮ, ದೇವಾಲಯ ಮತ್ತು ಪವಿತ್ರ ಸ್ಥಳಗಳನ್ನು ಭ್ರಷ್ಟಗೊಳಿಸುವದೂ ತಮ್ಮ ಧರ್ಮವನ್ನು ಬೆಳೆಯಿಸುವದೂ ಅವರ ಮುಖ್ಯ ಗುರಿಯಾಗಿತ್ತು, ಎಂಬುದನ್ನು ಇತಿಹಾಸವು ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮದವರು ಕೇವಲ ತಮ್ಮ ಧರ್ಮದ ಮೇಲೆ ಆಗುತ್ತಿರುವ ಅಕ್ರಮಣ ಅತ್ಯಾಚಾರಗಳನ್ನು ತಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರೇ ಎನಿಸಿ ಅವರ ಧರ್ಮವನ್ನು ದ್ವೇಷಿಸುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಅವರ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಕೈಹಾಕುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ. ತಮ್ಮ ಧರ್ಮವನ್ನು ಕಾಯ್ದುಕೊಳ್ಳುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಕ್ಕೂ ಸ್ವಾಭಿಮಾನಕ್ಕೂ ಹಿಂದೂ ಜನರಲ್ಲಿ ಎಂದೆಂದಿಗೂ ಕೊರತೆ ಇದ್ದಿಲ್ಲ ಅಂತೆಯೇ ಸಾವಿರ ವರ್ಷದಿಂದಲೂ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಮುಸ್ಲಿಮರ ದಬ್ಬಾಳಿಕೆಯನ್ನೂ ಕ್ರೈಸ್ತರ ಅಘಾತವನ್ನೂ

ಪ್ರತಿಭಟಿಸುತ್ತ ಅಕ್ಷಯವಾಗಿ ಬೆಳೆದು ನಿಂತಿದೆ. ಅದರಂತೆಯೇ ಜಾತಿ, ಮತ, ಪಂಥಗಳ ಮಾತಾದರೂ ಇರುತ್ತದೆ. ಪರಸ್ಪರರು ಬಂಧುಭಾವ ದಿಂದಲೂ ಸಹಕಾರದಿಂದಲೂ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ.

ನಮ್ಮ ಧರ್ಮ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳಿಗೆ ಪ್ರತೀಕದಂತಿದ್ದ ಸತ್ಯ, ಸಹಕಾರ ಸಹಜೀವನ, ಸಹಿಷ್ಣುತೆ, ಸದಾಚಾರ ಸದ್ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಕಾಯ್ದುಕೊಂಡು ಪರಾನುಕರಣದಿಂದ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಬೆರೆತುಕೊಂಡಿರುವ ಪರಪೀಡೆ, ಪರನಿಂದೆ, ಅಪರೋತ್ಕರ್ಷ ಅಸಹಿಷ್ಣುತೆ, ದೇಷ, ಅಸೂಯೆ ಮುಂತಾದ ದುರ್ಗುಣ ಗಳನ್ನು ದೂರಮಾಡಿದರೆ ಜ್ಯೋತ್ಸ್ನೇಷವೂ ಹೇಳಹೆಸರಿಲ್ಲದೇ ಹೋಗುತ್ತದೆ.

ಒಟ್ಟಿಗೆ ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮವು ಹಿಂದೆ ಎಂದೂ ಇಲ್ಲದಷ್ಟು ಹೀನ ದೆಶಿಗೆ ಇಳಿದಿದೆ ಹೀಗೆ ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಹೀನದಿಶೆಯುಂಟಾದಾಗಲೆಲ್ಲ ಶ್ರೀಶಂಕರಾ-ಚಾರ್ಯ, ವಿದ್ಯಾರಣ್ಯರೇ ನೊಂದಲಾದ ಪರಮಾತ್ಮನ ಅಂಶದಿಂದುದ್ಭವಿಸಿದ ಮಹಾತ್ಮರು ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಕಾಲಕ್ರಮಗುಣವಾಗಿ ಸುಧಾರಣೆ ಮಾಡಿ ಸ್ಥಿರ ಗೊಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಂತೆಯೇ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ಹದಿನೇಳನೇ ಶತಮಾನದ ಪೂರ್ವಾರ್ಧದಲ್ಲಿ ಮುಸ್ಲೀಮರ ಅತ್ಯಾಚಾರದಿಂದ ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಆಘಾತವುಂಟಾದಾಗ ಪಂಪಾಕ್ಷೇತ್ರದ ಶ್ರೀ ವಿರುಪಾಕ್ಷೇಶ್ವರನೇ ಮಾನವರೂಪ ಧಾರಣೆ ಮಾಡಿ, **ಶ್ರೀ. ಬಿಷ್ಣುಪ್ರಯ್ಯ** ಎಂಬ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿ ಪಡೆದು ಧರ್ಮಜಾಗೃತೆಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡಿದನು. ಆ ಮೂಲಕ ಮಹಿಮರ ಈ ಚರಿತ್ರೆಯು ಈಗಿನ ಧಾರ್ಮಿಕ ಅವನತಿಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಹೊಸ ಚೇತನೆಯನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುವಂತಿದೆ.

ಪ್ರಕರಣ ೨

ಸಂಸ್ಕೃತ ಶ್ಲೋಕ ಅನುಷ್ಟುಪ ವೃತ್ತದಲ್ಲಿ

ಶ್ರೀಬಿಷ್ಣೋಶ ಚರಿತ್ರ

(ನನಗೆ ಈ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಬರೆಯಲು ಆಫಾರವಾಗಿ ದೊರೆತ ಪುರಾಣದ ಸಕಲವನ್ನೂ ಇಲ್ಲಿ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಕನ್ನಡ ಲಿಪಿಯಲ್ಲಿ ಬರೆಯಲಾಗಿದೆ — ಲೇ)

ಪ್ರಾಸ್ತಾವಿಕ ಸ್ತೋತ್ರ

ಶ್ರೀಮತ್ಪೂರ್ವಾರ್ಣವೇದ್ಯಂ ಗುರುಸಿಗಮ-

ಮಹಾಯೋಗಿ ವಾಚಾವಮೇಧ್ಯಂ |

ಜ್ಯೋತೀರ್ವರ್ಷೇಶ್ವರಾಖ್ಯಂ ಕಲಿ ಕಲುಷಮಯ-

ಧ್ವಾಂತ ಸೂರ್ಯಪ್ರಕಾರಂ ||

ತದ್ವಿಷ್ಟೇಶಾಖ್ಯ ರೂಪಂ ದಧದಮುಗುಣಂ

ಪಂಚಕೃತ್ಯೇ ಪ್ರವೀಣಂ |

ಲೀಲಾ ಮಾಂಗಲ್ಯರೂಪಂ ಭಜಕಜನಕೃಪಾ-

ಪೂರ್ಣಮಂತರ್ನಮಾಮಿ

||೧||

ಶಿವೌ ಪರಸ್ಪರಾತ್ಮಾಸೌ ಶಿವರೂಪೌ ಶಿವಂಕರೌ

ಭವತಾಂ ಭಜತಾಂ ಭೂತೈಭಕ್ತಿಯುಕ್ತಃ ಸರ್ವೇತಸಾಂ

||೨||

ಶ್ರೀಮದ್ಗುರುಂ ಗಣೇಶಾನಂ ನಿಧಾಯ ಹೃದಿ ಶಾರದಾಂ ||

ಭವಾಬ್ಧಿಮಗ್ನಲೋಕಾನಾ | ಮುದ್ಧರಾರ್ಥಂ ಮಹೋತ್ತರಂ

||೩||

ಶಿವಾವತಾರ ಬಿಷ್ಣೋಶ ಸಚರಿತ್ರಂ ಮಯೋಚ್ಯತೆ

ಅಶೀತ್ಯಂತಲನಾಮಾ ಸೌದೇಶಃ ಸರ್ವಾರ್ಥಸಾಧಕಃ

||೪||

ಭೂನಧ್ವಾಕುಂತಲ ಇವರಾಜತೆ ಯಃ ಸ್ಥಿರೋ ಭುವಿ |

ತಸ್ಮಿನ್ನಸ್ತಿ ಮಹಾಕ್ಷೇತ್ರಂ ಪಂಪಾನಾಮ ಮಹೋತ್ಸರಂ

||೫||

ಯಸ್ಯ ಸಂದರ್ಶನೇನೈವ ಪಾಪಾನಿಷು ಬಹೂನ್ಯಪಿ ||

ಭಸ್ಮತಾಂ ಯಾಂತಿ ತತ್ಕಾಲೇ ಕಾಸ್ಯಾ ಅಪಿ ಗುಣಾಧಿಕಂ ||೬||

ಹೇಮಕೂಟಾದಿ ಪಂಚಾಖ್ಯ ಪರ್ವತೈಃ ಸುವಿರಾಜಿತಂ ||

ಶ್ರೀರಾಮಾಶ್ರಮ ಸಂಯುಕ್ತಂ ಹನುಮಚ್ಚಲಿತಂ ತಥಾ ||೭||

ಮತಂಗಾದಿ ಮಹಾಮೌನಿಯೋಗೀ ವೃಂದಸಮಾಯಿತಂ ||

ತಸ್ಮಿನ್ನಾಸ್ತಿ ಮಹಾದೇವೋ ವಿರೂಪಾಕ್ಷೋ ಜಗತ್ಪ್ರಭುಃ ||೮||

ಲಿಂಗರೂಪೀ ಮಹೇಶಾನೋ ಭಕ್ತಾಭಿಷ್ಠ ಫಲಪ್ರದಃ ||

ಯಸ್ಯ ದರ್ಶನಮಾಶ್ರೀಣ ಮಹಾಪಾಪಾದ್ವಿಮುಚ್ಯತೆ ||೯||

ತುಂಗಭದ್ರಾ ಸಮಾಯುಕ್ತ ದ್ವಾರ ಪ್ರಾಕಾರ ಸಂಯುತಃ ||

ಚತುರ್ಧ್ಯಕ್ಷು ಚತುರ್ವ್ಯಕ್ತ ರೂಪಲಿಂಗ ಸಮಾಯತಃ ||೧೦||

ತಸ್ಮಿನ್ ಕ್ಷೇತ್ರೇ ಮಹಾಪುಣ್ಯೇ ಹೃದ್ವೈದ್ಯೋನಾಮು ವೈ ದ್ವಿಜಃ ||

ಅತ್ರಿಗೋತ್ರ ಸಮುತ್ಪನ್ನೋ ವೇದವೇದಾಂಗ ಪಾರಗಃ ||೧೧||

ಅನಪತ್ನೋಹ್ಯಪತ್ಯಾರ್ಥಂ ಕೃತವಾನ್ಸ್ವಪ್ನರಂ ತಪಃ ||

ದ್ವಾದಶಾಬ್ದಂ ಮಹಾಯೋಗಿ ಮಹಾದೇವಸ್ಯ ಸನ್ನಿಧೌ ||೧೨||

ಕಿಂತು ಕಾಲೇನ ಮಹತಾ ಭಗವಾನ್ ಭಾಲಲೋಚನಃ |

ಪ್ರಾದುರ್ಭೂತೋ ಮಹಾದೇವಶ್ಚಂದ್ರಾರ್ದಕೃತಶೇಖರಃ ||೧೩||

ಅನನ್ಯಧ್ಯಾನನಿರತಂ ಚರಿತಂ ಸುಚಿರಂ ತಪಃ ||

ಉಪಾಚ ಪರಯಾ ಪ್ರೀತ್ಯಾವರಂ ವರಯಸುವ್ರತ ||೧೪||

ತಪಸಾ ಪರಿತುಷ್ಟೋಹಂ ಕಿಂ ತೆ ಮನಸಿ ವರ್ತತೆ ||

ಡಾಸ್ಯಾಮಿ ತುಭ್ಯಂ ತತ್ಸರ್ವಂ ನಾಸತ್ಯಂ ಮಯೂಭಾಷಿತಂ ||೧೫||

ಇತಿ ತದ್ವಚನಂ ಶ್ರುತ್ವಾಹೃದೈವೈದ್ಯೋ ಮುನಿಸತ್ತಮ ||

ಹರ್ಷೇಣ ಸುಹತಾವಿಷ್ಟೋಪ್ರಣನಾಮ ಮುಹುರ್ಮಹುಃ ||೧೬||

ಸಬಾಷ್ಪಲೋಚನೋಯೋಗೀ ರೋಮಾಂಚಿತಕಲೇಬರಃ ||

ನನರ್ತಾನಂದ ಸಂಯುಕ್ತೋ ದೃಷ್ಟಾಂತಂ ಪುರತಃಸ್ಥಿತಂ ||೧೭||

ಪಂಚವಕ್ತ್ರಂ ತ್ರಿನಯನಂ ಜಟಾಮುಕುಟಭೂಷಣಂ ||
 ಗಂಗಾಧರಂ ವಿರೂಪಾಕ್ಷಂ ಚಂದ್ರಾರ್ಧಕೃತಶೇಖರಂ || ೧೦ ||
 ತುಷ್ಪಾವಸರಯಾ ಭಕ್ತ್ಯಾ ಕುಂದೇಂದು ಧವಲದ್ವ್ಯುತಿಂ ||
 ಅನೇಕ ಸ್ತುತಿಭಿಃಸ್ತುತ್ವಾ ರೌದ್ರಸೂಕ್ತ ಪುರೋಗಮೈಃ || ೧೧ ||
 ಪ್ರಣಮ್ಯ ಶಿರಸಾಭೂಯಃ ಪ್ರಾಂಜಲಿ ದ್ವಿಜಪುಂಗವಃ ||
 ಅಸನ್ಮಾಂ ಹೃಚಲಾಂ ಶ್ರದ್ಧಾಂ ದೇಹಿಮೇ ಜಗತಃಪತೇ || ೧೨ ||
 ತ್ವದ್ಭಕ್ತಸಂಗಮತಂ ದಿನಂ ಮಾಭೂತ್ಯದಾಚನ ||
 ನಾನ್ಯೈದ್ವರಂ ಯಾಚಯಿಷ್ಯೆ ತ್ವನ್ನಾಮ ಸ್ಮರಣಾಮಸಿ || ೧೩ ||
 ಇತ್ಥಂ ಸಂಪ್ರಾರ್ಥಿತಃ ಶಂಭುಃ ಪ್ರಹಸನ್ವಾಕ್ಯ ಮಭ್ರವೀತ ||
 ತಸಸಃ ಕಾರಣಂ ತ್ಯಕ್ತ್ವಾ ಕಿಮನ್ಯದ್ಯಾಚಯಿಷ್ಯಸಿ || ೧೪ ||
 ನಾಬುಕ್ತಂ ಕ್ಷೇಯತೇಕರ್ಮ ಕಲ್ಪಕೋಟಿ ಶತೈರಪಿ ||
 ಇತಿ ತದ್ವಚನಂ ಶೃತ್ವಾಹ್ಯಪ್ಪಯೋ ಮುನಿಪುಂಗವಃ || ೧೫ ||
 ತಮುಕ್ತವಾನ್ ಮಹಾದೇವಂ ವಿಷಯೇ ವಿಮುಖಃ ಸುಧಿಃ || ೧೬ ||
 ವುತ್ರಾರ್ಥಂ ತಪಸಾನನ್ಯ ವಯೋ ಜಾತಂ ಜಗತ್ಪತೇ ||
 ಅಶೀತಿ ಪಂಚಂಕಂ ವೇದ್ಯಂ ಜರಾಶಿಥಿಲ ದೇಹಿನಃ || ೧೭ ||
 ಭಾರಾ=ಮನಾಸ್ತಿ ಕಲ್ಯಾಣಿ ಪಂಚಷ್ಚಕ ವಾಷಿ=ಕಾ ||
 ಅವಯೋ ಯಾವ್ಸನಂ ನಾಸ್ತಿ ಪುತ್ರೋತ್ಪತ್ತಿಃ ಕಥಂ ಭವೇತ || ೧೮ ||
 ಇತ್ಥಂ ದ್ವಿಜನಚಃಶೃತ್ವಾಸ್ಥಿತಾಸ್ಯೋ ವಕ್ತುಮುದ್ಯತಃ ||
 ಕೃತಯುಗೇತು ಸಂಪ್ರಾಪ್ತೇ ಧರ್ವೋನಷ್ಟಸನಾತನಃ || ೧೯ ||
 ಅದ್ವೈತಸ್ಥಾ ಪನಾರ್ಥಾಯ ಪಣ್ಣತಃ ಸ್ಥಾಪನಾಯಚ ||
 ಮಾನವೀಂ ತನುಮಾಶ್ರಿತ್ಯ ಶಂಕರಾಚಾರ್ಯ ನಾಮತಃ || ೨೦ ||
 ಅವತೀರ್ಣೋ ಧರಾಯಾಂತು ಚತುರ್ಭಿಃಪಹಶಿಷ್ಯಕೈಃ ||
 ಇದಾನೀಂ ಚಿರಕಾಲೇನ ವಿನಷ್ಟಂ ಯೋಗ ಶಾಸ್ತ್ರಕಂ || ೨೧ ||
 ಲೋಕೇ ಪ್ರಾಪ್ತಂ ಗಮಯಿತುಂ ಯಥಾದುರ್ಯವನೈರಪಿ || ೨೨ ||

ವಿಧ್ವಂಸಿತಾನಿ ಸರ್ವಾಣಿ ದೇವತಾನಾಂ ಗೃಹಾಣಿಷಿ ||

ಕ್ಷೇತ್ರಾದಿಕಾನಿ ತೀರ್ಥಾನಿ ಸುಬಹೂನಿಮಿಹಾಂತಿಚ ||೨೦||

ಶೃಣುಷ್ವಾ ವಹಿತೋವಿಪ್ರ ಜೀರ್ಣೋದ್ಧಾರ ಚಿಕಿತ್ಸಯಾ ||

ತ್ವಪುತ್ರತ್ವಮೇಷ್ಯಾಮಿ ಲೀಲಾ ಮಾನುಷ ವಿಗ್ರಹಃ ||೨೧||

ಇತ್ಯಂ ವ್ಯಾಹೃತ್ಯ ಭಗವಾನ್ ಪುತ್ರೀಯಂ ಫಲಮುತ್ತಮಂ ||

ಕರೇದದೌ ತನಕ್ಷೇತ್ರಂ ಪ್ರವಿಶ್ಯಾಮಿತಿ ಸಾದರಂ ||೨೨||

ವ್ರಜಗೇಹಂ ರೇತುಃಪತ್ನಿಂ ಮಾಸ್ತು ಶಃದೇಹತಃ ||

ಇತ್ಯುಕ್ತಂ ಸ ದ್ವಿಜೋಗ್ರಾಮಂ ಸೋಗಿ ಸಂಜ್ಞಾಮಹಾನತಿ ||೨೩||

ಪ್ರವಿಶ್ಯ ಪತ್ನೈಚಾಖ್ಯಾಯ ದದೌ ತತ್ಫಲಮುತ್ತಮಂ ||

ತತ್ಫಲ ಪ್ರಾಶನಾತ್ಸದ್ಯೋ ದದೌ ಗರ್ಭಂ ಪತೀವಿನಾ ||೨೪||

ಪವೃದ್ಧಿ ಗರ್ಭಗೋಯೋಗೀ ಹೃಷೀಕೇಶ ಇವಾಪರಃ ||

ದಶಮೇ ಮಾಸೇ ಸಾಕಾಂತಾ ನಿದ್ರಯಾ ಪೀಡಿತಾಭ್ಯರಂ ||೨೫||

ಸುಷುಪ್ತಿಕಾಲೇ ನಿಷ್ಕಾಂತಂ ನಿಕಟಸ್ಥಂ ಶಿಶುಂಕಿಲ ||

ಸೂರ್ಯಕೋಟಿ ಪ್ರತಿಕಾರಂ ನಯನಾನಂದದಾಯಕಂ ||೨೬||

ದದರ್ಶ ವಿಸ್ಮಯಾವಿಷ್ಟಾ ಮಾಯಾನಶ ಬಲಾತ್ಸುತಂ ||

ಯಥಾಪೂರ್ವಂ ಹವ್ಯಬುಜಾ ಪ್ರದತ್ತಂ ಪಾಯಸಂ ಮುಪೇ ||೨೭||

ಭುಕ್ತ್ವಾರಾಮಂ ಪ್ರಸುಪ್ತೋ ಕೌಸಲ್ಯಾ ಬ್ರಹ್ಮನಿರ್ಗುಣಂ ||

ತತೋಸೌವವೃದ್ಧಿ ನಾಮ್ನಾ ಬಿಷ್ಣುಪ್ಪಯ್ಯ ಇತಿ ||೨೮||

ಕೃತೋಪನಯನಃಸಿತ್ರಾ ಬಾಲ್ಯೋ ಶಿವಪರಾಯಣಃ ||

ನಿರ್ಜನಂ ವನಮಾಸಾಧ್ಯ ನಿರ್ನಿರ್ಜಿತ್ಯೆಂದ್ರಿಯಾಣಿಚ ||೨೯||

ತಪಶ್ಚಕಾರ ಬಾಲ್ಯೇವೈ ನಿಧಾಯ ಹೃದಿಶಂಕರಂ ||

ನಿಶಿಥಿ ಸಮನುಪಾಪೇಗ್ರಾಸಾರ್ಥಂ ಗ್ರಹಮೇಷ್ಯತಿ ||೩೦||

ಏವಂ ಬಹುತರೇಕಾಲೇ ತಪಶ್ಯತಿ ಸುಬಾಲಕಿ ||

ತದ್ಗ್ರಾಮಿಯಾಃ ಕಿರಾತಾರ್ಯಾದೃಷ್ಟಾಃಸೋ ಸಾಧುನಿ ದಶಃ ||೩೧||

ಬಿಷ್ಣೋರಂ ಸದ್ಗುರುಂ ಸಿದ್ಧಂ ಮೌನವೃತ್ತಧರಂ ವಿಭುಂ ||
 ಪರಿಕೃಷ್ಣಂ ಚಕ್ರರಸ್ತೈವ ಸಾಧುಭಾವಾತ್ಸು ಶಂಕಿತಾತ್ ||೪೨||
 ನಿಷಿದ್ಧ ಭೋಜನಾರ್ಥಾಯ ಆಗತಂ ಬಿಷ್ಣುಯೋಗಿನಂ ||
 ಜ್ಞಾತ್ವಾ ತದಾಪೌರವರ್ಗಾಃ ಪುರದ್ವಾರಂ ಸಮಾಯಯೌ ||೪೩||
 ಕವಾಟ ಬಂಧನಂ ಕೃತ್ವಾ ಮುದ್ರಿತಾ ರಾಜಮುದ್ರಯಾ ||
 ತದಾ ಶಿವಂ ವಿರೂಪಾಕ್ಷಂ ತುಷ್ಪಾವ ಪರಯಾಮುದ ||೪೪||
 ದ್ವಾರಭೇದನಕಾರ್ಯಾರ್ಥಂ ಸ್ವಬಹಿರ್ಗಮನಾಯುಚ ||
 ಶಂಭುಃಕೃಪಾಂ ಬೋಧಿರಯಂ ಸಚ್ಚಿದಾನಂದ ವಿಗ್ರಹಃ ||೪೫||
 ತ್ರಯ್ಯಂತ ವೇದ್ಯ ಚರಿತಃ ತಾಪತ್ರಯ ವಿದೂರಕಃ ||
 ಸಟ್ಟಿಕ್ತಿನಾಮಾಶ್ರಯೋಯಃ ಷಡಕ್ಷರ ಮನುಸ್ರಿಯಃ ||೪೬||
 ಷಡಾಧಾರೋ ಪರಿಸಂಸ್ಥಃ ಷಡಾನನ ಗುರುಃ ಪರಃ ||
 ನಾದಬಿಂದು ಕಳಾಗಮ್ಯೋ ನಾದಾಂತೇಚ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತಃ ||೪೭||
 ನಾನಾರೂಪಧರಃ ಪಾತು ನಾರಾಯಣ ವರಪ್ರದಃ ||
 ಪಂಚಭೂತಾಂತರಾತ್ಮಾಯಃ ಪಂಚಕೃತ್ಯಪರಾಯಣಃ ||೪೮||
 ಪಂಚಬ್ರಹ್ಮಮುಖಃ ಪಾತು ಪ್ರಪಂಚಾತೀತಮಾನಸಃ ||
 ಅಷ್ಟಮೂರ್ತಿರ್ಮಹಾಮೂರ್ತಿ ದೀಪ್ತಮೂರ್ತಿರಮೂರ್ತಿಮಾನ್ ||
 ||೪೯||
 ಸರ್ವಮೂರ್ತಿ ಮಂತ್ರಮೂರ್ತಿಃ ಪಾಯಾದಸ್ತಾದಪಾಯತಃ ||
 ಮಹಾಸೇನ ಸಿತಾಯೋಸೌ ಮಹಾಮಹಾ ವಿವೋದನಾತ್ ||೫೦||
 ಮಾಯಾ ಸಂಸಾರತಃ ಮಹಾಭಯ ವಿದಾರಣಃ ||
 ಹರಿದ್ವಕ್ತುಷ್ಪಪೂಜಾಢ್ಯಃ ಪುಷ್ಪದಂತ ವರಪ್ರದಾಃ ||೫೧||
 ಚಂದ್ರವುಷ್ಪಧರಃ ಪಾತು ಮನಃಪುಷ್ಪ ಕೃತಾರ್ಚನಃ ||
 ಪಣ್ಡಿಂಶತತ್ವನಿಶ್ರೇಣಿ ಪ್ರಾಸಾದಾಯಿತ ವಿಗ್ರಹಃ ||೫೨||
 ಪಂಚಾರ್ಣ ಮಂತ್ರವಿಜ್ಞೇಯಃ ಪಾತುಮಾಂ ಪರಮೇಶ್ವರಃ ||
 ಇತಿ ಸ್ತೋತ್ರೇಣ ಸಂತುಷ್ಟೋ ಭಗವಾನ್ ಭಾಲಲೋಚನಃ ||೫೩||

ದದೌಚ ಪಾದುಕಾ ಯುಗ್ಮಂ ವೇತ್ರಂ ಶತ್ರುಭಯಾವಹಂ ||
 ತತ್ಪಾದುಕಾಂ ಸವಾರೂಢಃ ವೇತ್ರಸ್ಯ ಸ್ಪರ್ಶನಾದಪಿ ||೫೪||
 ದ್ವಾರಮುದ್ಘಾಟ್ಯ ತರಸಾ ಬಹಿರ್ಗತ್ವಾ ಮಹಾಮುನಿಃ ||
 ವಟಿವೃಕ್ಷಮನುಪ್ರಾಪ್ಯ ನಿವಸನ್ ತಸ್ಯ ಕೊಟರೇ ||೫೫||
 ಬಹಿದ್ವಾರಂ ಸಮಾಸಾದ್ಯ ಯೋಗಂ ದ್ವಾದಶವಾರ್ಷಿಕಂ ||
 ಚಕಾರ ಶಿವ ನಿಷ್ಕಾತ್ಮಾ ಶಿಶೈಕಕರಣಸ್ವದಾ ||೫೬||
 ತದ್ವೃಕ್ಷದ್ವಾರದೇಶೇ ದ್ವೌ ವ್ಯಾಘ್ರೌ ದೌವಾರಿಕಾವಿವ ||
 ತಿಷ್ಠೇತಾಂ ದುಷ್ಟ ಮನುಜ ನಿಗ್ರಹಾರ್ಥ ಮಹೌಜಸಃ ||೫೭||
 ತತೋ ದ್ವಾದಶವರ್ಷಾಂತೇ ಬಹಿರ್ನಿರ್ಗತ್ಯ ವೃಕ್ಷಸಃ ||
 ತಸ್ಮಿನ್ ಸ್ಥಾನೇ ಮಹಾಪುಣ್ಯೇ ತಿಂತ್ರಿಣೀ ವೃಕ್ಷ ಮೂಲತಃ ||೫೮||
 ಶಿವಲಿಂಗಂ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪ್ಯ ವಾಪೀ ಚೈವ ಚಕಾರಸಃ ||
 ಭೋಜನಂ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಾನಾಂತು ಚಕಾರ ಬಹುಶೋವಶೀ ||೫೯||
 ಸ್ವೀರಾಪೇಕ್ಷಾ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಾನಾಂ ಭೋಕ್ತೃಣಾಂ ಜ್ಞಾನಚಕ್ಷುಷಾಂ ||
 ಜ್ಞಾತ್ವಾ ಪುರಸ್ಥಿತಂ ವೃಕ್ಷಂ ಸ್ವೀರಂ ದೇಹೀತ್ಯಚೋದಯೇತ್ ||೬೦||
 ತದಾ ಸ್ವೀರಂ ತಿಂತ್ರಿಣೀತಃ ಪ್ರಸುಸ್ರಾವ ಪ್ರವಾಹವತ್ ||
 ತದಾರಭ್ಯ ಮಹಾಯೋಗೀತ್ಯಖಿಲಾಃ ಪಶಶಂಸಿರೆ ||೬೧||
 ತದ್ಗ್ರಾಮೇ ದುಷ್ಟ ಮನುಜಾ ಕಿರಾತಾದ್ಯಾ ದುರಾಶಯಃ ||
 ಏಂದ್ರಜಾಲಿಕ ಏವಾಯಮಿತಿಮತ್ಪ್ತಾ ಮಹಾಬಲಾಃ ||೬೨||
 ಸುಧಾಪಾಷಾಣ ಗೋಣ್ಯಾಂತು ಸ್ಥಾಪಯಿತ್ವಾ ದುರಾಶಯಃ ||
 ವಾಪಿಕಾಯಾಂ ಚಕ್ಷಿಪುಸ್ತಂ ಶಿವಯೋಗೀನಮದ್ಭುತಂ ||೬೩||
 ತತ್ರಸ್ಥಿತ್ವಾಪ್ಯಸೌಧ್ಯಾನಂ ನ ಜಹೌ ಪಾರ್ವತೀಪತೇ ||
 ತಸ್ಯಾನುಕಂಪಾ ಮಹಾತ್ಮ್ಯಾತ್ ಯಥಾವತ್ ಸ್ಥಿತ ಏವಸಃ ||೬೪||
 ಶೋಕಸ್ಯ ಸಂಪರ್ಕಂ ತೃಕ್ತ್ವಾ ಗ್ರಾಮಾದ್ವಿನಿಯಯ್ಯೌ ||
 ಹನಸೀಗ್ರಾಮಮುಭೇತ್ಯ ಗ್ರಾಮಾಧೀಶಮಯಾಚತ ||೬೫||

ಜನಸಂಪರ್ಕರಹಿತಂ ತಪಸೇ ಸ್ಥಾನಮುತ್ತಮಂ ||
 ಗ್ರಾಮಸ್ವಾಮೀ ತದಾಪ್ರಾಹ ಸೋಪಹಾಸಕರಂ ವಚಃ ||೬೬||
 ಮೃತ್ತಿಕಾ ಪೂರಿತಂ ದೃಷ್ಟ್ವಾ ಕುಸಂದಂ ಪುರತಸ್ಥಿತಂ ||
 ಕುಸಂದಂ ಚಲಿತೆ ಯಾವತ್ತಾವದ್ವಾ ಶಾಮಿತೇಸ್ಥಲಂ ||೬೭||
 ಇತ್ಯುಕ್ತವತಿ ಗ್ರಾಮೇಶಿ ಚಲಂತಂ ಮುನ್ಯನುಜ್ಞಯಾ ||
 ಆತೀತ ಗ್ರಾಮ ಸೀಮಾಂಚ ಗಚ್ಛಂತಂ ವಾತರಂಹಸಾ ||೬೮||
 ಅಭೂತಪೂರ್ವಂ ದೃಷ್ಟ್ವಾಸೌ ಪೌರಜಾನ ಪದ್ಯೈಸಹ ||
 ಗ್ರಾಮಾಧ್ಯಕ್ಷೋ ಮಹಾಮಾನಿ ವೇಪಮಾನಃ ಕೃತಾಂಜಲಿಃ ||೬೯||
 ಕ್ಷಮಸ್ವ ಮಮದೌರಾತ್ಮ್ಯಂಸ್ವಾಮಿನ್ ಶ್ರೀಯೋಗಿನಾಂವರ ||
 ತ್ವತ್ಪ್ರಭಾವ ಮಜಾನಂತಂ ಅನುಗ್ರಹೀಷ್ಟ ವಾಂ ವಿಭೋ ||೭೦||
 ತ್ರೈಪಾದಿಕಂ ಭೂಮಿದಾನಂ ಬಲೇರ್ಗವಂ ಯಥಾಹರತ್ ||
 ತಥಾ ಕುಸಂದ ಗಮನಂ ಮಮ ಗರ್ವೋಗತಃ ಖಲು ||೭೧||
 ಇತ್ಯುಕ್ತಃ ಪ್ರದದೌ ತಸ್ಮೈ ಕುಸಂದಾಕ್ರಾಂತ ಭೂಮಿಕಂ ||
 ಕುಸಂದ ವೃತ್ತಿರದ್ಯಾಪಿ ತದ್ವಂಶೈಪರಿಭುಜ್ಯತೆ ||೭೨||
 ತದ್ಭೂಮ್ಯಾಂ ಶಿವಲಿಂಗಂತು ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪ್ಯ ಶಿವಾಲಯಂ ||
 ಚಕಾರ ಶಿವಪೂಜಾಂಚ ತಸ್ಯ ಮದದ್ಭುತಂ ||೭೩||
 ಲಕ್ಷ್ಮೀಂ ಬಾನಾಮ ತತ್ಪತ್ನೀ ಸಾಧ್ವೀಗುಣಸಮನ್ವಿತಾ ||
 ತ್ರಿಪ್ತಃ ಪುತ್ರೀನ್ ಪ್ರಸುಷುವೆ ಚತುರ್ಥಂ ಶಿವನಾಮಕಂ ||೭೪||
 ಶಿವಗಂಗಾಜ್ಯೇಷ್ಠ ಪುತ್ರೀವಾಪಿಮಜ್ಜನತಃ ಕಿಲ ||
 ಪ್ರಾಣಾನ್ ಜಹೌ ತದಾ ಮಾತಾ ಚಕಾರ ಪರಿವೇದನಂ ||೭೫||
 ತಾಂ ಪುತ್ರೀಂ ಯೋಗಿವರ್ಯಾಗ್ರೇ ನಿಧಾಯ ಪರಿವೇದ ||
 ತತೋಪ್ಯಯಂ ನಿರ್ವಿಕಾರೋ ಕಿಮೇತದಿತಿಚಾಬ್ರವೀತ ||೭೬||
 ಸ ಪ್ರಾಹವೃತ ಪುತ್ರೀಂ ತಾಮುಜ್ಜೀವ ಕೃಪಾನಿಧೇ ||
 ಇತ್ಯುಕ್ತಃ ಸ ದಯಾಲುಸ್ತಾಂ ಪ್ರಾಹ ಪತ್ನಿನುನಿದಿತಾಂ ||೭೭||

ಜೀವೇದಿಯಂ ಶಂಭುಕೃಪಾದಸಿ ಲೋಕಪಥಂ ತೃಜೇತ್ ||
 ತಥೈವ ಜೀವತು ಸುತಾ ಮಮೇತ್ಯಭ್ಯಾಹಿತಾಮಯಾ ||೨೮||
 ತಾಂ ಸುತಾಂ ಜೀವಯಾ ಮಾ ಸಯೋಗಶಕ್ತ್ಯಾ ಮಹಾತಪಾಃ ||
 ಮಹಾತ್ಮ್ಯಂ ತಸ್ಯ ದೃಷ್ಟ್ವಾಪಿ ಪೌಂಡಾನಪದಾಶ್ಚಯೇ ||೨೯||
 ಕುತೂಹಲ ಸಮಾಯುಕ್ತಾಃ ಭಕ್ತಿನಮ್ರಾ ಬಭೂವಿತಿ ||
 ಮೃತಂ ಮೃತಂ ಸಮಾನೀಯ ಹ್ಯಾಗತಾಜೀವಿತೇಚ್ಛಯಾ ||೩೦||
 ತತೋ ಧ್ಯಾನಂ ಪರಿತ್ಯಜ್ಯ ಜಗಾಮ ಗಿರಿಮುತ್ತಮಂ ||
 ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ ನಾಮಾಖ್ಯಂ ನಿರ್ಜನಂ ಯೋಗಿ ಸೇವಿತಂ ||೩೧||
 ಬಿಲ್ವವೃಕ್ಷ ಸಮಾರ್ಕೇಣಂ ತಪಃಸ್ಥಾನಂ ಸಮಾವಿಶತ್ ||
 ತತ್ರ ಲಿಂಗಂ ಪ್ರಸಿಷ್ಠಾಪ್ಯ ಗುಹಾಯಾಂ ನಿವಸನ್ನಧಿಃ ||೩೨||
 ದೇವಖಾತ ಜಲೇ ಸ್ನಾತ್ವಾ ಬಿಲ್ವೈರಭ್ಯರ್ಚಯನ್ ಶಿವಂ ||
 ತಪಶ್ಚಕ್ರೇ ಮಹಾಯೋಗಿ ಭಸ್ಮರುದ್ರಾಕ್ಷಭೂಷಣಃ ||೩೩||
 ನಿರ್ಜನೇ ಪರಮಾನಂದಃ ಶಿವಧ್ಯಾನ ಪರಾಯಣಃ ||
 ತತ್ರಾಪ್ಯಷ್ಟಾಂಗ ನಿರತಃ ಶಿವಪಂಚಾಕ್ಷರಂ ಜಪನ್ ||೩೪||
 ಬಹುಕಾಲಂ ತಪಶ್ಚಕ್ರೇ ಸಮಾಧೇ ವಾರವಶ್ಯತಃ ||
 ತತ್ಪರ್ವತೇ ಭಸ್ಮರಾಸಿ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕೃತ್ಯ ಶಿವಾನ್ಯಾಯಾ ||೩೫||
 ಭಕ್ತೇಭ್ಯೋ ದರ್ಶಯಾಮಾಸ ಲೋಕೋಪಕೃತಿಹೇತವೇ ||
 ಯಸ್ಯ ಭೂತೇಸ್ತು ಸಂಸ್ಪರ್ಶಾತ್ ಪಿಶಾಚ ಬ್ರಹ್ಮರಾಕ್ಷಸಾಃ ||೩೬||
 ತತಃಕಾಲೇನ ಮಹತಾ ನಾದಬಿಂದು ಕಲಾತ್ಮಕೇ ||
 ಶಿವೇ ಚಿತ್ತಂ ಸಮಾಧಾಯ ತಪಃಸ್ತೇವ ಮಹಾಮುನಿಃ ||೩೭||
 ತತಃಕಾಲೇನ ಮಯತಾ ವೇಣುಪಲ್ಲಿ ಸಮೀಪಗಃ ||
 ದೇವತಾ ಯತಿ ರೂಪೇಣ ಬಿಷ್ಟೇಶಂದ್ರಷ್ಟಮಾಗತಃ ||೩೮||
 ವಿಠಲಾಖ್ಯೇ ನೃಸಿಂಹಶ್ಚ ಶ್ರೀರಾಮೇಶ್ವರ ಸಂಕ್ಷುಕಃ ||
 ನಾರಾಯಣ ಸೋಮನಾಥೋ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ ಶಂಕರೌ ||೩೯||

ಪ್ರಯಾಗ ಮಾಧವಶೈವ ಪ್ರೇತಮೋಚನ ದೇವತಾ ||

ಪೂರ್ವೋಕ್ತ ದೇವತಾ ಸ್ಥಾನಂ ವೈಂಛೈಃ ಪೂರ್ವಂ ವಿನಾಶಿತಂ ||
||೯೦||

ತುಂಗಭದ್ರಾಂ ಪ್ರವಿಷ್ಟಾಸ್ತತ್ಯಕ್ತ್ವಾಸ್ಥಾನಮನುತ್ತಮಂ ||

ಧೃತ್ವಾರೂಪಂ ಯತೀನಾಂತೇ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ ಪರ್ವತಂ ||೯೧||

ದೃಷ್ಟ್ವಾ ತತ್ರ ಸಮಾಸೀನಂ ಶ್ರೀಲಿಂಗಾರ್ಚನತತ್ಪರಂ ||

ಭಸ್ಮೋದ್ಧೃತ ಸರ್ವಾಂಗಂ ರುದ್ರಾಕ್ಷಾಂಕಿತ ಕಂಕಣಂ ||೯೨||

ಸಮಾಧಿಗತಸಚ್ಚಿತ್ತಂ ನಾಸಾಗ್ರನ್ಯಸ್ಯಲೋಚನಂ ||

ಶಿವಧ್ಯಾನೈಕನಿರತಂ ನಂದೀಶಮಿವಶಂಕರಂ ||೯೩||

ಅಲೋಕ್ಯ ಮುದಿತಾಸ್ತಾಶ್ಚ ದೃಷ್ಟ್ವಾ ಬಿಷ್ಣೇಶ್ವರೋಯತಿಃ ||

ಚ್ಛಾತ್ವಾ ತೇಷಾಂ ಮನೋಭಾವಂ ಕೃತಾತಿಥ್ಯನ್ ಸುಷುಪ್ತಕಂ ||೯೪||

ಕಿಮಾಗಮನ ಕೃತ್ಯಂವೋ ಇತಿ ಪೃಷ್ಟ್ವಾಯತೀಶ್ವರಃ ||

ಸ್ವಸ್ಥಾನ ಚ್ಯುತಿ ಮಾಖ್ಯಾನೇ ತ್ವಮೇವೋದ್ಭುತಮರ್ಹಸಿ ||೯೫||

ಅಸ್ಮಾಕಂ ಸ್ಥಾನಮುಖ್ಯಾಮಿ ಸಿಥಿಲಾನಿ ದುರಾತ್ಮಭಿಃ ||

ಮಹಾಕ್ಷೇತ್ರಂ ಸಮಾವಪ್ಯಲೋಕೇ ಖ್ಯಾತಿಂ ಕರಿಷ್ಯಸಿ ||೯೬||

ಶಿವಪ್ರೀತಿರನೇನೈವ ಮಹಾತಿತೇ ಭವಿಷ್ಯತಿ ||

ಇತಿ ತತ್ಪ್ರಾರ್ಥನಾಂ ಶೃತ್ವಾ ಪರಿವ್ರಾಡ್ವ್ರಪಧಾರಿಭಿಃ || ೯೭ ||

ಪುರಂ ರಂಗಾಭಿದಂ ಪ್ರಾಪ್ಯ ನೃಸಿಂಹಕ್ಷೇತ್ರಮುತ್ತಮಂ ||

ದೇವಾಲಯೇ ತಪಸ್ತೇಷೆ ನೃಸಿಂಹಸ್ಯ ಶಿವಾಜ್ಞಯಾ ||೯೮||

ತತಸ್ತದ್ಗ್ರಾಮಪೂರ್ವಾತ್ವಾ ಸತ್ಯಬೋಧೋಯತೀರ್ಯದಾ ||

ನ್ರಸಿಂಹಾಲಯಗೋಭೂತ್ವಾ ಬಿಷ್ಣೇಶಂ ಶೈವರೂಪಿಣೀಂ ||೯೯||

ಬಹಿರ್ನಿಸ್ಸಾರಯಾಮಾಸ ಸೋಪಿತೃಕ್ತ್ವಾಸ್ಥಲಾಂತರಂ ||

ಗ್ರಾಮಾದ್ಬಹಿಃ ಸಮಾಗತ್ಯ ತಸ್ಮಾಿ ಗೋಷ್ಠೇ ಯದೃಚ್ಛಯಾ ||೧೦೦||

ತದಾತದ್ಯತಿನೋದಂತಿ ನೇತ್ರಾಂಧತ್ವಾ ಸಮಾಯಯೌ ||

ತಂ ದೃಷ್ಟ್ವಾ ಸಯತಿಃ ಕೋಸಾವಿತಿಶ್ಚಿಯಾನ ಪೃಚ್ಛತಿ ||೧೦೧||

ತಮೂಚುರಯ ಮೇಕಾಕೀ ನೃಸಿಂಹಾಲಯಗೋಭವತಾ ||
ಭವದ್ವಾಸಾರ್ಥಮತ್ರೈವ ಬಹಿರ್ನಿಷ್ಕಾಸಿತಾವಯಂ ತೋಭವತಾ ||೧೮೨||

ಭಸ್ತಮಂಡಿತ ಸರ್ವಾಂಗಃ ರುದ್ರಾಕ್ಷಾಭರಣೈರ್ಯುತಃ ||
ಯತಿರಭ್ಯಾವದತ್ ತಾನ್ ಸ್ವಾನ್ ಮಹಾಯೋಗಿ ಭವೇದಯಂ ||೧೮೩||

ಯಾಚಧ್ವಂ ಗಜನೇತ್ರಾರ್ಥಂ ಭಸ್ತಸಂದೀಯತಾಯಿತಿ ||
ತೇ ಪ್ರಣಮ್ಯತು ಬಿಷ್ಣೇಶಮರಾಧಂ ಕ್ಷಮಸ್ವಭೋಃ ||೧೮೪||
ಗಜಾಂಧತಾ ನಿರಾಸಾರ್ಥಂ ಭಸ್ತಾಸ್ಮಭ್ಯಂ ಪ್ರಯಚ್ಛಭೋ ||
ಇತಿ ಮಾಧ್ವೈಃ ಪ್ರಾರ್ಥಿತಃ ಸನ್ ಭಸ್ತದತ್ತಾಂ ಗಜಾಂಧತಾ || ೧೮೫ ||
ನಿನಾರಯಾಮಾಸ ತದಾ ತನ್ಮಹಾತ್ಮ್ಯಂ ಪ್ರಶಂಸಿರೆ ||
ತತ್ರ ಗೋಷ್ಠೇ ಕಿರಾತಂತು ದೃಷ್ಟ್ವಾ ಬಿಷ್ಣೇಶ್ವರೋ ಮುನಿಃ ||೧೮೬||
ವಾಸಾರ್ಥಂ ದೇಹಿಮೆ ಸ್ಥಾನಂ ಅತ್ರೇತಿ ತಮುವಾಚಹ ||
ಸೋಪ್ಯಾಹ ಪುತ್ರೋಜಾತ್ಯಂಧೋ ಮಮ ನೇತ್ರಯುತೋಭವೇತ್ ||೧೮೭||

ಯದಿತಾವತ್ ಸ್ಥಲಂ ದಾಸ್ಯೆ ಸೇವಾಮಪಿ ಕರೋಮ್ಯಹಂ ||
ಇತಿ ತದ್ವಚನಂ ಶೃತ್ವಾ ತವ ಪುತ್ರ ಮಿಹಾನಯ ||೧೮೮||
ಇತ್ಯುವಾಚ ತದಾ ಸೋಪಿ ಪುತ್ರಂ ತತ್ರಾಹ್ವಯತ್ ಸ್ವಕಂ ||
ದೃಷ್ಟ್ವಾ ಜಾತ್ಯಂಧ ಮಿತಂ ಸ್ವಮಹಾತ್ಮ್ಯ ಚಿಕೀರ್ಷಯಾ ||೧೮೯||
ಭಸ್ತದದಾವಂಧಕಾಯ ಸತುನೇತ್ರ ಯುತೋಭವತಾ ||
ತದಾಶ್ಚರ್ಯಂ ನಿವೇದ್ಯಾಥಾರಾಜ್ಞೇ ತಸ್ಯಾಜ್ಞಯಾ ದದಾ ||೧೯೦||
ಸಗೋಷ್ಠಭೂಮೌ ತತ್ರಾಸೌ ನಿವಾಸಮಕರೋತ್ತದಾ ||
ತದ್ಗೋಷ್ಠಾಧಃ ಶಿವಗೃಹಂ ಲಿಂಗಂ ರಾಮೇಶ್ವರ ಸಂಜ್ಞಿತಂ ||೧೯೧||
ಖನಿತಾ ದರ್ಶಯಾಮಾಸ ಸರ್ವೇಷಾಂ ಪಶ್ಯತಾಂ ನೃಣಾಂ ||
ತಸ್ಯ ಲಿಂಗಸ್ಯ ಪೂಜಾಂಚ ಯಥಾವತ್ಕುರುತೇನಿಶಂ ||೧೯೨||

ನೃಸಿಂಹಸ್ಥಾಲಯೇ ಕಾಲಾಂ ಶೈಲಿಂ ಚಕ್ರೇ ಮಹಾತಪಾಃ ||
 ತತೋ ರಾಮೇಶಾಲಯಂಚ ವಿಸ್ತಾರಂ ಸ ಚಕಾರಹ ||೧೧೩||
 ರಾಮೇಣ ಸ್ಥಾಪಿತಂ ಲಿಂಗಂ ಪೂರ್ವಂ ತ್ರೇತಾಯುಗೇ ಕಿಲ ||
 ತತೋ ವೇಣುವುಡಿಂ ಗತ್ವಾಸ್ವತ್ಥ ನಾರಾಯಣಂ ತಥಾ ||೧೧೪||
 ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪ್ಯ ಶಿಲಾಗೇಹೇ ಮಂಟಪಂಚ ವಿಧಾಯಚ ||
 ತುಂಗಭದ್ರಾತಟೇ ಸ್ಥಾನೇನಾಯಣ ಪುರೋಭುವಿ ||೧೧೫||
 ನಿಶ್ರೇಣಿಂ ಕಾರಯಾಮಾಸ ಶೈಲಿಂ ಜನಹಿತಾಯ ಸಃ ||
 ವಿಠಲೇಶಂ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪ್ಯಂ ವಿಠಲಾಖ್ಯೇ ಮಹಾಪುರೆ ||೧೧೬||
 ಸೋಮೇಶಂ ಸ್ಥಾಪಯಾಮಾಸ ವೇಣುಪಲ್ಯಾಃ ಶಿವಾಲಯೇ ||
 ಶಿಲಾಮಯಂ ಮಂಟಪಂಚ ತತ್ರ ಚಕ್ರೇ ಶಿವಾಜ್ಞಯಾ ||೧೧೭||
 ತತೋ ರಂಗಪುರೆ ರಾಮಲಿಂಗಾಯ ನಿವಾಸಕಃ ||
 ಗಳಗೇಶ ಪುರಂಗತ್ವಾ ನದ್ಯಾಂ ಸೋಪಾನ ಮಾಪ್ಯಸೌ ||೧೧೮||
 ಕಾರಯಿತ್ವಾ ತುಂಗಭದ್ರಾ ನದೀ ಮಧ್ಯೆ ಮಹಾಶ್ರಯಂ ||
 ಚವನಸ್ಯ ಮುನೇರ್ವೃಷ್ಟ್ವಾ ತತ್ರ ಲಿಂಗಂ ಶಿವಾತ್ಮಕಂ ||೧೧೯||
 ಸ್ಥಾಪಯಿತ್ವಾ ಪುನಃ ಪ್ರಾಗಾತ್ಪುರಂ ಸಮಾವೇಶಹ ||
 ನಿವಾಸ ಮಕರೋಕ್ತಿಂಚಿತ್ ಕಾಲಮೇಕಾಂತವಾಸಯತ್ ||೧೨೦||
 ತತಃ ಸಪುತ್ರಂ ಶಿವನಾಮಕಂ ತದಾ ಸಮೀಪಮಾನೀಯ ||
 ಸಚಿಂತಯಾ ಸಃ ದ್ವಿಜತ್ವ ಸಂಸ್ಕಾರಯುತಂ ಚಕಾರವಾನ್ ||
 ಸೋಪ್ಯಗೃಹಿತದ್ವೈತ ಮುತ್ತುಮಂ ತಥಾ ||೧೨೧||

ಅಥ ಶ್ರೀ ಬಿಷ್ಣುಶಾಖ್ಯಾನೇ ದ್ವಿತೀಯ ಸರ್ಗ ಪ್ರಾರಂಭಃ

ತತೋ ವೇಣುಪುರೀ ಸಂಸ್ಥೋ ದೈವಜ್ಞಶೃಚ ಕನ್ಯಕಾಂ ||
 ಶ್ರೀವೇಣ್ಯಂ ಬಾಂ ಶಿವಾಯಾದಾತ್ ಬ್ರಾಹ್ಮೇಣ ವಿಧಿನಾತದಾ ||೧||
 ತಸ್ಮಿನ್ನಾಲೇದ್ವ್ಯಪತ್ಯಕಾ ಶೂದ್ರೀಸೇವಾಪರಾಭವತ್ ||
 ಶಿವಾಲಯಸ್ಯ ಧೂಳೀವಾಂ ಸಸ್ಮಾಜನ ಕರೀ ಸ್ಥಿರಾ ||೨||
 ತಸ್ಯ ಜ್ಯೇಷ್ಠ ಸುತೋಪ್ಯಂಧಃ ಕನಿಷ್ಠಸ್ತು ಸುಲೋಚನ ||
 ಬಹುಕಾಲಂ ಸೇವಯಾಸೌ ಸಂತೋಷ್ಯಯಮಿನಾಂವರಂ ||೩||
 ಕೃಪಾಂ ಕುರು ಮಯಸ್ವಾಮಿನ್ ಇತಿ ವಾಚಾಬ್ರವೀದಮುಂ ||
 ತಚ್ಛೃತ್ವೇದಂ ಬಿಷ್ಣೇಷಾರ್ಯಃ ಸುತಮೇಕಂ ದದಸ್ವಮೇ ||೪||
 ಇತ್ಯುಕ್ತ್ವಾ ಸಾಸುತಂ ಜ್ಯೇಷ್ಠಜಾತ್ಯಂಧಂಚ ಸಮರ್ಪಯತ್ ||
 ತಮೇವ ಲೋಚನಯುತಂ ಚಕ್ರೇ ಬಿಷ್ಣೇಶಯೋಗಿರಾಟ್ ||೫||
 ಸಶೂದ್ರೋಪಿ ತದಾಜ್ಞಾಂವೈ ಪಾಲಯನ್ ಶಿಷ್ಯತಾಂಗತಃ ||
 ಗೋಣೆಪ್ಪಯ್ಯ ಇತಿ ಖ್ಯಾತೋ ಮಹಾಪುರುಷ ತಾಂ ಗತಃ ||೬||
 ತದಾ ಬಿಷ್ಣೇಶ್ವರೋ ಯೋಗೀ ಗುರುದರ್ಶನಕಾಂಕ್ಷಯಾ ||
 ನದೀಪಾರಂ ಜಗಮಿಷುಃ ಕರ್ಣಧಾರಾನಪೇಕ್ಷಯನ್ ||೭||
 ನದೀಂ ಶೀರ್ತ್ವಾ ಪ್ರಯಾತ್ಯೇವ ಚ್ಯವನಸ್ಯಾಶ್ರಮಂ ಪ್ರತಿ ||
 ಸಗೋಣೀ ಕಂಬಲೇ ಸ್ಥಿತ್ವಾ ನದೀಂ ತರತಿ ನಿತ್ಯತಃ ||೮||
 ಏವಂ ಸೇವಾಪರೋ ಗೋಣೀ ಕಿಂಚಿತ್ಕಾಲಂ ಶತದಾಜ್ಞಯಾ ||
 ಸ್ವಜಾತೀಯಾನ್ ಸ್ವಭೃತ್ಯಾನನುಗ್ರಹ್ಯ ಮಲೇ ಸ್ಥಿತಃ ||೯||
 ಕದಾಚಿದ್ಗೋಣಿ ನಾಮಾಸೌ ವ್ಯಾಘ್ರನಾರುಹ್ಯದರ್ಶಿತಃ ||
 ಕೌ ಭುಜಂಗಮಂ ಕೃತ್ವಾ (ಧೃತ್ವಾ)ಯೋಗಶಕ್ತಿಂ ಪ್ರದರ್ಶಿತುಂ ||೧೦||
 ಗುರುದರ್ಶನ ಕಾಮು ಸನ್ನಾಯಾತೀತಿ ಜನಾಜಗುಃ ||
 ತದಾ ಬಿಷ್ಣೇಶ್ವರೋ ಯೋಗಿ ಸಕುಡ್ಯೈ ಸಮವಸ್ಥಿತಃ ||೧೧||

ತದ್ವರ್ತನಾಯತಂ ಕುಡ್ಯಂ ಚೋದಯಾಮಾಸ ವೇಗತಃ ||
 ಕುಡ್ಯಾರೂಢಂ ತದಾ ದೃಷ್ಟ್ವಾ ಬಿಷ್ಣೇಶಂ ಗೋಣಿನಾಮಕಃ ||೧೭||
 ಲಜ್ಜಾಯುಕ್ತೋ ಯೋಗದರ್ಪಂ ಜಹೌ ಸೇವಾ ಪರಾಯಣಃ ||
 ಇತ್ಯಾದಾಶ್ಚರ್ಯಜಾಲಂತು ದೃಷ್ಟ್ವಾಲೋಕಾಸ ಕಂಪನಾಃ ||೧೮||
 ತದಾಜ್ಞಾಧಾರಕಾ ಭೂತ್ವಾ ಶಿಷ್ಯತಂ ಪ್ರತಿಪೇದಿರೆ ||
 ತತಃಕಾಲೇ ಪಯೇ ಕಾಲೇ ತುಂಗಭದ್ರಾಜಲೇಶುಭಿ ||೧೯||
 ಶಿವತೀರ್ಥಸ್ಯನತಿದೂರೇ ಜಂಬುವೃಕ್ಷಸ್ಯ ಮೂಲತಃ ||
 ಜಂಬುಕೇಶ್ವರ ಸಂಕ್ಷಂತಂ ಲಿಂಗಂ ಸಂಸ್ಥಾಪ್ಯ ಯತ್ನತಃ ||೨೦||
 ತತ್ರೈವ ವಸತೇ ಕ್ವಾಪಿ ಜನಸಂನುರ್ದ ಶಂಕಯಾ ||
 ಅಷ್ಟಾ ತೀರ್ಥಾನಿ ಗತ್ವಾಪಿ ತದುದ್ಧಾರಂ ಚಕಾರಸಃ ||೨೧||
 ಏಕದಾ ಭಕ್ತಗೇಹೇ ತು ವಿನಾಹಂ ದೃಷ್ಟ್ವಕಾಮಯಾ ||
 ಗಚ್ಛೇತಿ ಚೋದಯಾಶ್ಚೇನ ಪಶ್ಚಿದಾರಿದ್ರಶಂಕಯಾ ||೨೨||
 ಯಾಚಿತೋ ವಸ್ತ್ರಭೂಷಾದಿ ತುಂಗಭದ್ರಾಜಲಾದ್ದದೌ ||
 ಪೇಟಿಕಾಂ ಭೂಷಣಸ್ಯಾರ್ಥಸಮುಧೃತ್ಯದದೌ ಕಿಲ ||೨೩||
 ಭಕ್ತ ವೈವಾಹಿಕಂ ಗೇಹೇ ಏತಂ ದೃಷ್ಟ್ವಾ ಜನೋಮಹಾನ್ ||
 ಮಹಾವ್ರರುಷ ಇತ್ಯೇವಂ ತದಾಪಿ ಸಮಪೂಜಯತ್ ||
 ಇತ್ಯಾದ ಚರ್ಯಂ ಕುರ್ವಾಣಿಃ ತದಾ ರಂಗವುರೇವಸತ್ ||೨೪||
 ಅಥ ಕಾಲೇನ ಕಿಯತಾ ಪಂಪಾಕ್ಷೇತ್ರಾಧಿಪೋ ಮಹಾನ್ ||
 ಬಿಷ್ಣೇಶಂ ಬೋದ್ಧಕಾಮಸ್ಸನ್ ಯತಿರೂಪೇಣ ಚಾಗತಃ ||೨೫||
 ದೃಷ್ಟ್ವಾ ತಮುಗ್ರ ತೇಜೋಭಿದ್ಧಹಂತ ಮಿವನಾವಕಂ ||
 ಪ್ರತ್ಯುತ್ಥಾನಮುಶ್ಚಕ್ರೇ ಬಿಷ್ಣೇಶಸ್ತ ಸತಿ ಭಕ್ತಿತಃ ||೨೬||
 ಸದೇವಸ್ತಂ ಸಮುತ್ಥಾಪ್ಯ ದತ್ತಾಲಿಂಗನ ಮಂಗತಃ ||
 ಉಪವೇಶ್ಯ ಸಹೈತೇನ ಸ್ವಸ್ಥಾನಮಗಮತಥಂ ||೨೭||
 ತತಃ ಪ್ರವಿಶ್ಯ ಸ್ವಕ್ಷೇತಂ ಸ್ವಗರ್ಭಾಲಯಮಾವಿಶತ್ ||
 ಬಧ್ನಾ ಕವಾಟಂ ಸಪ್ರಾಹನ್ಮಯಾನ್ ಬಹಿರದ್ಭುತರ ||೨೮||

ಅಂತರ್ಗತ ಮುದಾಚೈನಂ ವಿರುಪಾಕ್ಷೇಶ್ವರಃ ಸ್ವಯಂ ||
 ಬಿಷ್ಣೇಶ ಮತ್ಸೂರ್ವಭಾಗೇಗೋಪುರಂ ಕುರುಭಕ್ತಿತಃ || ೨೪ ||
 ಇತ್ಯುಕ್ತಃ ಸ ಶಿವಂಪ್ರಾಹ ನಾಸ್ತಿದ್ರವ್ಯಂ ಮಮಪ್ರಭೋ ||
 ಕಲಿಕಾಲೇ ಮಹಾಕೃತ್ಯಂ ಮಯಾಕಾರ್ಯಂ ಕಥಂಪ್ರಭೋ || ೨೫ ||
 ಉವಾಚ ಶ್ರೀ ವಿರೂಪಾಕ್ಷಃ ಕಿಂ ಚಿಂತಯಸಿ ವತ್ಸಲ ||
 ತ್ವಮುದ್ಯೋಗಂ ಕುರು ತದಾ ವಿಶ್ವಕರ್ಮಾಣಮಾನಯ || ೨೬ ||
 ತನಾಂತಿಕಂ ದ್ರವ್ಯನಿಧಿಂ ಕುಬೇರಮಪಿಚೋದಯ ||
 ಚಿಂತಾಂ ನಾ ಕುರು ಮನ್ಮೂರ್ತೇತ್ಯಮೇವಾಹಂ ನಚಾನ್ಯಥಾ || ೨೭ ||
 ಇತ್ಯನುಗ್ರಹಿತಸ್ತಸ್ಯ ತನ್ಮಯಃ ಸ ಬಭೂವಹ ||
 ತಸ್ಯಾನಾರೂಢಚಿತ್ತಸ್ಸನ್ನೂರ್ಣತೇಜಾಮಹಾನಭೂತ || ೨೮ ||
 ತತೋಷ್ಟಮೇನ್ದ್ರತದ್ವಾರಂ ಸ್ವಯಮೇವ ವ್ಯಶೀರ್ಯತ ||
 ಬಹಿರ್ನಿರ್ಗತ್ಯ ಬಿಷ್ಣೇಶಃ ಪೂರ್ವದ್ವಾರಂ ವ್ಯಲೋಕಯತ್ || ೨೯ ||
 ತದಾತದ್ಗೋಪುರಸ್ಥಾನಮಾಗತ್ಯ ಮನಸಾಪುನಃ ||
 ಸಸ್ಮಾರ ವಿಶ್ವಕರ್ಮಾಣಂ ಸಚ ಮಾನುಷ ರೂಪಧೃತ್ || ೩೦ ||
 ನನಾನಾಗತ್ಯ ತಸತ್ಪಾದೌತಮಾಶಿರ್ಭಿಃ ಪ್ರಸಾದ್ಯಚ ||
 ಉತ್ತಿಸ್ತ ವತ್ಸ ಶ್ರೀದ್ವಾರೇ ಗೋಪುರಂ ಕುರು ಸುಂದರಂ || ೩೧ ||
 ಇತ್ಯುಕ್ತಃ ಸತತೋತ್ಥಾಯ ಸ್ವಾಮಿನಾ ತವಕೃಪಾಯದಿ ||
 ಯಥಾಶಕ್ತಿ ಕರಿಷ್ಯಾಮೀತ್ಯಖಿಲಾನ್ ಸ್ವಸ್ಯ ಕಿಂಕರಾನ್ || ೩೨ ||
 ಮಾನುಷಾಂ ವಿಧಾಯಾಂಯದೌ ಸ್ಥಲ ಶೋಧಂ ಚಕಾರಸಃ ||
 ತದಾಜಲಪ್ರಮಾಣಂತು ಭೂಮಿಂಖನತಿಯತ್ನತಃ || ೩೩ ||
 ತದಾ (ಹೇಮ) ಲೋಹಮಯಂಪಾತ್ರಂ ಅದೃಶ್ಯತ ಭುವಿ ಸ್ಥಿತಂ ||
 ಬಿಷ್ಣೇಶೋಪಿಚ ತಂದೃಷ್ಟ್ವಾ ಪಾತ್ರಂ ವ್ಯತ್ಯಯಮುದ್ಧರ || ೩೪ ||
 ಇತ್ಯುವಾಚ ತದಾಜ್ಞಾಂವೈ ತತ್ಸಮುದ್ಧರದಾಶುಸಃ ||
 ಯೋಗಿನೌ ತದಧೋಭಾಗೆ ನಾಸಾಗ್ರವ್ಯಸ್ತಲೋಚನೌ || ೩೫ ||

ದೃಷ್ಟ್ವಾ ತಂ ಸಿಕಟಂ ಪ್ರಾಪ್ಯ ಬಿಷ್ಣೇಶಃ ಸಮುತಿಷ್ಠತಃ ||
 ತಂದೃಷ್ಟ್ವಾ ಬಹಿರಾಭಾಸಾಯೋಗಿಸೌಪರ್ಯವೃಚ್ಛತುಃ ||೨೬||
 ಭೋವತ್ಸರಾನುಚಂದ್ರೋಪಿ ಭಾರ್ಯಾಹರಣ ಕರ್ತೃತಃ ||
 ಜಾನಕೀಂ ಪ್ರಾಪ್ಯಮುದಿತೋಭವದ್ವಾತ್ಮೈವ ತಿಷ್ಠತಿ ||೨೭||
 ಬ್ರೂಹ್ಮೇತಸ್ಯೋತ್ತರಮಿತಿತಾಭ್ಯಾಂ ಪೃಷ್ಟೋಹ್ಯಯಂವುನಃ ||
 ಉವಾಚಸ್ವಾಮಿಸೌಕಾಲೋಮಹಾನಸಿ ತತೋಭವತ್ ||೨೮||
 ರಾಮಸ್ಯ ಸೀತಪ್ರೀತಾಯಾಂದ್ವಾಪರೋಪಿಯುಗೋಗತಃ ||
 ಕಲಿರಪ್ಯಗತ ಇತಿತಾವೂಚೆ ಬಿಷ್ಣಯೋಗಿರಾಟ್ ||೨೯||
 ತೌತು ಮಂದಸ್ಥಿತಂಕೃತ್ವಾ ತ್ವಮೇವ ಭಗವಾನ್ಕಲಿಃ ||
 ಕುರ್ವಾಜ್ಞಾಂ ದೇವದೇವಸ್ಯ ಆನಾಮತ್ಪ್ರವನಿಕ್ಷೇಪ ||೩೦||
 ಇತಿ ತದ್ವಚನಂಶ್ಚ ತ್ವಾ ಬಿಷ್ಣೇಶೋಹೃಷ್ಟ ಪೂರಿತಃ ||
 ತಾವಥೋ ಭುವಿಕೃತ್ವಾ ಪಾತ್ರೇಣಾಚ್ಛಾದ್ಯ ತದ್ಬಹಿಃ ||೩೧||
 ಭೂಮಿಂ ಬಬಂಧ ಪಾಷಾಣೈಃ ದ್ವಾರದೇಶಂ ತಥಾಕರೋತ ||
 ಪ್ರಸನ್ಯಾಖ್ಯ ವಿರುಪಾಕ್ಷಂ ಲಿಂಗಂ ಸಂಸ್ಮಾಪ್ಯ ಗೋಪುರಂ ||೩೨||
 ಪ್ರಾರಂಭಯಾಮಾಸಮುನಿಃ ವಿರೂಪಾಕ್ಷಸ್ಯ ಪೂರ್ವತಃ ||
 ಶಿಲ್ಪಿಭ್ಯೋ ತದ್ಬಬಂಧೇತಿ ಭಸ್ಮದತ್ವಾ ವುನಃ ಸ್ವಯಂ ||೩೩||
 ಶಿಲ್ಪಿನಸ್ತು ದೀವಾಂತೇತು ಕರ್ಮಕರ್ತೃನರಾನಥಿ ||
 ಪಿಂಡೀಕುರು ತಪಾಂಸುಂಚಪಾಸ್ಯೋನೇತನಮಿತ್ಯಯಂ ||೩೪||
 ಉವಾಚ ತೇಪಿಸರ್ವೇಪಿಪಾಂಸುಂಸಂಮುದ್ಯಹಸ್ತಯೋಃ ||
 ಯದಾತಿಷ್ಠಂಸ್ತದಾಯೋಗಿ ನೇತ್ರೇಣಾತಾಡಯದ್ವಜಃ ||೩೫||
 ತದ್ರಜೋ ಮಥ್ಯೇ ಭಾಗೇತು ತದಾಯಾಸಾನುಸಾರತಃ ||
 ದ್ರವ್ಯಂತಿಷ್ಠತ ತಲ್ಲಬ್ಧ್ವಾ ಭಕ್ತ್ಯಾ ತತ್ಕರ್ಮಕುರ್ವತೆ ||೩೬||
 ಏವಂಗೋಪುರಬಂದೇತು ಪ್ರಾರಂಭೆ ದೈವಯೋಗತಃ ||
 ಪ್ರಥಮಾಭೂರ್ವಿಬದ್ಧ್ವಾಬ್ದುದ್ವಿತಿಯಾಸಾಂತರಾಯಿಕಾ ||೩೭||

ತದ್ವಾತ್ಪಾರಂಗಪೂಃ ಸಂಸ್ಕೋಬಿಷ್ಣೇಶೋಜ್ಞಾನಲೋಚನಃ ||
 ವಿರೂಪಾಲಯಂ ಪ್ರಾಪ್ಯ ಶ್ರೀಕಂಠಂ ಪರಿವೃಷ್ಯವಾನ್ ||೪೮||

ದೇವದೇವೇಶ ಸರ್ವಜ್ಞ ತ್ವನ್ನಿದೇಶೇನ ಭಕ್ತಿಮಾನ್ ||
 ಅಹಂ ಗೋಪುರ ನಿರ್ಮಾಣೇ ಸಮುದ್ಯಮನುಕಾರಿಷಂ ||೪೯||

ದ್ವಿತಿಯಾ ಭೂಃ ಸಾಂತರಾಯಾ ಕಿಂಕಾರಣ ಮಭೂದಿಯಂ ||
 ಇತಿ ಸಂಪ್ರಾರ್ಥಿತೋದೇವೋ ಬಿಷ್ಣೇಶಂ ತಮುವಾಚಸಃ ||೫೦||

ಬಿಷ್ಣೇಶ ಗಣನಾಥಸ್ತು ತ್ವಯಂ ಸಪೂಜಿತೋ ಭವತ್ ||
 ದುರ್ಗಾಂಬಾ ನಾರ್ಚಿತಾತಸ್ಮಾತ್ ತದ್ಭಂಗಂ ವಿಚಿಕೀರ್ಷತಿ ||೫೧||

ಮಚ್ಛುರೀರಾರ್ಧ ಭಾಗಸ್ಥಾತವದೇಹಾರ್ಧವಿಚ್ಛತಿ ||
 ಇತಿತದ್ವಚನಂ ಶೃತ್ವಾ ಬಿಷ್ಣೇಶ ಸ್ತಂ ಪ್ರಣಮ್ಯಸಾ ||೫೨||

ಜ್ಞಾತಂದೇವ ತಥಾಕುರ್ವೇ ಇತಿಗರ್ಭಾಲಯಾದ್ಬಹಃ ||
 ಆಗತ್ಯ ಮನಸಾಮೇನೇಪತ್ನಿಮಿಚ್ಛತ್ಸೌಬಲಿಂ ||೫೩||

ಇತಿಕೃತ್ವಾನುತಿಂ ಸತ್ನಿಂ ಲಕ್ಷ್ಮೀಂಭಾಂ ಪ್ರತಿಮಂಗಲಂ ||
 ದ್ರಸ್ಯಜಾಲಂ ಸನಸ್ತ್ರಂತು ಪ್ರೇಕ್ಷಯಾಮಾಸ ಯೋಗಿರಾಟ್ ||೫೪||

ತದಾರಂಗಪುರೇ ಸಂಸ್ಥಾಲಕ್ಷ್ಮೀಂಭಾ ದೇವರೂಪಿಣೀ ||
 ಮಂಗಲದ್ರವ್ಯಮಾಲೋಕ್ಯ ಪಾತಿವ್ರತ್ಯ ಪರಾಯಣಾ ||೫೫||

ಸುವಾಸಿನಿಃ ಸಮಭ್ಯರ್ಚ ಭಕ್ತ್ಯಭೋಜ್ಯಾದಿಭಿಸ್ತಥಾ ||
 ಶೂರ್ಪದ್ವಂದ್ವಾನಿ ಸಫಲ ಮಾಂಗಲ್ಯನಸನಾನಿಚ ||೫೬||

ಸುವಾಸಿನಿಭ್ಯಸಂದತ್ವಾ ವಾಯನಾನಿ ಒಹೂನಿಚ ||
 ತದಾ ಶಿವಶಿವೇತ್ಯುಕ್ತ್ವಾಸ್ಥಾಲ ದೇಹಂ ವಿಹಯಚಾ ||೫೭||

ಸೂಕ್ಷ್ಮದೇಹೇನ ಪಂಪಾಂಬಾ ವಿರುಪಾಕ್ಷೌಪ್ರಣಮ್ಯಚ ||
 ಪತಿಪಾದೌ ನಮಸ್ಕೃತ್ಯಗೋಪುರಂಪ್ರವಿವೇಶಸಾ ||೫೮||

ತಾನ್ ದೃಷ್ಟ್ವಾಸರ್ವ ಜನತಾ ದಿವ್ಯಾಭರಣ ಸಂಯುತಾಂ ||
 ನಮಸ್ಕೃತ್ಯಕ್ಷೇತ್ರಗತಾನ್ ತದಾಶ್ಚರ್ಯಂ ಮಹಾಜನಾಃ ||೫೯||

ತದಾಗೋಪುರಭೂಭಾಗೆ ಗೋಪುರಾಂಬೇತಿದೈವತಾಂ ||
 ಪ್ರತಿಮಾರೂಪಿಣೀ ಭೂತ್ವಾಪೂಜಾಂ ಗೃಹ್ಣಾತಿಮಾನವೈ ||೬೦||
 ತದಾಗೋಪುರ ಭೂಮಿಸ್ತುದ್ವಿತೀಯಾ ಸುಸ್ಥಿರಾಭನೇತ್ ||
 ತಮೇಕಾದಶ ಭೂವ್ಯಂತಂ ಗೋಪುರಂ ಕುರು ಇತಿ ಪ್ರಭುಃ ||೬೧||
 ಸಿಲ್ಪಿನಂತಂ ಸಮಾದಿಶ್ಯ ಭೂಯೋರಂಗಪುರಂಯಯೌ ||
 ರಂಗಗ್ರಾಮೇ ತಸ್ಥಿವಾಸಂ ತಪಶ್ಯಂತಂ ನಿರಂತರಂ ||೬೨||
 ಬಿಷ್ಣೋಶಾಖ್ಯಮುನಿಂದ್ರಷ್ಟಾಂಕುತೂಹಲಸಮನ್ವಿತಃ ||
 ಕಶ್ಚಿ ಲಿಂಗಧರೋಽಭಾಗಾತ್ ದೃಷ್ಟಾಂತಂ ಪುರತಸ್ಥಿತಂ ||೬೩||
 ಮುನಿಂ ವಿಜ್ಞಾಪಯಾಮಾಸ ತ್ವಚ್ಛೇರ್ಥಂ ಸಮಾಗತಃ ||
 ಮಮಾಜ್ಞಾಂ ದೇಹಿ ವಿಪ್ರರ್ಷದತ್ವಾಜ್ಞಾಧಾರಕಂ ಸದಾ ||೬೪||
 ವಾಚಂ ಲಿಂಗಧರಸ್ಯಾಸ್ಯ ನಿಶಮ್ಯ ಪ್ರಮುದಾನ್ವಿತಃ ||
 ಭೋ ಲಿಂಗಧಾರಿನ್ ತ್ವಶೂದ್ರಃ ಸದಾಮನ್ನಿಕಟೇವಸಃ ||೬೫||
 ಬಹು ಕಾಲೇ ವ್ಯತೀತೇತು ಲಿಂಗಧಾರಿ ತದಂತಿಕೇ ||
 ವಾಸಂ ಚಕಾರ ತಸ್ಮೈಸಃ ನಿಯೋಗಮಕರೋತ್ತದಾ ||೬೬||
 ಪಂಪಾಕ್ಷೇತ್ರಂ ಮಹಾಪುಣ್ಯಂ ಪಾಪಘ್ನೋಕವಿಶ್ವತಂ ||
 ತತ್ಪ್ರಕಾರಿ ಮನೋಹಾರಿ ದ್ವಾರಗೋಪುರ ಮುನ್ನತಂ ||೬೭||
 ತನ್ನಿರ್ಮಾಣಂ ಸಮಾರಬ್ಧ್ವಾ ವಿಚಾರಃ ಕ್ರಿಯತಾಂ ತ್ವಯಾ ||
 ನಿರ್ಮಾಣ ಕರ್ಮಾಣೀ ರತಃ ವರ್ತಂತೆ ತಿಲ್ಪಿನಸ್ತದಾ ||೬೮||
 ಆಸನಾದಧಃ ಸ್ಥಿತಂ ದ್ರವ್ಯಂ ಗೃಹ್ಣಾತಿ ಸ್ವೇನ ಕರ್ಮಣಾ ||
 ಇತ್ಯುಕ್ತೋ ತೇನ ಮುನಿನಾ ಲಿಂಗಾಂಗಿ ಭಕ್ತಿಮಾನ್ಸ್ವಯಂ ||೬೯||
 ದ್ರವ್ಯಂ ಗೃಹೀತ್ವಾ ಕಿಂ ಕಾರ್ಯಂ ಬ್ರೂಹಿಮೆ ವದತಾಂವರ ||
 ಲಿಂಗಾಂಗಿನಾ ತದಾ ಪೃಷ್ಟೋ ಬಿಷ್ಣೋಶೋ ಮುನಿವುಂಗವ ||೭೦||
 ಪ್ರೋವಾಚ ಪರಯಾ ಪ್ರೀತ್ಯಾ ತತ್ಸೇನಾ ತುಷ್ಟಮಾನಸಃ ||
 ನಿರ್ಮಾಣಕರ್ಮನಿರತಾನ್ ಜನಾನುದ್ದಿಶ್ಯ ತದ್ಧನಂ ||೭೧||

ಗೃಹೀತ್ವಾ ವೇತನಾರ್ಥಂವೈ ದಾತವ್ಯಮಿತಿಮೇ ಮತಿಃ ||
 ಪ್ರೋಕ್ಷಸ್ತೇನೈವ ಲಿಂಗಾಂಗಿ ದ್ರವ್ಯಂ ಸ್ವಿಕೃತ್ಯ ಯತ್ನತಃ ||೨೬||
 ಪಂಪಾಕ್ಷೇತ್ರಂ ಸಮಾಗತ್ಯ ದ್ರವ್ಯಂ ತೇಷಾಂ ಕರೇ ದದೌ ||
 ಮಾಸಿ ಮಾಸಿ ಭೃತಂದತ್ತ್ವಾ ಪುನರ್ನಿಕಟಮಾಗತಃ ||೨೭||
 ಸ್ವಾಮಿನ್ನಾಜ್ಞಾ ಯಥಾಜ್ಞಾತಾ ತದೈವ ಕ್ರಿಯತೇಮಯಾ ||
 ಕದಾಚಿದ್ಧಿವಸೇ ಯೋಗಿ ನಿಯೋಗಂ ಕೃತವಾನ್ ಮುದಾ ||೨೮||
 ತದಾಜ್ಞಾಂ ಶಿರಸಾ ಧೃತ್ವಾ ದ್ರವ್ಯಂ ಸ್ವೀಕೃತ್ಯ ಯತ್ನತಃ ||
 ಪಂಪಾಕ್ಷೇತ್ರಮುಪಾಗಮ್ಯ ಶಿಲ್ಪಿಭ್ಯಃ ದತ್ತದೌಮುದಾ ||೨೯||
 ಕದಾಚಿದ್ಧಿವಸೇ ತತ್ರ ಮಧ್ಯಭಿನ್ನಾಶಿಲಾತುಲಾ ||
 ಏವಂ ಜಗುರ್ಜನಾಸರ್ವೇ ತಲಾಭಿನ್ನಾ ಇತಿರಿತಾಃ ||೩೦||
 ಸರ್ವೈಮಿಲಿತ್ವಾ ಲಿಂಗಾಂಗಿ ಬಿಷ್ಣೇಶಂ ಶರಣಂ ಯಯೌ ||
 ಮಾಭೈಷೀತಿರಾಶ್ವಾಸ್ಯ ಭೂತಿರೇಖಾ ತ್ರಯಂ ಕೃತಂ ||೩೧||
 ಭೂತಿಶಕ್ತ್ಯಾ ತುಲಾಃಸರ್ವಾಃ ಬಿಷ್ಣೇಶಾನ ಮಹಾತ್ಮನಾಃ||
 ಏತಾಶ್ಚಿತ್ರೀ ಕೃತಂ ಕರ್ಮ ದೃಷ್ಟ್ವಾ ಸಂತುಷ್ಟ ಮಾನಸಃ ||೩೨||
 ಪೌರಜನಪದಾಶ್ಚರ್ಯೇ ಯೋಗೀನಂ ಪ್ರಶಶಂಸಿರೆ ||
 ಅಥೈಕಸ್ಮಿನ್ ದಿನೇ ಲಿಂಗಧಾರಿ ತಂ ಸಮಪೃಚ್ಛತ ||೩೩||
 ಭೋ ಭೋ ಸ್ವಾಮಿನ್ ಮಹಾಯೋಗಿನ್ ಕೃಪಾಂಕುರು
 ದಯಾನಿಧಿ ||
 ಸಶರೀರ ಸ್ವರ್ಗಗತಿಂ ದೇಹಿ ಮೇ ಪಾಪಕರ್ಮಣಃ ||೩೪||
 ಲಿಂಗಧಾರಿವಚಃಶೃತ್ವಾ ಬಿಷ್ಣೇಶೋ ಮುನಿಸತ್ತಮಃ ||
 ತದೇಚ್ಛಾ ನರ್ತತೆ ತೇಹ್ಯೂ ತಥಾಸ್ತಿತ್ಯ ಭವೀತ್ವಚಃ ||೩೫||
 ಲಿಂಗಾಂಶಸ್ತದ್ವಚಃ ಶೃತ್ವಾ ಸ್ಥಿತಾಸ್ಯೋ ಹೃಷ್ಟಮಾನಸಃ ||
 ಕಾರಯಿತ್ವಾಸ್ವಲೀಲಾರ್ಥಂ ಸ್ವಜಾತೇವಿಧಿಪೂರ್ವಕಂ ||೩೬||
 ಚತರಸ್ರಂ ಸುಗರ್ತಂ ವೈ ತತ್ಪ್ರೇಮಾಂತಃ ಸ್ಥಿತಂ ತದಾ ||
 ಶಿವಧ್ಯಾನಪರಂ ಲಿಂಗಧಾರಿಣಂ ದೃಷ್ಟ್ವಾಮತ್ಸುಕಃ ||೩೭||

ಜನಾಃಸರ್ವೇಪಿಸಾಮೋದಾಃ ವಿಮಾನಾಂತಿಮಾಯಯುಃ ||
 ವಿಮಾನಂ ವರಯಾಮಾಸ ಲಿಂಗಾಂಕಂ ಪ್ರಶಶಂ ಸಿರೆ ||೫೪||
 ಅಹೋ ಈಶ್ವರ ಚರ್ಯೇಯಂದುರ್ವಿಭಾವ್ಯಾ ಶರೀರಿಣಾ ||೫೫||
 ಇತ್ಯಾದಿ ಚರ್ಯಂ ಕೃತ್ವಾತು ಲೋಕಾನುಗ್ರಹಕಾಮ್ಯಯಾ ||
 ಲಿಂಗಾನಾಂ ವಿಂಶತಿಂ ಕೃತ್ವಾಭಕ್ತೇಭ್ಯಪ್ರದದೌಪ್ರಭು ||೫೬||
 ಏಕವಿಂಶತಿಮುಂ ಲಿಂಗಂ ಬಿಷ್ಣೇಶಃ ಕರ್ತುಮದ್ಯತಃ ||
 ದದೌಪರ್ಣಕುಟಿಸಂಸ್ಥಃ ಶಿವಂ ಸಾಂಬಂ ಸನಾತನಂ ||೫೭||
 ತದಾ ಜ್ವಾಲಾ ಸಮೂಹೋಭೂನ್ನರಾಣಾಂ ಪಶ್ಯತಾಂಭುವಿ ||
 ಅಗ್ನಿರೂಪೇಣ ಚಾಗತ್ಯಸ್ತಯಂ ಸ್ವಾಮಿ ರಸಾತ್ಮಕಂ ||೫೮||
 ಮಹಾಲಿಂಗಂ ದದೌ ಹಸ್ತೇ ಬಿಷ್ಣೇಶಸ್ಯ ಮಹಾತ್ಮನಃ ||
 ತತ್ಕಾಲೇ ಪಶ್ಯತಾಂ ನೃಣಾಂ ಕುಟೀರಸಮದಗ್ಧತ ||೫೯||
 ಬಿಷ್ಣೇಶೋ ದಗ್ಧ ಇತ್ಯೇವ ಲೋಕಾನಾಂವಾಗಭೂತ್ಪಿಲ ||
 ತತೋ ಮುಹೂರ್ತೇಕಾಂತಂ ಭೂರ್ಜ್ವಾಲಾ ಬಿಷ್ಣೇಶಸಾಶ್ವರ್ಸಗಾ ||೬೦||
 ಸ್ವಸ್ಥರೂಪೀನ ಮದ್ದೇವಃ ನೃಣಾಂ ದೃಷ್ಟಿಗತೋಭವತ್ ||
 ತಲ್ಲಿಂಗಂ ಸ್ವರ್ಣಸಂಕಾಶಂ ಮಹಾಗುರುತರಂ ಸ್ವಯಂ ||೬೧||
 ಹಸ್ತೇ ಧೃತ್ವಾ ಪೂಜಯತಿ ನಿತ್ಯಂ ಸರ್ವೋಪಚಾರಕೈಃ ||
 ಏತಸ್ಮಿನ್ನಂತರೇ ಕಾಲೇ ಗೋಪುರಂ ಪೂರ್ಣತಾಮಗಾತ್ ||೬೨||
 ಆಕಾಶಚುಂಬಿಶೃಂಗಾಗ್ರಂ ಪೂರ್ವದ್ವಾರೇ ಖಗಾತ್ಮಕಂ ||
 ತನಾ ಶಿವಾಖ್ಯಂ ಸ್ವಪುತ್ರಂ ಉವಾಚ ವ್ರತಿನಾಂವರಃ ||೬೩||
 ಪುತ್ರಗೋಪುರ ಮೀಕ್ಷಸ್ತನತ್ವಂಚಾಥ ಕುತೂಹಲಾತ್ ||
 ಇತ್ಯುಕ್ತಃಸತು ತೇಽಹಸ್ತಿ ತಪಃಕುರ್ವನ್ನಿಜಾಲಯೇ ||೬೪||
 ಸ್ಥಿತಸ್ತಸ್ಯಚ ಜಾಯಾ ಭೂದ್ಗುರ್ವಿಣೀಕಾಲಯೋಗತಃ ||೬೫||
 ಮಹಾ ತೇಜೋಯುತಂ ಗರ್ಭಂ ಬಿಭ್ರಾಣಾಂ ಲೋಕಸುಂದರಂ ||
 ಸ್ಯರಾಜತ ಪುರಸ್ತಸ್ಯ ಮಹಾಯೋಗಿ ಭವಿಷ್ಯತಿ ||೬೬||

ಇತಿದ್ರೋತಯಿತುಂ ರೂಪಮಾಶ್ಚರ್ಯಂ ಕುರ್ಯತಾಂ ಬಭಿ ||
 ತತಃ ಶಿವಾಯುಃ ಪಿತರಂ ನತ್ವಾ ಕೋಟೀಶ್ವರಶ್ಯ ಸ್ಥಳಂ ||೯೫||
 ಗತ್ವಾ ತಸಃ ಕರ್ತುಮಿಚ್ಛನ್ ಶಿಷ್ಯಾನುಗ್ರಹಮಾರಮೋತಾ ||
 ತತೋ ಬುದ್ಧಿಃ ಸಮುತ್ಪನ್ನಾ ಗೋಪುರಂ ದೃಷ್ಟ್ವಮುತ್ಸುಕಾ ||೯೬||
 ಸಂಸಾ ದಕ್ಷಿಣಭಾಗಸ್ಥಂ ಗತ್ವಾಜಾಂಬವತೀಶ್ವರಂ ||
 ಜಾಂಬವತ್ಸೌಜಿತಂ ದೃಷ್ಟ್ವಾ ತನ್ನಗಾಗ್ರೇ ಸ್ಥಿತಃಸ್ವಯಂ ||೯೭||
 ದವರ್ತಗೋಪುರಂ ಚಾರು ಶೃಂಗಾಗ್ರಗತಭಾಸ್ಕರಂ ||
 ತತಃ ಪಿತುರ್ವಚಶೃತ್ವಾ ತನ್ನಗಾಗ್ರಾ ದ್ವಿನಿರ್ಗತಾ ||೯೮||
 ಕೋಟೀಶ್ವರಂ ಸ್ಥಳಂ ಪ್ರಾಪ್ತಾ ತಪೋಧ್ಯಾನ ಸ್ಥಿತಃಶಿವಃ ||
 ತದಾ ಶಿವಾಜ್ಞಯಾ ಯೋಗೀ ಶಿವಲೋಕಂ ಜಗಾಮಸಃ ||೯೯||
 ತದಾ ಬಿಷ್ಣೇಶ್ವರೋ ಯೋಗೀ ರಂಗಪುರಾಂ ಸಮಸ್ಥಿತಃ ||
 ರಾಮೇಶ್ವರಾಲಯಾತ್ ಬಾಹ್ಯಂ ಗತ್ವಾ ಶಿವಶಿವೇತಿ ಸಃ ||೧೦೦||
 ಶಿಷ್ಯಾನುವಾಚ ಸ್ನಾನಾರ್ಥಂ ತುಂಗಭದ್ರಾಮುಗಂತ್ಸ್ಯಯಂ ||
 ಸ್ನಾತ್ವಾ ತಿಷ್ಠತಶಿಷ್ಯಾಪ್ತೇ ಸ್ನಾನಕಾಲೋ ನಚಾದ್ಯಭೋ ||೧೦೧||
 ಇತಿಕ್ರೋ ಬಿಷ್ಣಯೋಗೀಶಃ ಸ್ವಜನಾನ್ ತಾನಧಾಭವೀತ್ ||
 ಕಲಿರ್ಮಾಹಾತ್ಮಾ ಪಾಪಿಷ್ಠಃ ಇತಿ ಚೇತಶ್ಚ ಮಾನವಃ ||೧೦೨||
 ಮಹಾಪಾತಕಿನೋ ಭಾವ್ಯಂ ಶಿವೋಪ್ಯ ಶಿವತಾಂಗತಃ ||
 ಸಾಕಾರತ್ವಂ ಪರಿತ್ಯಜ್ಯ ನಿರಾಕಾರತ್ವವಾಗತಃ ||೧೦೩||
 ಇತ್ಯುಕ್ತವತಿಯೋಗೀಶಿ ಮುಹೂರ್ತದ್ವಯ ಮಾತ್ರತಃ ||
 ತದ್ವೃತ್ತಾಂತಂ ವ್ಯಕ್ತಮಭೂತ್ ತ್ರಿವೇಣ್ಯಂಬಾಚ ತಪ್ತತ ||೧೦೪||
 ಸೋನಾಚ ಶರರಂತ್ಯಕ್ಷೇ ಕಲೇಬರಮಿದಂಪ್ರಭೋ ||
 ಯೋಗಿನೋ ಶಿವರೂಪಸ್ಯ ಶಿವಹೀನಾ ಕಿಮಸ್ಮೃಹಂ ||೧೦೫||
 ಇತ್ಯುಕ್ತವತ್ಯಾಂ ತಸಾಂತು ಬಿಷ್ಣೇಶಃ ಪ್ರಹಸನ್ ಸ್ನುಷಾಂ ||
 ಕೋಯಂತನತ್ಸಮೇವಾಸ್ಯಕಾಭಿನತಿ ಸುಮಧ್ಯಮೇ ||೧೦೬||

ಕಿಂ ತಪ್ಯಸೇದ್ಯಮನ್ಮಾತಃ ತವಾತ್ಮಾನಂ ಸ್ಮರಪ್ರಭುಂ ||
ತ್ವಮೇವ ಶಿವರೂಪಾಸಿ ಶವಂ ತ್ಯಕ್ತ್ವಾ ಶಿವಂ ಸ್ಮರ ||೧೦೭||

ಪ್ರೀಜನ್ಮಸ್ಯಾಂ (ನೋಂ) ತರ್ಪತ್ನೀತಂ ಮಹಾದೇವಂ ಪ್ರಸುಷ್ಯತಿ ||
ರಾಜಯೋಗಿ ಮಹಾದೇವೋ ಭವಿಸ್ಯತಿ ನ ಸಂಶಯಃ ||೧೦೮||

ಶಿವಯೋಗೀ ಯೋಗಮಾರ್ಗಾದ್ಯೋಗಪಾರಗತೋವಶೀ ||
ಇತ್ಯುಕ್ತ್ವಾಸಾ ಗುರೋರ್ವಾಕ್ಯಮಗ್ರಹೀತ್ ಜ್ಞಾನಲೋಚನಾ ||೧೦೯||

ತತಃಕಾಲೇನ ಕಿಯತಾ ಸೋಚ್ಚಗ್ರಹನೀಕ್ಷತೆ ||
ಗುರುಚಂದ್ರಾಂಗಾರಕಾನಾಂ ಪರವ್ವರದೃಶೇಕ್ಷಿತೆ ||೧೧೦||

ಶುಭಲಗ್ನೇ ಸುತಂ ಪ್ರಾಪ್ತ ಕುಮಾರಮಿವ ಪಾರ್ವತಿ ||
ತದಾ ಬಿಷ್ಟೇರ್ವರೋ ದೃಷ್ಟ್ವಾ ಪೌತ್ರಂ ವಂಶಸ್ಯಭೂಷಣಂ ||೧೧೧||

ಅಯಂ ಮಹಾದೇವ ನಾಮಾ ಅತುಲ್ಯಬಲಪೌರುಷ ||
ಶಿಖರಂ ಮಯೋಪುರಸ್ಯ ಸ್ಥಾಪಯಿಷ್ಯತ್ಯಸಂಶಯ ||೧೧೨||

ಇತಿ ತಾಂ ಸಃ ಸ್ನುಷಾ ಮುಕ್ತ್ವಾ (ಕೋ)ಕಿಂಚಿತ್ಕಾಲಂ
ಸ್ವಯಂ ಸ್ಥಿತಃ ||

ಲೋಕೋತ್ತರಾಣಿ ಕಾರ್ಯಾಣಿ ಚಕಾರ ಬಹುಶಸ್ತತಃ ||೧೧೩||

ಕಾರ್ತಿಕಸ್ಯಾಮಾವಾಸ್ಯಾಂ ಶಿವಾರಾಧನಮದ್ಭುತಂ ||
ಭೋಜನಂ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಾನಾಂತು ಮಹಾದೇವೇನ ಯೋಗಿನಾ ||೧೧೪||

ಕಾರಯಾಮಾಸಯಃಸ್ಮಿನ್ಮೈ ಜನಸಂಖ್ಯಾ ನ ವಿದ್ಯತೆ ||
ಭಕ್ತೆಭ್ಯ ತೀರ್ಥಭಸ್ಮಾನ್ ದತ್ತಾನುಗ್ರಹ ಸಾ ಸ್ನುಷಾ ||೧೧೫||

ಇತ್ಥಂ ಕಿಂಚಿದ್ವಿನಂ ಸ್ಥಿಥ್ವಾ ಪೌತ್ರಸ್ಯ ದ್ವಿಜಜನ್ಮತಾಂ ||
ಕಾರಯಾಮಾಸ ಕೃಪಯಾ ತಸ್ಯ ಶೀರ್ಷಿಕರಂ ದಧನ್ ||೧೧೬||

ಕರ್ಣೇ ಮಂತ್ರಂ ಸಮುಚ್ಚರ್ಯ ಶಿವರೂಪಂ ಚಕಾರಸಃ ||
ತಸ್ಯ ಪೂರ್ಣಾಶಿಸೋದತ್ಪಾ ಸ್ನುಷಾಯಾ ಅಪ್ಯನುಗ್ರಹ ||೧೧೭||

ಕೃತ್ವಾ ಮಾಭೈಷಿರಿತ್ಯೇವಂ ಸಹಪುತ್ರೀಣವದ್ಯಹಂ ||
 ಭೂಷಯಾಹಂ ಗಮಿಷ್ಯಾಮಿ ತ್ಯಕ್ತ್ವಾ ಸತ್ತ್ವನನಾಶ್ರಮೇ ||೧೧೮||
 ಶಂಕರಂ ಯೋಗಿನಂ ಮತ್ಪ್ತಾ ತುರ್ಯಾಶ್ರಮಮುಪಾಗತಃ ||
 ತತಃಕತಿ ಪಯೇಕಾಲೇ ಶಿವತೀರ್ಥಂ ಯಯೌ ಮುದಾ ||೧೧೯||
 ತತ್ತ್ವೈವ ಮಾಸಮೇಕಂತು ಸ್ಥಿತ್ವಾ ಲಿಂಗಂ ಚಕಾರಸಃ ||
 ತತಃ ಪಂಪಾಪುರ ಪ್ರಾಪ್ಯ ಪೂರ್ವದ್ವಾರಂ ಪ್ರವೇಶ್ಯಚ ||೧೨೦||
 ಶಿವಾಂತಗೃಹಮಾವಿಶ್ಯ ಸರ್ವೇಷಾಂ ಪಶ್ಯತಾಂ ನೃಣಾಂ ||
 ತತ್ತ್ವೈವಾಂತರ್ದಧಿ ಯೋಗೀ ವಾಪಿನಾಂ ದೃಷ್ಟಿದೂರಗಃ ||೧೨೧||
 ಭಾಪ್ರೇಶುಕ್ಲ ದ್ವಿತೀಯಾಯಾಂ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಾಶ್ಚ ದ್ವಿಜಾತಯಃ ||
 ಆರಾಧನಂ ಪ್ರಕುರ್ವಂತಿ ಗುರುಭಕ್ತೆ ಸಮಸ್ಥಿತಾಃ ||೧೨೨||

— ಇತಿ ಶ್ರೀ ಬಿಷ್ಣುಶೋಭಾಖ್ಯಾನೇ ದ್ವಿತೀಯ ಸರ್ಗಃ ಸಮಾಪ್ತಃ —

— ಅಥ ತೃತೀಯ ಸರ್ಗ ಪ್ರಾರಂಭಃ —

ಪ್ರಕರಣ ೩

ಶ್ರೀ ಬಿಷ್ಣುಪ್ರಯ್ಣನ ಚರಿತ್ರೆ ಬರೆಯಲಿಕ್ಕೆ ಮೂಲಾಧಾರವಾಗಿ ದೊರೆತ ಪುರಾಣದ
 ನಕ್ಷಲಿನಲ್ಲಿ ಮೂರನೇ ಸರ್ಗದೊಳಗೆ ಶ್ರೀ ಮಹಾದೇವಪ್ರಯ್ಣನವರ ಚರಿತ್ರೆ ಕೇವಲ
 ೩೩ ಶ್ಲೋಕಗಳು ಮಾತ್ರ ಇವೆ. (ಮತ್ತು ಈ ವಿಷಯ ಅರನೇ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ಬರೆಯ
 ಲಾಗಿದೆ. ಮತ್ತು ಕರ್ಣೋಪಕರ್ಣವಾಗಿ ಕೇಳಿಕೆಯ ವಿಷಯ ಕೆಲವು ಇವೆ.) ಅವುಗಳನ್ನು
 ಕನ್ನಡ ಲಿಪಿಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಈ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ಬರೆಯಲಾಗಿದೆ.)

— ಲೇಖಕ

ಹರಹರ ಪರಮೇಶಾನಂದಕಂ ದೇಶ ಶಂಭೋ |
 ಶಿವ ಶಿವ ಕರುಣಾಬ್ಧಿ ಶಂಕರಾಶೇಷಹೇತೋ |
 ಭವಭವ ಭಯಹಾರಿನ್ ದೇವದೇವೇತಿ ನಿತ್ಯಂ |
 ಶಿವನಗರ ನಿನಾಸಾಸಕ್ತ ಚಿತ್ತಾಃ ನದಂತಿ

||೧||

ಅಥ ಸೋಮವಾರೇ ದೇವೋಚ್ಚಃ ಪಿತಾಮಹಮನೋರಥಃ |
 ಪಿತಾಮಹೋಪನೀತಸ್ಯ ಬಾಲ್ಯೇವೈನಂ ದ್ವಿವಾಷಿಕೆ ||೨||
 ಸ್ವಲ್ಪ ಶ್ರವಣ ಮಾತ್ರೇಣ ವೇದಾಧ್ಯಯನ ತತ್ಪರಃ |
 ತದಾಶ್ವರ್ಯತಮಂ ದೃಷ್ಟ್ವಾ ತಸ್ಯ ಮಾತಾ ಯಶಸ್ವಿನಿ ||೩||
 ಪಿತಾಮಹಾನುಗ್ರಹಿತ ಇತಿ ತೋಷಂ ಬಭಾರ ಸಾ |
 ತತಃಕಾಲೇ ಪಯೇಕಾಲೇ ಮಾತಾಸಮಮಂತ್ರಯತ್ ||೪||
 ಅತಃಪಿತಾ ಮಹೋಕ್ತಂ ಯತ್ ಗೋಪುರೇ ಕಲಶಸ್ಥಿತಿಃ |
 ಲಕ್ಷ ಸಂತರ್ಪಣಾ ಕಾರ್ಯಂ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಾನಾಂತು ಪೂಜನಂ ||೫||
 ವಿರೂಪಾಕ್ಷ ಪ್ರೀತಿಕರಂ ಯನ್ಮದ್ವಂಶಸ್ಯ ಭೂಷಣಂ |
 ತನ ಚಿತ್ತೇ ಕಥಂ ಭಾತಿ ಮಯಿ ತದಭಿರೋಚತೆ ||೬||
 ತದಾಕರ್ಣ್ಯ ತ್ರಿವೇಣ್ಯಂಬಾ ಪುತ್ರಂ ದೃಷ್ಟ್ವಾ ಯಶಸ್ವಿನಂ |
 ಪುತ್ರತ್ವಮೇವ ಜಾನಾಸಿ ತದನುಗ್ರಹವೈಭವಂ ||೭||
 ಸ್ತ್ರಿಯಾ ಮಯಾ ಕಿಂಕರ್ತವ್ಯಂ ತನ ಧೈರ್ಯಂ ತಥಾಸ್ತಿಚೇತ್ |
 ಇಹಾದ್ಯೈವ ವಿರುಪಾಕ್ಷ ಮಿತಿ ಮಾತೃವಚಸ್ತ್ವಸೌ ||೮||
 ಅಂಗೀಕೃತ್ಯಾ ಬ್ರವೀದ್ವಾಕೃಂ ಬಿಷ್ಣೇಶಸ್ಯ ನರಾಕೃಪಾ |
 ತ್ವಯಿಮಯ್ಯಾಪಿ ಸಂಧತ್ತೆ ತತ್ ಸಂಸ್ಥಾನೇ ಪ್ರತಿಷ್ಠತಿ ||೯||
 ಗಚ್ಛಾನಃ ಪಂಪಾಮಿತ್ಯುಕ್ತಾ ಚತುರ್ಭಿರಬ್ರಾಹ್ಮಣೈಃ ಸಹ |
 ಪಂಪಾಸ್ಥಾನಮನುಪ್ರಾಪ್ಯ ಗೋಪುರಂ ಸಂನಿವೀಕ್ಷಸಃ ||೧೦||
 ಅಹೋತಿ ದುಷ್ಕರಂ ಕೃತ್ಯಂ ನಷ್ಟಪೂರ್ವಜ ಸಂಚಿತಂ |
 ತದನುಗ್ರಾಹ್ಯಮೇವಾದ್ಯ ಮಮಕಾರ್ಯಂ ಕರಿಷ್ಯತಿ ||೧೧||
 ಇತಿ ನಿಶ್ಚಿತ್ಯ ತತ್ರೈವಂ ದೇವಸಾನ್ನಿಧ್ಯಮಾಗತಃ |
 ಚತುರ್ಥದಿವಸೋ ಜಾತಃ ನ ದರ್ಶನ ಮಹೋತ್ಸವಃ ||೧೨||
 ತತಸ್ತು ಪಂಚಮೇಽಹನಿ ಮಾತಾಸಹಾಯೇದಮಬ್ರವೀತ್ |
 ವತ್ಸ ಕಿಂ ಕೃತಮಾವಾಭ್ಯಾನುತ್ರಾಗತ್ಯ ಮಹಾಸ್ಥಲಂ ||೧೩||

ಜನಾಪಹಾಸಲುಭವದ್ವೈವ್ಯಜಾಲಂ ನ ಕಿಂಚನ |
ಕಲಶಸ್ಥಾಪನೇಹನಿ ಧನ ಸಂಪತ್ತಿರಸ್ತಿ ಚೇತ್ ||೧೬||

ಕಥನೇನಂ ತ್ವಯಾ ಬಾಲ್ಯೈ ಇತಿ ಮಾತುರ್ವಚಸ್ತದಾ |
ಶೃತ್ವಾ ವಿರುಪಾಕ್ಷ ಏವ ಗತಿರಸ್ಮಾಕಮಿತವ್ಯಯಂ ||೧೭||

ಪ್ರವೀಶ ಶಿವಾಗಾರಂ ಗರ್ಭಾಲಯಮತಂದ್ರಿತಃ |
ಶಂ ನಮಸ್ಕೃತ್ಯ ಚಾಪ್ರಾಕ್ಷೇದ್ವೇವದೇವಂ ಜಗತ್ಪತಿ ||೧೮||

ಸಿತಾಮಹಕೃತಂಹೈತತ್ ಕಥನೇಕೇನ ವೈಮಯಾ |
ಪೂರ್ಣಂ ಭವತಿ ದೇವೇಶ ತಥಾನುಗ್ರಹ್ಯತಾಂಮಿತಿ ||೧೯||

ತದಾಶ್ರೀವಿರುಕ್ಷೇಶಃಕೃಪಾಲೋಕನ ತತ್ಪರಃ |
ಉವಾಚೇದಂ ಕೃಪಾರಾಶಿಃ ವತ್ಸ ಮಾಕುರು ಚಿಂತನ ||೨೦||

ಗಚ್ಛೋತ್ತರದ್ವಾರಬಹಿಃ ಮನ್ಮಥಜಲಸನ್ನಿಧೌ ||
ತತ್ತೀರ್ಥೇಸ್ತಿ ಮಹಾಶಾಲಾ ಪಶ್ಯ ತತ್ರ ಯಥೇಸ್ಥಿತಂ ||೨೧||

ದ್ರವ್ಯಜಾಲಂ ಪಾತ್ರಜಾಲಂ ಕಲಶಂಚ ಸಮಾನಯ |
ಇತ್ಯುಕ್ತೋ ದೇವದೇವೇನ ಮಹಾದೇವಾರ್ಯಕಃಸ್ವಯಂ ||೨೨||

ಚತುರ್ಭಿಃಪ್ರಾಹ್ಮಣೈಸ್ಸಾಕಂ ಶತ್ತೀರ್ಥಾಪಃ ಪ್ರವಿಶ್ಯಚ |
ಜಲಾಧೋ ಭಾಗದೇಶೇಚ ಶಾಲಾಮೇಕಾಂ ನಿರೀಕ್ಷ್ಯಚ ||೨೩||

ವಿನೇಶ ತನ್ಮಧ್ಯಗತಂ ದ್ರವ್ಯರಾಶೀ ದದರ್ಶ ಸಃ |
ತಾನುವಾಚಾನೂಗಃ ಸರ್ವೇ ಗೃಣ್ಣೀಧ್ವಂ ದ್ರವ್ಯಸಂಚಯಂ ||೨೪||

ಮಾತಾಮಮ ಯಥಾ ಬಾಲಂ ಇತಿಮಾಂ ನ ಪ್ರವೀಕ್ಷತಿ |
ತಾವದ್ರಾಶಿಂ ಗೃಹೀತ್ವೈವ ಗಚ್ಛಧ್ವಂ ಮಾತುರಂತಿಕಂ ||೨೫||

ಇತ್ಯುಕ್ತಾಸ್ತೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಾವೈಚತ್ವಾರೋಭಾರವಾಹಕಾಃ |
ತೀರ್ಥೇ ವಿನುಜ್ಯೋನ್ಮಜ್ಜ ಸ್ಮತ್ತೀರ್ಯಮಾತ್ರಾಂತಿಕ

ಯಾವನ್‌ಮಾತ್ರಾ ಪ್ರಮುದಿತಸ್ತಾವದ್ರವ್ಯಂಸಮಾಹರನ್ |
ಸಾಕಸಾತ್ರಾಣಿ ತಥಾಬಹೂನಿಚ ಸಮಾನಯನ್ ||೨೫||

ಗೋಪುರಾಗ್ರೈ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪ್ಯರಾಸಕ್ಕಂಕಲಶವಂಚಕಂ |
ತತಃ ಪರದಿನೇ ಲಕ್ಷ್ಯ ಭೋಜನಾರಂಭಸಾಕಕಂ ||೨೬||

ಪ್ರಾರುಭಂತಃಕ್ರಿಯಾಃಸರ್ವಾಃ(ಗಣಾ)ಜನಾ ಏವಮುದಾನ್ವಿತಾಃ |
ಸಾಕಾರಂಭಿ ಗುಡೋನಾಸ್ತಿ ಕಥಮಿತ್ಯನದನ್ ಜನಃ ||೨೭||

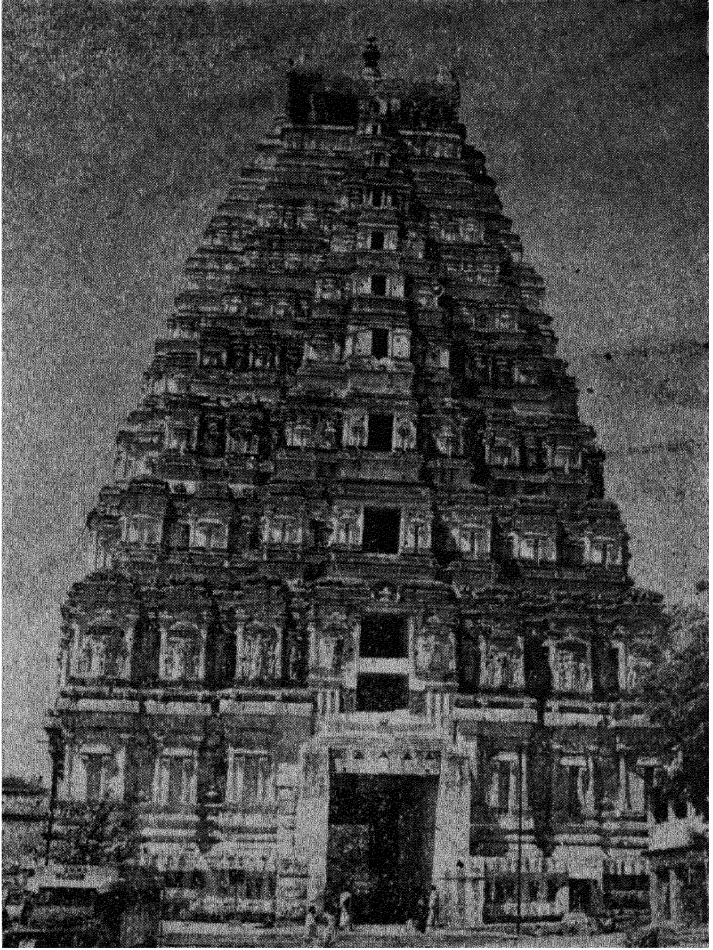
ಮಹಾದೇವೋಪಿತಚ್ಛೃತ್ವಾ ಅಹಾಪರಿಚಾರಕಾನ್ |
ಅನಯಧ್ವಂ ತುಂಗಭದ್ರಾ ಶರ್ಕರಾಂ ಪಿಟಕೈರಹೋ ||೨೮||

ಭವೇಚ್ಛರ್ಕರಯಾ ಸಾಕೇ ಮಾಕುರುಧ್ವಂ ವಿಲಂಬಿತಂ |
ಗುಡಾನಯನ ಹೇತೋಸ್ಮಿ ಹಸುಮಾನ್ ಪ್ರೇಷಿತೋಭವೇತ್ ||೨೯||

ಆಗಚ್ಛತಿ ಗುಡಂಭೂರಿ ತಾನತ್ಪಾಕೋ ವಿಧೀಯತಾಂ |
ಇತಿ ತದ್ವಚನಂ ಶೃತ್ವಾ ತಥೇತಿ ಪರಿಚಾರಕಾಃ ||೩೦||

ತುಂಗಾ ತೀರ್ಥಸ್ಥ ಮೃತ್ಸ್ಮಂತೇ ಸಾಕಶಾಲಾಕರೋತ್ತರಾ ||
ತಾನದ್ಗುಡಮುಭೂತ್ತತ್ರ ವಿಸ್ಮಯಂತೇಜನಾಯಯುಃ ||
ತತೋ ಮುಹೂರ್ತದ್ವಿತಿಯಾದ್ಗುಡಭಾರಂಶತ್ಪರ್ಯುತಂ |
ಸಮೀಕ್ಷಸಃ ||೩೧||

ಮಹಾದೇವೋ ಜನಾನಾಹ ಗುಡಮಾಯಾತಮಿತ್ಯಥ
ಗುಡಭಾರಮಿದಂತಾನತ್ಸಮುತ್ಸಾದ್ಯಜನಾ ಇತಿ ||೩೨||

ಶ್ರೀ ಹಂಪೆ ವಿರುಪಾಕ್ಷೇಶ್ವರ ದೇವಾಲಯದ
ಮಹಾದ್ವಾರ ಗೋಪುರ

ಪ್ರಕರಣ ೨

ಶ್ರೀ ಮದಾದ್ಯ ಬಿಷ್ವೇಶರ ಚರಿತ್ರೆ

೧ ಪ್ರಾರಂಭ.

ಪಂಚತತ್ವಗಳ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಅರಿತವರೂ, ವೇದಗಳ ಸಾರವನ್ನು ತಿಳಿದವರೂ, ಮಹಾ ಯೋಗಿಗಳೂ ವರ್ಣಿಸಲಸಾಧ್ಯರೂ, ಕಲಿಕಾಲದಲ್ಲಿಯ ಪಾಪವೆಂಬ ಕತ್ತಲೆಯನ್ನು ಕಳೆಯುವ ಸೂರ್ಯಪ್ರಕಾಶರೂ, ಸರ್ವೇಶ್ವರನಂತೆ ಪ್ರಭಾವಶಾಲಿ ಚರಿತ್ರೆಯುಳ್ಳವರೂ, ಪವಿತ್ರ ಆಚಾರವಂತರೂ, ಪಂಚಕೃತ್ಯ (ಸೃಷ್ಟಿ, ಸ್ಥಿತಿ, ಲಯ, ನಿಗ್ರಹ, ಅನುಗ್ರಹಗಳೆಂಬವು)ಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರವೀಣ ರಾದಂಥವರೂ ಮಂಗಲಕರ ಮಾನುಷರೂಪಧಾರಿಗಳೂ ಭಕ್ತಜನರಲ್ಲಿ ಕೃಪಾ ವಂತರೂ ಆದ ಶ್ರೀ ಬಿಷ್ವೇಶ ಮಹಾಯೋಗಿನಯ್ಯರೇ ಚರಿತ್ರಲೇಖನ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಅನುಗ್ರಹಿಸಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀಮದ್ ಸದ್ಗುರುಗಳನ್ನೂ ಸಕಲಕಾರ್ಯಸಿದ್ಧಿಪ್ರದನಾದ ಗಣನಾಥ ನನ್ನೂ ವಾಚಾಪ್ರವೀಣ ಶಾರದೆಯನ್ನೂ ಅನನ್ಯಭಾವದಿಂದ ಸ್ಮರಿಸಿ, ಲೋಕ ಕಲ್ಯಾಣಕಾರೀ ಶ್ರೀ ಬಿಷ್ವೇಶರ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಬರೆಯಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತೇನೆ.

೨ ಜನ್ಮರಹಸ್ಯ

ಶ್ರೀಪಂಪಾಕ್ಷೇತ್ರವು ಪುರಾಣಕಾಲದಿಂದಲೂ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ಪಾವನತರ ಸ್ಥಾನವು. ರಾಮಾಯಣ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇದು ಬಹಳವಾಗಿ ಸುಶೋಭಿತವೂ ಪ್ರಖ್ಯಾತವೂ ಆಗಿತ್ತು. ಮಹಾಬಲಶಾಲಿಯಾದ ವಾನರವೀರ ವಾಲಿಯಗಾಜ್ಯ ವಾದ ಕಿಷ್ಕಿಂಧೆಯು ಇದೇ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಇತ್ತು. ಶ್ರೀರಾಮಭಕ್ತ ಮಾರುತಿಯ ಜನ್ಮಸ್ಥಾನವೂ ಇಲ್ಲಿಯೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಮಹಾಮಹಾ ಜ್ಞಾನಿಗಳಾದ ಮುನಿಪುಂಗವರು ಮಿಂದು ಪಾವನಗೊಳಿಸಿದ ಪಂಪಾಸರೋವರವೂ ಇಲ್ಲಿಯೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಪೂರ್ವಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಹಾಭಗವದ್ಭಕ್ತನೆಂದು ಹೆಸರಾದ ಸಾಮ್ರಾಟ ಚಂದ್ರಹಾಸನ ರಾಜಧಾನಿ ಕುಂತಳಪುರವು ಇಲ್ಲಿಯೇ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಈಗ 'ಕುಕನೂರು' ಎಂಬ ಹೆಸರು ರೂಢಿಸಾಗಿದೆ. ಪತಿತರನ್ನು

ಪಾವನಗೊಳಿಸುವ ತುಂಗಭದ್ರೆಯು ಅನೇಕ ಪುಣ್ಯಕಾರಕ ತೀರ್ಥಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದವಳಾಗಿ ಇಲ್ಲಿಯೇ ಹರಿದುಹೋಗಿದ್ದಾಳೆ. ಒಟ್ಟಾರೆ ಈ ಪ್ರದೇಶವು ಪುರಾಣಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದದ್ದಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲದೇ ಆರ್ವಾಚೀನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಯವನರ ಕಾಟದಿಂದ ಹಿಂದೂಧರ್ಮವನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿಯೂ ಹಿಂದೂ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿಯೂ ಶ್ರೀ ಭುವನೇಶ್ವರಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ಶ್ರೀ ವಿದ್ಯಾರಣ್ಯರು ತಪಶ್ಚರ್ಯ ಮಾಡಿದ ಸ್ಥಾನವೂ ಇಲ್ಲಿಯೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಶ್ರೀ ಭುವನೇಶ್ವರಿಯು ವಿದ್ಯಾರಣ್ಯರ ತಪಸ್ಸಿಗೆ ಪ್ರಸನ್ನಳಾಗಿ ಅವರ ಇಚ್ಛೆಯಂತೆ ಸುವರ್ಣವೃಷ್ಟಿಮಾಡಿದ್ದಾದರೂ ಇದೇ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ.

ದುಷ್ಟರನ್ನು ನಿಗ್ರಹಿಸಿ ಶಿಷ್ಟರನ್ನು ಪರಿಪಾಲಿಸಲಿಕ್ಕೂ ಅಳಿಯಹತ್ತಿರುವ ಪಾವನವಾದ ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮವನ್ನು ಪುನರುಜ್ಜೀವನಗೊಳಿಸಿ ಕಾಪಾಡಲಿಕ್ಕೂ ಯೋಗ್ಯಸ್ಥಾನವೆಂದು ಕಂಡುಹಿಡಿದು ಶ್ರೀ. ವಿದ್ಯಾರಣ್ಯರು ಹಿಂದೂ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಲು ಶಂಕುಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾದರೂ ಇದೇ ಪವಿತ್ರವಾದ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ. ಅಖಂಡ ಮೂರು ಶತಮಾನಗಳ ವರೆಗೆ ಜಗತ್ತನ್ನೇ ಬೆರಗುಗೊಳಿಸುವಂತೆ ಮೆರೆದ ಅಖಿಲ ಕರ್ನಾಟಕದ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದ ರಾಜ ಧಾನಿಯೂ ಎಲ್ಲ ಜಗತ್ತಿನ ಕಣ್ಣು ಕುಕ್ಕುವಂತೆ ವೈಭವದಿಂದ ಮೆರೆದ ಕುಬೇರ ನಗರಿಯೂ ವಿಸ್ತಾರದಲ್ಲಿಯೂ, ಸೌಂದರ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ, ಅದ್ವಿತೀಯವೆಂದು ಖ್ಯಾತಿಪಡೆದ ಇಂದ್ರನಗರಿಯೂ, ಅಳಿದುಹೋಗಹತ್ತಿದ ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮವನ್ನು ಪುನರುಜ್ಜೀವನಗೊಳಿಸಿ, ಸುಸ್ಥಿತಿಗೆ ಏರಿಸಿದ ಧರ್ಮನಗರಿಯೂ, ವಿದ್ಯಾವಂತರಿಗೆ ಆಶ್ರಯಸ್ಥಾನವಾಗಿ ವಿದ್ಯಾಭಿವೃದ್ಧಿಮಾಡಿದ ವಿದ್ಯಾನಗರಿಯೂ, ಹಿಂದೂ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದ ರಾಜನಗರಿಯನ್ನು ನಾಮಶೇಷ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಮುಸ್ಲಿಮರು ಹೊಟ್ಟೆಯುರಿಯಿಂದ ಸತತ ಆರುತಿಂಗಳು ದೀರ್ಘಕಾಲ ಶ್ರಮಿಸಿದರೂ ಪೂರ್ಣನಾಶವಾಗದೆ ಇಂದಿಗೂ ತಲೆಯೆತ್ತಿ ನಿಂತು ಪ್ರೇಕ್ಷಕರನ್ನು ಬೊಟ್ಟುಕಚ್ಚಲು ಹಚ್ಚುತ್ತಿರುವ ಶಿಲ್ಪಕಲೆಯ ಕಲಾನಗರಿಯೂ ಆಗಿ ಖ್ಯಾತಿವೆತ್ತ ವಿಜಯನಗರವು ನೆಲಿಸಿ, ನಲಿದು, ಬಾಳಿ, ಬೆಳೆದು ಅಳಿದು ಹೋದದ್ದಾದರೂ ಇದೇ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ.

ಅಳಿದು ಹೋದ ಅಖಿಲ ಕರ್ನಾಟಕ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವು ಪುನರಪಿ ಮೂಡಿ ಬೆಳೆದು, ಬಾಳುವ ಶುಭ ಚಿನ್ತೆವೋ ಎಂಬಂತೆ ಮೊನ್ನೆ ಮೊನ್ನೆ ಕರ್ನಾಟಕ ಹಿಂದೂ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದ ಷಟ್ಪತಸಾಂವತ್ಸರಿಕ ಸ್ಥಾಪನೋತ್ಸವವನ್ನು ಅಖಿಲ ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ಭಾಗ್ಯವಿಧಾತರು ನೆರೆದು ವೈಭವದಿಂದ ಜರುಗಿಸಿ, ಕನ್ನಡ ವೀರರಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಚೈತನ್ಯವನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸಿದ್ದಾದರೂ ಇದೇ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ. ಇಂಥ ಮಹಾತ್ಮ್ಯಪೂರ್ಣ ಪಾವನತರ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಜರಗುವ ಸಣ್ಣ-ಪುಟ್ಟ ಕಾರ್ಯಗಳಾದರೂ ಮುಂದೆ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತವೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ. ಯಾಕೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ನಾಯಕರ ತಂದೆಯವರು ಕೇವಲ ತಮಗೆ ಸಂತತಿಲಾಭ ವಾಗಬೇಕೆಂಬ ಇಚ್ಛೆಯಿಂದ ಮಾಡಿದ ತಪಸ್ಸು ಜಗತ್ತನ್ನೇ ಪಾವನಗೊಳಿಸುವ ಮಹಾ ವಿಭೂತಿಯು ಜನಿಸಲು ಕಾರಣವಾಯಿತು.

ಅಪ್ಪಯ್ಯ ಜೋಯಿಸರ ಮೂಲಸ್ಥಾನವು **ಸೋಗಿ** ಎಂಬ ಹೆಸರಿನ ಸಣ್ಣ ಗ್ರಾಮವು. ತುಂಗಭದ್ರೆಯ ದಕ್ಷಿಣ ದಡದಲ್ಲಿ ಇರುವ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನಬೆಟ್ಟ (ಬೆಟ್ಟದ ಮಲ್ಲಪ್ಪನ ಗುಡ್ಡ) ದ ಪೂರ್ವದ ಕಂದರದಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತದೆ. ಅಪ್ಪಯ್ಯ ಜೋಯಿಸರು ಈ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯ ಮನೆತನದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ಬೆಳೆದವರು. ಜೋಯಿಸಿಕೆಯ ಉಂಬಳಿಯ ಮೇಲೆ ತಮ್ಮ ಉಪಜೀವನ ಸಾಗಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅತ್ರಿಗೋತ್ರೋತ್ಸವರಾದ ಈ ದ್ವಿಜೋತ್ತಮರು ವೇದವೇದಾಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಪಾರಂಗತರಾಗಿ ಸಕಲ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನೂ ಬಲ್ಲ ವಿದ್ವಾಂಸರಾಗಿದ್ದರು. ಅಲ್ಲದೆ ಸುಶೀಲರೂ ಸದಾಚಾರಿಗಳೂ ಆಗಿ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿನ ಗ್ರಾಮಗಳೆಲ್ಲ ಆದರ್ಶಜೀವಿಗಳಾಗಿದ್ದರು. ಇವರ ಪತ್ನಿಯವರಾದರೂ ಪತಿಭಕ್ತಿಪರಾಯಣರೂ ಪತಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಆಚಾರಶೀಲರೂ ಆಗಿದ್ದರು. ಒಟ್ಟಾರೆ ಆ ದಂಪತಿಗಳು ತಕ್ಕಮಟ್ಟಿಗೆ ಸೌಖ್ಯದಿಂದ ಬಾಳುವೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಇದ್ದರು. ಆದರೆ ಚಿಂತೆಯಿಲ್ಲದವರು ಅಪರೂಪ ಎಂಬ ಮಾತು ಪ್ರಕೃತಿಯ ನಿಯಮವೇ ಇರುವದೇನೋ ಎಂಬಂತೆ ಅಪ್ಪಯ್ಯ ದಂಪತಿಗೆ ಸಂತಾನವಿಲ್ಲದ ಚಿಂತೆಯು ಬಹುವಾಗಿ ಬಾಧಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಭಗವಂತನಲ್ಲಿ ಅನನ್ಯ ಧಕ್ಕಿಯುಳ್ಳ ಅವರು ಮೊದಮೊದಲು “ಪರಮಾತ್ಮನ ಇಚ್ಛೆಇದ್ದಂತೆ ಆಗುವದು” ಎಂದು ವಿಷಯಕ್ಕೆ ತಾತ್ಪಾರವನ್ನೇ ಮಾಡಿದ್ದರು. ಬರಬರುತ್ತ ಆ ಧೈರ್ಯವು ಅವರಲ್ಲಿ ಉಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ಪುತ್ರಪ್ರಾಪ್ತಿ ಆಗಲೆಂದು ಅನೇಕ ನೃತ, ಉಪವಾಸಗಳನ್ನು

ಮಾಡಹತ್ತಿದರು. ಏನೇ ಮಾಡಿದರೂ ಅವರ ಇಷ್ಟಾರ್ಥ ಪೂರ್ತಿ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ವರ್ಷಗಳ ಮೇಲೆ ವರ್ಷಗಳು ಕಳೆದುಹೋದವು. ಅಪ್ಪಯ್ಯಭಟ್ಟರಿಗೆ ಸಂತಾನಲಾಭವಾಗಲಿಲ್ಲ. ದೇಹಕ್ಕೆ ವೃದ್ಧಾಪ್ಯವು ಬೆಳೆಯಹತ್ತಿದಂತೆ ಅವರ ಚಿಂತೆಯು ಪ್ರಬಲವಾಗಹತ್ತಿತು. ನೇದಾಂತ ತತ್ವಜ್ಞಾನಿಗಳಾದ ಅವರು “ಅಪುತ್ರಸ್ಯ ಗತಿನಾಸ್ತಿ” ಎಂಬ ಆರ್ಯೋಕ್ತಿಯಂತೆ ತಮ್ಮ ಆಚಾರ, ನಿಷ್ಠೆ, ವಿದ್ಯೆ ಮತ್ತು ಅನುಷ್ಠಾನಗಳೆಲ್ಲವೂ ವ್ಯರ್ಥವಾಗುವದಲ್ಲಾ! ಮುಂದೆ ತಮ್ಮ ವಂಶಕ್ಕೆ ಉದ್ಧಾರವಿಲ್ಲ. ತಮಗೆ ಸದ್ಗತಿ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಸತಿಸತಿಯರಿಬ್ಬರೂ ಮರಮರನೇ ಮರಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಪ್ಪಯ್ಯಭಟ್ಟರು ಪರಮೇಶ್ವರನಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಭಕ್ತಿಯುಳ್ಳವರು. ಆತನ ಪ್ರೀತ್ಯರ್ಥವಾಗಿ ಅನೇಕ ಪೂಜೆ, ಪುರಸ್ಕರಣ, ಜಪ, ಅನುಷ್ಠಾನಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. “ಇಷ್ಟಾದರೂ ಆ ಕೈಲಾಸ ನಾಥನು ತನ್ನ ಇಷ್ಟಾರ್ಥವನ್ನು ಪೂರ್ತಿಗೊಳಿಸಬಾರದೇಕೆ ? ” ಎಂದು ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ರೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. “ಪೂರ್ವಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಯಾವದೋ ಪಾಪದ ಫಲವಾಗಿ ನಮಗೆ ಸಂತಾನವಾಗದ್ದಕ್ಕೆ ಆ ಪರಮಾತ್ಮನೇನು ಮಾಡ ಬೇಕು ” ಎಂದು ಸಮಾಧಾನ ಹೇಳಿಕೊಂಡು ವ್ಯಾಕುಲಪಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಹೀಗೆ ಚಿಂತೆ, ವ್ಯಾಕುಲ, ಸಿಟ್ಟು ಸಮಾಧಾನಗಳ ತಾಕಲಾಟದಲ್ಲಿ ಕಾಲಕ್ರಮಣ ನಡೆಯಿಸುತ್ತಿರಲು ಅಪ್ಪಯ್ಯಭಟ್ಟರು ಕೊನೆಗೆ ಒಂದು ನಿರ್ಧಾರಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕಾಯಿತು. “ಸಂತತಿ ಇಲ್ಲದೇ ಆತ್ಮೋದ್ಧಾರವಿಲ್ಲ. ಮೋಕ್ಷವಿಲ್ಲ. ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ವಿಪ್ರವರ್ಣದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ, ಅಧ್ಯಾತ್ಮಜ್ಞಾನವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿ, ಅದರಂತೆ ವರ್ತಿಸುತ್ತ ಬಂದರೂ ಕೇವಲ ಸಂತತಿ ಇಲ್ಲವೆಂಬ ನಿಮಿತ್ತದಿಂದ ನನ್ನ ಜನ್ಮವು ವ್ಯರ್ಥವಾಗಬೇಕೇ ? ನಾನು ಅಘೋಗತಿಗೆ ಇಳಿಯಬೇಕೇ ? ಆಗದು ! ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕರಿಸಿಕೊಂಡು ಪುತ್ರಪ್ರಾಪ್ತಿ ವರವನ್ನು ಪಡೆಯದ ವಿನಃ ಗತ್ಯಂತರವಿಲ್ಲ.” ಎಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿ ತಪಶ್ಚರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಮನೆಬಿಟ್ಟು ಹೊರಗೆ ನಡೆದರು.

ಹಿಂದೆ ವರ್ಣಸಲ್ಪಿಟ್ಟ ಮಹಿಮಾಪೂರ್ಣವೂ ಪಾವನವೂ ಪಾಪ ಶಾಶಕವೂ ಆದ ಸಂಪಾಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಅಪ್ಪಯ್ಯಭಟ್ಟರು ಒಂದು ಗುಹೆಯನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿ, ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಹತ್ತಿದರು. ಭೌತಿಕ ವಿಷಯಲಂಪಟರಾಗಿ, ಬಳಲುತ್ತಿರುವ ನಮಗೆ ಅಪ್ಪಯ್ಯಭಟ್ಟರು ಮಾಡಿದ ತಪಸ್ಸಿನ ವರ್ಣನೆಯನ್ನು

ಮಾಡುವ ಯೋಗ್ಯತೆಯು ಎಲ್ಲಿಂದ ಬರಬೇಕು? ಪೂರ್ವಕಾಲದ ಪುನಿ ಮುನಿಗಳು ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಿದ್ದು ಹೇಗೋ ಹಾಗೆಯೇ ಇವರು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆಂದು ಮಾತ್ರ ನಾವು ಹೇಳಬಹುದು. ಒಟ್ಟಾರೆ ಅವರು ಹನ್ನೆರಡು ವರ್ಷಗಳ ದೀರ್ಘಕಾಲ ಪಂಪಾಪತಿ ಶ್ರೀವಿರೂಪಾಕ್ಷೇಶನನ್ನು ಕುರಿತು ಕಠಿಣತರವಾದ ತಪಸ್ಸನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ಹೀಗೆ ಅತಿ ನಿಷ್ಠೆಯಿಂದ ತಪಸ್ಸು ಮಾಡುತ್ತಿರಲು ಒಂದು ದಿವಸ ಶ್ರೀ ಪಂಪಾಪತಿ ವಿರೂಪಾಕ್ಷೇಶ್ವರನು ಅಪ್ಪಯ್ಯನವರಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ದರ್ಶನವಿತ್ತು “ವತ್ಸಾ. ನಿನ್ನ ನಿಷ್ಠೆಗೆ ಮೆಚ್ಚಿದೆನು. ನೀನು ಬೇಡಿದ ವರವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ, ಹೇಳು. ನಿನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನ ಬಯಕೆಯನ್ನು ಪೂರೈಸುವೆನು” ಎಂದನು.

ಪರಮಾತ್ಮನ ದರ್ಶನವಾದ ಕೂಡಲೆ ಆ ತಾಪಸವರ್ಯನು ಹರ್ಷಭರಿತನಾದನು. ಕಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ಅನಂದಬಾವುಗಳು ಉದುರಹತ್ತಿದವು. ಮೈಮೇಲೆ ರೋಮಾಂಚಗಳಿದ್ದವು. ಅನನ್ಯಭಾವದಿಂದ ಆತನನ್ನು ಪರಿಪರಿಯಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ ಪುನಃ ಪುನಃ ಆ ಪರಮಾತ್ಮನಿಗೆ ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನಮಸ್ಕಾರಮಾಡಿದನು ಮತ್ತು ಆ ಪರಮೇಶನ ನಿಜರೂಪವನ್ನು ಕಂಡಕೂಡಲೇ ಮೊದಲೇ ಅಧ್ಯಾತ್ಮಜ್ಞಾನಸಂಪನ್ನರಾದ ಅವರು ಪರವಶರಾಗಿ, ತಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನ ನಿಜವಾದ ಅಪೇಕ್ಷೆಯನ್ನು ಮರೆತು, ಆ ಚಂದ್ರಮೌಳಿಯನ್ನು ಕಂಡು ಬೇಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆಂದರೆ! “ಹೇ! ಜಗತ್ಪತೇ, ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ನಿನ್ನ ದರ್ಶನವಾದದ್ದಕ್ಕೆ ನಾನು ಧನ್ಯನಾದೆನು. ನನ್ನ ಪಾಪರಾಶಿಯೆಲ್ಲವೂ ಭಸ್ಮವಾಯಿತು ನಾನು ಪುನೀತನಾದೆನು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಹೇ! ಗಂಗಾಧರನೇ ನಿನ್ನ ಈ ಸುಂದರರೂಪವು ನನ್ನ ನೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಎಂದಿಗೂ ಅಳಿಯದೆ ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ಉಳಿಯುವಂತೆ ಕರುಣಿಸು. ನಿನ್ನ ಮಹಿಮೆಯು ಮರೆಯದಂತೆ ವರವನ್ನು ದಯಪಾಲಿಸು. ಮತ್ತು ನಿನ್ನ ಭಕ್ತರ ಸೇವೆ ಸಹವಾಸಗಳು ನಿತ್ಯವೂ ಲಭಿಸುವಂತೆ ಕೃಪೆಮಾಡು. ಇದಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚಿನದನೇನನ್ನೂ ಬಯಸಲಾರೆನು” ಎಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡನು

ನಿಜವಾಗಿ ಅಪ್ಪಯ್ಯಭಟ್ಟರು ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಿದ್ದು ಸಂತಾನಪ್ರಾಪ್ತಿಯ ಉದ್ದಿಶ್ಯವಾಗಿ. ಆದರೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಪರಮೇಶ್ವರನ ದರ್ಶನವಾದ ಮೇಲೆ ಅವರ ವಿಚಾರವು ಬದಲಾಯಿತು. “ಶಿವನ ಕಂಡಮೇಲೆ ಯಮನ ಬಾಧೆ ಏಕೆ” ಎಂಬ ಗಾದೆಯಂತೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ಕಂಡ ಮೇಲೆ ಪುತ್ರಪ್ರಾಪ್ತಿಯಂಥ

ಕಾಮನಾಸನೆ ಎಲ್ಲಿ ಉಳಿಯಬೇಕು? ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಅವರು ಅತ್ಯಜ್ಞಾನಿಗಳು. ಅಂತೆಯೇ ಯಾವ ಐಹಿಕ ಸುಖವನ್ನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸಲೇ ಬಿಟ್ಟು, ಜ್ಞಾನ, ಮತ್ಸರ, ನಿಷ್ಕಾಮ ಸೇವೆ ಸತ್ಸಂಗಗಳು ಲಭಿಸುವಂತೆ ವರ ಬೇಡಿದರು. ಆದರೆ ಸರ್ವಜ್ಞನಾದ ಸದಾಶಿವನಿಗೆ ಅಪ್ರಯತ್ನಭಟ್ಟರ ಮನೋವಾಂಛಿತವು ತಿಳಿಯದೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೆ ಲೋಕಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕಾಗಿ ತಾನು ಲೀಲಾ ಮಾನುಷರೂಪಧಾರಿಯಾಗಿ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಅವತರಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಯೋಗ್ಯಸ್ಥಾನದ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇತ್ತು. ಆದ್ದರಿಂದ “ಎತ್ಸಾ! ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ನನ್ನ ದರ್ಶನವಾದ ಕೂಡಲೆ ಮೋಹಸರವಶನಾಗಿ ನಿಜವಾದ ನಿನ್ನ ಮನೋವಾಂಛಿತವನ್ನು ಮರೆತುಬಿಟ್ಟೆಯಾ? ಹೇಳು! ಹೇಳು!! ನಿಜವಾದ ನಿನ್ನ ಇಚ್ಛೆಯೇನು ಅನುಮಾನಿಸುವೆ ಹೇಳು. ನಾನು ಅದನ್ನು ಪೂರೈಸಿಕೊಡುತ್ತೇನೆ” ಎಂದು ಹೇಳಲು ಅಪ್ರಯತ್ನವರು ದಿಗ್ಮಾಢರಾದರು. ವೃದ್ಧಾಪ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಂತಾನವನ್ನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುವದು, ಅನುಚಿತವಾಗಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲವಷ್ಟೇ? ಎಂದು ವಿಚಾರದ ಗೊಂದಲದಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕಿದರು. ಆದರೆ ಪರಮಾತ್ಮನಿಂದ ಯಾವ ಮಾತನ್ನೂ ಮರೆಮಾಡಲು ಶಕ್ಯವಿಲ್ಲ. ಎಂಬ ನಿರ್ಧಾರದಿಂದ ತಮ್ಮ ಹೃದಯವನ್ನೇ ಬಿಚ್ಚಿಹೇಳಹತ್ತಿದರು. “ಜಗತ್ಪತೇ, ಸರ್ವಜ್ಞನಾದ ನಿನ್ನೆದುರು ಯಾವ ಸಂಗತಿಯನ್ನಾದರೂ ಮುಚ್ಚಿಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿದೆಯೇ? “ನಿಜವಾಗಿ ನಾನು. ಪುತ್ರಪ್ರಾಪ್ತಿಗಾಗಿ, ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಹತ್ತಿದೆನು. ಆದರೆ ಪ್ರಭುವೇ ನನಗೆ ಎಂಬತ್ತೈದು ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸಾಗಿದೆ. ಕಲ್ಯಾಣಕರಳಾದ ನನ, ಪತ್ನಿಯು ಅರವತ್ತೈದು ವರ್ಷದವಳಿದ್ದಾಳೆ. ಉಭಯತರ ತುರುಣ್ಯವು ಗತಿಸಿ, ಹೋಗಿದೆ. ಮುಸ್ಪಿನಿಂದ ನಮ್ಮ ದೇಹಗಳು ಸಿಫಿಲವಾಗಿವೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಪುತ್ರಪ್ರಾಪ್ತಿಯ ವರವನ್ನು ಹೇಗೆ ಕೇಳಲಿ?” ಎಂದರು. ಅವರ ಈ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ, ಶಂಕರನು ಹಸನ್ಮುಖನಾಗಿ “ಎಪ್ರೋತ್ತಮನೇ! ಚಿಂತಿಸಬೇಡ ನಿನ್ನ ಇಷ್ಟಾರ್ಥವನ್ನು ಪೂರ್ತಿಗೊಳಿಸುವೆನು. ಕೇಳು ಕಲಿಯುಗವು ಪ್ರಾಪ್ತವಾದ ಮೇಲೆ ಕೆಲವು ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೇ, ಸನಾತನ ಧರ್ಮವು ಲಯವಾಗುವ ಪ್ರಸಂಗ ಬಂದಾಗ ಅದ್ವೈತ ಪಂಥವನ್ನೂ ಪಣ್ಣತಗಳನ್ನೂ ಸ್ಥಾಪಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿ ನಾವ್ವರು ಶಿಷ್ಯರೊಡನೆ ಶಂಕರಾಚಾರ್ಯ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ನಾನೇ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಅವತರಿಸಿದ್ದೆನು. ಅದರಂತೆಯೇ ಈಗಲಾದರೂ ದುಷ್ಟ

ಯವನರಿಂದ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ದೇವಸ್ಥಾನಗಳೂ ದೇವಮೂರ್ತಿಗಳೂ ಬಹು ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ನಾಶವಾಗಿವೆ. ಪುಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರ, ತೀರ್ಥಗಳೂ ಭ್ರಷ್ಟಗೊಳಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವುದು ಅಲ್ಲಿಯ ಪುಣ್ಯಾಂಶಗಳು ಲೋಪವಾಗಿವೆ ಅವೆಲ್ಲವುಗಳನ್ನು ಪುನರಸಿ ಉದ್ಧಾರಗೊಳಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲವೆ ನಿನ್ನ ಹೆಸರೂ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಪಡೆಯಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ವಿಪ್ರೋತ್ತಮನೇ ಕೇಳು ನಿನ್ನ ಬಯಕೆಯನ್ನು ಈಡೇರಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿ, ಮತ್ತು ಧರ್ಮದ ಪುನರುದ್ಧಾರಕ್ಕಾಗಿ ನಾನೇ ಲೀಲೆಯಿಂದ ಮಾನುಷರೂಪಧಾರಿಯಾಗಿ ನಿನ್ನ ಮಗನಾಗುತ್ತೇನೆ." ಎಂದು ಹೇಳಿ ಪರಮೇಶ್ವರನು ಪುತ್ರದಾಯಕವಾದ ಫಲಪ್ರೊಂದನ್ನು ಆ ದ್ವಿಜೋತ್ತಮನ ಕೈಗೆ ಕೊಟ್ಟು "ಈ ಫಲವನ್ನು ನಿನ್ನ ಪತ್ನಿಯು ಸೇವಿಸಿ, ನೀನು ಅಂಗಸ್ವರ್ಗವನ್ನು ಮಾಡಬೇಡ." ಎಂದು ಪೇಳಿ ಅಂತರ್ಧಾನನಾದನು.

ಪರಮಾತ್ಮನಿಂದ ಫಲವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟವರಾಗಿ, ಅಪ್ಪಯ್ಯನವರು ಸ್ವಗ್ರಾಮವಾದ ಸೋಣಿಹಳ್ಳಿಗೆ ಬಂದು ತಮ್ಮ ಮನೆಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿ, ಪತ್ನಿಗೆ ಎಲ್ಲ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ಹೇಳಿ, ಫಲವನ್ನು ಅವಳ ಕೈಯಲ್ಲಿತ್ತರು. ಆ ಸಾಧ್ವಿತಿರೋಮಣಿಯಾದವರೂ ಪತಿಯಂತೆ ಶಿವಭಕ್ತಿಪರಾಯಣಳಾದ್ದರಿಂದ ಪತಿಯ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಬಹು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಶಿವಸಂಚಾರ್ಹರ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಜಪಿಸುತ್ತ ಆ ಫಲವನ್ನು ಭಕ್ಷಣ ಮಾಡಿದಳು ಕೂಡಲೆ ದೇಹದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯುತ್ಸಂಚಾರವಾದಂತಾಗಿ ಆ ಸಾಧ್ವಿಯು ಪತಿಯ ಸ್ವರ್ಗವಿಲ್ಲವೆ ಗೊತ್ತನ್ನು ಧಾರಣಮಾಡಿದನಕೂಡಳು. ದಿನಕ್ರಮದಂತೆ ಗರ್ಭವು ವೃದ್ಧಿಗತವಾಗತೊಡಗಿತು. ಗರ್ಭಿಣಿಯೆ, ಲಕ್ಷಣಗಳೆಲ್ಲವೂ ಕ್ರಮದಿಂದ ತೋರುಹತ್ತಿದವು. ಆ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿಯೂ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿನ ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಜನತೆಯಲ್ಲಿ ಇದೊಂದು ಕುತೂಹಲದ ಮತ್ತು ಚರ್ಚೆಯ ವಿಸಯವಾಗಿತ್ತು. ಆದರೂ ಅಪ್ಪಯ್ಯಭಟ್ಟರ ಬಗ್ಗೆ ಜನರಲ್ಲಿ ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ ಇದ್ದ ಪೂಜ್ಯಭಾವನೆಯಿಂದ ಮತ್ತು ಕಳೆದ ಹನ್ನೆರಡು ವರ್ಷ ಪುಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಅವರು ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಿದ ಖ್ಯಾತಿ ಬೆಳೆದದ್ದರಿಂದ ಇವೆಲ್ಲವೂ ಆ ಪರಮೇಶ್ವರನ ಕೃಪೆಯ ಫಲವೆಂದು ಬಹು ಜನರು ಮನಗಂಡಿದ್ದರು.

ಹೀಗೆ ಅಪ್ಪಯ್ಯಜೊಯ್ಸರ ಪತ್ನಿಯು ಗರ್ಭವತಿಯಾದ ನಂತರ ಹತ್ತನೇ ಮಾಸವು ನಡೆಯುತ್ತಿರಲು ಒಂದು ದಿವಸ ಆ ಪಾವನಚರಿತ ದಂಪತಿ ಯರು ನಿತ್ಯದಂತೆ ಸಹಜವಾಗಿ ಸುಖನಿದ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಮಲಗಿರಲು ಅಂದು ಅವರು ನಿದ್ರೆಯಿಂದ ಎಚ್ಚತ್ತಾಗ ತಮ್ಮೀವರ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಕೋಟಿಸೂರ್ಯಪ್ರಕಾಶ ವನ್ನು ಬೀರುವಂಥ ಶಿಶುವೊಂದು ಉಲ್ಲಾಸದಿಂದ ಆಡುತ್ತಿರುವದನ್ನು ಕಂಡು ಅತ್ಯಂತ ಆನಂದಭರಿತರಾದರು. ಪ್ರಸವವೇದನೆಯಿಲ್ಲದೆ ಪ್ರಸೂತಲಕ್ಷಣ ಗಳೇನೂ ಕಾಣದೆ ಶಿಶು ಜನಿಸಿದ್ದನ್ನು ನೋಡಿ ಆ ಸಾಧ್ವಿಗೆ ಪರಮಾತ್ಮರ್ಷ ವಾಯಿತು. ಆದರೆ ಪರಮಶಿವಭಕ್ತರಾದ ಅಪ್ಪಯ್ಯಭಟ್ಟರಿಗೆ ಇದೆಲ್ಲವೂ ಆ ಪಂಪಾನಾಥನ ಲೀಲೆ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ತಡವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ವಿರುಪಾಕ್ಷನೇ ಶಿಶುರೂಪವನ್ನು ಧರಿಸಿ ಭೂಮಿಗೆ ಇಳಿದುಬಂದಿರುವನೆಂದು ಮನಗಂಡು ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ಅನನ್ಯಭಾವದಿಂದ ಸ್ತುತಿಸಿದರು. ಅದರಿ ಸ್ವಲ್ಪೇ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಪರಮಾತ್ಮನ ಮೋಹಮಾಯೆಯು ಅವರನ್ನು ಆವರಿಸಿದ್ದ ರಿಂದ ಅಪ್ಪಯ್ಯನವರು ಪುತ್ರವಾತ್ಸಲ್ಯದಿಂದ ಆ ಶಿಶುವನ್ನು ಎತ್ತಿ ಮುದ್ದಾಡಿ ದರು. ಹೀಗೆ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಬೆರಗುಗೊಳಿಸುವಂತೆ ಅಪ್ಪಯ್ಯಜೊಯ್ಸರ ತಪಃಪ್ರಭಾವದಿಂದಲೂ ಶ್ರೀವಿರುಪಾಕ್ಷೇಶ್ವರನ ಇಚ್ಛೆಯಿಂದಲೂ ಶಿಶುರೂಪ ತಾಳಿದ ಭಗವಂತನೇ ಬಿಷ್ಣುಶನೆಂಬ ನಾಮದಿಂದ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಖ್ಯಾತಿ ಪಡೆದನು.

ಶ್ರೀ ಬಿಷ್ಣುಪ್ಪಯ್ಯನವರ ಈ ಜನ್ಮರಹಸ್ಯವು, ಆಗಿನ ಬಹು ಜನರಲ್ಲಿ ಆಶ್ಚರ್ಯ, ಕುತೂಹಲ, ವಿಶ್ವಾಸ, ಭಕ್ತಿ, ಜೇಷ್ಠ, ಮತ್ತು ನಿಂದೆಗಳಿಗೆ ಅವರವರ ಸ್ವಭಾವಧರ್ಮದಂತೆ, ಕಾರಣವಾಗಿತ್ತು. ಕೆಲವರಿಗೆ ಅರವತ್ತೈದು ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸಿನ ವೃದ್ಧಿಯು ಪ್ರಸೂತಳಾದದ್ದು ಮಹದಾಶ್ಚರ್ಯವೆನಿಸಿ ದ್ದರೆ, ಇನ್ನೂ ಕೆಲವರಿಗೆ ದೈವದಲ್ಲಿ ಪುತ್ರಸಂತಾನವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಪರಮೇಶ್ವರ ನನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಸಿ, ಅಪ್ಪಯ್ಯನವರು ಸಂತಾನವನ್ನು ಪಡೆದದ್ದು ಕುತೂಹಲಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಿತ್ತು ದೈವದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಪರಮಾತ್ಮನಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯುಳ್ಳವರಿಗೆ ಅಸಾಧ್ಯವಾದದ್ದು ಯಾವದೂ ಇಲ್ಲ; ಎಂದು ಭಾವಿಕರಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿ-ವಿಶ್ವಾಸಗಳು ಬೆಳೆಯಲಿಕ್ಕೆ ಕೆಲವರಿಗೆ ಕಾರಣವಾದರೆ ಮತ್ತೆ ಕೆಲವು ಜನ ನಿಂದಕರಿಗೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಅಪ್ಪಯ್ಯನವರದು ಏನಾದರೂ ಕಾರಣಾನ ಇರಬೇಕೆಂದೆನಿಸುತ್ತಿತ್ತು.

ಇನ್ನೂ ಕೆಲವರು ಅಪ್ಪಯ್ಯನವರು ಎಂಬತ್ತೈದು ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸಿನ ವೃದ್ಧರಾದರೂ ಕಾಮವಾಸನೆಯು ಹೋಗಿರಲಿಲ್ಲ, ಎಂದು ಕುಚೇಷ್ಟೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಹೀಗೆ ಅನೇಕ ಜನರು ಅನೇಕ ವಿಧವಾಗಿ ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಚರ್ಚಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ನಮ್ಮ ವಾಚಕರಾದರೂ ಈ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ವಿಚಾರದ ಗೊಂದಲದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ಕೇವಲ ತನ್ನ ಇಚ್ಛಾನುಮಾತ್ರದಿಂದ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವನ್ನೇ ನಿರ್ಮಿಸಿ, ಅದು ಸುಗಮವಾಗಿ, ಸಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿದ ಆ ಪರಬ್ರಹ್ಮನಿಗೆ ಲೋಕಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕಾಗಿ ಒಂದು ಶಿಶುವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿ, ಅಪ್ಪಯ್ಯನವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು ಮಹತ್ವದ್ದೇನೂ ಅಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಶ್ರೀ ಬಿಷ್ಣುಪ್ಪಯ್ಯನವರ ಅವತಾರವು ಅಪ್ಪಯ್ಯನವರ ತಪಃಪ್ರಭಾವ ಮತ್ತು ಶ್ರೀ ಪಂಪಾನಾಥನ ಇಚ್ಛೆ ಇವುಗಳಿಂದ ಪ್ರಭಾವಿತವಾಗಿದೆ. ಅಗ್ನಿದೇವನು ಯಜ್ಞ ಕುಂಡದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟನಾಗಿ ನೀಡಿದ ಪಾಯಸವನ್ನು ಭಕ್ಷಿಸಿ ಕೌಸಲ್ಯೆಯು ನಿರ್ಗುಣಬ್ರಹ್ಮನಾದ ಶ್ರೀರಾಮನನ್ನು ಪಡೆದಂತೆ ಅಪ್ಪಯ್ಯಜೋಯಿಸರ ಪತ್ನಿಯು ಶ್ರೀವಿರುಪಾಕ್ಷೇಶ್ವರನು ಕೊಟ್ಟ ಫಲವನ್ನು ಭಕ್ಷಿಸಿ, ಶ್ರೀಬಿಷ್ಣುಪ್ಪಯ್ಯನವರನ್ನು ಪಡೆದಳು.

ಪ್ರಕರಣ ೩

ಬಾಲಯೋಗಿ

ಬಿಷ್ಣುಪ್ಪಯ್ಯನವರ ಬಾಲ್ಯವಾದರೂ ಲೋಕರೂಢಿಯಂತೆ ಸಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಕಿರುಕುಳ ಆಟನೋಟಗಳಿಂದಲೂ ಮಾತು-ನಗೆಗಳಿಂದಲೂ ತಂದೆ, ತಾಯಿಗಳನ್ನು ಸಂತೋಷಗೊಳಿಸುತ್ತಿದ್ದರಷ್ಟೆ. ವಿನಾ ಹೆಚ್ಚಾದ ಆಟವಾಟಗಳಲ್ಲಿ ಮನಸ್ಸಿದ್ದವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ದಿವಸದ ಬಹುತರ ವೇಳೆಯನ್ನು ಗಾಢವಾದ ನಿದ್ರೆಯಲ್ಲಾಗಲೀ ಸ್ವಲ್ಪರಾಗಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡಾಗಲೀ ಇಲ್ಲವೆ ತಂದೆಯವರು ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಸ್ತೋತ್ರಮಂತ್ರಗಳನ್ನು ಆಲಿಸಿ ಕೇಳುವಲ್ಲಾಗಲೀ ನಿತ್ಯ ಕಾಲ ಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. (ಈ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಗ್ರಂಥಾಧಾರವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಹಿರಿಯರು ಕಿರಿಯರಿಗೆ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಬಂದಿರುವ ವಿಷಯವಿದು. ಅವರ ವಂಶಜರಲ್ಲಿಯೂ ಭಕ್ತರಲ್ಲಿಯೂ ತಿಳುವಳಿಕೆಯ ಮಾತಾಗಿದೆ.) ಈ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಸತ್ಯಾಂಶವಿದೆ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಯಾವ ಸಂದೇಹವೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಶಿವಾವತಾರಿಗಳು ಲೋಕವ್ಯವಹಾರಕ್ಕೆ ಅಂಟಿಕೊಳ್ಳಬಹುದೇ ?

ಇವರ ಈ ತರಹವನ್ನು ಅರಿತುಕೊಂಡೋ ಏನೋ ಎನ್ನುವಂತೆ ಅಪ್ಪಯ್ಯನವರು ಬಿಷ್ಣುಪ್ಪಯ್ಯನವರಿಗೆ ಚಿಕ್ಕ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೇ ಉಪನಯನ ಸಂಸ್ಕಾರವನ್ನು ವಿಧಿಪೂರ್ವಕವಾಗಿಯೂ ಅತಿ ಸಂಭ್ರಮದಿಂದಲೂ ಜರುಗಿಸಿದರು. ಶ್ರೀ ಬಿಷ್ಣುಪ್ಪಯ್ಯನವರಾದರೂ ತಮ್ಮ ಅವತಾರ ಕೃತ್ಯವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಲೋಕರೂಢಿಯಂತೆ ಸಂಸ್ಕಾರದ ಮಾರ್ಗಪ್ರತೀಕ್ಷೆಯನ್ನೇ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೋ ಎನ್ನುವಂತೆ ಅವರು ಉಪನಯನವಾದ ಕೂಡಲೇ ಜ್ಞಾನ ಸಿದ್ಧಿಗಳನ್ನು ಪಡೆಯುವದಕ್ಕಾಗಿ ಅರಣ್ಯವನ್ನು ಸೇರಿ ಧ್ಯಾನಾಸಕ್ತರಾಗಿ ಕಾಲ ಕಳೆಯಹತ್ತಿದರು. ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಉಪನಯನ ಸಂಸ್ಕಾರವೆಂದರೆ ಜ್ಞಾನಸಂಪಾದಿಸಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವದಾಗಿದೆ. ಸನಾತನ ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮದ

ಪ್ರಕಾರ ಉಪನಯನವಾದ ಕೂಡಲೆ ವಟುವು ಗುರುಕುಲಾಶ್ರಮದಲ್ಲಿ ವಾಸ ಮಾಡಿ ಗುರುಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಲಕಳೆದು ಜ್ಞಾನಾರ್ಜನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಶ್ರೀ ಬಿಷ್ಣುಪ್ರಯ್ಯನವರು ಯಾವ ಗುರುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಅಭ್ಯಾಸಕ್ಕಾಗಿ ಹೋಗಲಿಲ್ಲ. ಯಾಕಂದರೆ ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಗುರುಕುಲಾಶ್ರಮಗಳು ಎಲ್ಲೆಯೂ ಇದ್ದಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೆ ಶಿವಾವತಾರಿಗಳಾದ ಅವರಿಗೆ ಜ್ಞಾನೋಪದೇಶ ಮಾಡುವ ಮುಷಿ-ಮುನಿಗಳಾದರೂ ಆಗ ಯಾರೂ ಇದ್ದಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಅವರು ಲೋಕರೂಢಿಯಂತೆ ಕೆಲವು ಕಾಲವಾದರೂ ಜ್ಞಾನಾರ್ಜನೆಯಲ್ಲಿ ಕಳೆಯಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಅವರು ಗ್ರಾಮದ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ಇರುವ ಅಡವಿಗೆ ಹೋಗಿ ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಹತ್ತಿದರು. ಅನರು ನಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಇಡೀ ಹಗಲು ಮತ್ತು ಸರಿ ರಾತ್ರಿಯ ವರೆಗೆ ಅಡವಿಯಲ್ಲಿ ಧ್ಯಾನಾಸಕ್ತರಾಗಿದ್ದು ಸರಿ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಭೋಜನಕ್ಕಾಗಿ ಮನೆಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ಮತ್ತು ಊಟವಾದ ಕೂಡಲೆ ಪುನಃ ಅರಣ್ಯಕ್ಕೆ ತೆರಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ಪ್ರಕಾರ ನಿತ್ಯವೂ ಅವರ ಕ್ರಮ ನಡೆದಿತ್ತು.

ಯಾವದಾದರೂ ಹೊಸ ವಿಷಯವು ಪ್ರಾರಂಭವಾದ ಕೂಡಲೆ ಜನಜಂಗುಳಿಯಲ್ಲಿ ಅದೊಂದು ಚರ್ಚೆಯ ವಿಷಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದರಂತೆ ಬಿಷ್ಣುಪ್ರಯ್ಯನವರ ಈ ದಿನಚರಿಯು ಜನತೆಯಲ್ಲಿ ಚರ್ಚೆಯ ವಿಷಯವಾಗಿತ್ತು. ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಗುಣಧರ್ಮದ ಪ್ರಕಾರ ಜನರು ಈ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅದರಲ್ಲಿಯೇ ನಿಂದಕರೂ, ಸೀಡಕರೂ ಆದ ಜನರು ಅವರ ಬಗೆಗೆ ಅಪಪ್ರಚಾರ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೂ, ನಿಂದೆಯ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಆಡಲಿಕ್ಕೂ, ಅವರ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ತೊಂದರೆಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡಲಿಕ್ಕೂ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಹತ್ತಿದರು.

ಒಂದು ದಿವಸ ಬಿಷ್ಣುಪ್ರಯ್ಯನವರು ನಿತ್ಯದಂತೆ ಭೋಜನಕ್ಕಾಗಿ ಸರಿ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಬಂದು ತಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ನಡೆದರು. ಇದೇ ಸಮಯವನ್ನು ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದ ಕೆಲವು ದುಷ್ಟರು ಊರ ಹಗಸಿಯ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಬಂದು ಊಟ ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ನಿತ್ಯದಂತೆ ಬಿಷ್ಣುಪ್ರಯ್ಯನವರು ಅಡವಿಗೆ ಹೋಗುವ

ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ವಿಘ್ನವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಅಗಿಸೆಯ ಬಾಗಿಲನ್ನು ಮುಚ್ಚಿ ಭದ್ರವಾದ ಕೇಲಿಯನ್ನು ಹಾಕಿ ರಾಜಮುದ್ರೆಯನ್ನು ಒತ್ತಿದರು. ಭೋಜನಾನಂತರ ಬಿಷ್ಣುಪ್ರಯ್ಯನವರು ಅರಣ್ಯಕ್ಕೆ ತೆರಳುವ ದಕ್ಕಾಗಿ ಅಗಸೇ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಬಂದು ನೋಡಲು ದ್ವಾರವು ಮುಚ್ಚಲ್ಪಟ್ಟಿತ್ತು. ಅದರಿಂದ ಅವರು ನಿಜಸಂಗತಿಯನ್ನು ಅರಿತವರಾಗಿ ಅನಂದದಿಂದ ಪರಮಾತ್ಮನ ಸ್ತೋತ್ರ ಮಾಡಹತ್ತಿದರು. ಸಾಮಾನ್ಯರಾದ ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಬಂಧವಾಗಲೀ ಆತಂಕವಾಗಲೀ ಉಂಟಾದದ್ದು ಕಂಡರೆ ಖೇದ, ಆಶ್ಚರ್ಯ, ದ್ವೇಷ, ಸಿಟ್ಟು ಮೊದಲಾದ ಭಾವನೆಗಳು ಉಂಟಾಗುವದು ಸಹಜ. ಆದರೆ ಬಾಲಯೋಗಿ ಬಿಷ್ಣುಪ್ರಯ್ಯನವರಿಗೆ ಈ ಯಾವ ಭಾವನೆಗಳು ಉಂಟಾಗದೇ ಶಿವಸ್ತೋತ್ರದಲ್ಲಿ ಎಂಥ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಿದೆ. ಎಂಬುದನ್ನು ಜನರಿಗೆ ಮನವರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಡುವ ಸುಸಂಧಿ ದೊರೆತದ್ದಕ್ಕೆ ಅವರಿಗೆ ಅನಂದವೇ ಆಯಿತು.

ಯಾ ನಿಶಾ ಸರ್ವ ಭೂತಾನಾಂ ತಸ್ಯಾಂಜಾಗ್ರತಿ ಸಂಯಮಿ. ಎಲ್ಲ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೂ ರಾತ್ರಿ (ಕತ್ತಲು) ಇದ್ದಾಗ ಅವರಿಗೆ (ಸ್ಥಿತಪ್ರಜ್ಞರಿಗೆ) ಜಾಗೃತಿ (ಬೆಳಕು) ಇರುತ್ತದೆ. ಎಂದು ಗೀತೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿತಪ್ರಜ್ಞನ ಲಕ್ಷಣಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದಂತೆ ಬಿಷ್ಣುಪ್ರಯ್ಯನವರ ಸ್ಥಿತಿಯೂ ಇತ್ತೆಂದು ಹೇಳಿಲಡ್ಡಿಯಿಲ್ಲ.

ಹೀಗೆ ಬಾಲಯೋಗಿ ಬಿಷ್ಣುಪ್ರಯ್ಯನವರು ಅತ್ಯಾನಂದಭರಿತರಾಗಿ ಪರಮೇಶ್ವರನ ಸ್ತೋತ್ರವನ್ನು ಮಾಡಹತ್ತಿದರು.

“ ಶಂಭುವೇ ! ಕೃಪಾಸಾಗರನೇ ಸಚ್ಚಿದಾನಂದ ಮೂರ್ತಿಯೇ ದ್ವಾರವನ್ನು ಭೇದಿಸಲಿಕ್ಕೂ ನಾನು ಹೋಗಲಿಕ್ಕೂ ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ನನ್ನನ್ನು ಕರುಣಿಸು. ತ್ರಯಂತವೇದ್ಯ ಚರಿತನೇ ತಾಪತ್ರಯಗಳನ್ನು ನಾಶಗೊಳಿಸುವವನೇ ಪಟ್ಯಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿದವನೇ ಓಂ ನಮಃ ಶಿವಾಯ ಎಂಬ ಷಡಕ್ಷರ ಮಂತ್ರದಲ್ಲಿ ಪ್ರೇಮವುಳ್ಳವನೇ ಷಡಾದರಗಳಿಂದ ವರಿ ಶೋಭಿತನೇ ಷಡಾನನ ಶ್ರೇಷ್ಠಗುರು ತಂದೆ)ವೇ ನಾದಬಿಂದುಕಲೆಯನ್ನು ಅರಿತವನೇ ನಾದಗಳ ಆಚೆಯಲ್ಲಿ ಇರತಕ್ಕವನೇ ನಾನಾ ರೂಪಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿರುವವನೇ ನಾರಾಯಣನಿಗೆ ವರಪ್ರದಾನ ಮಾಡಿದವನೇ ನನ್ನನ್ನು ಈ ಸಂಕಟದಿಂದ ಪಾರು ಮಾಡು.

ಪಂಚಭೂತಗಳಲ್ಲಿ ಅಂತರಾತ್ಮನಾಗಿರುವವನೇ, ಪಂಚಕೃತ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಪಾರಂಗತನೇ, ಪಂಚಬ್ರಹ್ಮ ಮುಖವುಳ್ಳವನೇ, ಪ್ರಸಂಚಾರೀತ ಮನಸುಳ್ಳವನೇ, ನನ್ನನ್ನು ರಕ್ಷಿಸು. ಅಷ್ಟಮೂರ್ತಿಯೇ ಮಹಾಮೂರ್ತಿಯೇ ದಿವ್ಯಮೂರ್ತಿಯೇ, ಅಮೂರ್ತನೇ (ನಿರಾಕಾರನೇ) ಸರ್ವಮೂರ್ತಿಯೇ ನನ್ನನ್ನು ಈ ಸಂಕಟದಿಂದ ಪಾರುಮಾಡು, ಮಹಾ ಮಾಯೆಯಲ್ಲಿ ವಿನೋದಪಡುವವನೇ ಮಹಾಭಯವನ್ನು ದೂರಮಾಡುವವನೇ. ಮಹಾಸೇನಾನಿಯ (ಷಣ್ಮುಖನ) ಪಿತನೇ, ಮಾಯಾ ಸಂಸಾರದಿಂದ ರಕ್ಷಿಸುವವನೇ ಪಾರುಮಾಡುವವನೇ ಹರಿಯ ದೃಷ್ಟಿಪುಷ್ಪದಿಂದ ಪೂಜಿಸಲ್ಪಡುವವನೇ ಪುಷ್ಪದಂತನಿಗೆ (ಗಣಪತಿಗೆ) ಪರಪ್ರದನೆ ಚಂದ್ರಪುಷ್ಪವನ್ನು ಧರಿಸಿದವನೇ ಮನಸ್ಸೆಂಬ ಪುಷ್ಪದಿಂದ ಪೂಜೆಗೊಳ್ಳುವವನೇ ಮೂವತ್ತಾರು ತತ್ವಸಮೂಹಗಳ ಪ್ರಸಾದ ನೀಡುವ ಮೂರ್ತಿಯೇ. ಸಂಚಾರ್ಣಮಂತ್ರಗಳನ್ನು ಅರಿತವನೇ ಪರಮೇಶ್ವರನೇ ನನ್ನ ಕಾಪಾಡು. ”

ಈ ಪ್ರಕಾರ ಶ್ರೀ ಬಿಷ್ಣುಪ್ರಯ್ಯನವರು ತಾವು ಪರಮಾತ್ಮನ ಕೃಪೆಯಿಂದ ದ್ವಾರವನ್ನು ಭೇದಿಸಿ ಹೊರಸಾಗಲು ಇಚ್ಛೆಯುಳ್ಳವರಾಗಿ ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ಆತನ ಗುಣ, ಶಕ್ತಿ, ಸ್ವರೂಪ ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ವರ್ಣಿಸಿ ಅನನ್ಯಭಾವದಿಂದ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಲು ಅವರ ಪಾಂಡಿತ್ಯಪೂರ್ಣ ಮತ್ತು ಶಾಸ್ತ್ರೀಕೃತವಾದ ಸ್ತೋತ್ರವನ್ನು ಆಲಿಸಿ ಅವರ ಭಕ್ತಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಪರಮೇಶ್ವರನು ಬಿಷ್ಣುಪ್ರಯ್ಯನವರಿಗೆ ಗಮನಸೌಕರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ, ಒಂದು ಜೋಡು ಪಾದುಕೆಗಳನ್ನೂ ಶತ್ರುಗಳ ಭಯನಿವಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಒಂದು ಬೆತ್ತವನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟನು.

ಹೀಗೆ ಪರಮಾತ್ಮನಿಂದ ಪಡೆದುಕೊಂಡ ಪಾದುಕೆಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿ ಕೊಂಡವರಾಗಿ ಬೆತ್ತದಿಂದ ದ್ವಾರವನ್ನು ಸ್ಪರ್ಶಿಸಲು ಅಗಸೇಬಾಗಿಲವು ಸಹಜವಾಗಿ ತೆರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಕೂಡಲೇ ಶೀಘ್ರಗತಿಯಿಂದ ಕಾನನದೆಡೆಗೆ ಸಾಗಿದರು. ಅವರನ್ನು ಪೀಡಿಸಬೇಕೆಂಬ ದುರುದ್ದೇಶದಿಂದ ಅಗಸೇಬಾಗಿಲವನ್ನು ಭದ್ರಪಡಿಸಿ, ದೂರದಲ್ಲಿ ಮೋಜು ನೋಡಬೇಕೆಂದು ನಿಂತಿರುವ ದುಷ್ಟ ಜನರು ಈ ನಡೆದ ಸಂಗತಿಯನ್ನೆಲ್ಲ ಕಂಡು ಬೆರಗುಗೊಂಡರು. ಮತ್ತು “ಈ ಬಾಲಕನು ಸಾಮಾನ್ಯ ಮಾನವನಲ್ಲ; ದೇವತಾಪುರುಷನು ಈತನು ಹುಟ್ಟಿದಂದಿನಿಂದಲೂ ಹಲವು ಮಹಿಮೆಗಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತ ಬಂದಿರು

ವೆನಾದರೂ ಈತನನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸುವದೂ ಪೀಡಿಸುವದೂ ಮಹಾಪರಾಧ” ಎಂದು ಅಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ನಡೆದರು.

ದ್ವಾರವನ್ನು ಭೇದಿಸಿ ಹೊರಗೆ ಹೊರಟ ಶ್ರೀ ಬಿಷ್ಣುಪ್ರಯ್ಯನವರು ದೊಡ್ಡ ದಾದ ಒಂದು ಅಡವಿಯನ್ನು ಸೇರಿದರು ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿ ಮಹತ್ತರವಾದ ಒಂದು ವಟವೃಕ್ಷದ ಹೊದರಿನಲ್ಲಿ ಇದ್ದು ತಪಸ್ಸುಮಾಡಹತ್ತಿದರು. ನಿಂದಕರೂ, ಪೀಡಕರೂ, ದುಷ್ಟರೂ ಆದ ಜನರ ಸಂಪರ್ಕವೇ ಬೇಡವೆಂದು, ಭೋಜನ ಕ್ಯಾಗಿ ಮನೆಗೆ ಬರುವದನ್ನೇ ಬಿಟ್ಟು ಅಡವಿಯಲ್ಲಿಯೇ ದೊರೆವ ಕಂದಮೂಲ ಗಳನ್ನು ಭಕ್ಷಿಸಿ ಭಯಂಕರವಾದ ತಪಸ್ಸನ್ನಾಚರಿಸಹತ್ತಿದರು. ಅವರ ತಪಸ್ಸಿನ ಪ್ರಭಾವದಿಂದಲೋ ಪರಮಾತ್ಮನ ಇಚ್ಛೆಯ ಫಲವಾಗಿಯೋ ಅವರು ತಪಸ್ಸು ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ವಟವೃಕ್ಷದ ಹೊದರಿನ ದ್ವಾರದಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೇ ತೇಜಸ್ವಿಗಳಾದ ಎರಡು ವ್ಯಾಘ್ರಗಳು ಶ್ರೀಬಿಷ್ಣುಪ್ರಯ್ಯನವರಿಗೆ ಪೀಡಕರಿಂದ ತೊಂದರೆ ಆಗಬಾರದೆಂದು, ದ್ವಾರಪಾಲಕತ್ವವನ್ನು ವಹಿಸಿಕೊಂಡಂತೆ ಇರುತ್ತಿದ್ದವು. ಈ ರೀತಿ ಬಾಲಯೋಗಿ ಬಿಷ್ಣುಪ್ರಯ್ಯನವರು ನಿಷ್ಕೆಯಿಂದ ತಪಸ್ಸನ್ನಾಚರಿಸಿ, ಸಿದ್ಧಿಯನ್ನು ಪಡೆದರು. ಮತ್ತು ಗುರುವಿಲ್ಲದಲೇ ತಪಸ್ಸಿನ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಅತ್ಮಜ್ಞಾನವನ್ನು ಪಡೆದದ್ದರಿಂದ ಅವರು ಸ್ವಯಮೇವ ಜ್ಞಾನಿ ಎಂದು ಖ್ಯಾತಿ ಪಡೆದರು.

— — —

ಪ್ರಕರಣ ೪

ಗೃಹಸ್ಥಾಶ್ರಮಿ

ಹೀಗೆ ಹನ್ನೆರಡು ವರ್ಷ ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಿ ಸಿದ್ಧಿಯನ್ನು ಪಡೆದು ವಟ ವೃಕ್ಷದ ಹೊದರಿನಿಂದ ಹೊರಗೆ ಬಂದರು ಮತ್ತು ಪುಣ್ಯಕರವಾದ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಒಂದು ತಿಂತ್ರೀಣೀವೃಕ್ಷದ ಹತ್ತರ ಒಂದು ಶಿವಲಿಂಗವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿ ಒಂದು ದೇವಾಲಯವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿದರು. ಮತ್ತು ನಿತ್ಯ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೆ ಭೋಜನ ಸಮಾರಂಭವನ್ನು ನಡೆಸಿದರು. ಒಮ್ಮೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೆ ಹಾಲಿನ ಅಪೇಕ್ಷೆ ಆದದ್ದನ್ನು ತಿಳಿದು ಆ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಇರುವ ಹುಣಸೆಯ ಮರದಿಂದ ಹಾಲು ಸುರಿಸಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರನ್ನು ತೃಪ್ತಪಡಿಸಿದರು.

ಟಿಪ್ಪಣಿ:— ಈ ಮೇಲ್ವ್ಯಾಪಿಸಿದ ವಿಷಯ ಶ್ರೀ ಬಿಷ್ಣೇಶರ ಚರಿತ್ರೆಯ ಮೊದಲನೆಯ ಸರ್ಗದಲ್ಲಿ ೫೭, ೫೮, ೫೯, ೬೦ ಈ ಶ್ಲೋಕಗಳ ಅನುವಾದ ವಿದುತ್ತದೆ. ಈ ಶ್ಲೋಕಗಳಲ್ಲಿ ಗ್ರಾಮಶಬ್ದದ ಉಲ್ಲೇಖ ಇರುವದಿಲ್ಲ. ವಟವೃಕ್ಷದ ಹೊದರಿನಿಂದ ಹೊರಗೆ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಅದೇ ಪುಣ್ಯಕರವಾದ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ತಿಂತ್ರೀಣೀ ವೃಕ್ಷದ ಬುಡದಲ್ಲಿ ಶಿವಲಿಂಗವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದರೆಂದು ಇದ್ದ ವಿಷಯವೂ ಅಲ್ಲಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಭೋಜನ ನಡೆಸಿದರು ಎಂಬ ವಿಷಯವು ಕಥಾ ಸಂದರ್ಭಕ್ಕೆ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವದಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಹಾಲಿನ ಅಪೇಕ್ಷೆ ಯನ್ನು ಪೂರೈಸಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಪುರಸ್ಥಿತಂ ವೃಕ್ಷಂ (ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಇರುವ ವೃಕ್ಷಕ್ಕೆ) ಎಂಬ ಉಲ್ಲೇಖವಿದೆ. ಇದರ ಮೇಲಿಂದ ಅವರು ವಟವೃಕ್ಷದಿಂದ ಹೊರಟು ಸ್ವಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಬಂದರೆಂದೂ ಅಲ್ಲಿ ಗೃಹಸ್ಥಧರ್ಮದ ಪ್ರಕಾರ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಭೋಜನಾದಿ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರೆಂದು ಊಹಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ. ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ಅವರ ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ವಿವಾಹ ಮತ್ತು ಗೃಹಸ್ಥಾಶ್ರಮದ ಆಚರಣೆಯ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಉಲ್ಲೇಖವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಮುಂದೆ ಅವರ ಪತ್ನಿ ಮತ್ತು ಮಕ್ಕಳ ವಿಷಯವು ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದಿದೆ. ಅಂದಮೇಲೆ ಶ್ರೀ ಬಿಷ್ಣುಸ್ವಯ್ಯನವರು ವಿವಾಹಮಾಡಿಕೊಂಡು ಕೆಲವು ಕಾಲ ಗೃಹಸ್ಥ ಧರ್ಮವನ್ನು ಪಾಲಿಸಿದರೆಂದೆ

ತಿಳಿಯಲಿಕ್ಕೂ ಅಡ್ಡಿ ಇಲ್ಲ. ಕಾರಣ ಮುಂದಿನ ಕಥೆಯಲ್ಲಿ ಆ ವಿಷಯವನ್ನು ಊಹೆಯ ಆಧಾರದಿಂದ ಬರೆಯಲಾಗಿದೆ .

ವಟವೃಕ್ಷದ ಹೊದರಿನಿಂದ ಹೊರಟು ಶ್ರೀ ಬಿಷ್ಣುಪ್ರಯ್ಯನವರು ಸ್ವಗ್ರಾಮವಾದ ಸೋಗಿಗೆ ಬಂದರು. ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅಪ್ಪಯ್ಯಭಟ್ಟರು ತಪಸ್ಸಿನ ತೇಜದಿಂದ ಪ್ರಭಾವಿತನಾದ ಮಗನನ್ನು ಕಂಡು ಅತ್ಯಾನಂದಭರಿತರಾಗಿ ಪ್ರೇಮೋಲ್ಲಾಸಗಳಿಂದ ಆತನನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸಿದರು. ಕೆಲವು ಕಾಲ ಆ ಪಿತಾ ಪುತ್ರರು ಸ್ವಗೃಹದಲ್ಲಿ ಸೌಖ್ಯವಾಗಿ ಕಾಲ ಕಳೆದ ನಂತರ ಅಪ್ಪಯ್ಯಭಟ್ಟರು ಸನಾತನ ಧರ್ಮಕ್ಕನುಸಾರವಾಗಿ ಮತ್ತು ತಮ್ಮ ವಂಶವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಒಬ್ಬ ಸುಶೀಲಳಾದ ವಧುವಿನೊಡನೆ ಶ್ರೀ ಬಿಷ್ಣುಪ್ರಯ್ಯನವರ ವಿವಾಹವನ್ನು ಅತಿ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದಲೂ ವಿಜೃಂಭಣೆಯಿಂದಲೂ ಜರುಗಿಸಿದರು. ಅಂದಿನಿಂದ ಶ್ರೀ ಬಿಷ್ಣುಪ್ರಯ್ಯನವರಾದರೂ ಗೃಹಸ್ಥಾಶ್ರಮಕ್ಕನುಸಾರವಾಗಿ ನಿತ್ಯ ಕರ್ಮಾನುಷ್ಠಾನಗಳನ್ನು ನಿಷ್ಠೆಯಿಂದ ಆಚರಿಸಹತ್ತಿದರು ಆ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ಒಂದು ವಿಶಾಲವಾದ ತಿಂತ್ರಿಣೀ (ಹುಣಸೆಯ) ವೃಕ್ಷದ ಕೆಳಗೆ ಒಂದು ಶಿವಲಿಂಗವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿ, ದೇವಾಲಯವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿದರು. ಮತ್ತು ಅದರ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿಯೇ ಒಂದು ಬಾವಿಯನ್ನು ತೋಡಿಸಿ ಕಟ್ಟಿಸಿದರು. ಮತ್ತು ಆ ದೇವಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ನಿತ್ಯಪೂಜೆ, ಅನುಷ್ಠಾನಾದಿಗಳನ್ನೂ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಭೋಜನ ಅನ್ನಸಂತರ್ಪಣೆಗಳನ್ನೂ ನಡೆಯಿಸಹತ್ತಿದರು. ಗೃಹಸ್ಥಧರ್ಮದ ಮರ್ಮ, ಮಹತ್ವ, ಆಚಾರ, ವ್ರತ, ನಿಯಮಗಳು ಜನರಿಗೆ ತಿಳಿಯುವಂತೆಯೂ, ಆದರ್ಶವಾಗುವಂತೆಯೂ ಆಚರಣೆಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಶ್ರೀ ಬಿಷ್ಣುಪ್ರಯ್ಯನವರು ಗೃಹಸ್ಥಾಶ್ರಮದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಕಾಲ ಕಳೆದರು. ಅವರ ಪತ್ನಿಯವರಾದ ಲಕ್ಷ್ಮಾಂಬೆಯವರಾದರೂ ಪತಿಗೆ ಒಪ್ಪುವಂತೆ ಸದಾಚಾರ ಸಂಪನ್ನರಾಗಿದ್ದರು. ಪತಿಯ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಅವರು ಮನಃಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ನೆರವು ನೀಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರ ಶೀಲ, ಆಚಾರ, ಪಾತಿವ್ರತ್ಯಗಳು ಆಗಿನ ಸದ್ಗೃಹಿಣಿಯರಿಗೆ ಆದರ್ಶವಾಗಿದ್ದವು. ಹೀಗೆ ಈ ಸತಿಪತಿಯರ ಇರವು ಸಜ್ಜನರಿಗೆ ನಿಂದೆಯ ವಿಷಯವಾಗಿತ್ತು. ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಪರಮಾತ್ಮನಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಲೋಪದೋಷ ಕಲ್ಪಿಸಿ ನಿಂದಿಸುವ ನಿಂದಕರು ಶ್ರೀ ಬಿಷ್ಣುಪ್ರಯ್ಯನವರು

ತಿವಾವತಾರಿಗಳೆಂದೂ ಮಹಿಮಾಲಿಗಳೆಂದೂ ಎಷ್ಟೋ ಸಲ ಮನಗಂಡಿದ್ದರೂ ಅವರಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದ ದೋಷಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿ ನಿಂದಿಸುವ ಮತ್ತು ದ್ವೇಷಿಸುವ ಜನಕ್ಕೇನೂ ಕೊರತೆ ಇದ್ದಿಲ್ಲ.

ಹೀಗೆ ಗೃಹಸ್ಥಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಕಾಲ ಕಳೆಯುತ್ತಿರಲು ಅವರಿಗೆ ಮೂವರು ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳೂ ಒಬ್ಬ ಗಂಡು ಮಗನೂ ಹೀಗೆ ನಾಲ್ಕು ಸಂತಾನಗಳ ಲಾಭವಾಯಿತು. ಸಂತತಿ ಲಾಭಕ್ಕಾಗಿ ಅನೇಕ ವೃತ ಉಪವಾಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ, ಮಾಡಿ, ನಿರಾಶರಾಗಿ ತಪಸ್ಸಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕಾಗುವ ಪ್ರಸಂಗಬಂದರೂ ಸಂತಾನವನ್ನು ಕಾಣದ ಅಪ್ಪಯ್ಯನವರಿಗೆ ನಾಲ್ವರು ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳ ಸಹವಾಸವು ಅತ್ಯಂತ ಆನಂದಕರವಾಗಿತ್ತು ಮತ್ತು ತಂದೆಯವರ ಅನಂದೋತ್ಸವಗಳನ್ನು ಕಂಡು ಬಿಷ್ಟಪ್ಪಯ್ಯನವರಿಗೂ ಬಹಳ ಸಮಾಧಾನವೆನಿಸುತ್ತಿತ್ತು.

ನಿತ್ಯದಂತೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಭೋಜನ ನಡೆದಾಗ ಒಂದು ದಿವಸ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ವೃಂದಕ್ಕೆ ಹಾಲಿನ ಅಪೇಕ್ಷೆ ಆಗಿರುವದೆಂದು ಬಿಷ್ಟಪ್ಪಯ್ಯನವರಿಗೆ ಜ್ಞಾನದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ತಿಳಿದುಬಂದದ್ದರಿಂದ ವಿಪ್ರೋತ್ತಮರನ್ನು ಸಂತೃಪ್ತಗೊಳಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿದ್ದ ಒಂದು ಹುಣಸೇಮರಕ್ಕೆ ಹಾಲು ಕೊಡಲು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದರು. ಕೂಡಲೆ ಆ ಮರದಿಂದ ಹಾಲು ಸುರಿಯಹತ್ತಿ ಪ್ರವಾಹವಾಗಿಹರಿಯಹತ್ತಿತು. ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಸ್ತೇರಪಾನದಿಂದ ತೃಪ್ತರಾದರು. ಅಂದಿನಿಂದ ಶ್ರೀ ಬಿಷ್ಟಪ್ಪಯ್ಯನವರು ಸಾಮಾನ್ಯ ಮಾನವರಲ್ಲ, ಮಹಾಯೋಗಿಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಎಲ್ಲ ಕಡೆಗೂ ಜನರು ಹೊಗಳಹತ್ತಿದರು. ಆದರೆ ಗೂಬೆಗೆ ಸೂರ್ಯನ ಪ್ರಕಾಶವು ಅಸಹನೀಯವಾಗುವಂತೆ ದುಷ್ಟ ಜನರಿಗೆ ಸಜ್ಜನರ ಸ್ತುತಿಯು ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಕಾದ ಎಣ್ಣೆ ಸುರುವಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಅದರಂತೆ ಸೋಗೀ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿಯ ಕೆಲವು ಜನ ದುಷ್ಟರಿಗೆ ಬಿಷ್ಟಪ್ಪಯ್ಯನವರ ಸ್ತುತಿ, ಹೊಗಳಿಕೆಗಳು ಸಹನವಾಗದಂತಾದವು. ಅವರ ನಿತ್ಯದ ಆಚಾರ, ಪೂಜೆ, ವೃತ, ನೇಮಗಳು ಈ ದುಷ್ಟರೆಲ್ಲರಿಗೆ ಅಡಂಬರ ಅಹಂಕಾರಗಳೆಂದು ಕಾಣಿಸಹತ್ತಿದವು.

ಒಮ್ಮೆ ಈ ದುಷ್ಟ ಜನರೆಲ್ಲರೂ ಒಂದುಗೂಡಿ, ಬಿಷ್ಟಪ್ಪಯ್ಯನವರ ಸ್ತುತಿಷ್ಠೆಯನ್ನು ಕುಗ್ಗಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿ, ಅನೇಕ ರೀತಿಯಿಂದ ಹಂಚಿಕೆ

ಹಾಕಿದರು. ಯಾವ ಹಂಚಿಕೆಯೂ ಫಲಕಾರಿಯಾಗಲಿಲ್ಲ. ಕೊನೆಗೆ ಅವರನ್ನು ಕೊನೆಗೊಳಿಸಿಯೇ ಬಿಡಬೇಕೆಂದು, ಯೋಚಿಸಿದರು. ಆ ಪ್ರಕಾರ ಒಂದು ದಿನಸ ಆ ದುಷ್ಟರೆಲ್ಲರೂ ಒಂದುಗೂಡಿ ಏಕಾಂಗಿಯಾಗಿ ಹೊರಟಿದ್ದ ಬಿಷ್ಣುಪ್ರಯ್ಯನವರನ್ನು ಹಿಡಿದು ಕಲ್ಲು ತುಂಬಿದ ಗೋಡೇಚೀಲದಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ ಬಾಯಿ ಕಟ್ಟಿ ಒಂದು ಹಾಳು ಬಾವಿಯಲ್ಲಿ ಒಗೆದುಬಿಟ್ಟರು. ದುಷ್ಟರು ಎಂಥ ಹೀನ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಲಿಕ್ಕೂ ಹೇಸುವದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಶಿವಭಕ್ತರು ಎಂಥ ಸಂಕಟ ಬಂದರೂ ಪಾರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಬಿಷ್ಣುಪ್ರಯ್ಯನವರನ್ನು ದುಷ್ಟರು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡಾಗಿನಿಂದಲೇ ಶಿವಸ್ತೋತ್ರ ರುದ್ರಸೂಕ್ತ) ವನ್ನು ಪಠಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಪ್ರಹ್ಲಾದನನ್ನು ಪರ್ವತದ ಮೇಲಿಂದ ಕೆಳಗೆ ಒಗೆದರೂ ಪುನಃ ಜೀವದಿಂದೊಳಿದು ಮೇಲಕ್ಕೆ ಬಂದಂತೆ ಬಿಷ್ಣುಪ್ರಯ್ಯನವರು ಸಹಜವಾಗಿ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಬಂದು ನಿಂತರು. ಇವನ್ನು ಕಂಡ ದುರ್ಜನರೆಲ್ಲರೂ ಖತಿಗೊಂಡು ಮುಖಭಂಗಿತರಾದರು. ಅಲ್ಲಿ ಕೂಡಿದ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಭಾವಿಕ ಸಜ್ಜನರು, ಬಿಷ್ಣುಪ್ರಯ್ಯನವರ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಕೊಂಡಾಡಿದರಲ್ಲದೇ ಶಿವ ನಾಮದ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಅರಿತುಕೊಂಡರು.

— — — —

ಪ್ರಕರಣ ೫

ವನಾಡ ಪುರುಷ

ಸೋಗೀ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ದುಷ್ಟಜನರಿಂದ ಪೀಡಿತರಾದ ಬಿಷ್ಟಪ್ರಯ್ಯನವರು ಅವರ ಸಂಪರ್ಕವೇ ಬೇಡವೆಂದೂ ಮನಃಶುದ್ಧಿಯ ಸಲುವಾಗಿ ಅನುಷ್ಠಾನಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಬೇಕೆಂತಲೂ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿರುವ 'ಹನಸಿ' ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಹೋದರು. ಅಲ್ಲಿ ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿಯನ್ನು ಕಂಡು, ಜನರ ಉಪದ್ರವದಿಂದ ರಹಿತವಾದ ಮತ್ತು ಜಪ ಧ್ಯಾನಾದಿ ಅನುಷ್ಠಾನಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ದಾದಂಥ ಸ್ವಲ್ಪ ಸ್ಥಳವನ್ನು ದಾನವಾಗಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡರು. ಆಗ ಕ್ಷುದ್ರಬುದ್ಧಿಯ ಆ ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿಯು “ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ತಪಸ್ಸಿನ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಇದ್ದರೆ ಈ ಗಳಿಗೆಯನ್ನು ನಡೆಯಿಸು. ಅದು ಎಷ್ಟು ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆದು ಹೋಗುವದೋ ಅಷ್ಟು ಭೂಮಿಯನ್ನು ನಿನಗೆ ದಾನವಾಗಿ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ” ಎಂದು ಅಪಹಾಸ್ಯಮಾಡುವ ಇಚ್ಛೆಯಿಂದ ಹೇಳಿದೆನು. ಕ್ಷುಲ್ಲಕರ ವಿಚಾರಗಳೇ ಈ ತರಹದವು ಇರುತ್ತವೆ. ಅವರಿಗೆ ಸಾಧುಜನರೆಂದರೆ ತುಚ್ಛರಾಗಿ, ತೋರುತ್ತಾರೆ. ಸಾಧು ಜನರ ಯೋಗ್ಯತೆಯನ್ನಳಿಯುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವು ಅವರಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಬರಬೇಕು ?

ಬಿಷ್ಟಪ್ರಯ್ಯನವರೆಂದರೆ ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿಯ ತಿಳಿಗೇಡಿತನದ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ನೊದಲು ವಿಷಾದವೆನಿಸಿತಾದರೂ ಶಿವಭಕ್ತಿಯ ಬಲವನ್ನು ತೋರಿಸುವ ಸಮಯ ಪುನಃ ಪುನಃ ಒದಗಿ ಬರುತ್ತಿರುವದಕ್ಕಾಗಿ ಆನಂದಪಟ್ಟು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಶಿವಸಂಚಾಕ್ಷರೀ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಜಪಿಸಿ, ಆ ಗಳಿಗೆಯನ್ನು ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೇ ಅದು ಸರಿಯುತ್ತ ವಾಯುವೇಗದಿಂದ ಸಾಗಿ ಗ್ರಾಮಾಂತರವನ್ನು ಡಾಟಿತು.

ಹಿಂದೆ ಎಂದೂ ಕಾಣದ ಈ ಪ್ರಕಾರವನ್ನು ಪುರವಾಸಿಗಳಾದ ಎಲ್ಲ ಜನರ ಸಮಕ್ಷಮದಲ್ಲಿ ನೋಡಿ ಅಭಿಮಾನಿಯಾದ ಆ ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿಯು ಗಾಬರಿಯಾಗಿ ಬಿಷ್ಟಪ್ರಯ್ಯನವರ ಚರಣಗಳಿಗೆ ಸಾಷ್ಟಾಂಗನಮಸ್ಕಾರಮಾಡಿ, “ಮಹಾ ಯೋಗಿಗಳೇ, ತಮ್ಮ ಮಹಿಮೆಯನ್ನರಿಯದೇ ಮದಾಂಧನಾದ

ನಾನು ತನುಗೆ ಅಪಹಾಸ್ಯ ಮಾಡಿದೆನು ನನ್ನ ನೀಚ ಬುದ್ಧಿಗಾಗಿ ಕ್ಷಮಿಸಬೇಕು. ಮೂರು ಪಾದ ಭೂಮಿಯ ದಾನ ಬೇಡಿ, ಭಗವಾನ್ ವಾಮನನು ಬಲಿಚಕ್ರವರ್ತಿಯ ಗರ್ವವನ್ನು ಹರಣ ಮಾಡಿದಂತೆ ತಾವು ನಿರ್ಜೀವ ಗಳಿಗೆ ಯನ್ನು ನಡೆಯಿಸಿ ನನಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಕಲಿಸಿದಿರಿ, ಮಹಾ ಮುನಿವರೈ ನನ್ನನ್ನು ಉದ್ಧರಿಸಬೇಕು.” ಎಂದು ಅನನ್ಯಭಾವದಿಂದ ಬೇಡಿಕೊಂಡನು ಮತ್ತು ಗಳಿಗೆಯು ನಡೆದು ಹೋದಷ್ಟು ಭೂಮಿಯನ್ನು ದಾನವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟು ಅವರನ್ನು ಸಂತೈಸಿದನು. ಹೀಗೆ ದಾನವಾಗಿ ಪಡೆದ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಶಿವಲಿಂಗವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿ, ದೇವಾಲಯವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿದರು. ಅಲ್ಲಿ ನಿತ್ಯವೂ ಶಿವಧ್ಯಾನಾಸಕ್ತರಾಗಿ ನಿತ್ಯ ಅನುಷ್ಠಾನವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಹೀಗೆ ದಾನವಾಗಿ ಪಡೆದ ಭೂಮಿಯು “ಗಳಿಗೆಮಾನ್ಯ” ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಗುರ್ತಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಇಂದಿಗೂ ಅವರ ವಂಶಸ್ಥರಾದ ಮಹಾಪುರುಷ ಮನೆತನದವರ ಉಪಭೋಗದಲ್ಲಿ ಆ ಭೂಮಿಯು ಇರುತ್ತದೆ.

ಹೀಗೆ ಶ್ರೀ ಬಿಷ್ಣುಪ್ರಯ್ಯನವರು ಸೋಗಿ ಗ್ರಾಮವನ್ನೂ ತ್ಯಜಿಸಿ, ಹನಸೀ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಶಿವಧ್ಯಾನಾನುಷ್ಠಾನದಲ್ಲಿ ಕಾಲಕಳೆಯಹತ್ತಿದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಪತಿ ಅಜ್ಞಾಧಾರಕಳಾದ ಶ್ರೀ ಲಕ್ಷ್ಮಣ್ಣಂಬೆಯವರು ಪತಿ ಅಜ್ಞೆಯಂತೆ ತಮ್ಮ ಮೂವರು ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳೂ ಚಿಕ್ಕಬಾಲಕ ಶಿವಪ್ರಯ್ಯ ಮತ್ತು ಮಾವ ಅಪ್ಪಯ್ಯನವರನ್ನು ಒಡಗೊಂಡು ಸೋಗೀ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿಯೇ ಸೌಖ್ಯವಾಗಿ ಇರುತ್ತಿದ್ದರು. ಒಂದು ದಿವಸ ಅವರ ಹಿರಿಯ ಪುತ್ರಿ ಶಿವಗಂಗಾ ಹೆಸರಿನವಳು ಬಾವಿಗೆ ಹೋದಾಗ ಆಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ಕಾಲುಜಾರಿ ಬಾವಿಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು ಮೃತ ಪಟ್ಟಳು. ಮಗಳ ಮರಣಕ್ಕಾಗಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣ್ಣಂಬೆಯವರು ಬಹಳ ಶೋಕಿಸಿದರು. ಕೊನೆಗೆ ಯೋಗಿನಿರ್ಮಲಾದ ತಮ್ಮ ಪತಿದೇವರ ಅನುಗ್ರಹವಾದರೆ, ತನ್ನ ಮಗಳು ಪುನಃ ಜೀವಿಸಬಹುದೆಂಬ ಆಶೆಯಿಂದ ಮಗಳ ಮೃತದೇಹವನ್ನು ಹೊರಿಸಿಕೊಂಡು ಹನಸಿಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಪತಿಸನ್ನಿಧಿಗೆ ತಂದರು. ಪೂರ್ಣ ಸ್ಥಿತಪ್ರಜ್ಞರಾದ ಬಿಷ್ಣುಪ್ರಯ್ಯನವರು ಮಗಳ ಮೃತದೇಹ ಕಂಡು ನಿರ್ವಿಕಾರ ದಿಂದಲೇ ಇದೇನು ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. ಶ್ರೀ ಲಕ್ಷ್ಮಣ್ಣಂಬೆಯವರು ಎಲ್ಲ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಅರುಹಿ ಮೃತಪಟ್ಟ ಮಗಳನ್ನು ಬದುಕಿಸಬೇಕೆಂದು ಪತಿದೇವರನ್ನು ಬಹುವಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಲು “ಸಾಧ್ವಿಯೇ ! ಎಲ್ಲವೂ ಪರಮಾತ್ಮನ

ಇಚ್ಛೆಯಿದ್ದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನಾವೇಕೆ ದುಃಖಿಸಬೇಕು ? ಒಂದು ನೇಳೆ ಪರಮಾತ್ಮನ ಅನುಗ್ರಹ ಪಡೆದು ಶಿವಗಂಗೆಯನ್ನು ಬದುಕಿಸಬಹುದಾದರೂ ಲೋಕವ್ಯವಹಾರಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ವರ್ತಿಸಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಕಾರಣ ನೀನು ದುಃಖವನ್ನು ಶಮನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವದೇ ಒಳ್ಳೆಯದು ” ಎಂದು ಹೇಳಲು “ ಇಲ್ಲ ! ಇಲ್ಲ ! ಪತಿದೇವರೇ ಕರಳು ಕೊರೆಯುವ ಈ ದುಃಖವನ್ನು ಹೇಗೆ ಸಹಿಸಲಿ ? ಈ ನನ್ನ ದುಃಖವನ್ನು ದೂರಮಾಡುವದು ತಮಗೆ ಅಸಾಧ್ಯವೇ ? ಈ ವರೆಗೆ ಅನೇಕ ಅಗಾಧ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದವರಿಗೆ ಈ ಮಗುವನ್ನು ಬದುಕಿಸುವದು ತಮಗೆ ಅಸಾಧ್ಯವೇ ! ದೇವಾ ! ಅಪವೃತ್ಯವಿಗಿ ಗುರಿಯಾದ ಮಗಳನ್ನು ಬದುಕಿಸುವದರಲ್ಲಿ ವ್ಯವಹಾರಕ್ಕೆ ವಿರೋಧವು ಹೇಗಾಗುವದು ? ಕೃಪಾಸಾಗರರೇ ದಯವಿಟ್ಟು ನನ್ನ ಮಗಳಿಗೆ ಜೀವದಾನ ಕೊಡಬೇಕು ” ಎಂದು ಪರಿಪರೆಯಿಂದ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳಲು ದಯಾಸಿಂಧಿಯಾದ ಆ ಮಹಾಯೋಗಿಗಳು ಯೋಗಬಲದಿಂದ ಮೃತಪಟ್ಟ ದೇಹವನ್ನು ನೋಡಲು ಶಿವಗಂಗೆಯು ನಿದ್ರಿಸಿದವರು ಎಚ್ಚತ್ತಂತೆ ಎದ್ದುಕುಳಿತಳು. ಅದರಿಂದ ಹರ್ಷ ಭರಿತರಾದ ಲಕ್ಷ್ಮಣ್ಣಂಬಿಯವರು ಪತಿದೇವರ ಚರಣಕ್ಕೆ ಅನನ್ಯಭಕ್ತಿಯಿಂದ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಮಗಳನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಪುನಃ ಸೋಗೀ ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಹೊರಟು ಹೋದರು.

ಈ ಸಂಗತಿಯು ಕರ್ಣೋಪಕರ್ಣವಾಗಿ ಆ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿನ ಹಳ್ಳಿಪಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಪಸರಿಸಿತು. ಜನರು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಮೃತರಾದವರ ಶವಗಳನ್ನು ತಂದು ಯೋಗಿನರ್ಯರ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಪುನರ್ಜೀವಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಹತ್ತಿದರು. ಎಷ್ಟೋ ಅಸಾಧ್ಯ ರೋಗಿಗಳು ಯೋಗಿನರ್ಯರ ಕೃಪೆಯಿಂದ ರೋಗಮುಕ್ತರಾದರು. ಹೀಗೆ ದಿನದಿನಕ್ಕೆ ಜನರ ಸುಸರ್ಕವು ಬೆಳೆಯಹತ್ತಿ ತಮ್ಮ ನಿತ್ಯಕರ್ಮಾನುಷ್ಠಾನಗಳಿಗೆ ಆತಂಕವಾಗಹತ್ತಿದ್ದರಿಂದ ಅವರು ಆ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿ, ಸಮೀಪದಲ್ಲಿರುವ ಶ್ರೀಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನಬೆಟ್ಟಕ್ಕೆ (ಬೆಟ್ಟದ ಮಲ್ಲಪ್ಪನ ಗುಡ್ಡಕ್ಕೆ) ಹೋದರು.

ಅಲ್ಲಿ ಬಿಲ್ವವೃಕ್ಷಗಳಿಂದ ಪೂರಿತವಾದ ಪಾವನತರ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ನೋಡಿ ಒಂದು ಶಿವಲಿಂಗವನ್ನು ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪನೆಮಾಡಿದರು. ಮತ್ತು ತಾವು ಸಮೀಪದ ಗುಹೆಯೊಂದರಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡಹತ್ತಿದರು. ಭಸ್ಮರುದ್ರಾಕ್ಷಿಗಳಿಂದ ಭೂಷಿತರಾದ

ಅವರು ನಿಪುಲವಾಗಿರುವ ಬಿಲ್ವಪತ್ರಗಳಿಂದ ನಿತ್ಯವೂ ಲಿಂಗಾರ್ಚನೆ ಮಾಡಿ, ಗುಹೆಯಲ್ಲಿ ಧ್ಯಾನಾಸಕ್ತರಾಗಿ ಕಾಲಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಆ ನಿರ್ಜನ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಅವರು ಶಿವಧ್ಯಾನಪರಾಯಣರಾಗಿ, ಯಮ, ನಿಯಮ, ಆಸನ, ಪ್ರಾಣಾಯಾಮ, ಪ್ರತ್ಯಾಹಾರ, ಧ್ಯಾನ, ಧಾರಣ, ಸಮಾಧಿಗಳೆಂಬ ಅಷ್ಟಾಂಗಗಳಲ್ಲಿ ನಿರತರಾಗಿ ಶಿವಸಂಚಾರಕ್ಷರ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಜಪಿಸುತ್ತ ಬಹು ಕಾಲ ತಪಶ್ಚರ್ಯ ಮಾಡಿದರು. ಒಮ್ಮೆ ಸಮಾಧಿಯಿಂದ ಪರವಶರಾಗಿದ್ದಾಗ ಪರಮೇಶ್ವರನ ಆಜ್ಞಾನುಸಾರವಾಗಿ, ಆ ಪರ್ವತದ ಶಿಲೆಗಳನ್ನು ಯೋಗದೃಷ್ಟಿಯ ಬಲದಿಂದ ಮೃದುವಾದ ಭಸ್ಮರಾಶಿಯನ್ನಂಟುಮಾಡಿದರು. ಆ ಭಸ್ಮದ ಸ್ಪರ್ಶಮಾತ್ರದಿಂದ ಸಕಲ ಪಾಪಗಳು ನಾಶವಾಗುವವು. ಪಿತಾಚ ಬ್ರಹ್ಮರಾಕ್ಷಸಗಳು ಸಿಂಹವನ್ನು ಕಂಡು ಎಲ್ಲ ಮೃಗಗಳು ಓಡಿಹೋಗುವಂತೆ ದೂರಹೋಗುವವು. ಮುಂದೆ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಅವರು ಕೆಲವು ಕಾಲ ಇದ್ದು ತಪಶ್ಚರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ಭಸ್ಮವನ್ನು ಪ್ರತಿವರ್ಷವೂ ಅವರ ವಂಶಜರು ಈ ಸ್ಥಾನದಿಂದ ಒಯ್ದು ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತು ತಮ್ಮ ಭಕ್ತಜನರಿಗೆ ಆಶೀರ್ವಾದರೂಪವಾಗಿ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಆ ಭಾಗದ ಎಲ್ಲ ಶೈವ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಇದೇ ಭಸ್ಮವನ್ನು ಧರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ಭಸ್ಮವು ಪಾವನವೂ ಕಲ್ಯಾಣಕರವೂ ಎಲ್ಲ ಪೀಡೆಗಳ ಪರಿಹಾರಕವೂ ಎಂದಾ ಭಕ್ತರು ಭಾವಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಪ್ರಕರಣ ೬

ಕ್ಷೇತ್ರದೇವತೆಗಳ ದರ್ಶನ

ಶ್ರೀ ಬಿಷ್ಣುಸ್ವಯ್ಯನವರು ಬೆಟ್ಟದ ಮಲ್ಲಿಪ್ಪನ ಗುಡ್ಡದಲ್ಲಿದ್ದು ಅಲ್ಲಿ ಅನೇಕವಾದ ಲೋಕಪಾವನ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ಅವುಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಇಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿಸಲು ತಕ್ಕ ಆಧಾರಗಳಿಲ್ಲದ್ದರಿಂದ ನಿರುಪಾಯವಾಗಿದೆ. ಆದರೂ ಅಲ್ಲಿ ಸುತ್ತುಮುತ್ತಲಿನ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಅವರ ಭಕ್ತರ ಮುಖದಿಂದ ಮತ್ತು ವಂಶಜರಿಂದ ಅವರು ಮಾಡಿದ ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ಸವಾಡಗಳನ್ನು ವರ್ಣಿಸಿ ಹೇಳಲಾಗುತ್ತವೆ. ಹೀಗೆ ಬಹು ಕಾಲ ಅಲ್ಲಿ ತಪಶ್ಚರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರಲು, ಒಂದು ದಿವಸ ಕೆಲವು ಜನ ಯತಿಗಳು ಆ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಶ್ರೀ ಬಿಷ್ಣುಶನ ದರ್ಶನಾರ್ಥವಾಗಿ ಬಂದರು. ಆ ಯತಿಗಳೆಂದರೆ ತುಂಗಭದ್ರಾ ನದಿಯ ದಂಡೆಯಲ್ಲಿ 'ದಕ್ಷಿಣ ಕಾಶಿ' ಎಂದು ಪುರಾಣಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ಬದಿರ ಹಳ್ಳಿ (ವೇಣುಪಲ್ಲಿ) ಎಂಬ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿಯ ವಿಠಲ, ನೃಸಿಂಹ, ಶ್ರೀ ರಾಮೇಶ್ವರ, ನಾರಾಯಣ ಸೋಮನಾಥ. ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ, ಶ್ರೀ ಶಂಕರ, ವೇಣುಮಾಧದ ಮತ್ತು ಪ್ರೇತವಿಮೋಚನೆಯ ದೇವತೆಗಳು. ಈ ಎಲ್ಲ ದೇವತೆಗಳ ಮೂರ್ತಿಗಳು ಭಂಗಗೊಳಿಸಲ್ಪಟ್ಟವು. ದೇವಸ್ಥಾನಗಳು ಅಪವಿತ್ರವಾಗಿ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟವು. ಅದರಿಂದ ಈ ಎಲ್ಲ ದೇವತೆಗಳು ಆ ಅಪವಿತ್ರವಾದ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ವಾಸವಾಗಿ ಇರಲಿಕ್ಕಾಗದ್ದರಿಂದ ಎಂದೆಂದಿಗೂ ಅಪವಿತ್ರವಾಗದಂಥ ತುಂಗಭದ್ರಾ ಜಲದಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರು.

ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಿರುಪಾಕ್ಷನೇ ಬಿಷ್ಣುಶನೇಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಭೂಮಿಗೆ ಬಂದಿರುವ ನಂತರೂ ಲೋಕೋದ್ಧಾರಕ್ಕಾಗಿ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ ಬೆಟ್ಟದಲ್ಲಿ ತಪಸ್ಸು ಮಾಡುತ್ತಿರುವನೆಂತಲೂ ತಿಳಿದದ್ದರಿಂದ ಆ ಎಲ್ಲ ದೇವತೆಗಳ ಯತಿರೂಪವನ್ನು ಧಾರಣ ಮಾಡಿಕೊಂಡವರಾಗಿ ಬಿಷ್ಣುಶರನ್ನು ಕಾಣಲು ಬಂದಿದ್ದರು. ಸರ್ವಾಂಗವೂ ಭಸ್ಮಲೇಪಿತವಾಗಿ ಕಂಠ ಕಂಕಣ, ಭುಜಗಳಲ್ಲಿ ರುದ್ರಾಕ್ಷ ಭೂಷಿತನಾದ ಆ ಮಹಾಯೋಗಿಯು ನಾಶಿಕಾಗ್ರದಲ್ಲಿ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನಿಟ್ಟು

ಶಿವಭ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ತಲ್ಲೀನನಾಗಿ ಯೋಗಸಮಾಧಿಯಲ್ಲಿ ಇರುವದನ್ನು ಕಂಡು, ಯತಿರೂಪಧಾರಿಗಳಾದ ಆ ಎಲ್ಲ ದೇವತೆಗಳು ಸಂತೋಷಭರಿತರಾದರು ಸ್ವಲ್ಪ ಮೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಯೋಗ ಸಮಾಧಿಯಿಂದ ವಿಮುಕ್ತರಾದ ಬಿಷ್ಣೇಶರು ತಮ್ಮ ಅಶ್ವಮುಕ್ತೆ ಅಕವ್ಯಾತ್ತಾಗಿ ಬಂದ ಯತಿವರ್ಯನನ್ನು ಕಂಡು ಸಾನಂದದಿಂದ ಸ್ವಾಗತಿಸಿ, ಸತ್ಕರಿಸಿದರು ಮತ್ತು ಆಗಮಿಸಿದ ಕಾರಣವನ್ನು ಕೇಳಲಾಗಿ, “ಯೋಗಿವರ್ಯನೇ ನಾವು ನಿನ್ನನ್ನು ಕಣಲಿಕ್ಕಾಗಿಬೇ ಬಂದಿರುವೆವು. ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಕ್ಷೇತ್ರವಾಸಿಗಳಿಂದ ದೇವತೆಗಳ, ಪರಮಪುನನವಾದ ತುಂಗ ಭದ್ರ ದಪದಲ್ಲಿ ಕೂಡಿ, ರುನೇಶ್ವರಗಳ ಸಂಗಮವಾದುತ್ತಿರುವ ವೇಣುಪಲ್ಲಿ, ರಂಗಾಪುರಗಳಲ್ಲಿ ಲೋಕ ಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕಾಗಿ ಪರಮಾತ್ಮನ ಅಜ್ಞೆಯಂತೆ ವಾಸ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಇದ್ದೆವು ಈಗ ಮೈಂಭರ ಉಪಚಲವು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ನಮ್ಮ ಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರ ನಡೆಯಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಅವು ಅಪವಿತ್ರವಾಗಿವೆ. ನಮ್ಮ ವಿಗ್ರಹಗಳೂ ಮಂದಿರಗಳೂ ಉದ್ವಸ್ತ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ. ಆ ಅಪವಿತ್ರವಾದ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ನಾವು ಇರದಂತಾಗಿದೆ. ಮತ್ತು ಆ ಸ್ಥಾನವನ್ನೇ ಬಿಟ್ಟು ನಮ್ಮ ನಮ್ಮ ನಿಜರೂಪದಲ್ಲಿ ಸೇರಬೇಕೆಂದರೆ ಸನಾತನವಾದ ಆ ಸ್ಥಾನದ ಮಹಿಮೆಯು ಇಲ್ಲದಂತಾಗುವದು. ಹೀಗೆ ವಿಚಾರ ದ್ವಂದ್ವದಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕಿದವರಾಗಿ ಉಪಾಯಗಾಣದೆ ಪವಿತ್ರವಾದ ತುಂಗಭದ್ರಾಜಲದಲ್ಲಿ ನಾಸಮಾಡಿಕೊಂಡು ಇರುವೆವು. ನೀನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಶಿವಾವತಾರಿಯಾಗಿದ್ದು ಧರ್ಮೋದ್ಧಾರವೇ ಅವತಾರ ಕಾರ್ಯವಿರುವದರಿಂದ ನೀನು ನಮ್ಮ ಸ್ಥಾನಗಳನ್ನು ಪುನರುದ್ಧರಿಸಿ ಸಾವನಗೊಳಿಸಬೇಕು.” ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡ ಆ ದೇವತೆಗಳ ಮಾತು ಕೇಳಿ, ಬಿಷ್ಣುಪ್ರಯ್ಯನವರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಅವತಾರ ಕೃತ್ಯದ ಸ್ಮರಣವಾಗಿ, ಕೂಡಲೇ ಆ ನಿರ್ಜನ ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿ, ರಂಗಾಪುರಕ್ಕೆ ಬಂದು ಶ್ರೀ ನೃಸಿಂಹ ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿ ಧ್ಯಾನಸ್ಥರಾಗಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡರು.

ಪ್ರಕರಣ ೭

ಭಸ್ಮವಹಿನಿಮಾದ್ಯಷ್ಟಾಂತ

ಶಿವೋಪಾಸಕರಿಗೆ ಭಸ್ಮಲೇಪನವು ಪರಮ ಪಾವನಕರವು ಎಂದು ತಿಳಿಯಬಹುದು. ಶ್ರೀ ಶಿವಲೀಲಾವೃತ್ತದಲ್ಲಿಯೂ ಶ್ರೀಗುರು-ಚರಿತ್ರದಲ್ಲಿಯೂ ಭಸ್ಮದ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಬಹಳವಾಗಿ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ಹರಿಹರಾದಿ ದೇವತೆಗಳ ಕೇವಲ ನಾಮಸ್ಮರಣ ಮಾತ್ರದಿಂದಲೇ ದುಷ್ಟರೂ, ಪಾಪಿಗಳೂ, ಈ ಭವಸಾಗರದಿಂದ ಮುಕ್ತರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಆದರಂತೆ ಭಸ್ಮಲೇಪನದಿಂದಲೂ ದರಾತ್ಮರು ಪಾವನರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಕೇವಲ ಶೈವರಿಗಷ್ಟೇ ಅದು ಪಾವನಕರವೆಂದು ತಿಳಿಯುವದು ತಪ್ಪು. ಅಗ್ನಿಯು ತನ್ನ ಶಾಕವನ್ನು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸಮಾನವಾಗಿಯೇ ಕೊಡತಕ್ಕದ್ದು. ಸೂರ್ಯನು ಎಲ್ಲ ಕಡೆಗೂ ಸರಿಯಾಗಿಯೇ ಬೆಳಕನ್ನು ಕೊಡತಕ್ಕವನು. ಆದರಂತೆಯೇ ಭಸ್ಮವು ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಪಾವನಗೊಳಿಸತಕ್ಕದ್ದೇ ಆಗಿರುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಮಾತನ್ನು ಶ್ರೀ ಬಿಷ್ಣುಪ್ರಯ್ಯನವರು ತಮ್ಮ ಪವಾಡಗಳಿಂದ ಜನರಿಗೆ ತೋರಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿಷ್ಣುಪ್ರಯ್ಯನವರು ನೃಸಿಂಹ ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿ ಧ್ಯಾನಸ್ಥರಾಗಿ ಕುಳಿತಿರುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಆ ಗ್ರಾಮಾಧಿಪರೂ ಶ್ರೀಮದುತ್ತರಾದಿ ಮಠಾಧೀಶರೂ ತತ್ಕಾಲೀನ ಪೀಠಸ್ಥರೂ ಆದ ಮಾಧ್ವಯತಿ ಶ್ರೀ ಸತ್ಯಬೋಧ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ತಮ್ಮ ಸರಂಜಾಮದೊಡನೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಆಗಮಿಸಿದರು. ಆಗ ಅವರ ಸೇವಕರು ತಮ್ಮ ಗುರುಗಳ ವಾಸಕ್ಕಾಗಿ ಶ್ರೀನೃಸಿಂಹ ದೇವಸ್ಥಾನವನ್ನು ಶುದ್ಧಪಡಿಸಲಿಕ್ಕೆಂದು ಬಂದಾಗ ಅಲ್ಲಿ ಧ್ಯಾನಸ್ಥರಾಗಿ ಕುಳಿತ ಶ್ರೀ ಬಿಷ್ಣುಪ್ರಯ್ಯನವರನ್ನು ಕಂಡು ಕೋಪಾವಿಷ್ಟರಾದರು. ಮತ್ತು ಅವರನ್ನೂ ಅವರು ಸರ್ವಾಂಗಕ್ಕೆ ಲೇಪಿಸಿಕೊಂಡ ಭಸ್ಮವನ್ನೂ ತುಚ್ಛತೆಯಿಂದಲೂ ಹೀನ ನುಡಿಗಳಿಂದಲೂ ನಿಂದಿಸುತ್ತ ದೇವಾಲಯದಿಂದ ಹೊರಗಟ್ಟಿದರು. ಅದರಿಂದ ಬಿಷ್ಣುಪ್ರಯ್ಯನವರು ಊರ ಹೊರಭಾಗದಲ್ಲಿರುವ ಒಂದು ಗೋದಲೆಯನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡರು.

ಜ್ಞಾನದಿಂದಲೇ ಆಗಲಿ ಅಜ್ಞಾನದಿಂದಲೇ ಆಗಲಿ ಅಗ್ನಿಯನ್ನು ಸ್ಪರ್ಶಿಸಿದರೆ ಅದು ತನ್ನ ಸ್ವಭಾವಧರ್ಮದಂತೆ ಸುಡದೇ ಇರದಂತೆ ಆ ಮಾಧ್ವಯತಿಗಳ ಸೇವಕರು ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಶಿವಸ್ವರೂಪಿಯರಾದ ಬಿಷ್ಣುಪ್ರಯ್ಯನವರನ್ನೂ ಅವರು ಲೇಪಿಸಿದ ಭಸ್ಮವನ್ನೂ ದೂಷಿಸಿದ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿಯೇ ಆ ಮಾಧ್ವಯತಿಗಳ ಸರಂಜಾಮಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಆನೆಗಳ ಕಣ್ಣು ಕಾಣದಂತಾದದ್ದು ತಿಳಿದು ಬಂದಿತು. ಆಗ ಶ್ರೀಸತ್ಯಬೋಧರು ತಮ್ಮ ಸೇನಕರನ್ನು ಕರೆಯಿಸಿ ವಿಚಾರಿಸಲಾಗಿ ಅವರು “ ಇಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಸಾಧುವು ಸರ್ವಾಂಗಕ್ಕೂ ಭಸ್ಮವನ್ನು ಬಳಿದುಕೊಂಡು ಧ್ಯಾನಸ್ಥನಾಗಿ ಕುಳಿತಿದ್ದನು. ತಮ್ಮ ವಾಸದ ಅನುಕೂಲಕ್ಕಾಗಿ ನಾವು ಅವನನ್ನು ಹೊರಗಟ್ಟಿದೆವು. ” ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆಗ ಯತಿಗಳು “ ಅತನು ಸಾಮಾನ್ಯ ಸಾಧು ಅಲ್ಲ. ಭಸ್ಮ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಗಳಿಂದ ಭೂಷಿತನಾದ ಆ ಶಿವಸ್ವರೂಪಿಯು ಮಹಾ ಯೋಗಿಯಾಗಿರಬೇಕು ಕಾರಣ ಆತನಿದ್ದಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ನಿಮ್ಮ ಉದ್ಧಟ ವರ್ತನೆಗಾಗಿ ಕ್ಷಮೆಬೇಡಿ, ಗಜಾಂಧತ್ವವನ್ನು ನಿವಾರಿಸಲು ಭಸ್ಮವನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳಿ. ” ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಕೂಡಲೆ ಆ ಸೇವಕರು ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ಶ್ರೀ ಬಿಷ್ಣುಪ್ರಯ್ಯನವರನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತ ಅವರು ಇದ್ದಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಅವರನ್ನು ಬಹುಪರಿಯಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ, “ ಸ್ವಾಮೀ ನಮ್ಮಿಂದ ಮಹಾ ಅಪರಾಧವಾಗಿದೆ, ತಮ್ಮ ಯೋಗ್ಯತೆಯನ್ನರಿಯದೆ ತಮ್ಮನ್ನೂ ಭಸ್ಮವನ್ನೂ ನಿಂದಿಸಿದ್ದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಆನೆಗಳ ಅಂಧತ್ವವನ್ನು ಕಳೆಯುವದಕ್ಕಾಗಿ ಪರಮ ಪಾವನವಾದ ಭಸ್ಮವನ್ನು ದಯಪಾಲಿಸಬೇಕೆಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡರು. ಅವರ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ಕೇಳಿದಯಾಮಯರಾದ ಬಿಷ್ಣೇಶರು ಭಸ್ಮವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಕಳಿಸಿದರು ಅದರ ಲೇಪನದಿಂದ ಕ್ಷಣ ಮಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಆನೆಗಳ ಕುರುಡು ಅಳಿಯಿತು. ಇದನ್ನು ತಿಳಿದ ಕೂಡಲೆ ಶ್ರೀಸತ್ಯಬೋಧ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಸಂತುಷ್ಟರಾಗಿ ಶ್ರೀಬಿಷ್ಣುಪ್ರಯ್ಯನವರನ್ನು ಕರೆಯಿಸಿ ಬಹಳವಾಗಿ ಸನ್ಮಾನಿಸಿ, ತಮ್ಮ ಉಂಬಳಿಯಲ್ಲಿಯ ಬಹುಭಾಗವನ್ನು ದಾನವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟರು. ಅಂದಿನಿಂದ ಇವರ ಮನೆತನಕ್ಕೆ “ ಮಹಾಪುರುಷರು ಸಂಸ್ಥಾನ ರಂಗಾಪುರ ” ಎಂಬ ಹೆಸರು ರೂಢವಾಯಿತು. ಶ್ರೀ ಬಿಷ್ಣುಪ್ರಯ್ಯನವರಿಂದ ೯ನೇ ತಲೆಮಾರಿನವರಾದ ಮಹಾದೇವಪ್ರಯ್ಯ ಇವರ ಕಾಲದ ವರೆಗೆ ಎಲ್ಲ ಲೆಕ್ಕ, ಪತ್ರ, ಕಾಗದಗಳು ಇದೇ

ಒಕ್ಕಡಿಕೆಯ ಹೆಸರಿನ ಮೇಲೆ ಇದ್ದದ್ದು ಅವರಲ್ಲಿಯ ಹಳೇ ದಪ್ಪರುಗಳಲ್ಲಿ ನೋಡಲು ತಿಗುತ್ತವೆ.

ಶ್ರೀನೃಸಿಂಹ ದೇವಾಲಯವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಿ ಬಿಷ್ವಪ್ರಯ್ಯನವರು ಧ್ಯಾನಸ್ಥರಾಗಿ ಕುಳಿತ ಗೋದಲೆ ಸ್ಥಳದ ಒಡೆಯನನ್ನು ಕರೆಯಿಸಿ, ಆ ಸ್ಥಳವನ್ನು ತಮಗೆ ದಾನವಾಗಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿದರು. ಆಗ ಆ ಕಿರಾತನು ನೊದಲೇ ಈ ಯೋಗವರ್ಯರ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಅರಿತವನಾದ್ದರಿಂದ ವಿನಯದಿಂದ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ “ ಸ್ವಾಮೀ ಜನ್ಮಾಂಧನಾದ ನನ್ನ ಮಗನ ಕಣ್ಣು ಕಾಣುವಂತೆ ಕೃಪೆ ಮಾಡಿದರೆ ಈ ಸ್ಥಳವನ್ನು ದಾನವಾಗಿ ಕೊಡುವೆನಲ್ಲದೆ ಅಜನ್ಮತಮ್ಮ ಸೇವೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಇರುವೆನು ” ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ಕೂಡಲೇ ಬಿಷ್ವಪ್ರಯ್ಯನವರು ಆ ಅಂಧಕನನ್ನು ಕರೆಯಿಸಿ ಭಸ್ತುವನ್ನು ಲೇಪಿಸಿದ ಕೂಡಲೆ ಅವನಿಗೆ ಕಣ್ಣು ಕಾಣಿಸಹತ್ತಿದವು. ಆ ಕಿರಾತನು ಬೆರಗಾಗಿ ಈ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿ, ಆ ಮಹಾತ್ಮನಿಗೆ ಗೋದಲೆ ಇದ್ದ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ದಾನವಾಗಿ ಕೊಡಿಸಿದನು. ಮುಂದೆ ಕೆಲವು ದಿವಸಗಳ ನಂತರ ಶ್ರೀ ಬಿಷ್ವೇಶರು ಆ ಗ್ರಾಮದ ಅಧಿಕಾರಿಯನ್ನೂ ಪ್ರಮುಖರನ್ನೂ ಕರೆಯಿಸಿ ಅವರೆಲ್ಲರ ಸಮಕ್ಷಮ ಆ ಗೋದಲೆ ಇದ್ದ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಅಗಿಯಿಸಿ ನೆಲದಲ್ಲಿ ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡ ಒಂದು ದೇವಾಲಯ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದ “ ಶ್ರೀರಾಮೇಶ್ವರ ” ಎಂಬ ಶಿವಲಿಂಗವನ್ನು ಹೊರಗೆ ತೆಗೆಸಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತೋರಿಸಿದರು. ಮತ್ತು ತಾವು ಆ ಶಿವಲಿಂಗವನ್ನು ನಿತ್ಯವೂ ಯಥಾ ವಿಧಿಯಿಂದ ಅರ್ಚಿಸಹತ್ತಿದರು.

— — — — —

ಪ್ರಕರಣ ೮

ಕ್ಷೇತ್ರಗಳ ಸ್ಥಾಪನಾಕಾರ್ಯ

ರಂಗಾಪುರದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀರಾಮೇಶ್ವರ ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ದಿವಸ ಧ್ಯಾನಾಸಕ್ತರಾಗಿ ಕಾಲ ಕಳೆದ ನಂತರ ಬಿದರಹಳ್ಳಿಯ ಕ್ಷೇತ್ರ ದೇವತೆಗಳ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಿ, ಕ್ಷೇತ್ರಸ್ಥಾನಗಳ ಜೀರ್ಣೋದ್ಧಾರದ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು. ಮೊದಲು ತಾವು ವಾಸಿಸಿದ ಶ್ರೀರಾಮೇಶ್ವರ ದೇವಸ್ಥಾನವನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸಿ ಕಟ್ಟಿಸಿದರು. ನೃಸಿಂಹ ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿ ಶಿಲಾಮಂಟಪವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿದರು. ನಂತರ ವೇಣುಪಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಅಶ್ವತ್ಥ ನಾರಾಯಣನ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಿ, ದೇವಾಲಯವನ್ನೂ ಕಲ್ಲಿನ ಮಂಟಪವನ್ನೂ ಕಟ್ಟಿಸಿದರು. ತುಂಗಭದ್ರಾ ನದಿಯ ತೀರದಲ್ಲಿ ಘಾಟಿ (ಪಾವಟಿಗೆ) ಕಟ್ಟಿಸಿ ಶ್ರೀನಾರಾಯಣನ ದೇವಸ್ಥಾನವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿದರು. ವಿಠಲಪುರ (ಈಗ ಶ್ರೀ ಬಿಷ್ಣೇಶರ ವಂಶಜರು ಇರುವ ಊರು) ಎಂಬ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀವಿಠಲ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದರು. ಬಿದರಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿ ಸೋಮೇಶ್ವರ ಲಿಂಗವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿ ಶಿವಾಜ್ಞೆಯಂತೆ ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಕಲ್ಲಿನ ಮಂಟಪವನ್ನು ಜೀರ್ಣೋದ್ಧಾರಗೊಳಿಸಿದರು. ಆ ಮೇಲೆ ರಂಗಾಪುರಕ್ಕೆ ಬಂದು ಶ್ರೀರಾಮೇಶ್ವರ ದೇವಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಪುನಃ ಕೆಲವು ದಿವಸ ಶಿವಾರ್ಚನೆ, ಅನುಷ್ಠಾನಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ನಿರತರಾಗಿ ಇರಹತ್ತಿದರು. ಮುಂದೆ ಕೆಲವು ದಿವಸಗಳ ನಂತರ ವರದಾ ತುಂಗಭದ್ರಾ ನದಿಗಳ ಸಂಗಮದ ಹತ್ತರ ಇರುವ ಗಳಗೇಶಪುರ (ಈಗಿನ ಗಳಗನಾಥ) ಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ, ತುಂಗಭದ್ರೆಯ ಧಡದಲ್ಲಿ ಘಾಟಿ (ಪಾವಟಿಗೆ)ವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿದರು. ನಂತರ ತುಂಗಭದ್ರಾ ನದಿಯ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಇರುವ ನಡುಗಡ್ಡೆಯ ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ಕಂಡು, ಅದು ಚೈವನ ಮಹರ್ಷಿಗಳು ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಿದ ಸ್ಥಾನವೆಂದು ಅರಿತು, ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಶಿವಲಿಂಗವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿ, ಕೆಲವು ದಿವಸ ಇದ್ದು ಅನುಷ್ಠಾನವನ್ನು ಮಾಡಿದರು. (ಅಲ್ಲಿ ಇಂದಿಗೂ ಜನರು ಶ್ರೀ ಬಿಷ್ಣುಪ್ರಯ್ಯನವರು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ ಶಿವಲಿಂಗ ಮತ್ತು ಅವರು ಅನುಷ್ಠಾನಕ್ಕೆ ಕುಳಿತ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತು ಇವರ

ವಂಶಸ್ಥರಾದ ಮೇವುಂಡಿಯ ಇನಾಮದಾರ ಶ್ರೀ ಬಿಷ್ಣುಪ್ಪಯ್ಯ ಮಹಾವಿರುಷ ರವರು ಪುಣ್ಯ ಪರ್ಮಕಾಲಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಶಿವರಾತ್ರಿ-ಶಿವದಿನಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಇಲ್ಲಿಯ ಶಿವಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಅಭಿಷೇಕ, ನೈವೇದ್ಯ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಭೋಜನಾದಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಜರುಗಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ಪುನರುಜ್ಜೀವನ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳ ಸ್ಥಾಪನಾ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಸಿವವರಾಗಿ ಶ್ರೀ ಬಿಷ್ಣುಪ್ಪಯ್ಯನವರು ಸ್ವಗ್ರಾಮವಾದ ಸೋಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಕಾಲ ಸ್ವಸ್ಥರಾಗಿ ಕಾಲ ಕಳೆದರು. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿಯೇ ತಮ್ಮ ಪುತ್ರನಾದ ಶಿವಪ್ಪಯ್ಯನಿಗೆ ವೃತಬಂಧ (ಉಪನಯನ) ಸಮಾರಂಭವನ್ನು ಕಾಲಕ್ಕನುಸಾರವಾಗಿ ಬಹು ವಿಜೃಂಭಣೆಯಿಂದ ಜರುಗಿಸಿದರು. ಅಂದಿನಿಂದ ಶಿವಪ್ಪಯ್ಯನವರಾದರೂ ವೃತ, ನೇಮ, ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ, ಅನುಷ್ಠಾನಾದಿಗಳನ್ನು ಬಹು ದಕ್ಷತೆಯಿಂದಲೂ ನಿಷ್ಠೆಯಿಂದಲೂ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಸ್ವಲ್ಪ ದಿವಸಗಳಲ್ಲಿಯೇ “ ತಂದೆಯಂತೆ ಮಗ ” ಎಂದು ಖ್ಯಾತಿ ಪಡೆದರು.

ಇಲ್ಲಿಗೆ ಶ್ರೀಮದಾದ್ಯ ಬಿಷ್ಣುಪ್ಪಯ್ಯನವರ ಚರಿತ್ರೆಯ

ಮೊದಲನೇ ಸರ್ಗ ಮುಗಿದುದು.

೬೬ ಬಿಷ್ಣೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು.

— — — — —

೨ನೆಯ ಪ್ರಕರಣ

ಶಿಷ್ಯೋತ್ತಮ ಗೋಣೀಸ್ವಾಮಿ

ಸೋಗೀಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಕಾಲ ಇದ್ದು ಮಗನಿಗೆ ಉಪನಯನ ಸಂಸ್ಕಾರ ಕೊಟ್ಟವರಾಗಿ, ನಂತರ ಪುನಃ ತಮ್ಮ ಅವತಾರ ಕೃತ್ಯವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿ ಶ್ರೀ ಬಿಷ್ಣುಪ್ರಯ್ಯನವರು ಬಿದರಹಳ್ಳಿಗೆ ಬಂದು ಇರಹತ್ತಿದರು. ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬಿದರಹಳ್ಳಿ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದ ದೈವಜ್ಞರ (ಜೋಯಿಸರ) ಮನೆಯಲ್ಲಿ ತ್ರಿವೇಣ್ಯಂಬಾ ಎಂಬ ನಾಮದ ಸುತೀಲಿ ಸದಾಚಾರಳೂ, ದೇವ-ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಲ್ಲಿ ಶ್ರದ್ಧೆಯುಳ್ಳವಳೂ ಆದ ಬಾಲಿಕೆ ಯೊಡನೆ ತಮ್ಮ ಮಗನಾದ ಶಿವಪ್ರಯ್ಯನ ವಿವಾಹ ಸಮಾರಂಭವನ್ನು ಬ್ರಾಹ್ಮ್ಯವಿಧಿಯಿಂದ ಒಳ್ಳೇ ವಿಜೃಂಭಣೆಯಿಂದ ನೆರವೇರಿಸಿದರು.

ಶ್ರೀ ಬಿಷ್ಣುಪ್ರಯ್ಯನವರು ಬಿದರಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ವಾಸವಾಗಿದ್ದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿಯ ಶಿವಾಲಯದೊಳಗೆ ಒಬ್ಬ ಶೂದ್ರ (ವಾಲ್ಮೀಕಿ) ಸ್ತ್ರೀಯು ನಿತ್ಯ ಕಸಗೂಡಿಸಿ, ಸಾರಣಿ ಸಮ್ಮಾರ್ಜನಾದಿ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅವಳ ಸೇವಾಕಾರ್ಯ ಮತ್ತು ನಿಷ್ಠೆಯನ್ನು ನಿತ್ಯವೂ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ಯೋಗಿವರ್ಯರು ಒಂದು ದಿವಸ ಆ ಶೂದ್ರ ಸ್ತ್ರೀಯಳಿಗೆ “ನೀನು ಏತಕ್ಕಾಗಿ ಸೇವೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವೆ. ನಿನ್ನ ಇಚ್ಛೆ ಏನಿದೆ” ಎಂದು ಕೇಳಲಾಗಿ ಅವಳು “ಸ್ವಾಮೀ ನನ್ನ ಹಿರಿಯ ಮಗನು ಹುಟ್ಟುಕುರುಡನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಚಿಕ್ಕಮಗನು ಚೆನ್ನಾದ ಕಣ್ಣುಳ್ಳವನಿದ್ದಾನೆ. ಅಂಥ ಪುತ್ರನಿಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಣ್ಣು ಕಾಣಿಸುವಂತೆ ಕರುಣಿಸಬೇಕು” ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಲು “ಆ ಪುತ್ರನನ್ನು ನನಗೆ ಕೊಟ್ಟುಬಿಡು” ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗಿ ಆ ಸ್ತ್ರೀಯಳು “ಹೇಗಾದರೂ ಆಗಲಿ, ಮಗನ ಕಣ್ಣು ಕಾಣುವಂತಾದರೆ ಸಾಕು” ಎಂದು ಅಂದುಕೊಂಡು ಕೊಂಡು ಗುರುಗಳ ಮಾತಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ತನ್ನ ಮಗನನ್ನು ಕರೆತಂದು ಅವರ ಚರಣಕ್ಕೆ ಅರ್ಪಿಸಿದಳು. ಕೂಡಲೇ ಯೋಗಿವರ್ಯರು ತಮ್ಮ ಯೋಗ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದಿಂದ ಅಭಿಮಂತ್ರಿತವಾದ ಜಲವನ್ನು ಬಾಲಕನ ಮೇಲೆ ಸಿಂಚನ

ಮಾಡಲು ಆ ಬಾಲಕನ ಕಣ್ಣು ಕಾಣುವಂತಾದವು. ಅಂದಿನಿಂದ ಅವನು ಶ್ರೀ ಬಿಷ್ಣುಪ್ರಯ್ಯನವರ ಸೇವೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಿಯೇ ಇರಹತ್ತಿದನು.

“ಶೂದ್ರರ ಸ್ಪರ್ಶ, ದರ್ಶನ ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ ಅವರ ಧ್ವನಿ ಕೇಳಿದರೂ ಸಹ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಸ್ನಾನ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.” ಎಂದು ಮುಂತಾಗಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ದ್ವೇಷಿಗಳು ಅಥವಾ ಟೀಕಾಕಾರರು ಅಸಪ್ರಚಾರ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದು ಎಲ್ಲೆಡೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಕೇಳಬರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಬಿಷ್ಣುಪ್ರಯ್ಯನವರು ಶೂದ್ರ, ಸ್ತ್ರೀಯಳಿಂದ ಸೇವೆ ಪಡೆದದ್ದೂ ಮತ್ತು ಶೂದ್ರ ಬಾಲಕನಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಿದ ವಾತ್ಸಲ್ಯವೂ ಈ ಅಸಪ್ರಚಾರಕ್ಕೆ ಖಂಡನೆಯ ಉತ್ತರವಿದ್ದಂತೆ ಉದಾಹರಣೆ ಆಗಿದೆ. ವೇದವೇದಾಂಗ ಪಂಡಿತರೂ ನಿತ್ಯವೂ ಅನುಷ್ಠಾನ ನಿರತರೂ ಯೋಗಿಗಳೂ ಆದ ಶ್ರೀ ಬಿಷ್ಣುಪ್ರಯ್ಯನವರಿಗೆ ಶೂದ್ರ ಸ್ತ್ರೀಯಳ ಸೇವೆ ಶೂದ್ರ ಕುಮಾರನ ಶಿಷ್ಯತ್ವವೂ ತ್ಯಾಜ್ಯವೆನಿಸಲಿಲ್ಲ ಇದಕ್ಕೂ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಮಿ ವಿದ್ಯಾರಣ್ಯರು ಸಹ ಶೂದ್ರರ ಉದ್ಧಾರಕ್ಕಾಗಿ ಶ್ರಮವಹಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅಂದನೇಲೆ ಅಸ್ತೌಶ್ಯೋದ್ಧಾರ, ಹಿಂದುಳಿದ ಜನಾಂಗದ ಸುಧಾರಣೆಯ ಪ್ರಶ್ನೆಯು ಎಂದಿನಿಂದಲೂ ನಮ್ಮ ಹಿರಿಯ ಸಜ್ಜನರ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದೇ ಇರಲಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಅಲ್ಲದೇ “ಶೂದ್ರತ್ವವಾಗಲೀ ಅಸ್ತೌಶ್ಯತ್ವ-ವಾಗಲೀ ಜಾತಿಯನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿ ಇರದೆ ಅಶೌಚ, ಅನೀತಿ, ಅತ್ಯಾಚಾರ ಗಳನ್ನವಲಂಬಿಸಿರುತ್ತವೆ.” ಎಂದು ಯಕ್ಷಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರ ಕೊಡುವಾಗ ಧರ್ಮರಾಜನು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿದ್ದಾನೆ.

ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಹಿಂದುಳಿದವರು, ಮುಂದುವರಿದವರು, ಹರಿಜನರು, ಗರಿಜನರು, ಸ್ಪೃಶ್ಯರು, ಅಸ್ಪೃಶ್ಯರು ಮತ್ತು ಪರಿಶಿಷ್ಟರು ಎಂಬ ಗುಂಪು ಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿ, ಅವರಿಗಾಗಿ ಎಲ್ಲಿಲ್ಲದ ಸವಲತ್ತುಗಳ ಆಶ್ವಾಸಗಳನ್ನು ನೀಡುತ್ತ ಆಯಾ ಪಂಗಡಗಳು ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ಉಳಿಯುವಂತೆ ಮಾಡುವಂಥ ಈಗಿನ ಸುಧಾರಣೆಗಳ ಭಾಸವನ್ನು ಮಾತ್ರ ತೋರಿಸುವ ರೀತಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಇಡೀ ಸಮಾಜವನ್ನೆಲ್ಲ ಒಂದೇ ತರಹದ ರೀತಿ, ನೀತಿ, ಆಚಾರ, ವಿಚಾರಗಳಿಗಾಗಿ ಸಮಾನವಾದ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಮಾನವತೆಯ ಹಕ್ಕು ಬಾಧ್ಯತೆಗಳು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸಮಾನವಾಗಿ, ದೊರೆಯುವಂತಾದರೆ, ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿಯ ಭಿನ್ನತೆ ಹೋಗಿ ಎಲ್ಲ ಸಮಾಜಗಳೂ

ಏಕರೂಪತೆಯನ್ನು ಹೊಂದುವಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ. ಪರಸ್ಪರ ಬಂಧುಭಾವ ರಾಷ್ಟ್ರಭಾವನೆ. ಸಮಾಜಹಿತ, ದೇಶದ ಉನ್ನತಿ ಇವೇ ನೊಡಲಾದ ವಿಷಯ-ಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡ ಶಿಕ್ಷಣವು ಸಾರ್ವತ್ರಿಕವಾಗಿ ಸಿಗುವಂತಾದರೆ, ತೀವ್ರದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ರಾಷ್ಟ್ರ ಆದರ್ಶವಾಗುವಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ.

‘ಗೋಣಿ’ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನ ಆ ಶೂದ್ರ ಪುತ್ರನು ಕೆಲವು ಕಾಲ ಶ್ರೀ ಬಿಷ್ಣುಪ್ರಯ್ಯನವರ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಿರಲು ಅವನು ಶ್ರೀಗುರು ಕೃಪೆಗೆ ಪಾತ್ರನಾದನು. ಅವನು: “ಗೋಣೀಸ್ವಾಮಿ” ಎಂದು ಜನರಲ್ಲಿ ಖ್ಯಾತನಾದನು. ಪ್ರತಿನಿತ್ಯವೂ ಗುರುಗಳು ನದಿಯ ಮೇಲೆ ಪಾದಚಾರಿಯಾಗಿ ಚವನಾಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಿರುವಾಗ ಗೋಣೀ ಸ್ವಾಮಿಯು ನೀರಿನ ಮೇಲೆ ಕಂಬಳಿಯನ್ನು ಹಾಕಿ ಅದರ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತುಹೋಗುತ್ತಿದ್ದನು. ಹೀಗೆ ನಿತ್ಯವೂ ಅವನ ಕ್ರಮ ನಡೆದಿತ್ತು. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಗುರುಶಿಷ್ಯರ ಖ್ಯಾತಿಯು ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿನ ಪ್ರದೇಶದ ಜನರಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬೆಳೆಯಿತು. ಅದರಿಂದ ಅವರ ಹತ್ತರ ದಿನದಿನಕ್ಕೆ ಜನದಟ್ಟಣೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಹತ್ತಿತು. ಅದರಿಂದ ತಮ್ಮ ನಿತ್ಯಾನುಷ್ಠಾನಕ್ಕೆ ತೊಂದರೆಯಾಗಹತ್ತಿದ್ದರಿಂದ ಶ್ರೀ ಬಿಷ್ಣುಪ್ರಯ್ಯನವರು ಶಿಷ್ಯೋತ್ತಮ ಗೋಣಿಯನ್ನು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿ, ಅವನಿಗೆ ಬೇರೆ ಕಡೆಗೆ ಆಶ್ರಮ ಸ್ಥಾಪಿಸಿಕೊಂಡು ತನಗೆ ಪ್ರಾಪ್ತವಾದ ಯೋಗಸಾಮರ್ಥ್ಯದಿಂದ ಲೋಕ ಕಲ್ಯಾಣ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದರು. ಆ ಪ್ರಕಾರ ಗೋಣೀ ಸ್ವಾಮಿಯು ಬಿದಿರಹಳ್ಳಿಯ ಪೂರ್ವಕ್ಕೆ ಇದೇ ತುಂಗಭದ್ರಾನದಿಯ ದಂಡೆಯಲ್ಲಿ ಇರುವ ಗುಮ್ಮಗೋಳ ಎಂಬ ಸಣ್ಣ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಠವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿ ಕೊಂಡು ಸ್ವಜಾತಿಯವರಿಗೆ ಮತ್ತು ಸೇವಕಜನರಿಗೆ ತನ್ನ ಯೋಗಸಾಮರ್ಥ್ಯ ದಿಂದ ಅವರವರ ಇಷ್ಟಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಪೂರ್ತಿಗೊಳಿಸಹತ್ತಿದನು. ಹೀಗಾಗಿ ಗೋಣೀಸ್ವಾಮಿಯ ಖ್ಯಾತಿಯು ಎಲ್ಲ ಕಡೆಗೂ ಪಸರಿಸಿತು. ಭಕ್ತಜನರ ಸಂಖ್ಯೆ ದಿನದಿನಕ್ಕೆ ಬೆಳೆಯಹತ್ತಿತು. ಅವರು ಗೋಣೀ ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ಬಹಳವಾಗಿ ಸ್ತುತಿಸಹತ್ತಿದರು, ಬಹು ಜನರು ಅವನ ಸೇವೆಗಾಗಿ ಬಂದು ನಿಂತರು. ಸ್ತುತಿಪ್ರಿಯನಾದ ಗೋಣೀಸ್ವಾಮಿಗೆ ತನ್ನ ಗುರುವಿಗಿಂತ ತನ್ನ ಮಹಿಮೆ ಹೆಚ್ಚು ಎಂದು ಅಹಂಕಾರ ಉತ್ಪನ್ನವಾಯಿತು. ಅದರ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ತನ್ನ ಗುರುಗಳಿಗೆ ತನ್ನ ಯೋಗ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ತೋರಿಸಬೇಕೆಂದು

ಗುಮ್ಮಗೋಳದಿಂದ ಎಲ್ಲ ಜನರು ನೋಡುತ್ತಿರುವಂತೆ ಒಂದು ಉಗ್ರವಾದ ಹುಲಿಯನ್ನು ಹತ್ತಿಕೊಂಡು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸರ್ಪವನ್ನು ಚಬಕವನ್ನಾಗಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಗುರುಸ್ಥಾನವಾದ ರಂಗಾಪುರದ ಕಡೆಗೆ ಸಾಗಿದನು. ಈ ಸುದ್ದಿಯನ್ನು ಅವನ ಶಿಷ್ಯರು ಶ್ರೀ ಬಿಷ್ಣುಪ್ರಯ್ಯನವರಿಗೆ ಮುಂಗಡವಾಗಿಯೇ ತಿಳಿಸಿ ಗೋಣೀಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ಬಹುಪರಿಯಿಂದ ಹೊಗಳಿದರು. ಆ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಶ್ರೀ ಬಿಷ್ಣುಪ್ರಯ್ಯನವರು ಸಹಜವಾಗಿ ಒಂದು ಗೋಡೆಯ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಅಲ್ಲಿಂದಲೇ ದೂರದಲ್ಲಿ ಗೋಣಿಯು ಬರುತ್ತಿರುವದನ್ನು ಕಂಡು ತಾವು ಕುಳಿತಿರುವ ಗೋಡೆಗೇ ಗೋಣಿಗೆ ಎದುರು ಹೋಗುವದಕ್ಕಾಗಿ ಮುಂದೆ ಸಾಗಲು ಆಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದರು. ಕೂಡಲೇ ಗೋಡೆಯು ಮುಂದೆ ಸಾಗಹತ್ತಿತು. ಈ ಚಮತ್ಕಾರವನ್ನು ದೂರದಿಂದಲೇ ಕಂಡ ಗೋಣೀ ಸ್ವಾಮಿಯು ಮುಖಭಂಗಿತನಾಗಿ ಹುಲಿಯ ಮೇಲಿಂದ ಕೆಳಗಿಳಿದು ಕಾಲನಡಿಗೆ ಯಿಂದ ಗುರುಗಳ ಬಳಿಗೆ ಚರಣಕ್ಕೆರಗಿ ತನ್ನ ಉದ್ಧಟಿತನಕ್ಕಾಗಿ ಕ್ಷಮಿಸಬೇಕೆಂದು ಬಹಳವಾಗಿ ಬೇಡಿಕೊಂಡನು. ಆಗ ಗುರುಗಳು ಯೋಗಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುವದೂ ಯೋಗಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸುವದು ಅಹಂಕಾರಕ್ಕಾಗಿ ಅಲ್ಲ; ಆ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದ ಬಲದಿಂದ ಲೋಕಕಲ್ಯಾಣವನ್ನು ಮಾಡಿ ಪರಮಾತ್ಮನ ಪ್ರೀತಿಗೆ ಪಾತ್ರರಾಗಬೇಕು ಎಂದು ಉಪದೇಶಮಾಡಿ ಆಶೀರ್ವದಿಸಿ ಕಳಿಸಿಕೊಟ್ಟರು. ಇಂಥ ಅನೇಕ ಅಶ್ಚರ್ಯಕರ ಮಹಿಮೆಗಳನ್ನು ಕಂಡ ಬಹು ಜನರು ಶ್ರೀ ಬಿಷ್ಣೇಶರಲ್ಲಿ ಭಯ, ಭಕ್ತಿಗಳಿಂದ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳಹತ್ತಿದರು. ಹೀಗೆ ಪುನಃ ತಮ್ಮ ಹತ್ತರ ಜನಸಂದಣಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಹತ್ತಲು ತಮ್ಮ ಅನುಷ್ಠಾನಕ್ಕೆ ತೊಂದರೆಯಾಗಬಾರದೆಂದು ಪಾವನಳಾದ ತುಂಗಭದ್ರೆಯ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಇರುವ ಒಂದು ನೀರಲಮರದ ಬುಡದಲ್ಲಿ ಶಿವತೀರ್ಥದ ಹತ್ತರ “ಜಂಬುಕೇಶ್ವರ” ಎಂಬ ಹೆಸರಿನ ಶಿವಲಿಂಗವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿ, ಅಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದು ಅನುಷ್ಠಾನ ಮಾಡಹತ್ತಿದರು. ಅಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಿರುವಾಗಲೇ ತುಂಗಭದ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಇರುವ ಅಷ್ಟತೀರ್ಥಗಳನ್ನು ಕಂಡು ಅವುಗಳನ್ನು ಜೀರ್ಣೋದ್ಧಾರ ಗೊಳಿಸಿದರು.

ಒಮ್ಮೆ ಶ್ರೀ ಬಿಷ್ಣುಪ್ರಯ್ಯನವರ ಪತ್ನಿಯವರಾದ ಸಾಧ್ವಿತಿರೋಮಣಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀಬೆಂಬಿಯರು ಪತಿ ಸನ್ನಿಧಿಗೆ ಬಂದು ಓರ್ವ ಭಕ್ತನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ

ವಿವಾಹಸಮಾರಂಭಕ್ಕೆ ಬರಲು ಅನುಂತ್ರಣವಿದ್ದ ಮೂಲಕ ತಾವು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಲು ಅನುಜ್ಞೆ ಬೇಡಲು 'ಹೋಗು' ಎಂದು ಅಪ್ಪಣೆಕೊಟ್ಟರು. ಅದೇ ವಿವಾಹಸಮಾರಂಭಕ್ಕೆ ಹೋಗಲು ತಕ್ಕವುಗಳಾದ ವಸ್ತ್ರಾಭರಣಗಳು ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದಿರುವದನ್ನು ತಿಳಿದು ಕೂಡಲೇ ಆದಿಶಕ್ತಿಯೇ ಪಾವನತರ ಜಲರೂಪ ಧಾರಿಯಾಗಿ ಹರಿಯುತ್ತಿರುವ ತುಂಗಭದ್ರೆಯನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಲು ಕೂಡಲೆ ಜಲಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯು ಮೇಲಕ್ಕೆ ಬಂದು ದಂಡೆಯ ಕಡೆಗೆ ಬರಹತ್ತಿತು. ಅದನ್ನು ತೆರೆದು ನೋಡಲು ಅಮೌಲ್ಯವಾದ ವಸ್ತ್ರ ಆಭರಣಗಳು ತುಂಬಿಕೊಂಡಿದ್ದವು ಅವುಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿಕೊಂಡು ಲಕ್ಷ್ಮೀಂಜಯವರು ವಿವಾಹಸಮಾರಂಭಕ್ಕೆ ಹೋದರು. ಸಮಾರಂಭಕ್ಕಾಗಿ ಕೂಡಿದ ದೂರದೂರದ ಜನರು ಲಕ್ಷ್ಮೀಂಜಯವರು ಧರಿಸಿದ ವಸ್ತ್ರಾಭರಣಗಳ ಕಾಂತಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ಬೆರಗುಗೊಂಡು ಶ್ರೀ ಬಿಷ್ಣೇಶ ಯೋಗಿವರ್ಯರ ನುಹಿಮೆಯನ್ನು ಅರಿತು ಅವರು ಸಾಮಾನ್ಯ ಮಾನವರಲ್ಲ; ಮಹಾಪುರುಷರು ಎಂದು ಕೊಂಡಾಡಿದರು. ಹೀಗೆಯೇ ಅನೇಕ ತರಹದ ಪವಾಡಗಳನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತ ರಂಗಾಪುರದಲ್ಲಿ ವಾಸವಾಗಿದ್ದರು.

— — — — —

ಪ್ರಕರಣ ೧೦

ಗೋಪುರದ ಕಾರ್ಯಾರಂಭ

ರಂಗಪುರದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಬಿಷ್ಣೇಶರು ಭಕ್ತಜನರ ಇಷ್ಟಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸುತ್ತ ನಿತ್ಯಾನುಷ್ಠಾನಗಳಲ್ಲಿ ನಿರತರಾಗಿ ಕೆಲವು ಕಾಲ ಸೌಖ್ಯವಾಗಿ ಇರುತ್ತಿರಲು, ಒಂದು ದಿವಸ ಪಂಪಾಧೀಶನಾದ ಶ್ರೀ ವಿರೂಪಾಕ್ಷೇಶ್ವರನು ತನ್ನ ಪ್ರತಿರೂಪನಾದ ಬಿಷ್ಣೇಶನ ಸ್ಥಿತಿ ರೀತಿಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವದಕ್ಕಾಗಿ ಸ್ವತಃ ಯತಿರೂಪಧಾರಿಯಾಗಿ ರಂಗಪುರಕ್ಕೆ ಬಂದನು. ಆಕಸ್ಮಿಕವಾಗಿ ತನ್ನ ಆಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಬಂದ ಯತಿಯನ್ನು ಕಂಡು ಬಿಷ್ಣೇಶರು ಮೊದಲು ಬೆರಗುಗೊಂಡರು. ಆದರೆ ಪ್ರಜ್ವಲಿತವಾದ ಅಗ್ನಿಯಂತೆ ತೇಜೋಮಯವಾದ ಆ ಯತಿಯ ರೂಪವನ್ನು ಕಂಡು ನಿಜರೂಪವನ್ನು ತಿಳಿದು ಕೂಡಲೇ ಎದ್ದು ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿದರು. ಯತಿಯು ಬಿಷ್ಣೇಶರನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸಿ ಆಲಿಂಗಿಸಿದನು. ಮತ್ತು ಈಗಲೇ ತನ್ನ ಸ್ವಸ್ಥಾನವಾದ ಪಂಪಾಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಹೊರಡಲು ಅಪ್ಪಣೆ ನೀಡಿ ತಾನು ಆ ಯತಿರೂಪದಲ್ಲಿಯೇ ಬಿಷ್ಣೇಶರ ಆಶ್ರಮ ಬಿಟ್ಟು ಹೊರಹೊರಟನು. ಬಿಷ್ಣೇಶರಾದರೂ ಪರಮಾತ್ಮನ ಅನುಜ್ಞೆಯಂತೆ ಆತನನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದರು. ಇಬ್ಬರೂ ವಾಯುವೇಗದಿಂದ ನಡೆದು ಕ್ಷಣ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೇ ಪಂಪಾಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ತಲೆದರು ಮತ್ತು ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಮಾಡಿ, ಅಲ್ಲಿ ಕೂಡಿದ್ದ ಭಕ್ತಜನರೆಲ್ಲರೂ ನೋಡುತ್ತಿರುವಂತೆಯೇ ಇಬ್ಬರೂ ಗರ್ಭಗುಡಿಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದರು. ಕೂಡಲೇ ಗರ್ಭಗುಡಿಯ ದ್ವಾರವು ತನ್ನಿಂದ ತಾನೇ ಮುಚ್ಚಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಹೊರಗಿದ್ದ ಭಕ್ತಜನರೆಲ್ಲರೂ ಈ ಚಮತ್ಕಾರವನ್ನು ನೋಡಿ, ದಿಜ್ಞೂಷರಾದರು ಅವರಿಗೆ ಒಳಗಿನ ಚಮತ್ಕಾರವು ತಿಳಿದಾಯಿತು. ದ್ವಾರವು ಮುಚ್ಚಲ್ಪಟ್ಟ ಮೇಲೆ

ಶ್ರೀ ಪಂಪಾವಿರುಪಾಕ್ಷೇಶನು ಬಿಷ್ಣೇಶರಿಗೆ “ಮಗು ನಿನ್ನ ಕೀರ್ತಿಯು ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ಉಳಿಯುವಂತಾಗಲೆಂದು ನನ್ನ ಇಚ್ಛೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಅದುದರಿಂದ ನೀನು ನನ್ನ ಈ ಮಂದಿರದ ಪೂರ್ವಭಾಗದ ಮಹಾದ್ವಾರದ ಮೇಲೆ ಸುಂದರವಾದ ಗೋಪುರವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸು” ಎಂದು ಆಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದನು. ಹೀಗೆ ದೇವಾಧಿದೇವನ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ, ಬಿಷ್ಣುಪ್ರಯ್ಯನವರು ಚಿಂತೆಗೊಳಗಾದರು, ತನ್ನಿಂದ ಈ ಮಹಾಕಾರ್ಯವು ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯವು ಎಂದು ಆಲೋಚಿಸಿ. “ಜಗತ್ಪ್ರಭೋ ನನ್ನಿಂದ ಈ ಮಹತ್ಕಾರ್ಯವು ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾದೀತು, ನಾನು ನಿಷ್ಕಾಂಚನನು. ಜನಬಲವಾದರೂ ನನಗೆ ಲಭಿಸುವದು ಹೇಗೆ? ಈ ಕಲಿಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇಂಥ ಮಹಾಕಾರ್ಯವು ಅಸಾಧ್ಯವಲ್ಲವೇ ಎಂದು ಕೇಳಲು ಪರಮಾತ್ಮನು ಮುಗುಳುನಗೆ ನಕ್ಕು ವತ್ಸಾ! ನಿನ್ನನ್ನೇ ನೀನು ಮರೆತು ಬಿಟ್ಟಿರುವೆ. ನನ್ನ ಅಂಶವೇ ಆಗಿ ಮಾನವರೂಪ ಧರಿಸಿದ ನಿನಗೆ ಯಾವದು ಅಸಾಧ್ಯವಿದೆ? ನಿಶ್ಚಿಂತನಾಗು. ವಿಶ್ವಕರ್ಮನನ್ನು ಕರೆದು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿ ಅವನ ಸಹಾಯದಿಂದ ಕಾರ್ಯೋದ್ಯುಕ್ತನಾಗು. ದ್ರವ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಕುಬೇರನನ್ನು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸು, ಧನಬಲದಿಂದ ಜನಬಲವು ತಾನೇ ಲಭಿಸುವದು ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಪರಮಾತ್ಮನು ಅಂತರ್ಧಾನನಾದನು. ಬಳಿಕ ಶ್ರೀ ಬಿಷ್ಣೇಶರು ಮನಃಶುದ್ಧಿಗಾಗಿ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಧ್ಯಾನಾಸಕ್ತರಾಗಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡರು. ಎಂಟು ದಿವಸಗಳ ನಂತರ ಗರ್ಭಗಡಿಯ ಬಾಗಿಲುಗಳು ತಮ್ಮಿಂದ ತಾವೇ ತೆರೆಯಲ್ಪಟ್ಟವು ಧ್ಯಾನಾಸಕ್ತರಾದ ಬಿಷ್ಣೇಶರು ಕಣ್ಣು ತೆರೆದರು. ಭಕ್ತಜನರು ನೋಡುತ್ತಿರುವಂತೆಯೇ ಮೊದಲಿಗಿಂತಲೂ ರತಪಟ್ಟು ತೇಜಸ್ವಿಗಳಾಗಿ ಗರ್ಭಗಡಿಯಿಂದ ಹೊರಗೆ ಬಂದರು. ಕೂತಲೇ ಪೂರ್ವದ ಮಹಾದ್ವಾರವನ್ನು ಕಂಡು ಅದರ ಮುಂಭಾಗದಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಗೋಪುರದ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಈಕ್ಷಿಸಿದರು. (ಇಲ್ಲಿ ದಿವಾ ಒಂದು ಪ್ರಹರದ ಸೂರ್ಯಕಿರಣಕ್ಕೆ ತಾಗುವಂತಾಗುವಂತೆ ಗೋಪುರದ ಎತ್ತರವನ್ನು ಗೊತ್ತುಪಡಿಸಿದರೆಂದು ಬಹು ಜನರಿಂದ ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ.) ನಂತರ ವಿಶ್ವಕರ್ಮನನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಲು ಆತನು ಮನುಷ್ಯದೇಹಧಾರಿಯಾಗಿ ಬಂದು ನಿಂತು ಭಗವಾನ್ ಏನಾಜ್ಞೆ” ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. ಬಿಷ್ಣುಪ್ರಯ್ಯನವರು ಅವನನ್ನು ಆಶೀರ್ವದಿಸಿ “ಮಗು, ಶ್ರೀ ಸ್ವಾಮಿಯ ಮಹಾದ್ವಾರಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸುಂದರವಾದ ಗೋಪುರವನ್ನು ರಚಿಸ-

ಬೇಕು" ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗಿ ಸ್ವಾಮಿ ಸತತವಾದ ತಮ್ಮ ಕೃಪಾಬಲದಿಂದ ನನ್ನ ಶಕ್ತ್ಯನ್ನು ಸಾರವಾಗಿ ಕಾರ್ಯಮಾಡುವೆನೆಂದು ಹೇಳಿ ತನ್ನ ಕಿಂಕರರನ್ನು ಕರೆಯಿಸಿ, ಅವರೊಂದಿಗೆ ಉತ್ತಮವಾದ ಸ್ಥಳವನ್ನು ನೋಡಿ ಅಲ್ಲಿ ನೀರು ಹತ್ತುವ ವರೆಗೆ ನೆಲವನ್ನು ಕಡಿಸಿದನು. ಆಗ ಅಲ್ಲಿ ಹೇಮಮಯವಾದ ಪಾತ್ರೆಯೊಂದು ಹತ್ತಿತು ಅದನ್ನು ಶ್ರೀ ಬಿಷ್ಣೇಶರ ಆಜ್ಞೆಯಂತೆ ಮೇಲಕ್ಕೆತ್ತಲು ಅವರ ಕೆಳಗೆ ಅತಿ ಪೂರ್ವಕಾಲದಿಂದ ಧ್ಯಾನಾಸಕ್ತರಾಗಿ ಕುಳಿತ ಇಬ್ಬರು ತಪಸ್ವಿಗಳು ಇದ್ದದ್ದು ಕಂಡಿತು. ಶ್ರೀ ಬಿಷ್ಣೇಶರನ್ನು ಕಂಡು ಆಶ್ಚರ್ಯಚಕಿತರಾಗಿ ನೋಡುತ್ತ ವಿಚಾರಮಗ್ನರಾಗಿರಲು ಆ ತಪಸ್ವಿಗಳು ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಧ್ಯಾನ ವಿಮುಕ್ತರಾಗಿ ಸಂಮುಖದಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದ್ದ ಶ್ರೀ ಬಿಷ್ಣೇಶರನ್ನು ಕಂಡು, “ಮಗು, ಶ್ರೀ ರಾಮನು ಸೀತಾದೇವಿಯನ್ನು ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಬರಲು ಹೋದವನು ಪುನಃ ತಿರುಗಿ ಬಂದು ಹೆಂಡತಿಯೊಡನೆ ಸುಖವಾಗಿ ಇರುವನೇ” ಎಂದು ಕೇಳಲು ಬಿಷ್ಣೇಶರು ಮಂದಸ್ಥಿತರಾಗಿ “ತಾಪಸವರ್ಯರೇ ಆ ಕಾಲವು ಬಹಳೇ ಹಿಂದಿನದಾಗಿದೆ. ಶ್ರೀ ರಾಮನು ಸೀತಾಪಹರಣಮಾಡಿದ ರಾವಣನನ್ನು ಸಂಹರಿಸಿ ಸೀತಾದೇವಿಯನ್ನು ಕರೆತಂದು ಬಹುಕಾಲದ ವರೆಗೆ ರಾಜ್ಯಭಾರ ನಡೆಸಿದನು. ಆಗ ತ್ರೇತಾಯುಗದ ಕಾಲವಾಗಿತ್ತು. ಅದಾದ ನಂತರ ದ್ವಾಪರಯುಗವೂ ಹೋಗಿ ಈಗ ಕಲಿಯುಗವು ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ” ಎಂದು ಹೇಳಲು ಆ ತಪಸ್ವಿಗಳು ವಿಸ್ಮಿತರಾಗಿ ಮುಗುಳು ನಗೆಯಿಂದ “ನೀನೇ ನಮ್ಮ ಪಾಲಿನ ಭಗವಾನ್ ಕಲಿವೇನನಿರುವೆ. ಇರಲಿ. ದೇವದೇವನ ಆಜ್ಞೆಯನು ಪಾಲಿಸು. ನಮ್ಮಿಬ್ಬರನ್ನು ಪುನಃ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ (ಇಲ್ಲಿಯೇ) ಮುಚ್ಚಿಬಿಡು” ಎಂದು ಹೇಳಲು ಬಿಷ್ಣೇಶರು ಅವರ ಇಚ್ಛೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಅವರನ್ನು ಅಲ್ಲಿಯೇ ಇರಿಸಿ ಮೇಲೆ ಮೊದಲಿದ್ದಂತೆ ಹೇಮಪಾತ್ರವನ್ನು ಅಚ್ಛಾದಿಸಿ, ಸುತ್ತಲೂ ಮೇಲೆಯೂ ಕಲ್ಲುಗಳಿಂದ ಕಟ್ಟಿಸಿ, ಒಂದು ದ್ವಾರವನ್ನು ಬಿಡಿಸಿದರು. ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿಯೇ “ಪ್ರಸನ್ನ ವಿರುಪಾಕ್ಷ” ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಶಿವಲಿಂಗವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿ ಶಿಲ್ಪಿಗಳನ್ನು ಕರೆದು “ನೀವು ಇನ್ನು ಗೋಪುರ ಕಟ್ಟುವ ಕಾರ್ಯ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿರಿ” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅವರಿಗೆ ಭಸ್ಮವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು. ಹೀಗೆ ಶ್ರೀ ಬಿಷ್ಣೇಶರ ಆಜ್ಞೆಯಂತೆ ಶಿಲ್ಪಿಗಳೂ ಕಾರ್ಮಿಕರೂ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡ ಹತ್ತಿದರು. ಅವರು ಮಾಡಿದ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ನುಸಾರವಾಗಿ ವೇತನವನ್ನು ಕೊಡುವಾಗ

ಶ್ರೀ ಬಿಷ್ಣುಪ್ರಯ್ಯನವರು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅರ್ಲಿನ ಉಂಡೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಕೊಂಡು ಬರಲಿಕ್ಕೆ ಹೇಳಿ ಅವರು ತಂದ ಉಂಡೆಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಯೋಗದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಲು ಆ ಉಂಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಅವರವರು ಮಾಡಿದ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಷ್ಟು ಹಣವು ಸಿಗುತ್ತಿತ್ತು. ಹೀಗೆ ಉದ್ಯೋಗಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ವೇತನವು ಸಿಗಹತ್ತಿದ್ದರಿಂದ ಎಲ್ಲರೂ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಹತ್ತಿದರು. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಗೋಪುರದ ಕಟ್ಟಡದ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಮಾಡಿಸಿ ತಾವು ಪುನಃ ರಂಗಾಪುರಕ್ಕೆ ಬಂದು ಧ್ಯಾನಾನುಷ್ಠಾನಗಳಲ್ಲಿ ನಿರತರಾದರು.

— — — —

ಪ್ರಕರಣ ೧೧

ಬಲಿದಾನ ಅಥವಾ ಗೋಪುರದಮ್ಮ

ಪಂಪಾಪತಿಯ ಆಜ್ಞಾನುಸಾರವಾಗಿ ಪೂರ್ವದ ಮಹಾದ್ವಾರದ ಮೇಲೆ ಗೋಪುರ ಕಟ್ಟುವ ಕಾರ್ಯವು ಶ್ರೀ ಬಿಷ್ಣೇಶರ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹನೆಯಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ನಿತ್ಯವೂ ಕಾರ್ಯವು ಸುಗಮವಾಗಿ ಸಾಗುವಂತೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿ ಶ್ರೀ ಬಿಷ್ಣೇಶರು ರಂಗಾಪುರದಲ್ಲಿ ಬಂದು ಇರಹತ್ತಿದರಷ್ಟೇ? ಆ ಪ್ರಕಾರ ಕಟ್ಟಡ ಕಾರ್ಯವು ಸುಗಮವಾಗಿ ನಡೆದು ಸ್ವಲ್ಪೇ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಗೋಪುರದ ಮೊದಲನೇ ಅಂತಸ್ತು ಪೂರ್ತಿ ಆಗಿ ಎರಡನೇ ಅಂತಸ್ತು ಕಟ್ಟಲು ಶಿಲ್ಪಿಗಳೂ ಕಾರ್ಮಿಕರೂ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದರು. ಆಮೆ ದೇವತಾಕಾರ್ಯವೇ ಆಗಲಿ, ಜನತಾಕಾರ್ಯವೇ ಆಗಲಿ, ಎಂಥ ಸತ್ಕಾರ್ಯವೇ ಆಗಲಿ ಆ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ವಿಘ್ನವನ್ನಂಟುಮಾಡುವದೇ ದೇವತೆಗಳ ಕಾರ್ಯವೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಅಥವಾ ಕಾರ್ಯಕರ್ತರ ನಿರ್ಧಾರ, ನಿಷ್ಠೆ, ಕರ್ತವ್ಯದಕ್ಷತೆ, ಮತ್ತು ತ್ಯಾಗಗಳ ಪರೀಕ್ಷೆಮಾಡುವ ಉದ್ದೇಶವೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಆ ಪ್ರಕಾರ ಶ್ರೀ ಬಿಷ್ಣೇಶರು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ ಗೋಪುರದ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ವಿಘ್ನ ಬಾರದೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಗೋಪುರದ ಎರಡನೇ ಅಂತಸ್ತು ಕಟ್ಟಹತ್ತಿದ ಮೇಲೆ ಹಗಲು ಕಟ್ಟಿದ ಭಾಗವು ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಕಳಚಿ ಬೀಳುತ್ತಿತ್ತು. ನಿತ್ಯವೂ ಈ ಕ್ರಮವೇ ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಶಿಲ್ಪಿಗಳಿಗೆ ಇದರ ಕಾರಣವು ತಿಳಿಯದಾಯಿತು. ನಿತ್ಯವೂ ಅವರ ಶ್ರಮವು ವ್ಯರ್ಥವಾಗುತ್ತಿತ್ತು.

ರಂಗಾಪುರದಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ಬಿಷ್ಣೇಶರು ಈ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ತಿಳಿದು ಚಿಂತೆಗೆ ಒಳಗಾದರು. ಮತ್ತು ಹೀಗಾಗುವಲ್ಲಿ ದೈನೇಚ್ಛೆಯೇನಾದರೂ ಇರಲೇ ಬೇಕೆಂದು ಮನನರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಶ್ರೀ ಪಂಪಾಪತಿಯನ್ನೇ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕರಿಸಿ ಕೊಂಡು ಈ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಆತನನ್ನೇ ಕೇಳಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿ ಪಂಪಾಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಬಂದು ಶ್ರೀ ವಿರುಪಾಕ್ಷೇಶ್ವರ ದೇವಾಲಯವನ್ನು ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಿದರು. ಅಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ವಿರುಪಾಕ್ಷನನ್ನು ಬಹುಸರಿಯಿಂದ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದರು.

ಆದರಿಂದ ದೇವಾಧಿದೇವನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾಗಲು “ಜಗತ್ಪ್ರಭೋ, ಗೋಪುರ ಕಟ್ಟಿಸುವ ಕಾರ್ಯವು ನನ್ನಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಾರದೆಂದು ನಾನು ಹೇಳಿ ಕೊಂಡರು ಸಹ ನನಗೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹನೆ ಕೊಟ್ಟು ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಆರಂಭಮಾಡಲು ಅನುಜ್ಞೆ ನೀಡಿದೆ. ನಿನ್ನ ದಯೆಯಿಂದ ಗೋಪುರದ ಮೊದಲನೇ ಅಂತಸ್ತು ಪೂರ್ತಿಗೊಂಡಿದೆ. ಆದರೆ ಎಷ್ಟು ಶ್ರಮಬಟ್ಟರೂ ಎರಡನೇ ನೆಲೆಯು ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ನಿಲ್ಲಲೊಲ್ಲದು; ಇದಕ್ಕೆ ಏನು ಕಾರಣವೋ ನನಗೆ ತಿಳಿಯದಾಗಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ನನ್ನಿಂದ ಏನಾದರೂ ತಪ್ಪಾಗಿದೆಯೋ ? ಅಥವಾ ನನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ನಿನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ವಿಕಲ್ಪವುಂಟಾಗಿದೆಯೋ ? ತಿಳಿಸು. ಈಗ ನಾನು ಏನು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಅಜ್ಞಾಪಿಸು ಎಂದು ಬಹುಪರಿಯಿಂದ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಲು ಶ್ರೀ ವಿರೂಪಾಕ್ಷನು ಮುಗುಳು ನಗೆಯಿಂದ ಮಗುವೇ ! ನೀನು ಕಾರ್ಯಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಗಣನಾರ್ಥನನ್ನು ಪೂಜಿಸಿದೆ. ಆದರೆ ದುರ್ಗೆಯನ್ನು ಪೂಜಿಸಲಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವಳು ಕೋಪಗೊಂಡು ಗೋಪುರವನ್ನು ಭಂಗ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಳು ನನ್ನ ಅರ್ಧಾಂಗದಲ್ಲಿ ಅವಳು ವಾಸಿಸುತ್ತಿರುವದರಿಂದ ನನ್ನ ಭಕ್ತನಾದ ನೀನು ನಿನ್ನ ಅರ್ಧಾಂಗವನ್ನು ಬಯಸುತ್ತಿರುವಳು” ಎಂದು ಸರಮಾತೃನು ಅಡಿದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ, ಬಿಷ್ಣೇಶರು ಆತನಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ, “ದೇವಾ, ಹಾಗೇ ಮಾಡುವೆನು” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಗರ್ಭಗುಡಿಯಿಂದ ಹೊರಗೆ ಬಂದು ವಿಚಾರಮಾಡಿ “ದೇವಿಯು ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಬಲಿಬೇಡುತ್ತಿರುವಳು. ದೇವಿಯು ಇಚ್ಛೆಯಂತೆ ಆಗಲಿ” ಎಂದು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನಿರ್ಧರಿಸಿ, ಆ ಯೋಗಿರಾಜರು ರಂಗಾಪುರದಲ್ಲಿ ಇರುವ ತಮ್ಮ ಪತ್ನಿ ಪತಿವ್ರತಾಶಿರೋಮುಣಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀಬೆಂಬಿಯರಿಗೆ ಮಂಗಲದ್ರವ್ಯಗಳನ್ನೂ ವಸ್ತ್ರಾಲಂಕಾರಗಳನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟು ಕಳುಹಿದರು. ಅವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೇ ಆ ಸಾಧ್ವಿಯು ಪತಿಯ ಮನೋಗತವನ್ನು ಅರಿತವಳಾಗಿ ಎಲ್ಲ ಸುವಾಸಿನಿಯರನ್ನು ಕರೆಯಿಸಿ, ಭಕ್ಷ್ಯಭೋಜ್ಯಾದಿಗಳಿಂದ ಅವರನ್ನು ಸಂತುಷ್ಟಪಡಿಸಿದಳು. ಮತ್ತು ಫಲ, ಮಾಂಗಲ್ಯ ವಸ್ತ್ರಾಭರಣಗಳಿಂದ ತುಂಬಿದ ಎರಡು ಮೊರಗಳ ಬಾಗಿಲಗಳನ್ನೂ ವಾಯನಗಳನ್ನೂ ಮುತ್ತೈದೆಯರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಶಿವನಾಮಸ್ಮರಣೆ ಮಾಡುತ್ತ ಸ್ಥೂಲದೇಹವನ್ನು ಅಲ್ಲಿಯೇ ತ್ಯಜಿಸಿದವಳಾಗಿ, ಸೂಕ್ಷ್ಮದೇಹದಿಂದ ಪಂಪಾ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಬಂದು, ಪಂಪಾಂಬೆಯನ್ನೂ ವಿರುಪಾಕ್ಷೇಶನನ್ನೂ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ

ಶ್ರೀ ಲಕ್ಷ್ಮೀಂಜಿ — ಗೋಪುರದವು

ಸ್ಮರಿಸಿ ಪತಿಯ ಚರಣಗಳಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ಗೋಪುರದ ಮೇಲೆ ಏರಿ ಕುಳಿತಳು. ದಿವ್ಯಾಭರಣಭೂಷಿತಳಾಗಿ ಲಕ್ಷ್ಮ್ಯಂಜೆಯು ಗೋಪುರವನ್ನು ಎರಿದ್ದನ್ನು ಕಂಡು ಅಲ್ಲಿ ಕೂಡಿದ ಭಕ್ತಜನರು ಭಯ-ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ನಮಸ್ಕರಿಸಿದರು. ಮತ್ತು ಆ ಸಾಧ್ವಿಮಾತೆಯ ಬಲಿವಾಸವನ್ನು ಕಂಡು ಆಶ್ಚರ್ಯಚಕಿತರಾಗಿ ಕೊಂಡಾಡಿದರು. ಅಂದಿನಿಂದ ಗೋಪುರದ ಭೂಭಾಗದಲ್ಲಿ ಗೋಸುರಾಂಬಾ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಪ್ರತಿಮಾ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಇಂದಿಗೂ ಭಕ್ತಜನರಿಂದ ಆ ಸಾಧ್ವಿಯು ಪೂಜಿಸಲ್ಪಡುವಳು.

(ಟಿಪ್ಪಣಿ: ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯಗಳು ಇರುತ್ತವೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಸಂಧಿಗ್ದ ಮತ್ತು ಸಂಶಯಾಸ್ಪದ ವಿಷಯಗಳೂ ಇರುತ್ತವೆ. ಪತಿಯಿಂದ ಮಂಗಳಕರ ದ್ರವ್ಯಗಳೂ ವಸ್ತ್ರಾಭರಣಗಳೂ ಬಂದ ಕೂಡಲೆ ಪತಿಯ ಇಚ್ಛೆಯನ್ನು ಅರಿತು, ಗೋಪುರಕ್ಕೆ ಬಲಿಹೋಗಲು ಸಿದ್ಧಳಾದದ್ದೂ ಮತ್ತು ಸುಮಂಗಲಿಯರು ಯಾವದೇ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ಆತ್ಮಬಲಿವಾಸ ಮಾಡುವಾಗ ಮುತ್ಪ್ರಿಯೆಯರಿಗೆ ಭಕ್ಷ್ಯ, ಭೋಜ್ಯ, ಬಾಗಿನಗಳನ್ನು ಕೊಡುವವಾದರೂ ಶಾಸ್ತ್ರಸಂವತವಿರುವದರಿಂದ ಆ ಪುಕಾರ ಲಕ್ಷ್ಮ್ಯಂಜೆಯರು ಮಾಡಿದ್ದೂ ನೀಸಂಧಿಗ್ದವೂ ಯೋಗ್ಯವೂ ಇರುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಸಂಶಯಕ್ಕೆ ಆಸ್ಪದವಿಲ್ಲ ಆದರೆ ಲಕ್ಷ್ಮ್ಯಂಜೆಯವರು ಪತಿಇಚ್ಛೆಯನ್ನರಿತವರಾಗಿ ರಂಗಾಪುರದಿಂದ ಸಂಪಾಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಹೋದದ್ದರ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಅನೇಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಚರಿತ್ರೆಗೆ ಆಧಾರವಾಗಿ ಸಿಕ್ಕ ಸಂಸ್ಕೃತ ಹಸ್ತಪ್ರತಿಯಲ್ಲಿ ಮೇಲ್ಕಾಣಿಸಿದಂತೆ ಈ ಬಗೆಗೆ ಬರೆಯಲಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಶ್ರೀ ಲಕ್ಷ್ಮ್ಯಂಜೆಯವರು ರಂಗಾಪುರದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಸ್ಥೂಲದೇಹವನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿ. ಸೂಕ್ಷ್ಮದೇಹ ಧರಿಸಿ ಸಂಪಾಪುರಕ್ಕೆ ಹೋದದ್ದು ಸಮಂಜಸವಾಗಿ ತೋರುವದಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಮುಂದಿನ ಕಥಾಸಂದರ್ಭಕ್ಕೆ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವದೂ ಇಲ್ಲ; ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ ಅವರು ಸದೇಹವಾಗಿ ಗೋಪುರಕ್ಕೆ ಆಹುತಿ ಆದಂತೆಯೂ ಆಗುವದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಅವರ ವಂಶಜರೂ ಭಕ್ತಜನರೂ ತಮ್ಮ ಹಿರಿಯರಿಂದ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಬಂದಿರುವ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಅಖ್ಯಾಯಿಕೆಗಳನ್ನೂ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ತಕ್ಕೊಳ್ಳುವದು ಅವಶ್ಯವಾಗಿದೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಸರಿಕಂಡದ್ದನ್ನು ಭಕ್ತಜನರೂ ಓದುಗರೂ ಗ್ರಾಹ್ಯಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಈಗ ಬಿಷ್ಣುಪ್ರಯ್ಯನವರ

ವಂಶಜರೂ ಅವರಿಂದ ಒಂಬತ್ತನೇ ತಲೆಮಾರಿನವರೂ ಆಗಿರುವ ಸಣ್ಣ ಮಹಾದೇವಪ್ಪಯ್ಯನವರು, ತಾವು ಹಿರಿಯರಿಂದ ಈ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಕೇಳಿದ್ದನ್ನು ಹೇಳುವದೇನೆಂದರೆ ಪತಿಯ ಆದೇಶ ತಿಳಿದ ಕೂಡಲೆ ಲಕ್ಷ್ಮಾಂಜೆಯರು ರಂಗಾಸುರದಲ್ಲಿ ಚಿತಾಪ್ರವೇಶಮಾಡಿ ಸದೇಹವಾಗಿಯೇ ಪಂಪಾಪುರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟರಾಗಿ ಪತಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಗೋಪುರದ ಮೇಲೇರಿ ಕುಳಿತರೆಂತಲೂ ಗೋಪುರವು ಕಟ್ಟುವದಾದ ಮೇಲೆ ಗೋಪುರದೊಳಗಿಂದ ಜೋಗುಳ ಪದ್ಯ ಹಾಡಿದ್ದು ಕೇಳಬರುತ್ತಿತ್ತೆಂದೂ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು (ಆಹುತಿ ಹೋಗುವ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಅವರು ಗರ್ಭವತಿ ಇದ್ದರೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು) ಇನ್ನೂ ಕೆಲ ಭಕ್ತ ಜನರು “ಲಕ್ಷ್ಮಾಂಜೆಯವರು ರಂಗಾಸುರದ ಹತ್ತರ ತುಂಗಭದ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಧುಮುಕಿ ಪಂಪಾಕ್ಷೇತ್ರದ ನದಿಯಲ್ಲಿ ಸದೇಹವಾಗಿಯೇ ಪ್ರಕಟರಾದರೆಂದು ತಮ್ಮ ಹಿರಿಯರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು” ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಶ್ರೀ ಬಿಷ್ಣೇಶರು ಶ್ರೀ ವಿರುಪಾಕ್ಷೇಶನ ಅಂಶಸಂಭೂತರಿದ್ದಂತೆ ಲಕ್ಷ್ಮಾಂಜೆಯವರಾದರೂ ಗೌರಿಯ ಅಂಶಸಂಭೂತರೆಂದೂ ಗೋಪುರದ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಜನತೆಗೆ ತಮ್ಮ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ತೋರಿಸುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದಲೇ ನಿತ್ಯ ಗೋಪುರವು ಬೀಳುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಳೆಂದೂ ಕೊನೆಗೆ ಲಕ್ಷ್ಮಾಂಜೆಯರ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಲೋಕಾಭಿರಾಮವಾಗಿ ಗೌರಿಯೇ ಆಹುತಿ ಆಗಿ ಲಕ್ಷ್ಮಾಂಜೆಯವರ ಕೀರ್ತಿ ಅಜರಾಮರ ಉಳಿಯುವಂತೆ ಮಾಡಿದಳೆಂದೂ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಏನೇ ಇರಲಿ, ಹೇಗೆಯೇ ಇರಲಿ ಶ್ರೀ ಲಕ್ಷ್ಮಾಂಜೆಯರು ಗೋಪುರಕ್ಕೆ ಆಹುತಿ ಆದದ್ದು ಸತ್ಯಸಂಗತಿಯಾಗಿರುವಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೆ ಇವರ ಬಗೆಗೆ ಗಮನಾರ್ಹವಾದ ವಿಷಯವೆಂದರೆ ಶ್ರೀ ಬಿಷ್ಣೇಶರ ಮತ್ತು ಅವರ ಮಗ ಶಿವಪ್ಪಯ್ಯನವರ ಆರಾಧನೆಗಳು ಅವರ ವಂಶಜರಲ್ಲಿ ಹಿರಿಯ ಮನೆತನದವರು ಇರುತ್ತಿರುವ ವಿಠಲಾಪುರದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿವರ್ಷಜರಗುತ್ತಿರುವಂತೆ ಶ್ರೀ ಲಕ್ಷ್ಮಾಂಜೆಯವರ ಸ್ಮರಣಾರ್ಥವಾಗಿಯೂ ಅವರಿಂದ ಕೃಪಾಪ್ರಸಾದ ಪಡೆಯುವ- ದಕ್ಕಾಗಿಯೂ ಪ್ರತಿ ತಿಂಗಳ ಪೂರ್ಣಿಮೆಗೆ ಗೋಪುರದಮ್ಮನ ಪ್ರೀತ್ಯರ್ಥವಾಗಿ ನೈವೇದ್ಯ ಮತ್ತು ಸುವಾಸಿನಿಯರಿಗೆ ಊಟೋಪಚಾರಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಲಿವೆ. ಮತ್ತು ಪ್ರತಿವರ್ಷ ಮಾರ್ಗಶೀರ್ಷ ಶುದ್ಧ ಪೂರ್ಣಿಮೆಯ ದಿನಸ ಶ್ರೀ ಮಹಾಲಿಂಗೇಶನಿಗೆ ಫಲಪೂಜೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಗೋಪುರಮ್ಮನ ಹೆಸರಿನಿಂದಲೇ

ಫಲಪ್ರಸಾದವನ್ನು ಹಂಚುತ್ತಾರೆ. ಒಟ್ಟಾರೆ, ಪತಿಯ ಆಜ್ಞೆಯಂತಾಗಲೀ ಸ್ವಯಂಪ್ರೇರಣೆಯಿಂದಾಗಲೀ ಬಲಿದಾನ ಮಾಡುವದು ಪರಮಾತ್ಮನ ಇಚ್ಛೆ ಅಥವಾ ಆತನ ಅಂಶಭೂತ ವಿಭೂತಿಯರ ಮಹಿಮೆಯಿಂದಲ್ಲದೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಲ್ಲ ಎಂದು ನಿಶ್ಚಿತವಾಗಿ ಹೇಳಬಹುದು. ಜನತೆಯಲ್ಲಿ ಧರ್ಮಭಾವನೆ, ದೈವಭಕ್ತಿ, ಸಾಧು ಸತ್ಪುರುಷರಲ್ಲಿ ಆದರ, ಸದಾಚಾರಗಳು ಬೆಳೆಯಲೆಂದೇ ಪ್ರಸಂಗಾನುಸಾರವಾಗಿ, ಇಂಥ ಅಸಾಮಾನ್ಯ ಲೀಲೆಗಳನ್ನು ತೋರಿಸುವದೇ ಭಗವಂತನ ಇಚ್ಛೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ).

ಹೀಗೆ ಶ್ರೀ ಲಕ್ಷ್ಮಣ್ಣಂಜಿಯವರು ಗೋಪುರದ ಎರಡನೇ ಭೂಭಾಗದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಗೋಪುರವನ್ನು ಎರಡು ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಟ್ಟಮೇಲೆ ಎರಡನೇ ಅಂತಸ್ತು ಕಟ್ಟಲಿಕ್ಕೆ ಶಿಲ್ಪಿಗಳೂ ಕಾರ್ಮಿಕರೂ ಪ್ರಾರಂಭಮಾಡಿದರು. ಶ್ರೀ ಪಂಪಾಂಜಿಯ ಇಚ್ಛೆಯ ಮೇರೆಗೆ ಶ್ರೀ ಲಕ್ಷ್ಮಣ್ಣಂಜಿಯವರ ಆತ್ಮಬಲಿದಾನವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಮುಂದೆ ಕಟ್ಟಡದ ಕಾರ್ಯವು ನಿರ್ವಿಘ್ನವಾಗಿ ಸಾಗಿತು. ಇದರಿಂದ ಶ್ರೀ ಬಿಷ್ಣೇಶರೂ ಸಂತುಷ್ಟರಾಗಿ ಏಕಾದಶರುದ್ರ ಪ್ರೀತ್ಯರ್ಥವಾಗಿ ಗೋಪುರವನ್ನು ಹನ್ನೊಂದು ನೆಲೆಯಾಗಿ ಕಟ್ಟಬೇಕೆಂದು ಶಿಲ್ಪಿಗಳಿಗೆ ಅಪ್ಪಣೆಕೊಟ್ಟು ತಾವು ರಂಗಾಪುರಕ್ಕೆ ಬಂದು ಇರಹತ್ತಿದರು.

ಪ್ರಕರಣ ೧೨

ಶಿಷ್ಯೋತ್ತಮ ಲಿಂಗಧಾರಿಯು

ಶ್ರೀ ಬಿಷ್ಣೇಶರು ರಂಗಾಪುರಕ್ಕೆ ಬಂದು ಪುನಃ ಅನುಷ್ಠಾನದಲ್ಲಿ ಮಗ್ನರಾದರು. ಹೀಗೆ ಕೆಲವು ಕಾಲ ಗತಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಅವರ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಅರಿತವನಾದ ಓರ್ವ ಲಿಂಗಧಾರಿಯು (ಲಿಂಗಾಯತನು) ಅವರನ್ನು ಕಾಣುವ ಕುತೂಹಲದಿಂದ ರಂಗಾಪುರಕ್ಕೆ ಬಂದು ಮುನಿಪುಂಗವರ ಸಮ್ಮುಖದಲ್ಲಿ ನಿಂತುಕೊಂಡನು. ಧ್ಯಾನಮಗ್ನರಾದ ಯೋಗಿವರ್ಯರು ಧ್ಯಾನವಿಮುಕ್ತರಾಗಿ ಕಣ್ತೆರೆದು ಕೃಪಾಪ್ರಾಪ್ತಿಯಿಂದ ಸಮ್ಮುಖದಲ್ಲಿ ನಿಂತಿರುವ ಲಿಂಗಧಾರಿಯನ್ನು ನೋಡಿ, ಇಷ್ಟಾರ್ಥವೇನೆಂದು ಕೇಳಲು, ಆ ಲಿಂಗಧಾರಿಯು “ಸ್ವಾಮಿನ್ ತಮ್ಮ ಸೇವೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಇದ್ದು ಕೃತಾರ್ಥನಾಗಬೇಕೆಂದು ಬಂದಿರುವೆನು. ಸದಾಂಕಾಲವೂ ತಮ್ಮ ಆಜ್ಞಾಧಾರಕನಾಗಿ ಇರುವಂತೆ ಅಪ್ಪಣೆಯಾಗ ಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳಲು ಮುನಿವರ್ಯರು ಸಂತುಷ್ಟರಾಗಿ, “ಹೇ ಲಿಂಗ ಧಾರಿಯೇ ನೀನು ಶೂದ್ರನು ನನ್ನ ಬಳಿಯಲ್ಲಿಯೇ ವಾಸವಾಗಿರು” ಎಂದು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದರು.

ಇಲ್ಲಿ ಯೋಗಿವರ್ಯರು ಲಿಂಗಧಾರಿಗೆ ‘ ನೀನು ಶೂದ್ರನು’ ಎಂದು ಅಂದಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಮಾತು ಆಧುನಿಕ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೆ ಲಿಂಗವಂತರನ್ನು ಕೆರಳಿಸುವಂತಹದಿದೆ. ಆದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಅಷ್ಟೊಂದು ಮಹತ್ವವನ್ನು ಕೊಡುವದು ಉಚಿತವಲ್ಲ. ಚತುರ್ವರ್ಣ್ಯ ಭೇದದಂತೆ ಶೂದ್ರರು ಅಂತ್ಯಜನೆಂದು ಗಣಿಸಲಾಗಿದೆ ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಆ ಲಿಂಗಧಾರಿಗೆ ಅಂಥ ಅಂತ್ಯಜನೆಂದು ತಿಳಿದು ಕೊಳ್ಳುವದು ಯೋಗ್ಯವಲ್ಲ, ಅಲ್ಲದೆ ಅವನಿಗೆ ತನ್ನ ಹತ್ತರವೇ ಇದ್ದುಕೊಂಡು ಸೇವೆ ಮಾಡು ಎಂದು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಆ ಲಿಂಗಧಾರಿಯು ಅಂತ್ಯಜನೆಂದು ಹೇಳಲಿಕ್ಕಾಗುವದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೆ ಇನ್ನೂ ಎರಡು ವಿಧವಾಗಿ ಈ ವಿಷಯದ ಸ್ಪಷ್ಟೀಕರಣ ಮಾಡಬಹುದು. ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಇತ್ತೀಚೆಗಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸನಾತನ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿದ್ದ ಚತುರ್ವರ್ಣ್ಯಗಳ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯು ಅಳಿಯುತ್ತ

ಬಂದಂತೆಲ್ಲ ಆಚಾರಶೀಲರೂ ಸನಾತನ ಧರ್ಮನಿಷ್ಠರೂ ಆದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು, ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಲ್ಲದ ಇತರೇ ಎಲ್ಲ ಜನಾಂಗಕ್ಕೂ ಶೂದ್ರರೆಂದೇ ಸಂಬೋಧಿಸುವ ರೂಢಿಯು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ನಡೆದುಬಂದಿತ್ತು. ಈ ರೂಢಿಗನುಸಾರವಾಗಿಯೇ ಶ್ರೀ ಬಿಷ್ಣುಸ್ವಯ್ಯನವರೂ ಆ ಲಿಂಗಧಾರಿಗೆ ಶೂದ್ರನೆಂದು ಸಂಬೋಧಿಸಿರಬಹುದು. ಅಥವಾ ಎರಡನೇ ಮಾತೆಂದರೆ ಶ್ರೀ ಬಸವಣ್ಣನವರ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಅನೇಕ ಚತುರ್ಥವರ್ಣದವರೂ ಲಿಂಗಧಾರಿಗಳಾಗಿದ್ದರು. ಅಂಥವರಲ್ಲಿಯೇ ಈ ಲಿಂಗಧಾರಿಯೂ ಇರಬಹುದು. ಏನೇ ಇದ್ದರೂ ಆ ಲಿಂಗಧಾರಿಯನ್ನು ಅವರು ತಿರಸ್ಕರಿಸದೇ ತಮ್ಮ ಹತ್ತಿರವೇ ಸೇವೆಗೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡರು ಅಂದನೇಲಿ ಆ ಲಿಂಗಧಾರಿಗೆ ಶೂದ್ರನೆಂದು ಸಂಬೋಧಿಸಿದ್ದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಮಹತ್ವ ಕೊಡುವ ಕಾರಣವಿಲ್ಲ.

ಹೀಗೆ ಶ್ರೀ ಬಿಷ್ಣೇಶರ ಅಪ್ಪಣೆಯ ಮೇರೆಗೆ ಆ ಲಿಂಗಾಂಗಿಯು ಅವರ ಹತ್ತಿರ ಸೇವೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಇರಹತ್ತಿರಲು ಶ್ರೀ ಬಿಷ್ಣೇಶರು ಅವನ ಸೇವೆಗೆ ಮೆಚ್ಚಿದವರಾಗಿಯೂ ಅವನು ಪ್ರಾಮಾಣಿಕನಿರುವನೆಂಬುದನ್ನು ಮನಗಂಡವರಾಗಿಯೂ ಅವನಿಗೆ “ಹೇ! ಶಿಷ್ಯೋತ್ತಮನೇ, ಪಂಪಾಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ವಿರುಪಾಕ್ಷೇಶನ ದೇವಾಲಯದ ಪೂರ್ವ ಮಹಾದ್ವಾರದ ಮೇಲೆ ಗೋಪುರ ಕಟ್ಟುವ ಕಾರ್ಯವು ಶಿಲ್ಪಿಗರಿಂದ ಮಾಡಲ್ಪಡಹತ್ತಿದೆ. ನೀನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ನಿನ್ನ ಸೇವೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸು. ಇಕೋ, ಈ ನನ್ನ ಆಸನದ ಕೆಳಗೆ ಇದ್ದ ದ್ರವ್ಯವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಕಾರ್ಮಿಕರಿಗೂ ಶಿಲ್ಪಿಗಳಿಗೂ ಅವರವರ ಕಾರ್ಯಕ್ಕನುಸಾರವಾಗಿ, ವೇತನವನ್ನು ಕೊಡು ಎಂದು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದ ಕೂಡಲೇ ಲಿಂಗಾಂಗಿಯು ಗುರುಗಳ ಆಸನ ಬುಡದಲ್ಲಿದ್ದ ದ್ರವ್ಯವನ್ನು ತಕ್ಕೊಂಡು ಗುರುಗಳಿಂದ ಅಪ್ಪಣೆ ಪಡೆದು ಪಂಪಾಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ತೆರಳಿದನು. ಅಲ್ಲಿ ಆ ಧನವನ್ನು ಶಿಲ್ಪಿಗರಿಗೂ ಕಾರ್ಮಿಕರಿಗೂ ಮುಟ್ಟಿಸಿ ತಿರುಗಿ ಬಂದು ಗುರುಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ನಿರತನಾದನು. ಹೀಗೆಯೇ ಪ್ರತಿ ತಿಂಗಳಿಗೊಮ್ಮೆ ಗುರುಗಳು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಧನವನ್ನು ಆ ಲಿಂಗಾಂಗಿಗೆ ದೊರಕಿಸಿ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು ಅದನ್ನು ತಕ್ಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಅವನು ಅಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯ ನಿರತರಾದವರಿಗೆ ಮುಟ್ಟಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಹೀಗೆ ಕೆಲವು ಕಾಲ ಗತಿಸಲು ಒಂದು ದಿವಸ ಗೋಪುರಕ್ಕೆ ಹಾಕಿದ ಕಲ್ಲಿನ ತೊಲೆ ಸೀಳಿದೆ ಎಂಬುದು ಅಲ್ಲಿಯ

(ಪಂಪಾಕ್ಷೇತ್ರದ) ಜನರಿಗೆ ಕಂಡುಬಂದಿತು. ಲಿಂಗಾಂಗಿಯು ನಿತ್ಯಕ್ರಮದಂತೆ ಕಾರ್ಯಕರ್ತರಿಗೆ ವೇತನವನ್ನು ಕೊಡಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಬಂದಾಗ ಎಲ್ಲ ಜನರೂ ಗಾಬರಿಗೊಂಡು ಆತನ ಮುಂದೆ ಹೇಳಹತ್ತಿದರು. ಆಗ ಲಿಂಗಾಂಗಿಯು ಆ ಎಲ್ಲ ಜನರನ್ನೂ ಸಂಗಡ ಕರೆದುಕೊಂಡು ರಂಗಾಪುರಕ್ಕೆ ಬಂದು ಗೋಪುರದ ಕಲ್ಲಿನ ತೊಲೆ ಸಿಡಿದದ್ದನ್ನು ಅರುಹಿದನು. ಎಲ್ಲರೂ ಗಾಬರಿಗೊಂಡದ್ದನ್ನು ಕಂಡು ಶ್ರೀ ಬಿಷ್ಣೇಶರು ಭಯಪಡಬೇಡಿರೆಂದು ಹೇಳಿ, ತಾವು ಕುಳಿತಲ್ಲಿಯೇ ವಿಭೂತಿಯಿಂದ ಮೂರು ರೇಖೆಗಳನ್ನು ಎಳೆದರು. ಅದರಿಂದಾಗಿ ಗೋಪುರದಲ್ಲಿ ಭಿನ್ನವಾಗಿದ್ದ ತೊಲೆಯು ಪುನಃ ಭದ್ರವಾಯಿತು. ಆ ಪ್ರಕಾರ ಬಿಷ್ಣುಪ್ರಯ್ಯನವರು ಅವರೆಲ್ಲರಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ದರಿಂದ ಎಲ್ಲರೂ ಆಶ್ಚರ್ಯಚಕಿತರಾಗಿ ಪಂಪಾಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಬಂದು ನೋಡಲು ಭಿನ್ನವಾದ ತೊಲೆಯು ಭದ್ರವಾಗಿತ್ತು. ಅದನ್ನು ಕಂಡು ಎಲ್ಲರೂ “ಶ್ರೀ ಬಿಷ್ಣುಪ್ರಯ್ಯನವರು ಮಾನವರಾಗಿರದೆ ಪರಮೇಶ್ವರನ ಅವತಾರವೇ ಆಗಿರುವರು” ಎಂದು ಮನಗಂಡು ಬಹಳವಾಗಿ ಕೊಂಡಾಡಿದರು. ಹೀಗೆಯೇ ಕೆಲವು ಕಾಲ ಗತಿಸಿದ ನಂತರ ಒಂದು ದಿವಸ ಯೋಗಿವರ್ಯರು ಲಿಂಗಧಾರಿಯನ್ನು ಹತ್ತರ ಕರೆದು “ಎಲೋ ಶಿಷ್ಯೋತ್ತಮನೇ ನೀನು ಬಹು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ನನ್ನ ಸೇವೆ ಮಾಡಿರುವೆ ಮತ್ತು ಸ್ವಾಮಿಕಾರ್ಯವಾದ ಗೋಪುರದ ಕಟ್ಟಡದ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಬಹು ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತನದಿಂದ ಶ್ರಮಿಸಿರುವೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನಿನ್ನ ಭಕ್ತಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿರುವೆನು. ನಿನ್ನ ಅಪೇಕ್ಷೆ ಏನಿರುವದು ಕೇಳಿಕೊ ಎಂದು ಹೇಳಲು ಲಿಂಗಧಾರಿಯು “ಗುರುವರ್ಯರೇ ನನಗೆ ಈ ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಆಶೆ ಇಲ್ಲ. ತಮ್ಮ ಸೇವೆಯ ಮಹಿಮೆಯು ಈ ಲೋಕದಲ್ಲೆಲ್ಲ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬೆಳೆಯಲೆಂಬುದೇ ನನ್ನ ಇಚ್ಛೆ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ವರ ಬೇಡುವದೇನೆಂದರೆ ನಾನು ಸದೇಹವಾಗಿಯೇ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಹೋಗುವಂತೆ ವರವನ್ನು ನೀಡಬೇಕು” ಎಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳಲು ಗುರುಗಳು ಮುಗುಳುನಗೆಯಿಂದ “ಭಕ್ತಶ್ರೇಷ್ಠನೇ! ನಿನ್ನ ಸೇವೆಯು ಶಿವನಿಗೆ ಮೆಚ್ಚುಗೆಯಾಗಿರುವದು. ಕಾರಣ ನಿನ್ನ ಇಚ್ಛೆ ಇದ್ದಂತೆ ಆಗುವದು ಎಂದು ವರವನ್ನು ನೀಡಿದರು.

ಲಿಂಗಧಾರಿಯು ಈ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಸಂತುಷ್ಟನಾಗಿ ತಮ್ಮ ಜಾತಿಯ ನಿಯಮದ ಪ್ರಕಾರ ವಿಧಿಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಮೂವತ್ತಾಲ್ಪುಪ್ರಮಾಣದ ಆಳವಾದ ತೆಗ್ಗನ್ನು ತೆಗೆಯಿಸಿ ಅದರಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಲಿಂಗವನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದವ

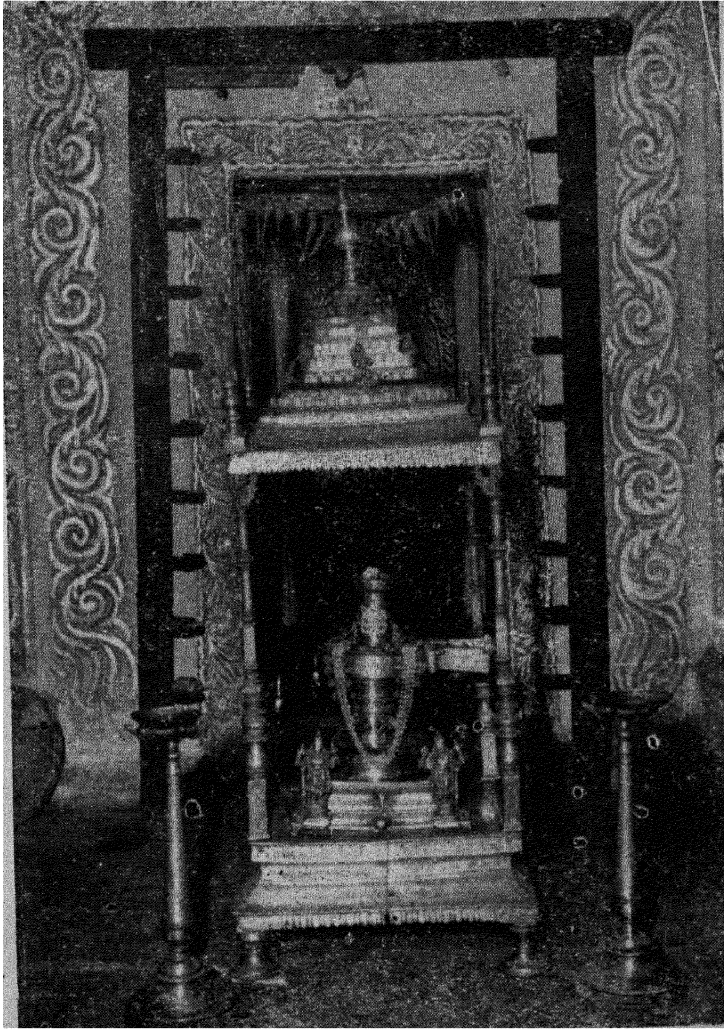
ನಾಗಿ ಶಿವಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಮಗ್ನನಾಗಲು ಶ್ರೀ ಬಿಷ್ಣೇಶ ಯೋಗಿಗಳವರ ಪ್ರೇರಣೆಯಂತೆ ಶಿವಲೋಕದಿಂದ ವಿಮಾನವು ಕೆಳಗೆ ಇಳಿದದ್ದನ್ನು ಕಂಡು ಪುರಜನರು ಎಲ್ಲರೂ ಅತ್ಯಾಶ್ಚರ್ಯದಿಂದಲೂ ಭಕ್ತಿಯಿಂದಲೂ ಕೂಡಿದವರಾಗಿ ಅಲ್ಲಿ ನೆರೆದರು. ಹೀಗೆ ಎಲ್ಲ ಜನರೂ ನೋಡುತ್ತಿರುವಷ್ಟರಲ್ಲಿಯೇ ಲಿಂಗಧಾರಿಯು ಸವೇಹವಾಗಿಯೇ ವಿಮಾನವನ್ನೇರಲು ವಿಮಾನವು ಮೇಲಕ್ಕೆ ಹಾರಿ ಹೋಯಿತು. ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕಣ್ಣಾರೆ ಕಂಡ ಜನರೆಲ್ಲರೂ ಇಂಥ ಅಘಟಿತ ಕಾರ್ಯಗಳು ಸಾಮಾನ್ಯ ಮನುಷ್ಯರಿಂದ ಜರುಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಶಂಕರನೇ ಮಾನವರೂಪದಿಂದ ಬಂದು ಶ್ರೀ ಬಿಷ್ಣೇಶರ ಸೇವೆಮಾಡಿರಬಹುದು ಎಂದು ಮುಂತಾಗಿ ಶ್ರೀ ಬಿಷ್ಣೇಶರನ್ನೂ ಲಿಂಗಧಾರಿಯನ್ನೂ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಹೊಗಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಮನೆಗಳಿಗೆ ಹೋದರು. ಈ ರೀತಿಯ ಅಸಾಧಾರಣ ಮಹಿಮೆಗಳನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತ ಜನರಲ್ಲಿ ಶಿವಭಕ್ತಿ ಬೆಳೆಯುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ಪ್ರಕರಣ ೧೩

ರಸಲಿಂಗ (ಮಹಾಲಿಂಗ) ಪ್ರಾಪ್ತಿ

ಶ್ರೀ ಬಿಷ್ಣೇಶ್ವರ ಅವತಾರ ಕಾರ್ಯಗಳಿಂದರೆ ಮ್ಲೇಂಭರಿಂದ ಅಪವಿತ್ರವಾದಂಥ ಉಧ್ವಸ್ತವಾದಂಥ ಪವಿತ್ರ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳನ್ನೂ ದೇವಾಲಯ, ವಿಗ್ರಹಗಳನ್ನೂ ಪುನರುದ್ಧರಿಸಿ ಪಾವನಗೊಳಿಸುವದೂ ಜನತೆಯಲ್ಲಿ ದೈವಭಕ್ತಿ, ಸದಾಚಾರ, ಧರ್ಮಭಾವನೆ ಬೆಳೆಯುವಂತೆ ತಮ್ಮ ಸ್ವಂತದ ಆಚಾರ ವಿಚಾರಗಳಿಂದ ಅನೇಕ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುವದು. ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಅನೇಕ ಸವಾಡಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ತೋರಿಸಿ ಶಿವಭಕ್ತರಲ್ಲಿ ಎಂಥ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಿರುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಜನತೆಗೆ ಮನಗಾಣಿಸಿಕೊಟ್ಟರು. ಆದೇ ಪ್ರಕಾರ ಭಕ್ತರಿಗೆ ಶಿವ ಪೂಜೆಗೆ ಅನುಕೂಲ ಆಗಬೇಕೆಂತಲೂ ಕೆಲವರಿಗಾದರೂ ಶಿವಪೂಜಾದಿ ವಿಧಾನಗಳು ತಿಳಿಯಲೆಂತಲೂ ಉದ್ದೇಶವನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಅವರು ತಮ್ಮ ಕುಟೀರದಲ್ಲಿದ್ದುಕೊಂಡು ಪ್ರತಿ ದಿವಸವೂ ಒಂದೊಂದರಂತೆ ಶಿವಲಿಂಗವನ್ನು ಮಾಡಿ ತಮ್ಮ ಭಕ್ತಜನರಲ್ಲಿ ನಿತ್ಯವೂ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರಿಗೆ ದಾನವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟು ಶಿವಪೂಜಾದಿ ವಿಧಾನಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯಪಡಿಸಹತ್ತಿದರು. ಇದೇ ಕ್ರಮದಂತೆ ಇಪ್ಪತ್ತು ದಿವಸಗಳ ವರೆಗೆ ಇಪ್ಪತ್ತು ಶಿವಲಿಂಗಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ದಾನಕೊಟ್ಟರು. ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದನೆಯ ದಿವಸ ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದನೇ ಲಿಂಗವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿ ಭಕ್ತಿಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಸನಾತನ ರೂಪಿಯಾದ ಪರಮೇಶ್ವರನ ಸ್ತೋತ್ರವನ್ನು ಮಾಡಹತ್ತಲು ಅವರು ಕುಳಿತಿರುವ ಗುಡಿಸಲಿನ ಸುತ್ತಲೂ ಭೂಮಿಗೂ ಆಕಾಶಕ್ಕೂ ವಿಕಾಕಾರವಾಗಿ ಅಗ್ನಿಜ್ವಾಲೆಯು ಹೆಬ್ಬುತ್ತಿರುವದು ಜನರ ದೃಷ್ಟಿಗೆ ಗೋಚರಿಸಿತು. ಆದರೆ ಆ ಜ್ವಾಲೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಪರಮಾತ್ಮನು ಬಿಷ್ಣೇಶ್ವರಿಗೆ ದರ್ಶನ ಕೊಟ್ಟನು. ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ಕಂಡ ಬಿಷ್ಣೇಶ್ವರು ಆತನಿಗೆ ಅನನ್ಯಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಬಾಗಿ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡುತ್ತಿರಲು ಪರಮಾತ್ಮನು ಅವರಿಗೆ ಒಂದು ರಸಲಿಂಗ (ಮಹಾಲಿಂಗ) ವನ್ನು ನೀಡಿ

ಶ್ರೀಮದಾದ್ಯ ಬಿಷ್ಣುಪ್ಪಯ್ಯನವರಿಗೆ ಪರಮಾತ್ಮನಿಂದ ದೊರೆತ
ರಸಲಿಂಗ

ಜ್ವಾಲೆಯೊಂದಿಗೆ ಅಂತರ್ಧಾನ ಹೊಂದಿದನು. ಜನರೆಲ್ಲರು ಗುಡಿಸಲಿಗೆ ಬೆಂಕಿ ಹತ್ತಿದ್ದನ್ನು ನೋಡಿ ಬಿಷ್ಟೇಶರು ಅಗ್ನಿಜ್ವಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಸುಟ್ಟುಹೋದರೆಂದು ಗಾಬರಿಗೊಂಡು ಊರಲ್ಲೆಲ್ಲ ಸುದ್ದಿಯನ್ನು ಹರಡಿಸಿದರು. ಎಲ್ಲರೂ ಬಂದು ಜ್ವಾಲೆಯನ್ನು ನೋಡಿ ದುಃಖಿಸಹತ್ತಿದರು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಜ್ವಾಲೆಯು ಇಲ್ಲದಂತೆ ಆಗಿ ಆ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ನಮಸ್ಕರಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿ ಬಾಗಿ ನಿಂತಿರುವ ಬಿಷ್ಟೇಶರನ್ನು ಮಾತ್ರ ಎಲ್ಲರೂ ಕಂಡು ಆನಂದಭರಿತರಾದರು. ಮತ್ತು ಇದೆಲ್ಲವೂ ಆ ಮಹಾಯೋಗಿವರ್ಯನ ಮಹಿಮೆಯೇ ಎಂದು ತಿಳಿದು ಆಶನನ್ನು ಬಹುವಾಗಿ ಹೊಗಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಮನೆಗೆ ನಡೆದರು. ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಪರಮಾತ್ಮನ ಹಸ್ತದಿಂದಲೇ ದೊರೆತ ಈ ರಸಲಿಂಗವನ್ನೇ ಶ್ರೀ ಬಿಷ್ಟೇಶರು ಅಂಗೈಯಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ನಿತ್ಯವೂ ಸರ್ವೋಪಚಾರಗಳಿಂದ ಪೂಜಿಸ ಹತ್ತಿದರು. ಈ ರಸಲಿಂಗವು ಬಂಗಾರಕಾಂತಿಯುಳ್ಳದ್ದೂ ಅತ್ಯಂತ ಭಾರವಾದದ್ದೂ ಇರುವದರಿಂದ ಈಗ ಅದು "ಮಹಾಲಿಂಗ"ವೆಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಅವರ ಮನೆತನದವರಲ್ಲಿ ಈಗಲೂ ಪೂಜೆಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.

ಶಿವಪ್ರಿಯನವರ ಶಿವರೂಪತ್ವ

ಶ್ರೀಪರಮೇಶ್ವರನಿಂದಲೇ ದೊರೆತ ರಸಲಿಂಗವನ್ನು ನಿತ್ಯವೂ ಸರ್ವೋಪಚಾರದಿಂದ ಪೂಜಿಸುತ್ತ ಪೂಜಾನುಷ್ಠಾನಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಕಾಲ ಕಳೆದರು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಪಂಪಾಪತಿಯ ದೇವಾಲಯ ಪೂರ್ವ ಮಹಾದ್ವಾರದ ಮೇಲಿನ ಗೋಪುರದ ಕಟ್ಟಡವು ಪೂರ್ತಿಯಾದದ್ದು ತಿಳಿಯಿತು. ಅದರಿಂದ ಶ್ರೀ ಬಿಷ್ಣುಪ್ರಿಯನವರಿಗೆ ಅತ್ಯಾನಂದವಾಯಿತು. ಈ ಗೋಪುರ ಕಟ್ಟಿಸಿದ ಕಾಲ ಅಥವಾ ಬಿಷ್ಣುಪ್ರಿಯನವರು ಬಾಳಿದ ಕಾಲದ ಬಗೆಗೆ ಐತಿಹಾಸಿಕ ಆಧಾರಗಳು ಏನೂ ನಮಗೆ ದೊರೆಯದಿದ್ದರೂ ಜನಮತವು ಮೂಕವಾಗಿಲ್ಲ. ಮೂರು ಮೂರೂವರೆ ಶತಮಾನಗಳ ಕಾಲ ಗತಿಸಿ ಹೋಗಿದ್ದರೂ, ಇಂದಿಗೂ ಈ ಗೋಪುರಕ್ಕೆ ಬಿಷ್ಣುಪ್ರಿಯನವರ ಗೋಪುರವೆಂದು ಜನವಾಣಿ ಸಾರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಜನರು ಹಲವು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿಸುತ್ತಾರೆ. ಬಹು ಪ್ರಯಾಸದಿಂದ ಕಟ್ಟಿಸಲಾರಂಭಿಸಿದ ಗೋಪುರವು ಪೂರ್ತಿಯಾದದ್ದು ಕೇಳಿ ಬಿಷ್ಣುಪ್ರಿಯನವರಿಗೆ ಅತ್ಯಾನಂದವಾದದ್ದರಲ್ಲಿ ಏನೂ ಆಶ್ಚರ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅದರೆ ಪರಮಾತ್ಮನ ಇಚ್ಛೆಯನ್ನರಿತವರಾದ ಅವರು ಕೂಡಲೇ ತಮ್ಮ ಮಗನಾದ ಶಿವಪ್ರಿಯನನ್ನು ಕರೆದು “ಮಗು” ಗೋಪುರದ ಕಟ್ಟಡ ಕಾರ್ಯವು ಪೂರ್ಣವಾಯಿತು. ಅದರೆ ಕುತೂಹಲದಿಂದ ನೀನು ಅದನ್ನು ನೋಡ ಕೂಡದು. ಹಾಗೆ ಶ್ರೀ ಪಂಪಾಪತಿಯ ಆಜ್ಞೆ ಇರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಪಿತೃಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಶಿರಸಾವಹಿಸಿದವರಾಗಿ ಶಿವಪ್ರಿಯನವರು ಸ್ವಗೃಹದಲ್ಲಿಯೇ ಶಿವಾರ್ಚನೆ, ಧ್ಯಾನ, ಭಜನೆಗಳಲ್ಲಿ ನಿರತರಾಗಿ ಇರಹತ್ತಿದರು. ಹೀಗೆ ಕೆಲವು ಕಾಲ ಕಳೆಯುತ್ತಿರಲು ಅವರ ಪತ್ನಿಯವರಾದ ತ್ರಿನೇತ್ರಮ್ಮನವರು ಗರ್ಭವತಿ ಆದದ್ದು ತಿಳಿಯಿತು. ಮಹಾತೇಜಸ್ವಿಯೂ ಸುಂದರವೂ ಆಗಿರುವ ಗರ್ಭಗತ ಶಿಶುವನ್ನು ತಮ್ಮ ಅಂತರ್ಜ್ಞಾನದಿಂದ ನೋಡಿದವರಾಗಿ ಶ್ರೀ ಬಿಷ್ಣುಪ್ರಿಯನವರು ಆ ಶಿಶುವು ಮುಂದೆ ಮಹಾಯೋಗಿಯಾಗುವನೆಂದು ತಿಳಿದು ಆನಂದ ಭರಿತರಾದರು. ನಂತರ ಶಿವಾರ್ಯರು ತಂದೆಯವರನ್ನು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ,

ಅವರಿಂದ ಅಪ್ಪಣೆಪಡೆದು ಕೆಲವು ಶಿಷ್ಯರನ್ನೊಡಗೊಂಡು ಯಾತ್ರಾರ್ಥವಾಗಿ ಹೊರಟರು. ಶಿಷ್ಯರೊಡನೆ ಕೆಲವು ಯಾತ್ರಾ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಚಾರಮಾಡಿ ಕೋಟೀಶ್ವರ (ಕೊಟ್ಟ ಕಲ್ಲು) ಎಂಬಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದರು. ಅಲ್ಲಿ ತಪಸ್ಸು ಮಾಡ ಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಸಂಗಡ ಬಂದಿದ್ದ ಎಲ್ಲ ಶಿಷ್ಯರಿಗೂ ಅನುಗ್ರಹ ನೀಡಿ ಕಳುಹಿದರು. ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಕಾಲ ತಪಶ್ಚರ್ಯ ಮಾಡಿದವರಾಗಿ, ಮುಂದೆ ಪಂಪಾಕ್ಷೇತ್ರದ ದಕ್ಷಿಣ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಇರುವ ಜಾಂಬುಕೇಶ್ವರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಜಾಂಬುಕವಂತನಿಂದ ಪೂಜಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಶಿವಲಿಂಗದ ದರ್ಶನ ಮಾಡಿ ಕೊಂಡು ಆ ಪರ್ವತದ ಶಿಖರವನ್ನು ಏರಿದರು. ಅಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ವೇಳೆ ವಿಶ್ರಮಿಸು ತ್ತಿರಲು ಸಹಜವಾಗಿ ಸೂರ್ಯಪ್ರಕಾಶದಂತೆ ಹೊಳೆಯುತ್ತಿರುವ ಪಂಪಾ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಗೋಪುರವು ದೃಷ್ಟಿಗೋಚರವಾಯಿತು. ಆಗ ಪಿತೃ ಅಜ್ಞೆಯ ಸ್ಮರಣವಾಗಿ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಕುಲಗೊಂಡು ಪುನಃ ಕೋಟೀಶ್ವರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ, ಅಲ್ಲಿ ಧ್ಯಾನಾಸಕ್ತರಾದರು. ಅಲ್ಲಿಯೇ ಶಿವನ ಇಚ್ಛೆಯಂತೆ ಶಿವಪ್ರಯ್ಯನವರು ಕಾರ್ತಿಕ ಕೃಷ್ಣ ಪಕ್ಷ ಅಮಾವಾಸ್ಯೆಯ ದಿವಸ ಶಿವರೂಪವನ್ನು ಹೊಂದಿದರು.

ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಬಿಷ್ಣೇಶರು ರಂಗಾಪುರದಲ್ಲಿ ಇದ್ದರು. ಶ್ರೀ ರಾಮೇಶ್ವರ ದೇವಾಲಯದೊಳಗಿಂದ ಶಿವ, ಶಿವ ಎಂದು ಶಿವನಾಮೋಚ್ಚಾರ ಮಾಡುತ್ತ ಹೊರಗೆ ಬಂದು ಶಿಷ್ಯರೆಲ್ಲರನ್ನೂ ಎಬ್ಬಿಸಿ, ಸ್ನಾನಾರ್ಥವಾಗಿ ತುಂಗಭದ್ರೆಗೆ ನಡೆದರು. ಶಿಷ್ಯರೆಲ್ಲರೂ ದಿಜ್ಞಾಢರಾಗಿ ತಾವೂ ಅವರನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿ ನದಿಗೆ ನಡೆದರು. ಈ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಗುರುಗಳು ಸ್ನಾನಮಾಡುವ ಕಾರಣವು ತಿಳಿಯದ್ದರಿಂದ ಅವರು ಗುರುಗಳ ಹತ್ತರ ಬಂದು ಭಯದಿಂದ ಕಂಪಿತರಾಗಿ ಭೋ! ಗುರುಗಳೇ! ಈಗ ಸ್ನಾನದ ಸಮಯವಲ್ಲವಲ್ಲಾ ಎಂದು ವಿನಯದಿಂದ ಕೇಳಿದರು. ಆಗ ಆ ಯೋಗಿವರ್ಯರು “ಶಿಷ್ಯೋತ್ತಮರೇ! ಮಹಾತ್ಮನಾದ ಕಲಿಯ ಪ್ರಭಾವವು ಹೆಚ್ಚಾಯಿತು. ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಪಾಪವು ಹೆಚ್ಚಾಯಿತು. ಸಾಧು ಜನರಿಗೆ ಸ್ಥಾನವಿಲ್ಲದಾಯಿತು. ಆದ್ದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಶಿವನು ಇಂದು ಶಿವನಲ್ಲಿ ಲೀನನಾದನು. ಸಾಕಾರತ್ವವನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿ ಶಿವನು ನಿರಾಕಾರನಾದನು.” ಎಂದು ಹೇಳಿದರು.

ಯೋಗೀಶರು ಹೇಳಿದ ಈ ವಾರ್ತೆಯು ಒಂದೆರಡು ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಕಡೆಗೂ ಪಸರಿಸಿತು. ಪುರಜನರೆಲ್ಲರೂ ದುಃಖಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದರು.

ಶಿವಪ್ರಯ್ಯನವರ ಪತ್ನಿ ತ್ರಿವೇಣ್ಯಮ್ಮನವರಿಗೆ ಈ ಮಾರ್ತೆಯು ಸಿಡಿಲು ಬಡಿದಂತೆ ಬಾಧಿಸಿತು. ಕೂಡಲೇ ಅವರು ಶೋಕಭರಿತರಾಗಿ ಮಾವನವರಾದ ಶ್ರೀ ಬಿಷ್ಣೇಶ ಯೋಗಿಗಳ ಹತ್ತರ ಬಂದು “ಯೋಗಿವರ್ಯರೇ ನಾನು ಶಿವ ಹೀನಳಾಗಿ (ವಿಧವೆಯಾಗಿ) ಹೇಗೆ ಜೀವಿಸಲಿ, ನನಗೆ ಸತಿಹೋಗಲು ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಡಬೇಕು” ಎಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡಳು. ಆಗ ಯೋಗಿವರ್ಯರು ಸುಮಧ್ಯಮಳೇ ನೀನಾರು? ಅವನಾರು? ಅವನಿಗಾಗಿ ಏಕೆ ದುಃಖಿಸುವೆ? ನಿನ್ನಾತ್ಮನೇ ಶಿವನು. ಆತನನ್ನೇ ನೀನು ಸ್ಮರಿಸು. ನೀನೇ ಶಿವಸ್ವರೂಪಿ ಆಗಿರುವಾಗ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಏಕೆ ದುಃಖಿಸುವೆ? ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲವೂ ಪರಮಾತ್ಮಸ್ವರೂಪವು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನೀನು ಶವಕ್ಕಾಗಿ ದುಃಖಿಸುವದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಶಿವನನ್ನು ಸ್ಮರಿಸು. ಅಲ್ಲದೆ ನೀನು ಗರ್ಭಿಣಿಯಾಗಿರುವೆ. ಅದ್ದರಿಂದ ಸಹಗಮನಕ್ಕೆ ನಿನಗೆ ಅಧಿಕಾರವಿಲ್ಲ. ನಿನ್ನ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮಹಾದೇವನು ಜನಿಸುವನು. ನಿನ್ನ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಆ ಮಹಾದೇವನು ನೀಸಂದೇಹವಾಗಿ ರಾಜಯೋಗಿಯಾಗುವನು. ಆ ಮಹಾದೇವನು ಯೋಗಮಾರ್ಗದಿಂದ ಸರ್ವಸಿದ್ಧಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುವನು. ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಖ್ಯಾತಿವಂತನಾಗುವನು.” ಈ ಮೇರೆಗೆ ಮಾವನವರೂ ಗುರುಗಳೂ ಯೋಗೀಶ್ವರರೂ ಆದ ಶ್ರೀ ಬಿಷ್ಣೇಶರ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ತ್ರಿವೇಣ್ಯಮ್ಮನವರು ಸಮಾಧಾನಪಟ್ಟರು.

ಮುಂದೆ ಸ್ವಲ್ಪ ದಿವಸಗಳಲ್ಲಿ ಗ್ರಹಗಳು ಉಚ್ಚರಾಗಿದ್ದು ಗುರು ಚಂದ್ರ ಮಂಗಳರು ಪರಸ್ಪರರನ್ನು ಶುಭಯೋಗಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಶುಭಲಗ್ನಸಮಯದಲ್ಲಿ ತ್ರಿವೇಣ್ಯಮ್ಮನವರು ಪಾರ್ವತಿಯು ಪಣ್ಮುಖನನ್ನು ಹೆತ್ತಂತೆ ಮಹಾದೇವನನ್ನು ಹಡೆದರು. ಆಗ ತಮ್ಮ ವಂಶಭೂಷಣನಾದ ಮೊಮ್ಮಗನನ್ನು ನೋಡಿ, ಶ್ರೀ ಬಿಷ್ಣುಪ್ರಯ್ಯನವರು ಆನಂದಭರಿತರಾದರು. ಮತ್ತು ಶಿಶುವಿನ ಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನೂ ಜನ್ಮಕಾಲದ ಗ್ರಹಸ್ಥಿತಿಯನ್ನೂ ನೋಡಿ ಆ ಮಗುವು ಮುಂದೆ ಅಸಾಮಾನ್ಯ ಬಲ ಪೌರುಷವುಳ್ಳವನೂ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಖ್ಯಾತಿವಂತನೂ ಆಗುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ತಾನು ಕಟ್ಟಿಸಿದ ಗೋಪುರಕ್ಕೆ ಕಳಸವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುತ್ತಾನೆ ಎಂದು ಭವಿಷ್ಯವನ್ನು ಹೇಳಿದರು.

ಈ ಪ್ರಕಾರ ಸೊಸೆಗೆ ಹೇಳಿದವರಾಗಿ ಕೆಲವು ಕಾಲದ ವರೆಗೆ ಬಿಷ್ಣೇಶರು ಧ್ಯಾನಮಗ್ನರಾಗಿ ಕುಳಿತರು ನಂತರ ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ಲೋಕೋತ್ತರ

ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ಶಿವಲೀನನಾದ ತನ್ನ ಮಗ ಶಿವಪ್ಪಯ್ಯನವರ ಕೀರ್ತಿ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ಉಳಿಯಲೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದಲೂ ತಮ್ಮ ಮಂಶಕ್ಕೆ ಶ್ರೀಯೋಭಿವೃದ್ಧಿ ಲಭಿಸಲೆಂದೂ ಪ್ರತಿಸರ್ಪ ಕಾರ್ತಿಕಕೃಷ್ಣಪಕ್ಷ ಅಮಾವಾಸ್ಯೆಯ ದಿವಸ ಶಿವಾರಾಧನೆ (ಶಿವಪ್ಪಯ್ಯನವರು ಶಿವಲೀನರಾದ ದಿವಾಚರಣೆಯನ್ನು) ಅತಿ ವಿಜೃಂಭಣೆಯಿಂದ ಬಾಲಯೋಗಿ ಮಹಾದೇವಪ್ಪಯ್ಯನವರ ದತ್ತಸ್ವರ್ಣದಿಂದ ಮಾಡಿಸಹತ್ತಿದರು ಈ ಆರಾಧನೆಗೆ ಅವರ ಭಕ್ತಗೂವು ಬಹುಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ನೆರೆಯುತ್ತಿತ್ತು ಮಹಾಸಾಧಿ, ತ್ರಿವೇಣ್ಯಪುರನವರು ಕೂಡಿದ ಭಕ್ತಜನರಿಗೆ ತೀರ್ಥ, ಪ್ರಸಾದ, ಭಕ್ಷಾದಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಪಾವನಗೊಳಿಸುತ್ತಿದ್ದರು ಈ ಆರಾಧನೆಯು ಇಂದಿಗೂ ಪ್ರತಿಸರ್ಪ ಜರಗುತ್ತಿದ್ದು ಇದು ಈಗ “ಭಟ್ಟೀ ಆರಾಧನೆ” ಎಂದು ಗುರ್ತಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ

— — — — —

ಪ್ರಕರಣ ೧೫

ಅವತಾರ ಸಮಾಪ್ತಿ

ಕೆಲವು ದಿವಸಗಳ ನಂತರ ಬಿಷ್ಣುಪ್ರಯ್ಯನವರು ತಮ್ಮ ಮೊಮ್ಮಗನಾದ ಮಹಾದೇವಪ್ರಯ್ಯನ ಉಪನಯನವನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಿದರು. ಹೃತ್ಸ್ವರ್ವಕ ಅಂತಃಕರಣದಿಂದ ಆತನ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ತಮ್ಮ ವರದಹಸ್ತವನ್ನಿಟ್ಟು ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರೋಪದೇಶವನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ಆಮೇಲೆ ಸೊಸೆಯಾದ ತ್ರಿವೇಣ್ಯಮ್ಮನನ್ನು ಹತ್ತರ ಕರೆದು "ಸಾಧ್ವಿಯೇ ಅಂಜಬೇಡ, ನಿನಗೆ ಶ್ರೀ ವಿರುಪಾಕ್ಷೇಶನು ದಯತೋರುವನು ನಿನ್ನ ಮಗನನ್ನು ಜೋಪಾನ ಮಾಡಿ ನನ್ನ ವಂಶವನ್ನು ಭೂಷಣಗೊಳಿಸು. ನಾನಿನ್ನು ಹೋಗುವೆನು" ಎಂದು ಸೊಸೆಗೆ ಧೈರ್ಯ ಹೇಳಿ ತಾವು ಚೈವನಾಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಪ್ರಯಾಣಮಾಡಿದರು. ಅಲ್ಲಿ ಶಂಕರನೇ ಯೋಗಿ ಗುರು) ಎಂದು ಭಾವಿಸಿ, ಆತನಿಂದಲೇ ಚತುರ್ಥ ಅಶ್ರಮ (ಸಂನ್ಯಾಸ)ದ ದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡವರಾಗಿ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಒಂದು ಶಿವಲಿಂಗವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿ. ಧ್ಯಾನಮಗ್ನರಾಗಿ ಇರಹತ್ತಿದರು ಈ ಚೈವನಾಶ್ರಮವು ವಿಠಲಪುರದ ಪಶ್ಚಿಮಕ್ಕೆ ನದೀ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ನಡುಗಡ್ಡೆಯಲ್ಲಿ ಇತ್ತೆಂದು ತುಂಗಭದ್ರಾ ಮಹಾತ್ಮೆಯಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖವಿರುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲದೇ ಅಲ್ಲಿ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿನ ಜನರಾದರೂ ಒಂದಿಗೂ ಈ ಮಾತನ್ನೇ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬಿಲ್ವವೃಕ್ಷದ ಬುಡದಲ್ಲಿ ಇರುವ ಶಿವಲಿಂಗವೇ ಶ್ರೀ ಬಿಷ್ಣುಪ್ರಯ್ಯನವರು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ್ದು. ಒದರ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ಇರುವ ಒಂದು ಕಟ್ಟೆಯು ಅವರು ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಿದ ಸ್ಥಳವೆಂತಲೂ ಜನರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತು ಮೇವುಂಡಿಯಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಿರುವ ಶ್ರೀ ಬಿಷ್ಣುಪ್ರಯ್ಯನವರ ವಂಶಸ್ಥರಾದ ಬಿಷ್ಣುಪ್ರಯ್ಯನವರು ಶಿವರಾತ್ರಿ, ಪುಣ್ಯಕಾಲ, ಪರ್ವಕಾಲಗಳಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಅಭಿಷೇಕ, ನೈವೇದ್ಯ, ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಭೋಜನಾದಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸುತ್ತಾರೆ ಈ ಚೈವನಾಶ್ರಮವು ಈಗ ಶ್ರೀ ಶಂಕರಲಿಂಗನ ಗಡ್ಡಿ ಎಂದು ಗುರಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ.

ಈ ಚ್ಯವನಾಶ್ರಮದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಬಿಷ್ಣುಸ್ವಯ್ಯನವರು ಕೆಲವು ಕಾಲ ಕಳೆದ ನಂತರ ವೇಣುಪಲ್ಲಿಯ ಹತ್ತರ ನದಿಯ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಇರುವ ಶಿವತೀರ್ಥಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಜಂಬುಕೇಶ್ವರನ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ತಿಂಗಳು ಅನುಷ್ಠಾನವನ್ನು ಮಾಡಿ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿರುವ ಬಂಡೆಗಲ್ಲುಗಳ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ “ದುರ್ಗದ ಕಲ್ಲು” ಎಂದು ಈಗ ಸಂಬೋಧಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಿರುವ ಕಲ್ಲಿನ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ನೀರಿನ ಮೇಲೆ ಪದ್ಮಾಸನವನ್ನು ಹಾಕಿ ಕುಳಿತು ಹಾಗೆಯೇ ಪಂಪಾಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಹೋದರೆಂದು ಭಕ್ತರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಸ್ವಯಂಭೂ ಅಗಿ ಮೂಡಿರುವ ಲಿಂಗಾಕಾರಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿ ಮಹಾಶಿವರಾತ್ರಿಯ ದಿವಸ ಅವರ ವಂಶಜರೂ ಭಕ್ತ ಜನರೂ ಅಭಿಷೇಕ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ತುಂಗಭದ್ರೆಯ ಪ್ರವಾಹದಗುಂಟ ಪಂಪಾಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಶ್ರೀ ವಿಠಲಾಕ್ಷೇಶ್ವರನ ದೇವಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಭಕ್ತಜನರು ನೋಡುತ್ತಿರುವಂತೆ ಪೂರ್ವದಿಕ್ಕಿನ ದ್ವಾರದಿಂದಲೇ ಅಂತರ್ದೇಗುಲವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿ, ಅಲ್ಲಿಯೇ ಭಾದ್ರಪದ ಶುದ್ಧ ಬಿದಿಗೆಯ ದಿನ ಅಂತರ್ಧಾನರಾದರು.

ಲೋಕಾಭಿರಾಮವಾಗಿ ಶ್ರೀ ಬಿಷ್ಣೇಶರು ಅಪ್ಪಯ್ಯ ಜೋಯಿಸರ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದವರೆಂದಾದರೂ ಶ್ರೀ ವಿಠಲಾಕ್ಷೇಶ್ವರನು ಯೋನಿಜನು ಆಗದೇ ಬಾಲರೂಪಧಾರಿಯಾಗಿ ಸಶರೀರದಿಂದ ಭೂಮಿಗೆ ಇಳಿದು ಬಂದಂತೆ ಕೆಲವು ಕಾಲ ತನ್ನ ಲೀಲೆಯನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಭಕ್ತರನ್ನು ಉದ್ಧರಿಸಿ ಕೊನೆಗೆ ಸಶರೀರದಿಂದಲೇ ತನ್ನ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಅದೃಶ್ಯನಾದನು.

ಕಾರ್ತಿಕ ಕೃಷ್ಣ ಅಮಾವಾಸ್ಯೆಯ ದಿವಸ ಶ್ರೀ ಶಿವಸ್ವಯ್ಯನವರ ಆರಾಧನೆಯು ಮಾಡಲ್ಪಡುತ್ತಿರುವಂತೆ ಪ್ರತಿಸರ್ವ ಭಾದ್ರಪದ ಶುದ್ಧ ಬಿದಿಗೆಯ ದಿನ ಶ್ರೀ ಬಿಷ್ಣುಸ್ವಯ್ಯನವರ ಆರಾಧನೆಯನ್ನು ವಿಠಲಾಪುರದಲ್ಲಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಈ ಆರಾಧನೆಯು ಭಕ್ತಜನರಲ್ಲಿ “ಬಿದಿಗೆ ಆರಾಧನೆ” ಎಂದು ತಿಳಿಯಲ್ಪಡುತ್ತದೆ. ಭಟ್ಟ (ಕಾ. ಕೃ. ೩೦) ಆರಾಧನೆಗೆ ಭಕ್ತಜನರು ಬಹು ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ನೆರೆಯುತ್ತಿರುವಂತೆ ಈ ಬಿದಿಗೆಯ ಆರಾಧನೆಗೂ ಭಕ್ತ ಜನರು ಬಹುಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ನೆರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಸುಮಾರು ಎರಡು-ಎರಡೂವರೆ ಶತಮಾನದಿಂದಲೂ ಅವರ ವಂಶಜರಿಂದ ಈ ಎರಡೂ ಆರಾಧನೆ ಮಾಡಲ್ಪಡುತ್ತವೆ. ಇಷ್ಟು

ಪ್ರಕರಣ ೧೫

ಅವತಾರ ಸಮಾಪ್ತಿ

ಕೆಲವು ದಿವಸಗಳ ನಂತರ ಬಿಷ್ಣುಪ್ರಯ್ಯನವರು ತಮ್ಮ ಮೊಮ್ಮಗನಾದ ಮಹಾದೇವಪ್ರಯ್ಯನ ಉಪನಯನವನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಿದರು. ಹೃತ್ಸಾರ್ವಕ ಅಂತಃಕರಣದಿಂದ ಆತನ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ತಮ್ಮ ವರದಹಸ್ತವನ್ನಿಟ್ಟು ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರೋಪದೇಶವನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ಆಮೇಲೆ ಸೊಸೆಯಾದ ತ್ರಿವೇಣ್ಯಮ್ಮನನ್ನು ಹತ್ತರ ಕರೆದು “ಸಾಧ್ವಿಯೇ ಅಂಜಬೇಡ, ನಿನಗೆ ಶ್ರೀ ವಿರುಪಾಕ್ಷೇಶನು ದಯತೋರುವನು ನಿನ್ನ ಮಗನನ್ನು ಜೋಪಾನ ಮಾಡಿ ನನ್ನ ವಂಶವನ್ನು ಭೂಷಣಗೊಳಿಸು. ನಾನಿನ್ನು ಹೋಗುವೆನು” ಎಂದು ಸೊಸೆಗೆ ಧೈರ್ಯ ಹೇಳಿ ತಾವು ಚೈವನಾಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಪ್ರಯಾಣಮಾಡಿದರು. ಅಲ್ಲಿ ಶಂಕರನೇ ಯೋಗಿ ಗುರು) ಎಂದು ಭಾವಿಸಿ, ಆತನಿಂದಲೇ ಚತುರ್ಥ ಅಶ್ರಮ (ಸಂನ್ಯಾಸ)ದ ದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡವರಾಗಿ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಒಂದು ಶಿವಲಿಂಗವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿ. ಧ್ಯಾನಮಗ್ನರಾಗಿ ಇರಹತ್ತಿದರು ಈ ಚೈವನಾಶ್ರಮವು ವಿಠಲಪುರದ ಪಶ್ಚಿಮಕ್ಕೆ ನದೀ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ನಡುಗಡ್ಡೆಯಲ್ಲಿ ಇತ್ತೆಂದು ತುಂಗಭದ್ರಾ ಮಹಾತ್ಮೆಯಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖವಿರುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲದೇ ಅಲ್ಲಿ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿನ ಜನರಾದರೂ ಒಂದಿಗೂ ಈ ಮಾತನ್ನೇ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬಿಲ್ವವೃಕ್ಷದ ಬುಡದಲ್ಲಿ ಇರುವ ಶಿವಲಿಂಗವೇ ಶ್ರೀ ಬಿಷ್ಣುಪ್ರಯ್ಯನವರು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ್ದು. ಒದರ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ಇರುವ ಒಂದು ಕಟ್ಟೆಯು ಅವರು ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಿದ ಸ್ಥಳವೆಂತಲೂ ಜನರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತು ಮೇವುಂಡಿಯಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಿರುವ ಶ್ರೀ ಬಿಷ್ಣುಪ್ರಯ್ಯನವರ ವಂಶಸ್ಥರಾದ ಬಿಷ್ಣುಪ್ರಯ್ಯನವರು ಶಿವರಾತ್ರಿ, ಪುಣ್ಯಕಾಲ, ಪರ್ವಕಾಲಗಳಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಅಭಿಷೇಕ, ನೈವೇದ್ಯ, ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಭೋಜನಾದಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸುತ್ತಾರೆ ಈ ಚೈವನಾಶ್ರಮವು ಈಗ ಶ್ರೀ ಶಂಕರಲಿಂಗನ ಗಡ್ಡಿ ಎಂದು ಗುರ್ತಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ.

ಈ ಜ್ಯವನಾಶ್ರಮದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಬಿಷ್ಣುಪ್ರಯ್ಯನವರು ಕೆಲವು ಕಾಲ ಕಳೆದ ನಂತರ ವೇಣುಪಲ್ಲಿಯ ಹತ್ತರ ನದಿಯ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಇರುವ ಶಿವತೀರ್ಥಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಒಂಬುಕೇಶ್ವರನ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ತಿಂಗಳು ಅನುಷ್ಠಾನವನ್ನು ಮಾಡಿ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿರುವ ಬಂಡೆಗಲ್ಲುಗಳ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ “ದುರ್ಗದ ಕಲ್ಲು” ಎಂದು ಈಗ ಸಂಬೋಧಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಿರುವ ಕಲ್ಲಿನ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ನೀರಿನ ಮೇಲೆ ಪದ್ಮಾಸನವನ್ನು ಹಾಕಿ ಕುಳಿತು ಹಾಗೆಯೇ ಪಂಪಾಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಹೋದರೆಂದು ಭಕ್ತರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಸ್ವಯಂಭೂ ಆಗಿ ಮೂಡಿರುವ ಲಿಂಗಾಕಾರಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿ ಮಹಾಶಿವರಾತ್ರಿಯ ದಿವಸ ಅವರ ವಂಶಜರೂ ಭಕ್ತ ಜನರೂ ಅಭಿಷೇಕ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ತುಂಗಭದ್ರೆಯ ಪ್ರವಾಹದಗುಂಟೆ ಪಂಪಾಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಶ್ರೀ ವಿರುಪಾಕ್ಷೇಶ್ವರನ ದೇವಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಭಕ್ತಜನರು ನೋಡುತ್ತಿರುವಂತೆ ಪೂರ್ವದಿಕ್ಕಿನ ದ್ವಾರದಿಂದಲೇ ಅಂತರ್ದೇಗುಲವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿ, ಅಲ್ಲಿಯೇ ಭಾದ್ರಪದ ಶುದ್ಧ ಬಿದಿಗೆಯ ದಿನ ಅಂತರ್ಧಾನರಾದರು.

ಲೋಕಾಭಿರಾಮವಾಗಿ ಶ್ರೀ ಬಿಷ್ಣೇಶರು ಅಪ್ಪಯ್ಯ ಜೋಯಿಸರ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದವರೆಂದಾದರೂ ಶ್ರೀ ವಿರುಪಾಕ್ಷೇಶ್ವರನು ಯೋನಿಜನು ಆಗದೇ ಬಾಲರೂಪಧಾರಿಯಾಗಿ ಸರರೀರದಿಂದ ಭೂಮಿಗೆ ಇಳಿದು ಬಂದಂತೆ ಕೆಲವು ಕಾಲ ತನ್ನ ಲೀಲೆಯನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಭಕ್ತರನ್ನು ಉದ್ಧರಿಸಿ ಕೊನೆಗೆ ಸರರೀರದಿಂದಲೇ ತನ್ನ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಅದೃಶ್ಯನಾದನು.

ಕಾರ್ತಿಕ ಕೃಷ್ಣ ಅಮಾವಾಸ್ಯೆಯ ದಿವಸ ಶ್ರೀ ಶಿವಪ್ರಯ್ಯನವರ ಆರಾಧನೆಯು ಮಾಡಲ್ಪಡುತ್ತಿರುವಂತೆ ಪ್ರತಿಸರ್ವ ಭಾದ್ರಪದ ಶುದ್ಧ ಬಿದಿಗೆಯ ದಿನ ಶ್ರೀ ಬಿಷ್ಣುಪ್ರಯ್ಯನವರ ಆರಾಧನೆಯನ್ನು ವಿಠಲಾಪುರದಲ್ಲಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಈ ಆರಾಧನೆಯು ಭಕ್ತಜನರಲ್ಲಿ “ಬಿದಿಗೆ ಆರಾಧನೆ” ಎಂದು ತಿಳಿಯಲ್ಪಡುತ್ತದೆ. ಭಟ್ಟ (ಕಾ. ಕೃ. ೩೦) ಆರಾಧನೆಗೆ ಭಕ್ತಜನರು ಬಹು ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ನೆರೆಯುತ್ತಿರುವಂತೆ ಈ ಬಿದಿಗೆಯ ಆರಾಧನೆಗೂ ಭಕ್ತ ಜನರು ಬಹುಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ನೆರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಸುಮಾರು ಎರಡು-ಎರಡೂವರೆ ಶತಮಾನದಿಂದಲೂ ಅವರ ವಂಶಜರಿಂದ ಈ ಎರಡೂ ಆರಾಧನೆ ಮಾಡಲ್ಪಡುತ್ತವೆ. ಇಷ್ಟು

ದೀರ್ಘ ಕಾಲಾವಧಿಯ ವರೆಗೂ ತನ್ನದೇ ವಂಶಸರಾಗತವಾಗಿ ಈ ಆರಾಧನೆಗಳು ನಡೆದು ಬಂದದ್ದು ಆ ಮಹಾಮಹಿಮರ ಶ್ರೇಷ್ಠತೆಯ ದ್ಯೋತಕವಾಗಿದೆ.

ಶ್ರೀ ವ ಹಾದೇವಪ್ರಯ್ಯನವರು ತಮ್ಮ ಪಿತಾಮಹ (ಅಜ್ಜ) ರಿಂದ ಉಪನಯನವನ್ನೂ ಉಪದೇಶವನ್ನೂ ಪಡೆದುಕೊಂಡನಂತರ ವೇದಾಧ್ಯಯನಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭಮಾಡಿದರು. ಸ್ವಲ್ಪ ಶ್ರವಣಮಾತ್ರದಿಂದ ವೇದಾಧ್ಯಯನವನ್ನು ಕೇವಲ ಎರಡುವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಮುಗಿಸಿದರು ನಂತರ ಆ ಬಾಲಕ ಶಿವಯೋಗಿಯು ತನ್ನ ಪಿತಾಮಹನ ಇಚ್ಛೆಯಂತೆ ಶಿವಾನುಷ್ಠಾನಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭಮಾಡಿದರು. ತಾಯಿಯಾದ ತ್ರಿವೇಣ್ಯಮ್ಮನವರು ಮಗನ ಈ ರೀತಿಯನ್ನು ಕಂಡವರಾಗಿ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೇ ಆನಂದಭುತರಾದರು. ಮಾವನವರ ಕೃಪಾಶೀರ್ವಾದ ಬಲದಿಂದ ಮಗನು ಮಹಾಯೋಗಿ ಆಗುವಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ ಅಂದುಕೊಂಡರು. ಆ ಬಾಲಯೋಗಿಯು ಕೆಲವು ಅನುಷ್ಠಾನದಲ್ಲಿ ಕಳೆದ ನಂತರ ಒಂದು ದಿವಸ ಮಾತೆಯ ಹತ್ತರ ಬಂದು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ, ಅವರೊಡನೆ ತನ್ನ ಪಿತಾಮಹರ ಮನೋರಥವನ್ನು ಪೂರೈಸುವದಕ್ಕಾಗಿ ಗೋಪುರಕ್ಕೆ ಕಳಸವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುವ ಕಾರ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ತಾಯಿಯೊಡನೆ ಆಲೋಚಿಸಿದರು. “ಪಿತಾಮಹರ ಇಚ್ಛೆಯಂತೆ ಗೋಪುರಕ್ಕೆ ಕಳಸವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುವದೂ, ಲಕ್ಷಜನ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಪೂಜೆ, ಅನ್ನಸಂತರ್ಪಣೆ ಮಾಡಿಸುವದು ಶ್ರೀ ವಿರುಪಾಕ್ಷೇಶನಿಗೆ ಪ್ರಿಯವಾದದ್ದೂ ನಮ್ಮ ವಂಶಕ್ಕೆ ಭೂಷಣವೂ ಆಗಿದೆ. ಅದನ್ನು ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ನಿನ್ನ ಮತವೇನಿದೆ ಹೇಳು, ನಿನ್ನ ಮತದಂತೆ ನಾನು ವರ್ತಿಸುವೆನು” ಮಗನ ಈ ಧರ್ಮವಿಚಾರವನ್ನು ಕೇಳಿ, ತ್ರಿವೇಣ್ಯಮ್ಮನವರು ಸಂತುಷ್ಟರಾದರು. “ಮಗು, ನಿನ್ನ ಅಜ್ಜಂದಿರ ಅನುಗ್ರಹದ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ನೀನು ಬಲ್ಲವನಾಗಿ ಇರುವೆ. ಹೆಣ್ಣು ಮಗಳಾದ ನಾನು ಏನು ಮಾಡಬಲ್ಲೆ? ನಿನಗೆ ವಿರುಪಾಕ್ಷೇಶನ ಕೃಪೆ ಮತ್ತು ಹಿರಿಯರ ಆಶೀರ್ವಾದದ ಬಲವಿದೆ. ನಿನಗೆ ಧೈರ್ಯವಿದ್ದರೆ ಹಾಗೇ ಮಾಡು.” ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಕೂಡಲೇ ಮಹಾದೇವಪ್ರಯ್ಯನು ತಾಯೀ, ಈ ನಿನ್ನ ವಚನವೇ ಶ್ರೀ ವಿರುಪಾಕ್ಷೇಶನ ವಚನವು. ಬಿಷ್ಣುಶ ಗುರುಗಳ ಅನುಗ್ರಹವಂತೂ ನಿನ್ನ ಮೇಲೆ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಮತ್ತು ನವ ಸಂಶಯ ಮೇಲೆ ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತದೆ. ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಪಂಪಾಪುರಿಗೆ ಹೋಗೋಣ” ಎಂದು ನಾಲ್ವರು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರನ್ನು ಸಂಗಡ ಕರೆಕೊಂಡು ಪಂಪಾಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಸಾಗಿದರು.

ಅಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಗೋಪುರವನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿ, “ಅಯ್ಯೋ ಪೂರ್ವಜರು ಅತಿ ಪ್ರಯಾಸದಿಂದ ಮಾಡಿದ ಕಾರ್ಯವು ನಾಶದ ಪಥವನ್ನು ಹಿಡಿದಿದೆಯಲ್ಲ. ಆಗಲಿ, “ಅವರ ಕೃಪೆಯಿಂದಲೇ ನನ್ನಿಂದ ಈ ಕಾರ್ಯವು ಪೂರ್ಣಗೊಳ್ಳಬೇಕು” ಎಂದು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅಂದುಕೊಂಡು ಆಗಲೇ ಶ್ರೀ ವಿರೂಪಾಕ್ಷನ ದೇವಾಲಯವನ್ನು ಹೊಕ್ಕು ಸತತವಾಗಿ ನಾಲ್ಕುದಿವಸ ಶ್ರೀ ವಿರೂಪಾಕ್ಷೇಶನನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದನು. ಅದರೂ ದೇವದರ್ಶನ ಆಗಲಿಲ್ಲ ಐದನೆಯ ದಿವಸ ತ್ರಿವೇಣ್ಯಮ್ಮನವರು ಮಗನನ್ನು ಹತ್ತರ ಕರೆದು : ಮಗು ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಈ ಮಹಾಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಬಂದು ಜನಾಪವಾದಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಾದಂತೆ ಆಯಿತು. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ದ್ರವ್ಯಸಂಗ್ರಹ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟೂ ಇಲ್ಲ. ಕಲಶಸ್ಥಾಪನೆಯ ದಿವಸ ಅಗಣಿತ ದ್ರವ್ಯವು ಬೇಕಾಗುವದು. ಬಾಲಕನಾದ ನಿನಗೆ ಅದು ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಬೇಕು ಎಂದು ತಾಯಿಯು ಕಳವಳದಿಂದ ಆಡಿದ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ, ಮಹಾದೇವಪ್ರಿಯನು “ತಾಯೀ, ಚಿಂತಿಸಬೇಡ. ಎಲ್ಲವೂ ಶ್ರೀ ವಿರೂಪಾಕ್ಷೇಶನ ಇಚ್ಛೆಯು. ಆತನ ಕೃಪೆಯಾಗದೆ ನಾವು ಏನನ್ನೂ ಮಾಡಲಾರೆವು ಆತನಲ್ಲಿ ಬಾಲ-ವೃದ್ಧ ಭೇದ ಇಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ಆತನ ಆಪ್ತಜನೆಯಾಗುತ್ತೇನೆ. ಆತನು ಕರುಣೆ ತೋರುವಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ. ನೀನು ಚಿಂತಿಸಬೇಡ” ಎಂದು ಹೇಳಿದವನಾಗಿ ವುನಃ ಗರ್ಭಾಗಾರವನ್ನು ಹೊಕ್ಕನು. ಮತ್ತು ವುನಃ ಈಶಸ್ತವನವನ್ನು ಮಾಡಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದನು. “ದೇವೇಶನೇ ಪಿತಾಮಹನಿಂದ ನಿನ್ನ ಆಜ್ಞೆಯಂತೆ ನಿರ್ಮಿತವಾದ ಈ ಗೋಪುರವು ನನ್ನಿಂದ ಪೂರ್ಣವಾಗಬೇಕೆಂದು ನನ್ನ ಪಿತಾಮಹರ ಇಚ್ಛೆ ಇತ್ತು. ಮತ್ತು ಆ ಕಾರ್ಯ ನಾದರೂ ನಿನ್ನದೇ ಆಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರ ಇಚ್ಛೆಯಂತೆ ಈ ಮಹಾಕಾರ್ಯ ನನ್ನಿಂದಲೇ ಪೂರ್ಣವಾಗುವಂತೆ ಕರುಣಿಸು. ದ್ರವ್ಯಭಾವ, ಸಾಮಾನುಗಳ ಕೊರತೆ, ಜನಬಲರಹಿತನಾದ ನಾನು ನಿನ್ನ ಕರುಣೆಯಿಲ್ಲದೇ ಏನು ಮಾಡಬಲ್ಲೆ” ಎಂದು ಬಹುಪರಿಯಿಂದ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಲು ದೇವೇಶನು ಪ್ರಸನ್ನನಾಗಿ, ದರ್ಶನ ಕೊಟ್ಟು “ಮಗು ಚಿಂತಿಸಬೇಡ ಉತ್ತರದ್ವಾರದ ಹೊರಗೆ ನನ್ನ ಎದುರಿಗೆ ಇರುವ ಜಲಸಂಚಯದ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ಇರುವ ತೀರ್ಥದ ಕೆಳಭಾಗ ದಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಶಾಖಾವಾದ ಶಾಲೆಯನ್ನು ಕಾಣುವಿ ಅಲ್ಲಿ ನಿನಗೆ ಈಸ್ಥಿತ ವಾಗಿದ್ದ ಎಲ್ಲ ಸಾಧನಗಳೂ ದ್ರವ್ಯವೂ ಕಲಶವೂ ಇರುವವು. ಅವುಗಳನ್ನು

ನೀನು ತೆಗೆದುಕೋ ! ಮತ್ತು ನಿನ್ನ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸು.” ಹೀಗೆ ಹೇಳಿ ದೇವಾದಿದೇವನು ಅದೃಶ್ಯನಾದನು. ಕೂಡಲೇ ಮಹಾದೇವಪ್ಪಯ್ಯನು ನಾಲ್ಕು ಜನ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಆ ತೀರ್ಥದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಅದರ ಕೆಳಭಾಗಕ್ಕೆ ಸೇರಲು ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಶಾಲವಾದ ಶಾಲೆಯನ್ನು ಕಂಡರು ಅಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ, ನೋಡಲು ಶ್ರೀ ವಿರುಪಾಕ್ಷೇಶರು ವಚನವನ್ನು ನೀಡಿದಂತೆ ಅಲ್ಲಿ ವಿವಿಧವಾದ ಧನರಾಶಿಯೂ ಬೆಲೆಯುಳ್ಳ ಪಾತ್ರೆಗಳೂ ಕಲಶವು ಇದ್ದದ್ದನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ನೋಡಿದರು. ಆಗ ಎಲ್ಲರೂ ವಿಸ್ಮಯಗೊಂಡು ಪರಮಾತ್ಮನ ಲೀಲೆಯು ಅಗಾಧವಾದದ್ದು ಎಂದು ಅಂದುಕೊಂಡರು. ಮಹಾದೇವಪ್ಪಯ್ಯನು ತನ್ನ ಸಂಗಡ ಬಂದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೆ “ನನ್ನ ಅನುವರ್ತಿಗಳಾದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣೋತ್ತಮರೇ ಈ ಎಲ್ಲ ದ್ರವ್ಯರಾಶಿಯನ್ನೂ ಪಾತ್ರೆ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳನ್ನೂ ತಕ್ಕೊಂಡು, ನನ್ನ ತಾಯಿಯು ಬಾಲಕನಾದ ನನ್ನನ್ನು ಕಾಣುವ ಒಳಗಾಗಿಯೇ ನೀವು ಅಲ್ಲಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ತಾಯಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿರಿ” ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ಆಗ ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಆ ತೀರ್ಥದಲ್ಲಿ ಪುನಃ ಪುನಃ ಮುಳುಗಿ ಮಿಂದು ಆ ಎಲ್ಲ ಧನ, ಪಾತ್ರೆ, ಕಲಶಗಳನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಪೂಜ್ಯವಾದ ಶ್ರೀವೇಣ್ಯಮ್ಮನ ಬಳಿಗೆ ತಂದರು. ಇದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ನೋಡಿ ಶ್ರೀವೇಣ್ಯಮ್ಮನು ವಿರುಪಾಕ್ಷೇಶನ ಕೃಪೆ ಮತ್ತು ಬಾಲಕನ ಯೋಗ್ಯತೆಯನ್ನೂ ಕಂಡು ವಿಸ್ಮಯಾನಂದಭರಿತಳಾದಳು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಮಹಾದೇವಪ್ಪಯ್ಯನೂ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ತಾಯಿಯ ಚರಣಗಳಿಗೆ ಎರಗಿದನು. “ಜಗದ್ವಿಖ್ಯಾತನಾಗು” ಎಂದು ಆಶೀರ್ವದಿಸಿದಳು.

ಮರುದಿನವೇ ಗೋಪುರದ ಸಮ್ಭವದಲ್ಲಿ ಬೆಳ್ಳಿಯ ಪಂಚಕಲಶಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿ ಶಾಸ್ತ್ರೋಕ್ತವಾಗಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಾರಂಭವಾದದ್ದರು. ಲಕ್ಷ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಪೂಜೆ ಮತ್ತು ಅನ್ನ ಸಂತರ್ಪಣೆಯ ಸಿದ್ಧತೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಪ್ರತಿನಿತ್ಯ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಭೋಜನವು ಯಥಾಸಾಂಗವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತೆ. ಸಾವಿರದ ಎಣಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮವೃಂದವು ಸೇರಿತು. ಹೀಗೆ ನಿತ್ಯ ನಡೆದಿರಲು ಒಂದು ದಿವಸ ಪಾಕಾರಂಭದಲ್ಲಿ “ಇಂದು ಅಡುಗೆಗೆ ಬೆಲ್ಲವಿಲ್ಲ” ಎಂದು ಪಾಕ ಕರ್ತರು ಹೇಳಲು ಮಹಾದೇವಪ್ಪಯ್ಯನವರು ಪರಿಚಾರಕರನ್ನು ಕರೆದು ತುಂಗಭದ್ರೆಯ ದಡದಲ್ಲಿ ಇರುವ ಸಕ್ಕರೆಯನ್ನು (ಉಸುಕನ್ನು) ಬುಟ್ಟಿಗಳಲ್ಲಿ ತುಂಬಿಕೊಂಡು ಬನ್ನಿರಿ” ಎಂದು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದರು ಕೂಡಲೇ ಸೇವಕರು

ತುಂಗಭದ್ರೆಯ ದಂಡೆಯ ಮಣ್ಣನ್ನು ತಂದು ಪಾಕಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟಿದರು. ಅಗ ಮಂತ್ರಜಲವನ್ನು ಮಹಾದೇವಪ್ರಯ್ಯನವರು ಪ್ರೋಕ್ಷಿಸಲು ಅದೆಲ್ಲವೂ ಬೆಲ್ಲವಾಯಿತು. ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಈ ಬೆಲ್ಲದಿಂದ ಪಾಕವನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿರಿ. ಇನ್ನು ಒಂದೆರಡು ಕ್ಷಣಗಳಲ್ಲಿ ಹನುಮಂತನು ಶ್ರೀ ವಿಠಲಪಾಶ್ವಿನಿಂದ ಪ್ರೇರಿತನಾಗಿರುವ ದರಿಂದ ಬೆಲ್ಲವನ್ನು ತರುತ್ತಾನೆ. ಅಲ್ಲಿಯ ವರೆಗೆ ಪಾಕಸಿದ್ಧಿಗೆ ಅಡ್ಡಿಮಾಡ ಬೇಡಿರಿ” ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಇದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೇಳಿ, ಮತ್ತು ಮಣ್ಣು ಬೆಲ್ಲ ನಾದದ್ದನ್ನು ಕಂಡು ಎಲ್ಲ ಜನರೂ ಅಶ್ಚರ್ಯಚಕಿತರಾದರು. ಮಹಾದೇವಪ್ರಯ್ಯ ನವರ ಬಗ್ಗೆ ಎಲ್ಲರೂ ಭಯಭಕ್ತಿ, ಅದರ ಪೂಜ್ಯಭಾವನೆಯುಳ್ಳವರಾದರು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿಯೇ ನೂರಾರು ಜನ ಸೇವಕರು ಬೆಲ್ಲದ ಹೊರೆ ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಬಂದರು. ಕೂಡಲೇ ಮಹಾದೇವಪ್ರಯ್ಯನವರು ಸೇವಕರಿಗೆ “ಹನುಮಂತನ ಬೆಲ್ಲವನ್ನು ತಂದಿದ್ದಾನೆ ಮುಂಜಾಗ್ರತೆಯಿಂದ ಬೆಲ್ಲದ ಹೊರೆಯನ್ನು ಇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಿರಿ” ಎಂದು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದರು.

ಇತಿ ಶ್ರೀ ಬಿಷ್ಣೋಪಾಖ್ಯಾನ ತ್ರತೀಯಸರ್ಗ ತ್ರಿತಿಂಶತಿ ಶ್ಲೋಕಾರ್ಥಸಮಾಪ್ತ.

ಇಲ್ಲಿಗೆ ಶ್ರೀ ಬಿಷ್ಣೋಪಾಖ್ಯಾನದಲ್ಲಿಯ ೩ನೇ ಸರ್ಗದಲ್ಲಿಯ

ಶ್ರೀ ಮಹಾದೇವಪ್ರಯ್ಯನವರ ಜರಿತೆ

೩೩ ಶ್ಲೋಕ ಮತ್ತು ಕಥೆ ಸಮಾಪ್ತ

— — — — —

ಪ್ರಕರಣ ೫

ಶ್ರೀಮದಾದ್ಯ ಬಿಷ್ಣುಪ್ರಯ್ಯನವರ ಚರಿತ್ರೆ

ಪದ್ಯರೂಪದಲ್ಲಿ

(ಶ್ರೀ ಬಿಷ್ಣೇಶರ ಮಹಿಮೆಯು ಭಕ್ತರಿಗೆ ಸದಾ ಸ್ಮೃತಿಯಲ್ಲಿ ಉಳಿಯಬೇಕೆಂದೂ
ನಿತ್ಯ ಪಠಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಬೇಕೆಂದೂ ಅವರ ಚರಿತ್ರವನ್ನು ಪದ್ಯರೂಪದಲ್ಲಿ ರಚಿಸಿ
ಇಲ್ಲಿ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ.) —ಲೇಖಕರು.

ಯೋಗಿವರ್ಯ ಶ್ರೀ ಬಿಷ್ಣುಪ್ರಯ್ಯನವರ | ಮಹಿಮೆ ಸಾರಲು ಲೋಕದಲ್ಲಿ |
ಶ್ರೀ ಗಣನಾಥನೆ ಮತಿಯನು ನೀಡೈ | ಬಾಗಿ ನಮಿಸುವೆ ಭಕ್ತಿಯಲಿ ||ಪ||

ಕುಂತಳ ಭಾಗದ ಸೋಗೀ ಗ್ರಾಮದಿ |

ತ್ರೇಷ್ಠ ಜೊಯಿಸರ ವಂಶದಲಿ ||

ಇಂದುಧರನಾ ಭಕ್ತರಪ್ರಯ್ಯರು |

ಖ್ಯಾತಿವಂತರು ವಿದ್ಯೆಯಲಿ

||೧||

ಕಾಲವ ಕಳವರು ಬಹು ದಿನ ವರೆಗೆ |

ಸಂತತಿ ಇಲ್ಲದ ಚಿಂತಿಯಲಿ ||

ನೀಲಕಂಠನಾ ಸ್ಮರಿಸುತ ನಿತ್ಯದಿ |

ವೃತವನು ಗೈದರು ನಿಷ್ಠೆಯಲಿ

||೨||

ಎಂಬತ್ತೈದರ ವೃದ್ಧರು ಅವರು |

ತಪವನು ಗೈದರು ಉಗ್ರದಲಿ ||

ಪಂಪಾಪತಿಯು ತಪಸಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿದ |

ದರುಶನ ನೀಡಿದ ಕರುಣದಲಿ

||೩||

ವಿರುಪಾಕ್ಷೇಶನು ಭಕ್ತ ಅಪ್ಪಯ್ಯಗೆ
ಮೆಚ್ಚಿದ ತಪಸಿಗೆ ಎನ್ನುತಲಿ |
ವರವನು ನೀಡುವೆ ಬೇಡು ಭಕ್ತನೇ |
ವಾಂಛಿತವೇನಿದೆ ಮನದಲ್ಲ

||೪||

ಚಂದ್ರಮೌಳಿಯು ಗಂಗಾಧರನು |
ವ್ಯಾಘ್ರಾಂಬರವೀಭೂಷಿತನು ||
ಪಂಚಮುಖದವ ನಾಗಭೂಷಣ |
ಭಾಲನೇತ್ರದ ಪರಶಿವನು

||೫||

ಇಂತಿಹ ರೂಪವ ಕಂಡನಪ್ಪಯ್ಯನು |
ಬೆರಗುಗೊಂಡು ತಾ ಮನದಲ್ಲ ||
ಸಂತಸದಿಂದಲಿ ಪಾದಕೆ ಎರಗಿ |
ವರವನು ಬೇಡಿದ ಭಕ್ತಿಯಲಿ

||೬||

ದೇವರ ದೇವನೆ ನಿನ್ನೀರೂಪವು |
ಸ್ಥಿರವಾಗಿರಲೀ ನೇತ್ರದಲಿ ||
ಪಾವನಚರಿತನೆ ನಿನ್ನಯ ಸ್ಮರಣೆಯು
ಮರೆಯದಾಗಲಿ ಮನದಲ್ಲ

||೭||

ನಿನ್ನಯ ಭಕ್ತರ ಸಂಗವು ಸೇವೆಯು
ತಪ್ಪದಾಗಲಿ ನಿತ್ಯದಲಿ ||
ಇನ್ನೇನೇನನು ಬೇಡುವದಿಲ್ಲವು |
ನೀಡು ವರವನು ಕರುಣದಲಿ

||೮||

ತಾಪಸವರ್ಯನೆ ತಪಸಿನ ಕಾರಣ |
ಮರೆತುಬಿಟ್ಟಿಯೋ ಮೋಹದಲಿ ||
ಪಾಪರಹಿತನೆ ಮನಸಿನ ದುಗುಡವ |
ಬಿಟ್ಟು ಹೇಳು ನೀಶಂಕೆಯಲಿ

||೯||

ಕಂತುಹರನ ವಚನಕೆ ಮುನಿಯು |

ಲಜ್ಜೆಗೊಂಡನು ಮನದಲ್ಲಿ ||

ಎಂತು ಹೇಳಲಿ ತಪಸಿನಕಾರಣ

ಎಂದು ಬೆಂದನು ಚಿಂತೆಯಲಿ

||೧೦||

ಎಂಬತ್ತೈದರ ವೃದ್ಧನು ನಾನು-

ಹೆಂಡತಿಗರವತ್ತೈದರಲಿ ||

ಶಾಂಭವಿನಾಥನೆ ಸಂತತಿದಾಯಕ |

ವರವನು ಬೇಡಲು ಸ್ಥಳವೆಲ್ಲಿ

||೧೧||

ನೀಡುವೆ ವರವನು ತಾಪಸವರ್ಯನೆ |

ಬಿಡು ಚಿಂತೆಯ ನೀ ಮನಸಿನಲಿ ||

ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಪುತ್ರನು ಜನಿಸುವ |

ಸಿನ್ನಯ ಪತ್ತಿಯ ಉದರದಲಿ

||೧೨||

ಜಗದೋದ್ಧಾರದ ಕಾರಣಕಾಗಿ |

ಅವತರಿಸುವೆ ನಾ ಭೂಮಿಯಲಿ ||

ಮಗುವಾಗುವೆನು ನಿನಗಾಗಿಯೇ ನಾ |

ಧರ್ಮೋದ್ಧಾರದ ನೆವದಲ್ಲಿ

||೧೩||

ನೀಡುವೆ ಫಲವನು ತವಸತಿಗರ್ವಿಸು |

ಭಕ್ಷಿಸಲವಳು ಭಕ್ತಿಯಲಿ ||

ಮಾಡದಿರು ನೀ ಅಂಗಸ್ಪರ್ಶವ |

ಗರ್ಭವು ಬೆಳೆವುದು ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ

||೧೪||

ನೀಡಿದ ಫಲವನು ಕೊಂಡನಪ್ಪಯ್ಯನು !

ನಡೆದನು ಗೃಹದಿಡೆ ತ್ವರಿತದಲಿ ||

ಮಡದಿಯ ಉಡಿಯಲಿ ಇಟ್ಟನು ಪ್ರೇಮದಿ |

ಅರುಹಿದನೆಲ್ಲವ ಭಕ್ತಿಯಲಿ

|| ೧೫ ||

ತುಂಬಿದ ಹೈದಯದಿ ಭಕ್ತಿಭಾವದಿ |
ನಾಥನ ಚರಣಕೆ ನಮಿಸುತಲಿ ||
ಶಂಭುವು ನೀಡಿದ ಫಲವನು ಸೇವಿಸಿ |
ತೃಪ್ತಳಾದಳು ಚಿತ್ತದಲಿ

|| ೧೬ ||

ಗರ್ಭವು ದಿನದಿನ ಮಾಸಮಾಸಕೆ |
ವೃದ್ಧಿಂಗತವು ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ||
ಗರ್ಭವತಿಯ ರೀವಿಯ ಕಾಣುತ |
ಅಚ್ಚರಿಗೊಂಡರು ಪುರದಲ್ಲಿ

|| ೧೭ ||

ದಶಮಾಸಗಳು ನಡೆದಿಹ ಕಾಲಕೆ |
ಸತಿ ಪತಿ ಇರಲು ನಿದ್ರೆಯಲಿ ||
ಪ್ರಸೂತಳಾದಳು ಆ ಮಹಾಸತಿಯು |
ಇಳಿದನು ಪರಶಿನ ಭೂಮಿಯಲಿ

೧೮||

ಪ್ರಸವ ವೇದನೆ ರಕ್ತ ಮಾಂಸಗಳ |
ನೇನೂ ಕಾಣದೆ ಕುಸ್ತಿಯಲಿ ||
ಭಾಸ್ಕರ ತೇಜದಿ ಹೊಳೆಯುವ ಶಿಶುವನು |
ಕಂಡರು ಪ್ರೇಮಾಶ್ಚರ್ಯದಲಿ

|| ೧೯ ||

ಯೋನಿಜನೋ ? ಇವಗರ್ಭಜನೋ |
ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದಿ ತಾ ಬಂದವನೋ ? ||
ಜ್ಞಾನಿಗಳಿಗೂ ತರ್ಕವಾಗದು ಸಾ |
ಮಾನ್ಯರಿಗದು ತಿಳಿಯುವದೋ

|| ೨೦ ||

ವಿರುಪಾಕ್ಷೇಶನೆ ಶಿಶುವಿನ ರೂಪದಿ |
ಬಂದಿರುವನು ಎಂದೆನ್ನುತಲಿ ||
ಹರುಷದಿ ಶಿಶುವನು ಎತ್ತಿ ಮುದ್ದಾಡಿದ |
ರಘುಕೊಂಡರು ಪ್ರೇಮದಲಿ

|| ೨೧ ||

ಇಷ್ಟಾರ್ಥವನು ಪೂರ್ತಿಗೊಳಿಸಲು |

ಹುಟ್ಟಿರುವದರ ಕಾರಣದಿ ||

ಬಿಷ್ಣೇಶನೆಂದು ನಾಮಕರಣವ |

ಮಾಡಿದರವಗೆ ಪ್ರೀತಿಯಲಿ

|| ೨೨ ||

ಬಿದಿಗೆಯ ಚಂದ್ರನ ತೆರದಿ ಬಿಷ್ಣೇಶನು |

ಬೆಳೆದನು ದಿನದಿನ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ||

ಐದು ವರ್ಷಕೆ ವೃತಬಂಧವನು |

ಮಾಡಿದರಾಗಲೆ ನೇಮದಲಿ

|| ೨೩ ||

ವೃತಬಂಧನದಿ ಬದ್ಧ ಬಿಷ್ಣೇಶನು |

ಹೃದಯದಿ ಶಿವನ ಸ್ಥಿರಗೊಳಿಸಿ ||

ವೃತವನು ಹಿಡಿದನು ನಿತ್ಯನೇಮದಿ |

ಶಿವಧ್ಯಾನದಿ ದಿನ ಕಳೆಯುತ್ತಲಿ ||

|| ೨೪ ||

ಬೇಸರಾಯಿತು ಗ್ರಾಮವಾಸವು |

ಜನಜಂಗುಳಿಯ ಗುಂಪಿನಲಿ ||

ಈಶಸ್ತವನಕೆ ವಿಘ್ನವಾಗಲು |

ನಡೆದನು ಕಾನನವಿಡೆಯಲಿ

|| ೨೫ ||

ಕಾನನ ಮಧ್ಯದಿ ಸ್ಥಿರದಾಸನದಿ |

ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳನು ಶುಚಿಯಲ್ಲಿ ||

ತನುಮನಗಳನು ನಿಗ್ರಹಿಸುತ್ತಲಿ |

ಧ್ಯಾನಮಗ್ನನು ನಿಷ್ಕೆಯಲಿ

|| ೨೬ ||

ಭೋಜನಕಾಗಿ ಸಮರಾತ್ರಿಯಲಿ |

ಬರುವನು ಗೃಹದಿಡೆ ನಿತ್ಯದಲಿ ||

ಭೋಜನವಾದಾ ಮರುಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ |

ತೆರಳುವ ಕಾನನವಿಡೆಯಲ್ಲಿ

|| ೨೭ ||

ಇಂತೀ ರೀತಿಯ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವು |
ನಡೆದಿರೆ ಬಹುದಿನ ನಿತ್ಯದಲಿ :
ಭ್ರಾಂತರಾದರು ಪುರವಾಸಿಯರು |
ಬಾಲಯೋಗಿಯ ವಿಷಯದಲಿ

|| ೨೮ ||

ಕೆಲವರು ಸ್ತುತಿಪರು ಹಳವರು ಕೆಲವರು |
ಕಾಣ್ವರು ಕೆಲವರು ಶಂಕೆಯಲಿ ||
ಬಾಲಯೋಗಿಯ ಪರಿಕೆಸಲೋಸುಗ |
ಕೆಲವರು ಯೋಚನೆ ಮಾಡುತ್ತಲಿ

|| ೨೯ ||

ಸಾಧು ಪೀಡಕರು ಕಿರಾತ ಜನರು |
ದುರ್ಗಮಿಗಳು ನಡತೆಯಲಿ ||
ಸಿದ್ಧರಾದರು ಸಾಧುವರ್ಯನ |
ಪೀಡಿಸಲೋಸುಗ ಯುಕ್ತಿಯಲಿ

|| ೩೦ ||

ನಿಶಿರಾತ್ರಿಯಲಿ ನಿತ್ಯದಂತೆಯೆ |
ಬಂದ ಬಿಷ್ಣೇಶನು ಪುರದಲ್ಲಿ ||
ಅ ಸಮಯಕೆ ದುಷ್ಟರು ಅಗಸೆಗೆ |
ಕೀಲಿಯ ಜಡಿದರು ಭದ್ರದಲಿ

|| ೩೧ ||

ಬಂದ ಬಿಷ್ಣೇಶನು ತ್ವರಿತದಿಂದಲಿ |
ಕಾನನದೆಡೆಗೆ ಸಾಗುತ್ತಲಿ ||
ಕಂಡನು ದ್ವಾರವ ಭದ್ರವಾದುದನು |
ಯೋಚಿಸಿ ಬಹುಪರ ಮನದಲ್ಲಿ

|| ೩೨ ||

ದ್ವಾರವ ಭೇದಿಸಿ ಹೊರಸಾಗಲು ತಾ |
ದಾರಿಯ ಕಾಣದೆ ಚಿಂತೆಯಲಿ ||
ಮಾರನಾಶನನ ಸ್ತೋತ್ರವ ಮಾಡಲು |
ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದನು ದ್ವಾರದಲಿ

|| ೩೩ ||

ಭಾ. ಪ. || ಇಂದುಧರನೇ ಪಾರು ಮಾಡೈ |
 ಬಂದ ಸಂಕಟದಿಂದಲೆನ್ನನು |
 ಮಂದಮತಿಗಳು ಮಾಡಿದಪಕ್ಕತಿ ಎಂದು ಸ್ಮರಿಸಲಿ ||
 ಎಂದಿನಿಂದಲು ಧ್ಯಾನಮಗ್ನನಿ |
 ಗಿಂದು ತಪ್ಪಿತು ನಿತ್ಯನೇಮವು |
 ಚಂದ್ರಮೌಳಿಯೆ ನಿನ್ನ ಹೊರತೆನ್ನಾರು ಗತಿ ಎನಗೆ || ೩೪ ||

ಆರು ವರ್ಣದ ಮಂತ್ರಪ್ರಿಯನೆ |
 ಆತು ಮುಖದನ ಪ್ರಿಯ ತಾತನೆ ||
 ಆರು ಶಕ್ತಿಯ ಧಾರಿಯೇ ಪರಮಾತ್ಮನೇ ಪರಮೇಶ್ವರನೆ ||
 ಆರು ಭುಜಗಳ ಧರಿಸಿದಾತನೆ |
 ವೈರಿಗಳಿಗತಿ ತಾಪಕರನೇ |
 ಗೌರಿನಾಥನೆ ರಕ್ಷಿಸೆನ್ನನು ಬಂದ ಸಂಕಟದಿ || ೩೫ ||

ಈಶಸ್ತವನವ ಮಾಡಿದ ಬಹುಸರಿ |
 ವಟುವರನಾಗಲಿ ಭಕ್ತಿಯಲಿ ||
 ಪ್ರಸನ್ನನಾದನು ಮಹಾದೇವನು ತಾ |
 ಯೋಗಿಯ ಭಕ್ತಿಗೆ ಮೆಚ್ಚುತಲಿ || ೩೬ ||

ಸುವರ್ಣವರ್ಣದ ಪಾದುಕೆಗಳ ಮೇಣ್ಣ |
 ಬೆತ್ತವನೊಂದನು ನೀಡುತಲಿ ||
 ಅವನಿಯ ಪಾವನಗೊಳಿಸೈ ಎನ್ನುತ |
 ನೀಡಿದ ವರವನು ಕರುಣದಲಿ || ೩೭ ||

ಬೆತ್ತದಿ ದ್ವಾರಕೆ ಸ್ವರ್ಗವ ಮಾಡಲು |
 ದ್ವಾರವು ತೆರೆಯಿತು ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ||
 ಭಕ್ತವರ್ಯನು ಪಾದುಕೆ ಧರಿಸುತ |
 ನಡೆದನು ಕಾನನದೆಡೆಯಲ್ಲಿ || ೩೮ ||

ಕಾನನ ಮಧ್ಯದಿ ನಿರ್ಜನ ಭಾಗದಿ |
ವಟವೃಕ್ಷದ ಮಹಾ ಹೊದರಿನಲಿ ||
ಧ್ಯಾನಮಗ್ನನು ಆಗಿ ಬಿಷ್ಣೇಶನು |
ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳನು ನಿತ್ಯದಲಿ

|| ೩೯ ||

ಏಕನಿಷ್ಠೆಯಿಂ ತಪವನು ಮಾಡಿದ |
ದ್ವಾದಶ ವರ್ಷವು ಉಗ್ರದಲಿ ||
ಲೋಕೋದ್ಧಾರದ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ |
ಪುನರಪಿ ಮರಳಿದ ಗ್ರಾಮದಲಿ

|| ೪೦ ||

ಶಿವಮಂದಿರವನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದನು ತಾ |
ತಿಂತ್ರಿಣಿ ವೃಕ್ಷದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ||
ಶಿವಾರ್ಚನೆಯನು ಮಾಡುತ್ತ ನಿತ್ಯದಿ |
ಕಾಲವ ಕಳೆದನು ಸೌಖ್ಯದಲಿ

|| ೪೧ ||

ಧರ್ಮಪತ್ನಿಯು ಲಕ್ಷ್ಮೀದೇವಿಯು
ನಿರುತದಿ ದಕ್ಷಳು ಸೇವೆಯಲಿ ||
ಧರ್ಮಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಸಾಧನಕೂಲಳು |
ಬಿಷ್ಣುಪ್ರಯ್ಣಗೆ ನಿತ್ಯದಲಿ

|| ೪೨ ||

ನಿತ್ಯದಿ ನಡೆದವು ವೃತನೇಮಗಳು |
ಧರ್ಮದ ಕಟ್ಟಳೆಗನುಸರಿಸಿ ||
ನಿತ್ಯ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಭೋಜನ ನಡೆಯುವುದು |
ಪ್ರತಿದಿನ ಸಂಖ್ಯೆಯು ಬೆಳೆಯುತ್ತಲಿ

|| ೪೩ ||

ಒಂದಿನ ಬ್ರಾಹ್ಮಣವೃಂದಕ್ಕೆ ಸ್ವೀಕರದ |
ಇಚ್ಛೆಯಾದುದ ತಿಳಿಯುತ್ತಲಿ ||
ತಿಂತ್ರಿಣಿ ವೃಕ್ಷಕ್ಕೆ ವೇತ್ರಸ್ಪರ್ಶಿಸೆ |
ಸ್ವೀಕರವು ಹರಿಯಿತು ಧಾರೆಯಲಿ

|| ೪೪ ||

ಬಹುದಿನ ವರೆಗೆ ಗೃಹಸ್ಥ ಧರ್ಮದಿ |
 ನಡೆದರು ಸತಿಸತಿ ನೇಮದಲಿ ||
 ಮಹಾದೇವೇಶನ ಕರುಣೆಯಿಂದಲಿ |
 ಸಂತತಿ ಲಾಭವ ಪಡೆಯುತಲಿ

|| ೪೫ ||

ಮೂವರು ಕನ್ಯಾರತ್ನಗಳಾದವು |
 ನಂತರ ಪುತ್ರನು ಜನಿಸಿದನು ||
 ಶಿವನೆನ್ನುತಲಿ ನಾಮಕರಣವ |
 ಮಾಡಿದರವಗೆ ಹರುಷದಲಿ

|| ೪೬ ||

ಪುರವಾಸಿಗಳು ಬಿಷ್ಣುಪ್ರಯ್ಯರ |
 ನಿತ್ಯನೇಮವನು ಕಾಣುತಲಿ ||
 ಹರುಷಗೊಳ್ವರು ಸತ್ಯವಂತರು |
 ಸಾಧುಪ್ರೀಯರ ಮನದಲ್ಲಿ

|| ೪೭ ||

ದುಷ್ಟರ ಕಾಟವು ಸಾಧು ಜನರಿಗೆ
 ತಪ್ಪದು ಎಂದೂ ಲೋಕದಲಿ ||
 ಬಿಷ್ಣುಯೋಗಿಗೆ ಕಿರಾತ ಜನರು |
 ಕಾಡುತಲಿದ್ದರು ಸಮಯದಲಿ

|| ೪೮ ||

ಒಂದಿನ ಅವರು ಬಿಷ್ಣುಪ್ರಯ್ಯರ |
 ಕಟ್ಟಿಹಾಕಿದರು ಚೀಲದಲಿ ||
 ಬಂಧಿಸಿ ಚೀಲವ ಒಗೆದರು ಗ್ರಾಮದ |
 ಪಾಳು ಬಿದ್ದಿಹೆ ಬಾವಿಯಲಿ

|| ೪೯ ||

ಶಿವನಾಮವನು ಘೋಷಿಸತೊಡಗಿದ |
 ಬಿಷ್ಣುಪ್ರಯ್ಯನು ಬಾವಿಯಲಿ ||
 ಭವಸಾಗರವ ದಾಟುವಂದದಲಿ |
 ಬಂದನು ಮೇಲಕೆ ಲೀಲೆಯಲಿ

|| ೫೦ ||

ಜನಸಂಪರ್ಕವ ತ್ಯಜಿಸುವಲೋಸುಗ |
ಪುರಹೊರ ಸಾಗಿದ ತ್ವರಿತದಲಿ ||
ಹನಸಿ ಗ್ರಾಮಕೆ ಬಂದನು ಅಲ್ಲಿಯ |
ಅಧಿಕಾರಿಯನು ಕಾಣುತ್ತಲಿ

|| ೫೧ ||

ಧ್ಯಾನಕ್ಕಾಗಿ ಯೇ ತಾಣವನೊಂದನು |
ಬೇಡಿದನಾಶೀರ್ವದಿಸುತ್ತಲಿ ||
ಹನಸಿ ಗ್ರಾಮದ ಅಧಿಕಾರಿಯು ತಾ |
ಹೇಳಿದ ಚೇಷ್ಟೆಯ ಮಾತಿನಲಿ

|| ೫೨ ||

ಗಳಿಗೆಯನೊಂದನು ತೋರಿಸಿ ಯೋಗಿಗೆ |
ನಡಿಸೈ ತಪಸಿನ ಪುಣ್ಯದಲಿ ||
ಗಳಿಗೆಯು ನಡೆಯುವ ಸ್ಥಳವೆಲ್ಲವನು |
ನೀಡುವೆ ನಿನಗೆ ದಾನದಲಿ

|| ೫೩ ||

ವೃತ್ತಿಕೆ ತುಂಬಿದ ಗಳಿಗೆಯ ನೋಡುತ್ತ |
ಯೋಗಿ ಈಶನ ಸ್ಮರಿಸುತ್ತಲಿ |
ಬೆತ್ತದಿ ಗಳಿಗೆಯ ಬಡಿಯಲು ಮುಂದಕೆ |
ಸಾಗಿತು ವಾಯುವೇಗದಲಿ

|| ೫೪ ||

ಗ್ರಾಮಾಧಿಪನು ಅಚ್ಚರಿಗೊಳ್ಳುತ್ತ |
ಗಾಬರಿಯಾದನು ಮನದಲ್ಲಿ ||
ಆ ಮಹಾಮಹಿಮನ ಚರಣಕೆ ಎರಗಿ |
ಬೇಡಿಕೊಂಡ ಮನತಾಪದಲಿ

|| ೫೫ ||

ಮುನಿವರ ಕ್ಷಮಿಸೈ ಅಪರಾಧವನು |
ನಿಲ್ಲಿಸು ಗಳಿಗೆಯ ಶೀಘ್ರದಲಿ ||
ದಾನವ ನೀಡುವ ಗಳಿಗೆಯು ನಡೆದಿಹ |
ಭೂಮಿಯನೆಲ್ಲವ ಚರಣದಲಿ

|| ೫೬ ||

ಇಂದಿಗೂ ಇರುವದು ಗಳಿಗೆಯ ಮಾನ್ಯವು |
ಹೆನಸೀ ಗ್ರಾಮದ ಭೂಮಿಯಲಿ ||
ವಂದ್ಯ ಬಿಷ್ಣುಶರ ವಂಶಜರಾಗಿಹ |
ಮಹಾಪುರುಷರ ವಂಶದಲ್ಲಿ

|| ೪೭ ||

ಶಿವಲಿಂಗವನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿ ಯೋಗಿಯು |
ಕೆಲದಿನವಿರಲಾ ಸ್ಥಾನದಲಿ ||
ಭಾವಿಕ ಜನರಾ ತಂಡವು ಬಿಳಿಯತು |
ಧ್ಯಾನಕೆ ವಿಘ್ನವ ಮಾಡುತಲಿ

|| ೪೮ ||

ಮನಃಕುಂದಿಯ ಪಡೆಯುವಲೋಸುಗ |
ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ ಬೆಟ್ಟದಲಿ ||
ಬುಧ್ಧತನಾಗಿಹ ಸ್ಥಾನದಿ ಕುಳಿತರು |
ಬಲ್ಲವೃಕ್ಷದ ಛಾಯೆಯಲಿ

|| ೪೯ ||

ತಪವನು ಗೈದರು ಪುನರಪಿ ದ್ವಾರರ |
ವರ್ಷದ ಕಾಲವು ನಿಷ್ಕೆಯಲಿ ||
ತಪವನು ಮುಗಿಸಲು ಸಿದ್ಧಿಯ ಪಡೆದರು |
ಕೂಳ ತೆರೆದರು ತೇಜದಲಿ

|| ೫೦ ||

ಕಣ್ಣಿನ ತೇಜದಿ ಅಲ್ಲಿಯ ಕಲ್ಲಳು |
ಭಸ್ಮವಾದವು ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ||
ಪುಣ್ಯಕಾರಕ ಭಸ್ಮವು ಇಂದಿಗು
ಮೆರೆವುದು ಭಕ್ತರ ನೊನಲಿನಲಿ

|| ೫೧ ||

ನಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಶಿವಲಿಂಗವ ಪೂಜಿಸಿ |
ಕಾಲವ ಕಳೆಸರು ಧ್ಯಾನದಲಿ ||
ಸಪ್ತ ಯತಿಗಳು ಯೋಗಿಯ ಕಾಣಲು |
ಬಂದರು ಆತಿಥಿಯ ರೂಪದಲಿ

|| ೫೨ ||

ಯೋಗಿಯು ಯತಿಗಳ ಸ್ವಾಗತಿಸಿದನು |
 ಕುರಲನ ಕೇಳಿದ ಪ್ರೇಮದಲಿ
 ಅಗಮಿಸಿದ ಕಾರಣ ಕೇಳಿದ |
 ಸೇವೆಗೆ ಸಿದ್ಧನು ಎನ್ನುತಲಿ

|| ೬೦ ||

ಭಾ. ಪ ||

ಹೇಳುವವಕೇ ಬಂದಿರುವೆವು |
 ಕೇಳು ತಾಪಸವರ್ಯನೇ ನೀ |
 ಹಾಳು ಬಿದ್ದಿವೆ ದೇಗುಲಗಳು ಪುಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರದಲಿ ||
 ಕೇಳು ಬುದ್ಧಿಯ ಮೇಂಟೆ ಜನರು |
 ಗೀಳುಗೈದರು ಹಿಂದುಧರ್ಮವ |
 ಮೂಳತನದಲಿ ನೀಡಿಸುವರೈ ಸಾಧುಸಜ್ಜನರು

|| ೬೧ ||

ಕ್ಷೇತ್ರಪಾಲರು ಕ್ಷೇತ್ರರಕ್ಷಕ |
 ಕ್ಷೇತ್ರದಧಿಕಾರು ನಾವು ಇರುವೆವು |
 ಕ್ಷೇತ್ರಸ್ಥಾನ ಪವಿತ್ರವಾಗಲು ಸ್ಥಾನ ತ್ಯಜಿಸಿದೆವು ||
 ಭೀತರಾಗಿಹ ಹಿಂದು ಜನರು |
 ಜಾತಿಮತಗಳ ಅಳಿಯುತಿಹರು |
 ನೀತಿ ಧರ್ಮವು ಲೋಪನಾಗುವ ಸಮಯ ಬಂದಿಹುದು

|| ೬೨ ||

ಜಗವ ವಾವನಗೋಸಬೇಕೈ |
 ಜಗದಿ ಭಕ್ತರ ಬೆಳೆಸಬೇಕೈ |
 ಅಗಜಿನಾಥನ ಅಜ್ಞೆ ನಿನಗಿದೆ ಮರೆತುಬಿಟ್ಟಿರುವೆ ||
 ಭಗ್ನವಾಗಿಹ ದೇವ ಮಂದಿರ |
 ಭಗ್ನವಾಗಿಹ ಮೂರ್ತಿಗಳನು |
 ಮಗುವೆ ಪುನರುದ್ಧರಿಸಬೇಕೈ ದೇವನಾಜ್ಞೆ ಇದು

|| ೬೩ ||

ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿದ ಬಿಷ್ಣುಪ್ರಯ್ಯರು |
 ನಿಶ್ಚಯಗೊಂಡರು ಮನದಲ್ಲಿ ||
 ನಿರ್ಜನವಾಸವು ಸರಿಯಲ್ಲೆನುತ |
 ನಡೆದರು ಗಿರಿಯನ್ನಿಳಿಯುತ್ತಲಿ

|| ೬೬ ||

ತುಂಗಾತೀರದಿ ಸಂಗಮವಾಗಿವೆ |
 ರಾಮೇಶ್ವರ ಕಾಶೀ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳು ||
 ರಂಗಾಪುರವೂ ವೇಣೂಪುರಿಯೂ |
 ಹೆಸರಾಗಿರುವ ಪುರಾಣದೊಳು

|| ೬೭ ||

ರಂಗಾಪುರದಲಿ ಪಾವನವಾಗಿಹ |
 ನರಹರಿದೇವರ ತಾಣದಲಿ |
 ಮಂಗಲ ಮಹಿಮರು ಬಿಷ್ಣುಪ್ರಯ್ಯರು |
 ಧ್ಯಾನದಿ ಕುಳಿತಹ ಸಮಯದಲಿ

|| ೬೮ ||

ಸತ್ಯಬೋಧರು ವೈಷ್ಣವ ಗುರುಗಳು |
 ಬಂದರು ಸಹಪರಿವಾರದಲಿ ||
 ಮತ್ತರಾದ ಪರಿಚಾರಕ ಜನರು |
 ಯೋಗಿಯ ಕಂಡರು ಸಿಟ್ಟಿನಲಿ

|| ೬೯ ||

ಭಸ್ಮವ ನಿಂದಿಸಿ ಗರ್ಜನೆಗೈದರು |
 ನಡೆ ಹೊರಸಾಗೆನ್ನುತಲಿ ||
 ವಿಸ್ಮಿತನಾಗಿ ಯೋಗಿಯು ಹೊರಟನು |
 ಮಹಿಮೆಯ ತೋರಿದ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ

|| ೭೦ ||

ಗುರುಗಳ ಗಜಗಳು ಆಘವಾದುದನು |
 ಕಂಡರು ಸೇವಕರಚ್ಛರದಿ ||
 ಅರುಹಿದರಾಗಲಿ ಗುರುಸನ್ನಿಧಿಗೆ |
 ನಿಜಸಂಗತಿ ಕಡು ಕಾಕರದಿ

|| ೭೧ ||

ಗುರುಗಳು ಯೋಚಿಸಿ ಮನದಲಿ ತಿಳಿದರು |
ಯೋಗಿಯ ಮಹಿಮೆಯ ಜ್ಞಾನದಲಿ ||
ವರಯೋಗಿಯು ತಾ ಬಿಷ್ಣುಪ್ರಯ್ಯನು |
ಮಹಾಪುರುಷನೆಂದ್ವೇಳುತ್ತಲಿ

|| ೭೩ ||

ಕ್ಷಮೆಯನು ಬೇಡಲು ಶಿಷ್ಯರ ಕಳುಹಲು |
ಯೋಗಿಯು ಭಸ್ಮವ ನೀಡಿದನು ||
ಕ್ಷೇಮವಾಯಿತು ಭಸ್ಮಸ್ಪರ್ಶದಿ |
ಯೋಗಿವರ್ಯನ ಕರುಣದಲಿ

|| ೭೪ ||

ರಂಗಾಪುರದಲಿ ಸ್ಥಿರವಾಸವನು |
ಮಾಡಿ ಬಿಷ್ಣೇಶನು ನಿತ್ಯದಲಿ ||
ತುಂಗಾತೀರದ ದೇಗುಲವೆಲ್ಲವ |
ಉದ್ಧರಿಸಿದ ಬಹು ಸಂಖ್ಯೆಯಲಿ

|| ೭೫ ||

ಕ್ಷೇತ್ರ ವೇಣೂಪುರದಲಿ ಜೊಯಿಸರ |
ತ್ರಿವೇಣಿ ನಾಮಕ ಕನ್ಯೆಯನು ||
ಪುತ್ರ ಶಿವಪ್ಪಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರು |
ನಿವಾಹ ಸಂಭ್ರಮ ಮಾಡಿದರು

|| ೭೬ ||

ದೇಗುಲದಲ್ಲಿಯ ಸೇವೆಯ ಮಾಡುವ |
ಸ್ತ್ರೀಯಳು ನಾಯಕ ಕುಲದವಳು ||
ಯೋಗಿಯ ಸನ್ನಿಧಿಗೈದಳು ತನ್ನಯ |
ಅಂಧಪುತ್ರನ ಕರೆತಂದು

|| ೭೭ ||

ಬಿಷ್ಣುಪ್ರಯ್ಯನು ಅನಳಿಗೆ ಹೇಳಿದ |
ಸೇವೆಗೆ ಇಡು ನೀ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ||
ದೃಷ್ಟಿಯು ಬರುವನು ಖ್ಯಾತಿಯ ಪಡೆವನು |
ಗುರುವಾಗುವನು ಲೋಕದಲಿ

|| ೭೮ ||

ಗೋಣ್ಯಾ ಎನ್ನುವ ನಾಮದ ಬಾಲಕ |
 ಯೋಗಿಯಾದ ಕೆಲದಿನದಲ್ಲಿ ||
 ಗೋಣಿಸ್ವಾಮಿಯು ಎನ್ನುವ ನಾಮದಿ |
 ಖ್ಯಾತಿಸಡೆದನು ಲೋಕದಲ್ಲಿ

|| ೨೯ ||

ಗೋಣಿಯು ದಿನದಿನ ಯೋಗವ ಸಾಧಿಸಿ |
 ಸಿದ್ಧಿಯ ಪಡೆದನು ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ||
 ಜನಜಂಗುಳಿಯಲಿ ಮಹಿಮೆಯ ಬೀರಲು |
 ನೆಲಸಿದ ತಾ ಗುಂಗೋಳದಲ್ಲಿ

|| ೩೦ ||

ಯೋಗದ ಬಲವನು ಗುರುವಿಗೆ ತೋರಲು |
 ಗೋಣಿಯು ಹೊರಟನು ಜಂಭದಲ್ಲಿ ||
 ಉಗ್ರವಾಗಿಹ ವ್ಯಾಘ್ರವನೇರಿದ |
 ಸರ್ಪದ ಚಬಕವ ಬೀಸುತ್ತಲಿ

|| ೩೧ ||

ಗೋಡೆಯ ಮೇಲೆ ಸಹಜದಿ ಕುಳಿತಿದ |
 ಯೋಗಿ ಕಂಡನು ನಡೆದವರಿ ||
 ಗೋಡೆಗೆ ಅಜ್ಜಿಯ ನೀಡಿದನಾಕ್ಷಣ |
 ಸಾಗಿತು ಮುಂದಕೆ ಲೀಲೆಯಲಿ

|| ೩೨ ||

ಗೋಣೀ ಸ್ವಾಮಿಯು ನೋಡಿದನೆಲ್ಲವ |
 ಲಜ್ಜೆ ಗೊಂಡನು ಮನದಲ್ಲಿ ||
 ಮಣಿಸಿದ ತಲೆಯನು ವ್ಯಾಘ್ರದಿ ಇಳಿದನು |
 ನಡೆದನು ಪಾದಾಚರ್ಯದಲ್ಲಿ

|| ೩೩ ||

ಬಿಷ್ಣುಪ್ರಯ್ಕನು ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿಹ |
 ಪಾಳುದೇಗುಲ ಕಟ್ಟುತ್ತಲಿ ||
 ಅಷ್ಟ ತೀರ್ಥಗಳ ಸ್ಥಾಪಿಸಿದನು ತಾ |
 ತುಂಗಭದ್ರೆಯ ದಡದಲ್ಲಿ

|| ೩೪ ||

ವಿರುಪಾಕ್ಷೇಶನು ಯತಿರೂಪದಲಿ |

ಬಂದನು ರಂಗಾಪುರದಲ್ಲಿ ||

ಪರಮಪಾವನ ಬಿಷ್ಣುಪ್ರಯ್ಣನ |

ಇರವನು ತಿಳಿಯಲು ಪ್ರೇಮದಲಿ

|| ೮೫ ||

ಬಿಷ್ಣುಪ್ರಯ್ಣನು ಮತಿಯನು ಕಾಣುತ |

ಆದರಿಸಿದ ಬಹು ಭಕ್ತಿಯಲಿ ||

ಶ್ರೀಪ್ರಸಾದ ಅಷ್ಟಿಯ ನೀಡಿರಿ ಎನಗೆ |

ಸೇವೆಗೆ ಸಿದ್ಧನು ಎನ್ನುತಲಿ

|| ೮೬ ||

ಮುನಿಪುಂಗವನೇ ನಡೆ ಎನ್ನೊಡನೆ |

ಪಂಪಾಕ್ಷೇತ್ರಕೆ ಶೀಘ್ರದಲಿ ||

ಇನ್ನು ಮುಂದಿನ ಕಾರ್ಯವು ನಿನಗಿದೆ |

ವಿರುಪಾಕ್ಷೇಶನ ಸೇವೆಯಲಿ ||

|| ೮೭ ||

ಪೋಗಿ ಯತಿಗಳು ಇಬ್ಬರು ನಡೆದರು |

ಬಂದರು ಪಂಪಾಕ್ಷೇತ್ರದಲಿ ||

ಅಗಮಿಸಿದರು ವಿರುಪಾಕ್ಷೇಶನ |

ಅಂತರ್ದೇಗುಲ ಬಾಗಲಲಿ

|| ೮೮ ||

ಅಂತರ್ಧಾನವ ಹೊಂದಿದ ಯತಿವರ |

ಕಾಣದಾದನು ಗುಡಿಯಲ್ಲಿ

ಅಂತರಂಗದಿ ಬೆರಗುಗೊಂಡನು |

ಬಿಷ್ಣುಪ್ರಯ್ಣನು ಚಿಂತೆಯಲಿ

|| ೮೯ ||

ಪಂಚಾಕ್ಷರನೇ ಪಂಪಾನಾಥನೆ |

ತಿಳಿಯೆನು ನಿನ್ನಯ ಲೀಲೆಯನು ||

ಪಂಚನೆಯಿಲ್ಲದೆ ಮಾಡುವೆ ಸೇವೆಯ |

ನೀಡು ಶೀಘ್ರದಿ ಅಷ್ಟಿಯನು

|| ೯೦ ||

ಕೋಟಿಸೂರ್ಯನ ತೇಜವು ಹೊಳೆಯಿತು |
 ಅಂತರ್ದೇಗುಲ ಭಾಗದಲಿ ||
 ಬಿಷ್ಣುಪ್ರಯ್ಯನು ವಿರುಪಾಕ್ಷೇಶನ |
 ಕಂಡನು ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರದಲಿ

|| ೯೦ =

ಮುನಿಪುಂಗವನೇ ಭಕ್ತಶ್ರೇಷ್ಠನೆ |
 ಕೇಳು ನೀ ಮಾಡುವ ಕಾರ್ಯವನು ||
 ಎನ್ನಯ ದೇಗುಲ ಪೂರ್ವದ್ವಾರಕೆ |
 ಕಟ್ಟಿಸು ನೀ ಗೋಪುರವನ್ನು

|| ೯೧ ||

ಘನಕಾರ್ಯವಿದು ನನ್ನಿಂದಾಗದು |
 ಧನವೆಲ್ಲಿರುವದು ನನ್ನಲ್ಲಿ ||
 ಅನುಮಾನಿಸದೆ ಕಾರ್ಯಾರಂಭಿಸು !
 ಅನುಗ್ರಹವಿರುವದು ನಿನ್ನಲ್ಲಿ

|| ೯೨ ||

ವಿಶ್ವನಾಥನ ವಚನಕೆ ಯೋಗಿಯು |
 ಹರ್ಷಗೊಂಡನು ಮನದಲ್ಲೆ ||
 ವಿಶ್ವಕರ್ಮನನು ಕರೆಯಿಸಿ ಹೇಳಿದ |
 ದೇವನಾಜ್ಞೆಯುತ್ಸಾಹದಲಿ

|| ೯೩ ||

ಭಾ. ೩. ನಿಪುಣರಾಗಿಹೆ ಶಿಲ್ಪಗಾರರು |
 ಚಪಲ ಕಾರ್ಮಿಕ ಜನರು ನೆರೆದರು |
 ಅಪರಿಮಿತ ಪರಿಶ್ರಮದಿ ಗೋಪುರ ಪ್ರಥಮ ನೆಲೆಯಾಯ್ತು ||
 ಉಪರಿನೆಲೆಯನು ಕಟ್ಟಿತೊಡಗಲು |
 ವಿಫಲರಾದರು ಸರ್ವಜನರು |
 ಕುಪ್ಪಳಿಸಿತು ಹಗಲು ಕಟ್ಟಿದ ಭಾಗ ರಾತ್ರಿಯಲಿ || ೯೪ ||

ನಿತ್ಯಕ್ರಮವಿದು ನಡೆಯತೊಡಗಲು |
 ಚಿತ್ತವಿಭ್ರಮನಾಗಿಯೋಗಿಯು |
 ಚಿತ್ತಚಾರಿಯೆ ಎಂದು ತಿಳಿಯಲಿ ನಿನ್ನ ಇಚ್ಛೆಯನು ||
 ಭಕ್ತವರ್ಯನೆ ನಿನ್ನ ಕಾರ್ಯಕೆ |
 ಶಕ್ತಿದೇವಿಯ ಸ್ತುತಿಪಲ್ಲವು |
 ತೃಪ್ತಿಗೊಳಿಸೈ ನಿನ್ನ ದೇಹದೊಳರ್ಥವನು ನೀಡಿ

|| ೯೬ ||

ದೇವನಾಜ್ಞೆಯ ಕೇಳಿ ಭಕ್ತನು |
 ಭಾವ ತಿಳಿದನು ಮನದಿ ಯೋಚಿಸಿ |
 ದೇವಿಗರ್ವಿಸಬೇಕು ನಿಜ ಸತಿಯನ್ನು ಆಹುತಿಯಾ ||
 ಪಾವನಾತ್ಮ ಪತ್ನಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀ |
 ದೇವಿ ಇದ್ದಳು ರಂಗಪುರದಲಿ |
 ದೇವನಾಜ್ಞೆಯನರುಹಿ ತೀವ್ರದಿ ಬರಲು ತಿಳಿಸಿದನು

|| ೯೭ ||

ಇತ್ತಲಾಸತಿ ತೀಘ್ರದಲ್ಲಿಯೇ |
 ಇತ್ತು ವಾಯನ ದಾನಗಳನು |
 ಚಿತ್ತದಲಿ ಪತಿ ಸ್ಮರಿಸಿ ಬಿಟ್ಟಳು ಸ್ಥೂಲದೇಹವನು ||
 ಆತ್ಮ ಕಂಡಳು ಗೋಪುರದೊಳಗೆ |
 ಭಕ್ತರೆಲ್ಲರು ಕರವ ಮುಗಿದರು |
 ಎತ್ತರಾಯಿತು ಗೋಪುರವದು ನಿತ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ

|| ೯೮ ||

ಈಶನಂಶದ ಬಿಷ್ವಮುನಿಯು |
 ತಾನಿದನು ಪರ್ಣಕುಟಿಯಲಿ |
 ಈಶಲಿಂಗವ ಮಾಡುತಿದನು ನಿತ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ||
 ವಿಂಶತಿ ಶಿವಲಿಂಗ ಮಾಡಿದ |
 ವಿಂಶ ದ್ವಿಜರಿಗೆ ನೀಡಿದಾನವ್ವ |
 ಈಶನರ್ಚನೆ ಮಹಿಮೆ ಬೆಳೆಸಿದ ಭಕ್ತ ಜನದಲ್ಲಿ

|| ೯೯ ||

ಮತ್ತೆ ಒಂದನೆ ಲಿಂಗ ಮಾಡಲು |
ಹತ್ತಿ ದಾಗಲೆ ಅಗ್ನಿ ಜ್ವಾಲೆಯು |
ಸುತ್ತಲೆಲ್ಲವು ಪಸರಿಸುತಲಿ ಬಿಷ್ಣುನಾವರಿಸೆ ||
ಚಿತ್ತಜಾರಿಯು ಅಗ್ನಿಶಿಖೆಯಲಿ |
ಭಕ್ತವರ್ಯಗೆ ನೀಡಿ ದರ್ಶನ |
ಇತ್ತನಾಗಲೆ ಚಿನ್ನಕಾಂತಿಯ ರಸದ ಲಿಂಗವನು

|| ೧೦೦ ||

ಬಿಷ್ಣುಪ್ರಯ್ಯ ಪುತ್ರ ಶಿವಪ್ಪನು |
ಹೊರಟನು ಯಾತ್ರಾ ಕ್ಷೇತ್ರದಲಿ ||
ನಿಷ್ಕೆಯಿಂದಲಿ ಯಾತ್ರೆಯ ಮಾಡುತ |
ಬಂದನು ಜಾಂಬುವ ಗಿರಿಯಲ್ಲಿ

|| ೧೦೧ ||

ಜಾಂಬುವ ಗಿರಿಯಿಂ ಪಂಪಾಗೋವುರ |
ಕಂಡಿತು ಶಿವನಿಗೆ ಸಹಜದಲಿ ||
ಶಾಂಭವಿನಾಥನ ಕರುಣೆಯು ತಪ್ಪಿತು |
ಹೋದನು ಶಿವ ತಾ ಶಿವನಲ್ಲಿ

|| ೧೦೨ ||

ಆರ್ತಳು ತ್ರಿವೇಣಿದೇವಿಯು ಸಹ |
ಗಮನಕಾಣ್ಣೆಯ ಕೇಳಿದಳು |
ಧರ್ಮಸಮ್ಮತವಲ್ಲವು ದೇವಿ |
ಗರ್ಭಿಣಿ ನೀನೆಂದ್ವೆಳಿದರು

|| ೧೦೩ ||

ನವಮಾಸಗಳು ತುಂಬಿದ ಕಾಲಕೆ |
ಮಹಾದೇವಪ್ಪನು ಜನಿಸಿದನು ||
ಶಿವಯೋಗಿಯು ಇವ ಕೀರ್ತಿಶಾಲಿಯು |
ಆಗುವನೆನ್ನುತ ಹರಿಸಿದರು

|| ೧೦೪ ||

ಕಾರ್ತಿಕ ಮಾಸದ ಮೂವತ್ತರ ಮಿತಿಗೆ |
ಪ್ರತಿ ವರ್ಷವು ತಾ ನೇಮದಲಿ ||
ಕೀರ್ತಿಶೇಷನಿಹ ಶಿವನಾರಾಧನೆ |
ಮಾಡುತ ಬಂದರು ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ

|| ೧೦೫ ||

ಚಾತುರ್ಥಾಶ್ರಮ ಸಡೆದನು ಯೋಗಿಯು |

ಇದ್ದನು ಚವನಾಶ್ರಮದಲ್ಲಿ ||

ಚಾತುರ್ಯದಲಿ ಲಿಂಗನ ಸ್ಥಾಪಿಸಿ

ಇರ್ಧನು ಬಹು ದಿನ ಧ್ಯಾನದಲಿ

|| ೧೦೬ ||

ಭಾದ್ರಪದದಲಿ ಶುದ್ಧ ಬಿದಿಗೆಯ |

ಪುಣ್ಯಕಾರಕ ತಿಥಿಯಲ್ಲಿ ||

ಚಂದ್ರಮೌಳಿಯ ದರ್ಶನಕ್ಕಾಗಿ |

ಹೊರಟನು ಸಂಪಾಕ್ಷೇತ್ರದಲಿ

|| ೧೦೭ ||

ಸಂಪಾಕ್ಷೇತ್ರದಿ ವಿರುಸಾಕ್ಷೇಶನ |

ಅಂತರ್ದೇಗುಲ ಸೇರಿದನು ||

ಅಂತರ್ಧಾನವ ಹೊಂದಿದನಲ್ಲಿಯೇ |

ತೀವರೂಪದಲಿ ಸೇರಿದನು

|| ೧೦೮ ||

ಯೋಗಿನರ್ಯ ಶ್ರೀ ಬಿಷ್ಣುಪ್ರಯ್ಯರ | ಚರಿತವ ಸಾರಿದೆ

ಪಂಚ

ಜನರಲ್ಲಿ ||

ಬಾಗಿ ಬೇಡುವೆ ಸಜ್ಜನರೆಲ್ಲರು | ನಿತ್ಯದಿ ಪರಿಸರಿ

ನಿಷ್ಠೆಯಲಿ || ೧೦೯ ||

ಕಟ್ಟಿದೆ ಕವನವ ಆಪಟಿ ವಂಶದ | ಅನಂತರಾಯನು ಭಕ್ತಿಯಲಿ ||

ಬಿಷ್ಣುಪ್ರಯ್ಯರ ಕರುಣೆಯು ಇರಲಿ | ಸತತವು ನಮ್ಮ ವಂಶದಲಿ

|| ೧೧೦ ||

ಪ್ರಕರಣ ೬

ವಿಚಾರಸಂಕಲನ

೧ ಬಿಷ್ವೇಶ್ವರ ಚರಿತ್ರವು ಅಪ್ರಕಾಶಿತವಾಗಿ ಉಳಿದದ್ದೇಕೆ ?

ಈ ಶ್ರೀಮದಾದ್ಯ ಬಿಷ್ವಪ್ರಯ್ಯನವರ ಮಹಿಮಾಪೂರಿತ ಚರಿತ್ರವು ಕಟ್ಟುಕಥೆಯಲ್ಲ. ಕಲ್ಪಿತ ಕಾದಂಬರಿಯೂ ಅಲ್ಲ. ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ತುಂಗ ಭದ್ರೆಯ ದಂಡೆಗುಂಟೆ ಎಹರಿಸಿ, ಅನೇಕ ತೀರ್ಥ, ಕ್ಷೇತ್ರ, ದೇವಸ್ಥಾನಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿ, ಹಳೆಯವುಗಳನ್ನು ಜೀರ್ಣೋದ್ಧಾರಗೊಳಿಸಿ, ಜನತೆಯಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಬೆಳೆಯಿಸಲು ಕಾರಣರಾದ ಮಹಾಮಹಿಮತಾಲಿ ಸತ್ಪುರುಷರ ಸತ್ಯಕಥೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಇದು ಈ ವರೆಗೂ ಅಪ್ರಕಾಶಿತವಾಗಿಯೇ ಉಳಿದಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣಗಳಾದರೂ ಅನೇಕ ಇರುತ್ತವೆ. ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಇತಿಹಾಸದ ಹೊಸ ಪುಟವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸುವ ಮಹಾನುಭಾವರು ಅನೇಕರು ಆಗಿದ್ದಾರೆ ಆದರೆ ಅವರ ಇತಿಹಾಸ ಕಾಯ್ದಿಡುವ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯು ಕನ್ನಡಿಗರಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದಿರುವುದು ಕರ್ನಾಟಕದ ದೌರ್ಭಾಗ್ಯವೆಂದೇ ಹೇಳಬೇಕಾಗುವದು. ಸ್ವತಃ ಶ್ರೀ ಬಿಷ್ವೇಶ್ವರ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಪಡೆಯಬೇಕೆಂಬ ವಿಚಾರದವರಾಗಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಅಂತೆಯೇ ಅವರು ತಮ್ಮ ಯಾವ ಕೃತಿಗಳಿಗೂ ತಮ್ಮ ಹೆಸರನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿಲ್ಲ. ತಮ್ಮ ಅವತಾರಕೃತ್ಯದ ಗುರಿಯನ್ನೇ ಅವರು ಸಾಧಿಸಿದರೇ ಎನು ಬೇರಾವ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಅವರು ಕೈಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಅದರಂತೆಯೇ ಅವರಿಗೆ ಶಿಷ್ಯನರ್ಗವಾಗಲೀ ಭಕ್ತಗಣವಾಗಲೀ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅವರ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ, ಕಂಡು, ಅರಿತವರು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಇಷ್ಟಾರ್ಥಪೂರ್ತಿಗಾಗಿ ಅವರ ಕೂಡ ಸಂಪರ್ಕ ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರಾದರೂ ಶ್ರೀ ಬಿಷ್ವೇಶ್ವರ ತಮ್ಮ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಅನುಷ್ಠಾನಕ್ಕೆ ಈ ಜನಜಂಗುಳಿಯಿಂದ ತೊಂದರೆ ಆಗಬಾರದೆಂದು ಸ್ಥಾನತ್ಯಾಗ ಮಾಡಿ ತಪಶ್ಚರ್ಯಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಮುಂದೆಯೂ ಈ ಭಾವಿಕ ಜನರ ಕಾಟವು ತಮಗೆ ಆಗಬಾರದೆಂತಲೂ ಭಾವಿಕರ ಇಷ್ಟಾರ್ಥಪೂರ್ತಿಗೆ

ಅಡ್ಡಿಯೂ ಆಗಬಾರದೆಂಬ ಸದುದ್ದೇಶದಿಂದ ತಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯನರನಾದ ಗೋಣೀ (ಗುಂಗೋಳ) ಸ್ವಾಮಿಗೆ ಯೋಗಾಭ್ಯಾಸದ ದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಅವನ ಮುಖಾಂತರ ಲೋಕಕಲ್ಯಾಣ ಸಾಧಿಸುವಂತೆ ಮಾರ್ಗ ಕೊಟ್ಟರು. ಅಂದಿನಿಂದಲೂ ಆ ಗೋಣೀಸ್ವಾಮಿಯ ಮಹಿಮೆಯು ಮುಂಡರಗೀ ಮಹಾಲಿನ ಪೈಕಿ ಗುಂಗೋಳದಲ್ಲಿ ಅಬಾಧಿತವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಲೇ ಇದೆ ಮತ್ತು ಸುತ್ತು-ಮುತ್ತು ಬಹು ದೂರದ ಪ್ರದೇಶ ದಿಂದ ಭಾವಿಕರು ಈ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಬಂದು ತಮ್ಮ ಸೇವೆ, ಕಾಣಿಕೆಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಲೇ ಇದ್ದಾರೆ. ಪ್ರತಿಸರ್ವ ಜೈತ್ರ ಶುದ್ಧ ದಶಮಿಯಿಂದ ರಥೋತ್ಸವ ಮತ್ತು ಜಾತ್ರೆಯೂ ಆಗುತ್ತವೆ. ಹೀಗೆ ಮೂಲ ಗೋಣೀಸ್ವಾಮಿಯ ಕಾಲದಿಂದ ಇಂದಿನ ವರೆಗೆ ಆತನ ಮಹಿಮೆಯು ನಡೆಯುತ್ತಲೇ ಇದೆ. ಇದ್ದು ಆ ಮಹಾಯೋಗಿಗಳಾದ ಶ್ರೀ ಬಿಷ್ಣುಪ್ಪಯ್ಯನವರ ಅಶೀರ್ವಾದದ ಫಲವು. ಆದರೆ ಸ್ವತಃ ಬಿಷ್ಣುಪ್ಪಯ್ಯನವರ ಚರಿತ್ರೆಯು ಭಾವಿಕರಿಗೆ ಓದಲಿಕ್ಕೆ ಸಿಗದಂತೆ ಆದದ್ದು ಅವರ ಇಚ್ಛೆಯೇ ಅಥವಾ ದೈವೀ ಸಂಕಲ್ಪವೋ ಎಂಬ ಸಂಶಯ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಕೆಲಜನ ಭಾವಿಕ ಭಕ್ತರ ವಿಚಾರವಾದರೂ ಹೀಗೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಅವರ ಚರಿತ್ರವನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಲೇ ಬೇಕೆಂಬ ಕಾಲ ಈಗ ಬಂದಿದೆ ಯಾಕೆಂದರೆ ಅವರ ಚರಿತ್ರೆಯು ಈ ವರೆಗೆ ಬರೆಯದೇ ಇರಲಿಲ್ಲವೆಂದಲ್ಲ. ಪರೀಕ್ಷಿತರಾಜನು ಏಳೇ ದಿವಸಗಳಲ್ಲಿ ಮೋಕ್ಷಕ್ಕೆ ಸಾಧನವೆಂದು ತನ್ನ ಪೂರಜರ ಚರಿತ್ರ(ಮಹಾಭಾರತ)ಶ್ರವಣವೇ ತನಗೆ ಯೋಗ್ಯವೆಂದು ಗೊತ್ತುಪಡಿಸಿಕೊಂಡಂತೆ ಶ್ರೀ ಬಿಷ್ಣುಪ್ಪಯ್ಯನವರ ವಂಶಜರು ತಮ್ಮ ಉದ್ಧಾರಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕೆ ಅವರ ಚರಿತ್ರ [ಪುರಾಣ] ಶ್ರವಣ. ಪಠಣವೇ ಆಧಾರವೆಂದು ಆರಿತಿದ್ದರು. ಆ ಪ್ರಕಾರ 'ಅವರ ಚರಿತ್ರ ವನ್ನು ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ ಅನುಷ್ಟುಪ ವೃತ್ತದಲ್ಲಿ ಬರೆಯಿಸಿ ಇಟ್ಟಿದ್ದರು ಮತ್ತು ನಿತ್ಯದ ಪೂಜಾ ಅನುಷ್ಠಾನ ಮುಗಿದ ಮೇಲೆ ಈ ಚರಿತ್ರದ ಪಾರಾಯಣ (ಪಠಣ) ಮಾಡುವ ಪದ್ಧತಿಯು ವಂಶಪರಂಪರಾಗತವಾಗಿ ನಡೆದುಬಂದಿತ್ತು. ಈ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಈಗಲೂ ಕೆಲ ಜನ ವಯೋವೃದ್ಧರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅಂದಮೇಲೆ ಅವರ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಬರೆಯಲಾಗದು ಎಂಬ ಸಂಶಯಕ್ಕೆ ಸ್ಥಾನವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ತಮ್ಮ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯ ಇಚ್ಛೆಯು ಮಾತ್ರ ಅವರಿಗೂ ಅವರ

ವಂಶಜರಿಗೂ ಇದ್ದಿಲ್ಲವೆಂದು ನಿಶ್ಚಿತವಾಗಿ ಹೇಳಬಹುದು. ಹೀಗೆ ಶ್ರೀ ಬಿಷ್ಣೇಶರ ಚರಿತ್ರೆಯ ಸಾರಾಯಣವು ಅವರಿಂದ ಒಂಬತ್ತನೇ ತಲೆಯವರಾದ ಹಿರಿಯ ಮಹಾದೇವಸ್ವನವರ ಕಾಲದ ವರೆಗೆ ಅಂದರೆ ಸುಮಾರು ೩೫-೪೦ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದ ವರೆಗೆ ತಪ್ಪದೇ ನಿತ್ಯ ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಕಾಲಚಕ್ರದ ಹೊಡೆತದಲ್ಲಿ ಯಾವದೇ ಸ್ಥಿತಿಯು ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ಉಳಿಯುವಂತಿಲ್ಲ ಎಂಬುದೇ ಪ್ರಕೃತಿಯ ನೇಮವಿದ್ದಂತೆ ತೋರುತ್ತದೆ. ಶ್ರೀಮದಾದ್ಯ ಬಿಷ್ಣುಪ್ರಯ್ಯನವರಿಂದ ಒಂಬತ್ತನೇ ತಲೆಯವರಾದ ೩ನೇ ಹಿರಿಯ ಮಹಾದೇವಸ್ವಯ್ಯನವರ ಕಾಲಕ್ಕೆ ವಿಠಲಾಪುರದಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿರುವ ಅವರ ಮನೆತನದ ಮೇಲೆ ಕಾಲನ ಅವಕೃಪೆಯು ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಈ ಮಹಾದೇವಸ್ವಯ್ಯನವರು ತಮ್ಮ ಇಬ್ಬರು ಮಕ್ಕಳನ್ನು (ಹತ್ತನೇ ತಲೆಯ ಇಬ್ಬರು ಬಿಷ್ಣುಪ್ರಯ್ಯನವರನ್ನು) ಅಲ್ಪ ವಯಸ್ಸಿನವರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಕಾಲಾಧೀನ ರಾದರು. ಮುಂದೆ ಈ ಹತ್ತನೇ ತಲೆಯ ಇಬ್ಬರೂ ಬಿಷ್ಣುಪ್ರಯ್ಯನವರು ಕೇವಲ ವಂಶವೃದ್ಧಿಯ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಇಬ್ಬರೂ ಕೆಲದಿನ ಸಂಸಾರಮಾಡಿ ಮೂವರು ಶಿವಪ್ರಯ್ಯನವರನ್ನು (ಮಕ್ಕಳನ್ನು) ಅಲ್ಪವಯಿಯಾಗಿ ಬಿಟ್ಟು ಇಬ್ಬರೂ ಸ್ವಲ್ಪೇ ದಿನಗಳ ಅಂತರದಲ್ಲಿ ಕಾಲಾಧೀನರಾದರು. ಹೀಗೆ ಕ್ರಮದಿಂದ ಎರಡು ಪೀಳಿಗೆಯ ಅಲ್ಪವಯೀ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಈ ಮನೆತನದ ಸಂಚಾಲಕತ್ವವು ಅನೇಕ ಜನರ ಕೈಸೇರಿತ್ತು. ಇಂಥ ಈ ದುರವಸ್ಥೆಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮದಾದ್ಯ ಬಿಷ್ಣುಪ್ರಯ್ಯನವರ ಪುರಾಣದ ನಿತ್ಯ ಸಾರಾಯಣವು ಸ್ಥಗಿತವಾಯಿತು ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ ಹಸ್ತಲಿಖಿತ ಚರಿತ್ರದ ಪ್ರತಿಯು ಹೇಗೋ ಎಲ್ಲಿಯೋ ಮಾಯ ವಾಯಿತು. ಇದೂ ಒಂದು ದುರ್ಭಾಗ್ಯದಿಂದ ನಮ್ಮ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ರೂಢಿಯೇ ಆಗಿದೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಇಂದಿಗೂ ಎಷ್ಟೋ ಜನರು ತಮ್ಮ ಮನೆ ಯಲ್ಲಿ ಇರುವ ಹಳೆಯ ಮಹತ್ವದ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಮತ್ತೊಬ್ಬರ ಕೈಗೆ ಕೊಡ ಲಿಕ್ಕಾಗಲೀ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಪಡಿಸಲಿಕ್ಕಾಗಲೀ ಒಪ್ಪುವದಿಲ್ಲ, ಇರಲಿ.

ತಾನು ಮಾನವರೂಪ ತಾಳಿ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಮಾಡಿದ ಲೀಲೆಯು ಮರೆತುಹೋಗುವಂತಾದದ್ದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ನನ್ನಂಥ ಅಜ್ಞ ಮತ್ತು ಅಭಾವಿಕನ ಕೈಯಿಂದ ಈ ಚರಿತ್ರವನ್ನು ಬರೆಯಿಸುವಂತೆ ಸ್ಫೂರ್ತಿ ಮತ್ತು ಅನುಕೂಲತೆ ಗಳನ್ನಂಟುಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದು ಆ ವಿರೂಪಾಕ್ಷನ ಇಚ್ಛೆಯಲ್ಲದೇ ಬೇರಿಲ್ಲ.

೨ ಈ ಚರಿತ್ರದ ಕಾಲ

ದೊರೆತ ಚರಿತ್ರೆಯ ಹಸ್ತಲಿಖಿತ ಪ್ರತಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಬಿಷ್ಣುಪ್ಪಯ್ಯನವರು ಅವತರಿಸಿ ಬಾಳಿದ ಕಾಲದ ವಿವರಣೆ ಎಲ್ಲಿಯೂ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ಕಥಾನಕದಲ್ಲಿಯೆ ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳ ಮೇಲಿಂದ ಅವರಿದ್ದ ಕಾಲದ ಅಂದಾಜು ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಬರುವಂತಿದೆ. (೧) ಮಾಧ್ವಮತದ ಶ್ರೀಮದುತ್ತರಾದಿ ಮಠಾಧೀಶರಾದ ಶ್ರೀ ಸತ್ಯಬೋಧರು ತಮ್ಮ ಇನಾಮಗ್ರಾಮ ರಂಗಾಪುರಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ ಅವರ ಶಿಷ್ಯರ ಅನುಚಿತ ವರ್ತನೆಯ ಮೂಲಕ ಅವರ ಗಜಗಳಿಗೆ ಬಂದ ಅಂಧತ್ವವನ್ನು ಭಸ್ಮಲೇಪನದಿಂದ ಬಿಷ್ಟಪ್ಪಯ್ಯನವರು ದೂರಮಾಡಿದರು. (ಸರ್ಗ ೧ ಶ್ಲೋ ೧೦೪) ಶ್ರೀಸತ್ಯಬೋಧರ ಕಾಲವು ಸನ್ ೧೬೬೬ರಿಂದ ೧೭೦೫ರ ವರೆಗೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಬಿಷ್ಣುಪ್ಪಯ್ಯನವರು ಇದ್ದರೆಂದು ಸಿದ್ಧವಾಗುತ್ತದೆ.

(೨) ಕ್ಷೇತ್ರದೇವತೆಗಳು ಶ್ರೀ ಬಿಷ್ಣೇಶರಿಗೆ ದರ್ಶನಕೊಟ್ಟು “ತಮ್ಮ ವಿಗ್ರಹಗಳೂ, ಮಂದಿರಗಳೂ, ಮೈಂಥರಿಂದ ನಾಶಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟವುಗಳಾಗಿವೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಜೀರ್ಣೋದ್ಧಾರಮಾಡಿ ಪಾವನಗೊಳಿಸುವ ಕಾರ್ಯವು ನಿನ್ನದಾಗಿದೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದರ ಮೇಲಿಂದ ಈ ಪ್ರಸಂಗವು ವಿಜಯನಗರದ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವು ನಷ್ಟವಾದ ನಂತರದ್ದಾಗಿದೆ ಎಂದು ಸಿದ್ಧವಾಗುತ್ತದೆ.

(೩) ಶಕೆ ೧೬೬೫ರಲ್ಲಿ ಅಂದರೆ ಕ್ರಿ. ಶ. ೧೬೪೩ರಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಬಿಷ್ಣುಪ್ಪಯ್ಯನವರ ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳಾದ ಶ್ರೀ ಮಹಾದೇವಪ್ಪಯ್ಯನವರಿಗೆ ವಿಠಲಾಪುರ ಗ್ರಾಮವು ಲಕ್ಷ್ಮೇಶ್ವರದ ಖಾನಗೌಡ ಬಾಹದೂರ ದೇಸಾಯರಿಂದ ಇನಾಮಾಗಿ ದೊರೆತ ಸನದು ಇರುತ್ತದೆ. ಈ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸಮಾರು ೨೫-೩೦ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಶ್ರೀ ಬಿಷ್ಣುಪ್ಪಯ್ಯನವರ ಅವತಾರಸಮಾಪ್ತಿ ಆಗಿರಬೇಕು.

(೪) ವಿಜಯನಗರವನ್ನು ಮುಸಲ್ಮಾನರು ನಾಶಗೊಳಿಸಿದ ನಂತರ ಹಂಪಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ದೇವಸ್ಥಾನಗಳನ್ನು ಇವರು ಜೀರ್ಣೋದ್ಧಾರ ಗೊಳಿಸಿದರೆಂದು ಪ್ರತೀತಿಯಿದೆ ಅದೇ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಈ ಗೋಪುರವಾದರೂ ಕಟ್ಟಲ್ಪಟ್ಟಿರಬೇಕು.

(೫) ಈಗ ಸಧ್ಯಕ್ಕೆ ಶ್ರೀ ಮದಾದ್ಯ ಬಿಷ್ಣೇಶರಿಂದ ೯ನೇ ೧೦ನೇ ಮತ್ತು ೧೧ನೇ ತಲೆಮಾರಿನವರು ವಿದ್ಯಮಾನರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದೊಂದು ತಲೆಮಾರಿಗೆ ೨೫-೩೦ ವರ್ಷಗಳ ಮಧ್ಯಮಮಾನ ಕಾಲಾವಧಿ ಹಿಡಿದರೆ ಸುಮಾರು ೨೫೦-೩೦೦ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಬಿಷ್ಣೇಶರ ಕಾಲವೆಂದು ತಿಳಿಯಲು ಅಡ್ಡಿ ಇಲ್ಲ.

“ ಮರೆತು ಹೋದ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ” ಎಂಬ ರಾಬರ್ಟ್ ಸಿವೆಲನು ಬರೆದ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ವಿಜಯನಗರದ ಸಾಮ್ರಾಟ ಕೃಷ್ಣದೇವರಾಯನು ತನ್ನ ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕದ ಸ್ಮರಣಕ್ಕಾಗಿ ಒಂದು ಸಭಾಮಂಟಪವನ್ನೂ ಮತ್ತು ಒಂದು ಗೋಪುರವನ್ನೂ ಕಟ್ಟಿಸಿದನು. ಅದು ಜನೇವರಿ ೨೩-೨೪ನೇ ತಾರೀಖು ಸನ್ನ ೧೫೧೦ನೇ ಇಸ್ವಿಯಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿಸಿದನೆಂದೂ ಉಲ್ಲೇಖವಿದ್ದದ್ದನ್ನು ಶಿರಹಟ್ಟಿಯ ಪೇನ್ಯನರ ಮಾಸ್ತರ ಶ್ರೀ. ಆರ್. ಬಿ. ಬಾಲೇಹೊಸೂರ ಇವರಿಂದ ಶೋಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಮಾಹಿತಿಯೊಂದು ದೊರೆತಿದೆ. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಬಿಷ್ಣುಪ್ರಯ್ಯನವರ ಹೆಸರು ಎಲ್ಲಿಯೂ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇಂದಿಗೂ ಆ ಗೋಪುರಕ್ಕೆ “ಬಿಷ್ಣುಪ್ರಯ್ಯನ ಗೋಪುರ” ಎಂದು ಜನವಾಣಿ ಸಾರುತ್ತಿರಲು ಇತಿಹಾಸ ಸಂಶೋಧಕನಾದ ‘ಸಿವೆಲ’ ನಿಗೆ ಈ ಜನವಾಣಿ ಕೇಳದಿದ್ದದ್ದು ಅಥವಾ ಕೇಳಿಯೂ “ಇಂಥ ಮಹತ್ಕಾರ್ಯ ಆ ಬಡಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿಂಗೆ ಹೇಗಾಗಬೇಕು.” ಎಂದು ಆ ಜನವಾಣಿಯನ್ನು ಧಿಕರಿಸಿ, ಈ ದೊಡ್ಡ ಗೋಪುರವನ್ನು ಕೃಷ್ಣದೇವರಾಯನೇ ಕಟ್ಟಿಸಿದನೆಂದು ಬರೆದಿರಬಹುದು. ಭೌತಿಕ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿಯೇ ಬೆಳೆದ ಆ ಅಂಗ್ಗನು ತಪ, ಧ್ಯಾನ, ಅನುಷ್ಠಾನ, ಅಧ್ಯಾತ್ಮಗಳ ಮಹಿಮೆಗಳನ್ನೇನು ಬಲ್ಲನು. ನಮ್ಮ ಜನರಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕನ್ನಡಿಗರನ್ನು ನಿಜವಾದ ಇತಿಹಾಸವನ್ನೂ ದುಷ್ಟ ಬುದ್ಧಿಯಿಂದಲೋ ಸ್ವಾರ್ಥದಿಂದಲೋ ಇತ್ತೀಚೆಗಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದಂತೆ ಮಾಡಿದ್ದರಿಂಥ ಅಥವಾ ಅವುಗಳನ್ನು ಅಧಿಕೃತವಾಗಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧಪಡಿಸದೇ ಇದ್ದದರಿಂದ ಪರಕೀಯ ಇತಿಹಾಸಕಾರರೂ ಸ್ವಾರ್ಥ ಆಡಳಿತಗಾರರೂ ಖರೆದಿಟ್ಟು ಇತಿಹಾಸವನ್ನೇ ನಿಜವೆಂದು ನಂಬುವ ಹೀನಸ್ಥಿತಿಯು ನಮ್ಮದಾಗಿಡೆ. ನಮ್ಮ ಭಾರತದ ನಿಜವಾದ ಇತಿಹಾಸವು ಈಗಿನ ಜನರಿಗೆ ಓಲೆ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಸಿಗದ್ದರಿಂದಲೇ ನಮ್ಮ ಜನರಲ್ಲಿ ಧರ್ಮಭಿಮಾನ

ರಾಷ್ಟ್ರಾಭಿಮಾನ ಮತ್ತು ಸ್ವಾಭಿಮಾನಗಳು ಇಲ್ಲದಂತಾಗಿ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಸ್ವಾರ್ಥವು ಬೆಳೆದುನಿಂತಿದೆ.

ಒಟ್ಟಾರೆ ಶ್ರೀ ಮದಾದ್ಯ ಬಿಷ್ವಪ್ರಯ್ಯನವರು ಅವತರಿಸಿದ್ದೂ ಈ ಗೋಪುರವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿದ್ದೂ ಹದಿನೇಳನೇ ಶತಮಾನದ ಉತ್ತರಾರ್ಧ ಮತ್ತು ಹದಿನೆಂಟನೆಯ ಶತಮಾನದ ಪೂರ್ವಾರ್ಧದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಎಂದು ಹೇಳಲಡಿಯಿಲ್ಲ.

೩. ಅಯೋನಿಜರು

ಅಪ್ಪಯ್ಯಜೋಯಿಸರ ಪತ್ನಿಯು ಯಾವದೇ ರೀತಿಯ ಪ್ರಸೂತ ಚಿಕ್ಕ ಗಳನ್ನು ಕಾಣದೆ ನಿರ್ದ್ರೆಯಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಸಹಜವಾಗಿ ಎಚ್ಚರ ಆಗಲು ಸತಿ-ಪತಿಯರ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲಾಸದಿಂದ ಆಡುತ್ತಿರುವ ಕೂಸನ್ನು ಕಂಡರು. ಆ ಕೂಸೇ ಬಿಷ್ವಪ್ರಯ್ಯನವರು. ಈ ಸಂಗತಿಯ ಮೇಲಿಂದ ಅವರು ಅಯೋನಿಜರು ಎಂಬ ಮಾತು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಇದು ಅತಿ ರಂಜಿತ ಮತ್ತು ಅಸತ್ಯವೆಂದು ಅಭಾವಿಕರು ತರ್ಕಿಸುವದುಂಟು. ಆದರೆ ಹಿಂದೂಧರ್ಮವು ತರ್ಕಬದ್ಧವಾದದ್ದಲ್ಲ. ಜ್ಞಾನ, ಭಾವನೆಗಳ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಬೆಳೆದು ನಿಂತಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ತರ್ಕಟರಿಗೆ (ಸಂಶಯಖೋರರಿಗೆ) ಸ್ಥಾನವೇ ಇಲ್ಲ.

ಅಜ್ಞಶ್ಚಾಶ್ರದ್ಧಧಾನಸ್ಯ ಸಂಶಯಾತ್ಮಾ ವಿನಶ್ಯತಿ |

“ಅಜ್ಞನೂ ಶ್ರದ್ಧೆ ಇಲ್ಲದವನೂ ಆದ ಸಂಶಯಖೋರನು ನಾಶಹೊಂದುತ್ತಾನೆ. ಇದು ಭಗವಂತನ ವಾಕ್ಯವು. ಇದರ ಮೇಲೆ ನಂಬಿಗೆ ಇದ್ದವರು ಶ್ರೀ ಬಿಷ್ವಪ್ರಯ್ಯನವರ ಅಯೋನಿಜತ್ವದ ಬಗ್ಗೆ ಸಂಶಯಪಡುವದು ಮಹತ್ವಾಪವು. ನಮ್ಮ ಪುರಾಣಗಳಲ್ಲಿ ಇಂಥ ಅನೇಕ ಉದಾಹರಣೆಗಳು ಇರುತ್ತವೆ. ದಶರಥಪತ್ನಿಯರು ಯಜ್ಞದೇವನು ನೀಡಿದ ವಾಯುಸ ಭಕ್ಷಣದಿಂದ ನಾಲ್ವರು ಪುತ್ರರನ್ನು ಪಡೆಯಲಿಲ್ಲವೇ? ಅದೇ ಪ್ರಸಾದವನ್ನು ಭಕ್ಷಿಸಿ, ಅಂಜನಾದೇವಿಯು ಅಂಜನೇಯನನ್ನು ಹೆತ್ತಳಲ್ಲವೇ? ಕುಂತೀಪುತ್ರನಾದ ಕರ್ಣನು ಅಯೋನಿಜನಲ್ಲವೇ? ಹೀಗೆ ಒಂದಲ್ಲ ಎರಡಲ್ಲ ನೂರಾರು ಉದಾಹರಣೆಗಳು ಇರುತ್ತಿರಲು ಶ್ರೀ ಬಿಷ್ವಪ್ರಯ್ಯನವರು ಅಯೋನಿಜರು ಹೇಗೆ ಎಂದು ಸಂಶಯಪಡುವದು ಯೋಗ್ಯವಲ್ಲ

ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಅವರು 'ಅಯೋನಿಜ'ರು ಅನ್ನುವದಕ್ಕಿಂತ 'ಅಜರು' ಅಂದರೆ ಜನ್ಮರಹಿತರು ಅನ್ನುವದು ಹೆಚ್ಚು ಸಯುಕ್ತಿಕವಾಗುತ್ತದೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಅವರ ಚರಿತ್ರೆಯ ಮೊದಲನೇ ಸರ್ಗದಲ್ಲಿ ೨೪ರಿಂದ ೩೫ನೇ ಶ್ಲೋಕಗಳ ವರೆಗಿನ ವಿಷಯಗಳ ಮೇಲಿಂದ ಈ ಮಾತಿನ ಸತ್ಯತೆ ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿಯೇ ೩೦, ೩೧ನೇ ಶ್ಲೋಕಗಳು ಈ ಮಾತಿನ ಸ್ಪಷ್ಟತೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತವೆ.

ತವಪುತ್ರಮೇಷಾಮಿ ಲೀಲಾಮಾನುಷವಿಗ್ರಹಃ |

ಇತ್ಥಂ ವ್ಯಾಹೃತ್ಯ ಭಗವಾನ್ ಪುತ್ರೀಯಂ ಫಲಮುತ್ತಮಂ |

ಕರೇ ದದೌ ತವ ಕ್ಷೇತ್ರಂ ಪ್ರವಿಶ್ಯಾಮಿತಿ ಸಾಧಕಂ |

ವೃಜಗೀಹಂ ವತ್ಸ ರೇತಂ ಪತ್ತೀಂ ಮಾಸ್ಪರ್ಶದೇಹತಃ ||

“ಲೀಲಾಮಾನುಷರೂಪ ಧಾರಣಮಾಡಿ ನಿನ್ನ ಪುತ್ರತ್ವವನ್ನು ವಹಿಸುವೆನು.” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಪುತ್ರೀಯನಾದ ಫಲವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ನಿನ್ನ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ (ಹೆಂಡತಿಯ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ) ನಾನು ಆದರದಿಂದ ಪ್ರವೇಶಮಾಡುವೆನು ಆದರೆ ನೀನು ರೇತಪತ್ತಿಯನ್ನು ಸ್ಪರ್ಶಿಸಬೇಡ” ಎಂದು ಭಗವಂತನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಆಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ. ಇಲ್ಲಿ ಜನನ ಬೋಧಕ ಅರ್ಥವುಳ್ಳ ಶಬ್ದವೇ ಇಲ್ಲ. ಕೇವಲ ಅಪ್ಪಯ್ಯಜೊಯಿಸರಿಗೆ ತಮ್ಮ ತಪಸ್ಸಿನ ಫಲವಾಗಿ ಸಂತತಿಲಾಭವಾಗುವದೆಂಬ ಮಾಯೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿಯೂ ಅವರ ಪತ್ತಿಗೆ ಗರ್ಭವತಿ ಆದ ಆನಂದವುಂಟಾಗಲಿ ಎಂಬುವದಕ್ಕಾಗಿಯೂ ಅಪ್ಪಯ್ಯಜೊಯಿಸರ ಪತ್ತಿಯ ಉದರದಲ್ಲಿ ಒಂಬತ್ತುತಿಂಗಳಕಾಲ ಶ್ರೀವಿರುಪಾಕ್ಷೇಶನು ಗರ್ಭರೂಪದಲ್ಲಿ ವಾಸವಾಗಿದ್ದು ಲೋಕರೂಢಿಯ ಪ್ರಕಾರ ಆ ವಿವ್ರಪತ್ತಿಯು ನವಮಾಸ ತುಂಬುವ ವರೆಗೆ ಗರ್ಭವತಿಯ ಸುಖ-ಸೋಹಳಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದ ನಂತರ ಒಂದು ದಿನಸ ವಿರುಪಾಕ್ಷೇಶನು ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಶಿಶು ರೂಪವನ್ನು ಧಾರಣಮಾಡಿ ಪತಿ, ಪತಿಗಳ ಲೀಲೆಯಿಂದ ಆಟವಾಡಹತ್ತಿದನು. ಇಲ್ಲಿಯೂ ಜನನದ ಸಂಬಂಧವು ಬರಲಿಲ್ಲ. ಅದರಂತೆಯೇ “ಜಾತಸ್ಯ ಹಿ-ಧೃಪೋ ಮೃತ್ಯುಃ” ಈ ನಿಯಮವೂ ಶ್ರೀ ಬಿಷ್ಣುಪ್ರಯ್ಯನವರಿಗೆ ಹತ್ತಲಿಲ್ಲ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಅವರ ಅವತಾರ ಸಮಾಪ್ತಿಯು ಕೂಡಾ ದೇಹವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು

ಅಗರದೇ ಸದೇಹವಾಗಿ ವಿರುಪಾಕ್ಷೇಶನ ವಿಗ್ರಹದಲ್ಲಿ ಅದೃಶ್ಯರಾದುದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಮರಣದ ಸೋಂಕೂ ತಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅಂದರೆ ಅವರು ಮರಣಹೊಂದ ಲಿಲ್ಲ. ಅರ್ಥಾತ್ ಅವರಿಗೆ ಹುಟ್ಟೂ ಇಲ್ಲ; ಸಾವೂ ಇಲ್ಲ.

೪. ತಸಸ್ಸು ಮತ್ತು ಪನಾಡಗಳು ಏಕೆ ?

ಶ್ರೀ ಬಿಷ್ಣುಪುಯ್ಯನವರು ಉಪನಯನವಾದ ಕೂಡಲೇ ತಸಸ್ಸರ್ಯಕ್ಕೆ ಹೊರಟರು. ದುಷ್ಟರು ದ್ವಾರವನ್ನು ಬಂಧಿಸಿದಾಗ ಪರಮಾತ್ಮನ ಸ್ತುತಿನಾಡಿ ಪಾದುಕೆ ಬೆತ್ತಗಳನ್ನು ಪಡೆದರು. ಹುಣಿಸೇಮರದಿಂದ ಹಾಲು ಹರಿಸಿದರು. ಗಳಿಗೆಯನ್ನು ನಡೆಸಿದರು. ಗೋಡೆಯನ್ನು ನಡೆಸಿದರು. ಇಂಥವೇ ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ಪನಾಡಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ಇವೆಲ್ಲವುಗಳ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಏನು ? ಭಗವಂತನೇ ಮಾನವರೂಪ ಧರಿಸಿ ಬಂದಿರುವನೆಂದಮೇಲೆ ಅವರು ಯಾರನ್ನು ಕುರಿತು ತಸಸ್ಸುಮಾಡಿದರು ? ಪನಾಡಗಳನ್ನು ತೋರಿಸುವಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆ ಬೆಳೆಯಬೇಕೆಂತಲೋ ? ಇಂಥ ಅನೇಕ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಉದ್ಭವಿಸು ತ್ತವೆ. ಇವೆಲ್ಲವುಗಳಿಗೆ ಒಂದೇ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡುವದು ಅಶಕ್ಯವು ಆದರೂ ಮುಖ್ಯ ಮಾತೆಂದರೆ ವಿರುಪಾಕ್ಷೇಶನು ಮಾನವರೂಪ ಧಾರಣಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ ಸಾಮಾನ್ಯ ಮನುಷ್ಯರಂತೆಯೇ ವರ್ತಿಸುವದು ಅವಶ್ಯ ವಾಗಿತ್ತು. ಅಲ್ಲವೇ ಮಾನವೀ ರೂಪವನ್ನು ಧಾರಣಮಾಡಿದ ಮೇಲೇ, ಪರಮಾತ್ಮನಿಗಾದರೂ ಮಾನವೀಬುದ್ಧಿ, ಮನಸ್ಸುಗಳ ಕಿಲ್ಮಿಷವು ತಟ್ಟಿದೆ, ಇರಲಾರದು. ಅಂದರೆ ತನ್ನನ್ನೇ ತಾನು ಮರೆಯುವದು ಸಹಜವು. ಜೀವಾತ್ಮ ಪರಮಾತ್ಮರಲ್ಲಿಯ ಭೇದವಾದರೂ ಇದೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಈ ಮಾನವೀ ಶರೀರಧಾರಿ ಆತ್ಮನು ಇಂದ್ರಿಯ, ಬುದ್ಧಿ, ಮನಸ್ಸುಗಳ ತಾಕಲಾಟ ದಲ್ಲಿ ತನ್ನನ್ನು ತಾನು ಮರೆಯುತ್ತಾನೆ. ಈ ಮರೆವನ್ನು ಕಳೆದು ನಿಜರೂಪ ವನ್ನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ತಸಸ್ಸನ್ನಾಚರಿಸುವದು ಅಗತ್ಯವಾದದ್ದು ಎಂಬ ಮಾತನ್ನು ಮುಮುಕ್ಷು ಜನರಿಗೆ ತಿಳಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿಯೂ ಮತ್ತು ಸ್ವತಃ ತಮಗಾದ ಆತ್ಮವಿಸ್ಮೃತಿಯ ಮಾಲಿನ್ಯವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರು ತಸಸ್ಸನ್ನಾಚರಿಸುವದು ಅವಶ್ಯವಾಗಿತ್ತು ಅಂತೆಯೇ ಅವರ ಒಂದಲ್ಲದೇ ಐದು ಸಲ ತಸಸ್ಸನ್ನಾಚರಿಸಿದರು. ೧

ಬಿಷ್ಣುಪ್ರಯ್ಯನವರು ಕಾಲಕಾಲಕ್ಕೆ ಪ್ರಸಂಗಕ್ಕನುಸಾರವಾಗಿ ಅನೇಕ ಪವಾಡಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರು ಇದಾದರೂ ಅವರು ತಮ್ಮ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆ ಮಹಿಮೆಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಯಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದಕ್ಕಾಗಿ ಅಲ್ಲ. ಅಥವಾ ದ್ವೇಷಾಸೂಯೆಗಳಿಂದ ಸೇಡು ತೀರಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿಯೂ ಅಲ್ಲ. ಸಾಧುನಿಂದಕರಲ್ಲಿಯ ದೃಷ್ಟ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ದೂರಮಾಡುವದಕ್ಕಾಗಿಯೂ ಶಿವಭಕ್ತರಿಗೆ, ಶಿವೋಪಾಸಕರಿಗೆ ಅಸಾಧ್ಯವಾದದ್ದು ಯಾವದೂ ಇಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ಮನಗಾಣಿಸಿ ಜನತೆಯಲ್ಲಿ ಶಿವಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಬೆಳೆಯಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ದ್ವಾರಭೇದನ, ಗಳಿಗೆ ನಡೆಯಿಸುವದು, ಹಣಸೇಗಿಡದಿಂದ ಹಾಲು ಸುರಿಸಿದ್ದು ಇಂಥ ಪವಾಡಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರು.

ವೈಷ್ಣವ ಯತಿಗಳ ಆನೆಗಳಿಗೆ ಅಂಧತ್ವ ಬಂದದ್ದು ಭಸ್ಮಲೇಪನದಿಂದ ಪರಿಹಾರ ಮಾಡಿದ್ದಾದರೂ ದ್ವೇಷಾಸೂಯೆಗಳ ದ್ರೋತಕವಾಗಿರದೆ ಭಸ್ಮನಿಂದಕರಿಗೆ ಭಸ್ಮದ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ತೋರಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿ. ಹೀಗೆಯೇ ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ಪವಾಡಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾದರೂ ದುಷ್ಟರಿಗೆ ಪರಿತಾಪ, ಸಾಧುಗಳ ರಕ್ಷಣೆ ಮತ್ತು ಶಿವಭಕ್ತಿಯ ಪ್ರಸಾರ ಇವೇ ಉದ್ದೇಶಗಳಿಗಾಗಿ. ಒಟ್ಟಾರೆ ಬಿಷ್ಣುಪ್ರಯ್ಯನವರು ತಮ್ಮ ಸ್ವಾರ್ಥಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಗಾಗಿ ಯಾವ ಪವಾಡಗಳನ್ನೂ ಮಾಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಕೇವಲ ಜನತೆಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರುವ ಅಧರ್ಮ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ದೂರವಾಗಿ, ಪರಮಾತ್ಮನಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿ, ವಿಶ್ವಾಸಗಳು ಬೆಳೆದು ಶಿವೋಪಾಸನೆಯಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿ ಹುಟ್ಟುವಂತೆ ಡಾಂಭಿಕ ಉಪದೇಶದಿಂದ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡದೆ ತಮ್ಮ ಸದಾಚರಣೆಯಿಂದಲೂ ನಿತ್ಯ ದೃಷ್ಟಿಪಥದಲ್ಲಿ ಉಳಿಯುವ ದೇವಾಲಯಾದಿ ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿಯೂ ತಮ್ಮ ಗುರಿ ಸಾಧಿಸಿದರು.

೫. ತ್ಯಾಗಮೂರ್ತಿ ಲಕ್ಷ್ಮ್ಯಂಬೆ

ಶ್ರೀ ಬಿಷ್ಣೇಶರ ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಅವರ ಪತ್ನಿ ಆದರ್ಶ ಪತಿವ್ರತಾಶಿರೋಮಣಿಯರಾದ ಲಕ್ಷ್ಮ್ಯಂಬೆಯವರು ಬಹು ದೊಡ್ಡ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ. ತಮ್ಮ ಪತಿದೇವರು ಕೈಕೊಂಡ ಕಾರ್ಯಪೂರ್ತಿಗಾಗಿ ಸದೇಹವಾಗಿ ಗೋಪುರಕ್ಕೆ ಅಹುತಿಯಾದರು. ಶ್ರೀ ಜಗದಂಬಾ ದುರ್ಗಾದೇವಿಯ ಇಚ್ಛೆಯು

ಹಾಗಿತ್ತು. ಶ್ರೀ ಬಿಷ್ವೇಶರ: ವಿರೂಪಾಕ್ಷ ಸ್ವರೂಪರು. ಗೋಪುರ ಕಟ್ಟಿದ ಕಾರ್ಯವಾದರೂ ವಿರೂಪಾಕ್ಷೇಶನದೇ ಮತ್ತು ಆತನ ಆಜ್ಞೆಯಂತೆ ಕಾರ್ಯವು ನಡೆದದ್ದು. ಹೀಗಿದ್ದು ದುರ್ಗಾಂಬೆಯು ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ವಿಘ್ನವನ್ನೇಕೆ ತರಬೇಕು? ಆಹುತಿಯನ್ನೇಕೆ ಬೇಡಬೇಕು? ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಸಮಂಜಸ ಉತ್ತರ ಕೊಡುವದು ಕಠಿಣವು. ಆದರೂ ನನ್ನ ಬುದ್ಧಿಗೆ ತಿಳಿಯುವ ಒಂದೇ ಒಂದು ನೂತಂದರೆ ದೇವತೆಗಳು ಕೂಡ ತಮ್ಮ ಪ್ರತಿಸ್ಥೆಗೆ ಕುಂದು ಬಂದದ್ದನ್ನು ಸಹಿಸಲಾರರು ಅಂತೂ ಶ್ರೀ ದುರ್ಗಾದೇವಿಯ ಇಚ್ಛೆಯಂತೆ ತಮ್ಮ ಪತ್ನಿಯನ್ನು ಗೋಪುರಕ್ಕೆ ಆಹುತಿ ಕೊಡಲು ಸಿದ್ಧರಾದರು. ಪತಿದೇವರ ಆದೇಶದಂತೆ ಶ್ರೀ ಲಕ್ಷ್ಮಣ್ಣಂಬೆಯವರು ಸದೇಹವಾಗಿ ಗೋಪುರಕ್ಕೆ ಆಹುತಿ ಆದರು. ಇಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಬಿಷ್ವೇಶರು ಮಹಾಪತಿವ್ರತೆಯರೂ ಸದಾ ಕಾರ್ಯ ತತ್ಪರರೂ ಸೇವಾತತ್ಪರರೂ ಅದರ್ಶ ಸದಾಚರಣೆಯುಳ್ಳವರೂ ತಮ್ಮ ಪ್ರೀತಿ ಪಾತ್ರರೂ ಆದ ಲಕ್ಷ್ಮಣ್ಣಂಬೆಯರನ್ನು ಆಹುತಿ ಕೊಡಲಿಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧರಾದರು. ಈ ಸಂಗತಿಯು ಸಾಮಾನ್ಯ ತ್ಯಾಗವಲ್ಲ. ಆದರೆ ಶ್ರೀ ಬಿಷ್ವೇಶರು ತ್ಯಾಗವೇ ಮೂರ್ತಿಯಾಗಿ ನಿಂತವರು, ಆತ್ಮಜ್ಞಾನಿಗಳು. ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಶಿವರೂಪರು. ಇಂಥವರು ಮಾಡಲುದ್ಯುಕ್ತರಾದ ಈ ತ್ಯಾಗಕ್ಕಿಂತಲೂ ಈ ಯಾವ ಅರ್ಹತೆಗಳೂ ಇರದೆ ಕೇವಲ ಸಾಮಾನ್ಯ ಗೃಹಿಣಿಯರಾದ ಲಕ್ಷ್ಮಣ್ಣಂಬೆಯರು ಪತಿದೇವರ ಇಚ್ಛೆಯಂತೆ ವರ್ತಿಸುವದೇ ತಮ್ಮ ಧರ್ಮವೆಂದೂ ತನುಗೆ ತಾರಕವೆಂದೂ ಉದಾತ್ತವಾದ ಒಂದೇ ವಿಚಾರದಿಂದ ಆತ್ಮಾರ್ಪಣೆಗೆ ಮಾಡಿದ ತ್ಯಾಗವು ಅಸಾಮಾನ್ಯವಾದದ್ದು. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಅಗ್ನಿಪ್ರವೇಶಮಾಡಿ, ಜಲದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ, ವಿಷಭಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಿ, ಅಥವಾ ಶಸ್ತ್ರದಿಂದ ಹೊಡೆದು ಕೊಂಡು ಆತ್ಮಾರ್ಪಣೆ ಮಾಡಿದ ಉದಾಹರಣೆಗಳು ಅನೇಕ ಇರಬಹುದು. ಆದರೆ ಸ್ವಸಂತೋಷದಿಂದ ಗೋಪುರದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು, ತಮ್ಮ ಕಣ್ಣೆದುರಿನಲ್ಲಿಯೇ ಸುತ್ತಲೂ ಗೋಡೆಗಳು ಏರುತ್ತಿರುವದನ್ನು ನೋಡುತ್ತಲೂ ಅಚಲರಾಗಿ ಕುಳಿತದ್ದೂ ಮುಂದೆ ಕ್ರಮೇಣ ಶ್ವಾಸನಿರೋಧದಿಂದ ಚಡಪಡಿ ಸುವ ಇಂದ್ರಿಯಗಳನ್ನು ನಿಗ್ರಹಿಸಿಕೊಂಡು ದೇಹವು ಫೋಣವಾಗಿ ಆತ್ಮವು ಹೊರಗೆ ಹೋಗುವ ವರೆಗೂ ಸಮಾಧಾನದಿಂದಲೇ ಇದ್ದದ್ದು ಅಸಾಮಾನ್ಯವೇ ಸರಿ. ಪತಿಯೇ ನನ್ನ ದೇವತೆ, ಪತಿಯ ಹಿತವೇ ತನ್ನ ಧ್ಯೇಯ. ಪತಿಯ

ಆಜ್ಞೆಯೇ ತಮಗೆ ವೇದವಾಕ್ಯ ಎಂದು ಭಾವಿಸಿ ಬೇಕಾದ ತ್ಯಾಗ ಮಾಡಲು ಹಿಂದೂ ಮಹಿಳೆಯರು ಸಿದ್ಧರೂತ್ತಾರೆ. ಪುರಾಣದಲ್ಲಿ, ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಇಂಥ ಅನೇಕ ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಅನೇಕ ಶಾಸ್ತ್ರ, ಪುರಾಣಗಳನ್ನು ಓದಿದವರೂ, ತತ್ವಜ್ಞಾನಿಗಳೂ, ನಿತ್ಯಾನುಷ್ಠಾನತತ್ಪರರೂ, ಆಚಾರ ತೀರರೂ ಆದ ವಿಸ್ತರಿಸಿದ ಅಗಲಾರದಂಥ ಸ್ವಾರ್ಥತ್ಯಾಗವನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯರಾದ ಗೃಹಿಣಿಯರು ಸಹಜವಾಗಿ ಮಾಡಬಲ್ಲರು ಎಂಬುದು ಶ್ರೀ ಲಕ್ಷ್ಮೀಂಜಯವರ ಈ ಆತ್ಮಬಲಿದಾನವೇ ನಿರ್ದರ್ಶನವಾಗಿದೆ. ಹಿಂದೂಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಕುಟುಂಬ ಸಂಸ್ಥೆಯನ್ನು ಪ್ರಸ್ಥಾಪಿಸಿದ ಜ್ಞಾನಿಗಳಾದ ಋಷಿಮುನಿಗಳು ಸ್ತ್ರೀಯರಿಗಾಗಿ ಸಂಬೋಧಿಸಿದ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯೇ ಅಷ್ಟು ಶ್ರೇಷ್ಠತರದ್ದಾಗಿದೆ. ರಾಷ್ಟ್ರಕ್ಕಾಗಿ, ಸಮಾಜಕ್ಕಾಗಿ, ಬಾಂಧವರಿಗಾಗಿ, ದೀನ-ದಂದ್ರರಿಗಾಗಿ ಸಹ ಬಲಿದಾನ, ಸ್ವಾರ್ಥತ್ಯಾಗಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ಭಾರತದ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿಯೂ ಪುರಾಣಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಅನೇಕವಾಗಿ ಕಾಣಬಹುದು. ಇದೇ ಹಿಂದೂ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಹಿರಿಮೆಯು. ಶ್ರೀಲಕ್ಷ್ಮೀಂಜಯವರು ಗೋಪುರಕ್ಕೆ ಆಹುತಿ ಆದದ್ದರ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷದಿಗ್ಧರ್ಶನವೆಂದು ಈ ಗೋಪುರದ ಎರಡನೇ ಅಂತಸ್ತಿನ ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಕಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಕೊರೆದು ಕೂಡಿಸಿದ ಶ್ರೀ ವಿಗ್ರಹವನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು.

೩. ಮಹಾಲಿಂಗ ಪ್ರಾಪ್ತಿ

ಶ್ರೀ ಬಿಷ್ಣುಪ್ರಯ್ಯನವರು ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಗುಡಿಸಲಿನ ಸುತ್ತಲೂ ಅಗ್ನಿ ಜ್ವಾಲೆಯು ಪ್ರಜ್ವಲಿತವಾಗಿ ಆ ಜ್ವಾಲೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಶ್ರೀ ಸಂಪಾಸತಿಯು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾಗಿ ಒಂದು 'ರಸಲಿಂಗ'ವನ್ನು ಕೊಟ್ಟನು. ಈ ರಸಲಿಂಗವನ್ನೇ ಶ್ರೀ ಬಿಷ್ಣುಪ್ರಯ್ಯನವರು ತಮ್ಮ ಅಂಗೈಯಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಸರ್ವೋಪಚಾರಗಳಿಂದ ಪೂಜಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಈಗ ಈ ರಸಲಿಂಗವೇ 'ಮಹಾಲಿಂಗ' ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ವಿಠಲಾಪುರದಲ್ಲಿ ಪೂಜಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ. ಈ ಮಹಾಲಿಂಗವು ಹೆಸರಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಬಹು ದೊಡ್ಡದೂ, ಭಾರವುಳ್ಳದ್ದೂ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಈ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ತೆ ದೊಡ್ಡದೂ, ಭಾರವುಳ್ಳದ್ದೂ ಬೇರೆ ಎಲ್ಲಿಯೂ ಇಲ್ಲವೆಂದಲ್ಲ. ಆದರೆ ಈ ಲಿಂಗವು ಶ್ರೀ ಬಿಷ್ಣುಪ್ರಯ್ಯನವರ ಕರತಲದಲ್ಲಿ ಪೂಜಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದು. ಆ ಮಾನದಂತೆ ಅದು ಮಹಾಲಿಂಗವೇ ಸರಿ. ಮತ್ತು

ಇಂಥ ಲಿಂಗವನ್ನು ಕರತಲದಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿ ಪೂಜಿಸುವ ಆ ಮಹಾಯೋಗಿಯ ಯೋಗಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಎಷ್ಟು ಬಣ್ಣಿಸಬೇಕು.

ಈ ಮಹಾಲಿಂಗವೇ ಇಂದಿಗೂ ಶ್ರೀಬಿಷ್ಣುಪ್ರಯ್ಯರ ವಂಶಜರಲ್ಲಿ ಹಿರಿಯ ಮನೆತನದವರು ವಾಸಿಸುತ್ತಿರುವ ವಿಠಲಾಪುರದಲ್ಲಿ ಇದ್ದು ನಿತ್ಯವೂ ಪೂಜಾ ಅನುಷ್ಠಾನಾದಿಗಳು ನಡೆಯುತ್ತವೆ. ಈ ಮಹಾಲಿಂಗವು ಮೊದಲು ರಂಗಾಪುರದಲ್ಲಿಯೇ ಶ್ರೀರಾಮೇಶ್ವರ ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿ ಇಡಲಾಗಿತ್ತು. ಇತ್ತೀಚೆ ರಂಗಾಪುರ ಗ್ರಾಮವು ನಿರ್ಜನವಾದ್ದರಿಂದ ಶ್ರೀಬಿಷ್ಣುಪ್ರಯ್ಯನವರ ವಂಶಜರು ತಮ್ಮದೇ ಇನಾಮಗ್ರಾಮವಾದ ವಿಠಲಾಪುರದಲ್ಲಿ ಬಂದು ಇರಹತ್ತಿದರು. ಬಿಷ್ಣುಪ್ರಯ್ಯನವರಿಂದ ಒಂಬತ್ತನೇ ತಲೆಯವರಾದ ಹಿರಿಯಮಹಾದೇವಪ್ರಯ್ಯನವರ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಈ ಮಹಾಲಿಂಗವು ರಂಗಾಪುರದಿಂದ ವಿಠಲಾಪುರಕ್ಕೆ ತರಲ್ಪಟ್ಟು ಶ್ರೀ ಬಿಷ್ಣುಪ್ರಯ್ಯನವರೇ ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ ವಿಠಲ ಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಲಾಯಿತು. ಅಂದಿನಿಂದ ಈ ವಿಠಲಾಪುರವು ಸುತ್ತು-ಮುತ್ತಲಿನ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಅವರ ಭಕ್ತ ಜನರಿಗೆ ಪವಿತ್ರ ಕ್ಷೇತ್ರಸ್ಥಾನವಾಗಿದೆ. ರುದ್ರಾಭಿಷೇಕ, ಲಘುರುದ್ರ, ಮಹಾರುದ್ರ, ಮುಂತಾಗಿ ಅನುಷ್ಠಾನಗಳು ಮೇಲಿಂದ ಮೇಲೆ ಜರಗುತ್ತವೆ. ಈ ಸ್ಥಾನವು ಬಹು ಜಾಗೃತವಾದದ್ದಿದೆ ಎಂದು ಭಾವಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ನಿತ್ಯ ಪೂಜೆ, ಆರತಿ, ನೈವೇದ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಈ ಮನೆತನದವರು ಮಾಡುತ್ತಾರಲ್ಲದೆ ಶಿವರಾತ್ರಿ ಶಿವಪರ್ವಣಿಗಳಂಥ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ ಪೂಜಾ, ಅರ್ಚನೆ, ಅಭಿಷೇಕಾದಿಗಳು ಜರಗುತ್ತವೆ. ಭಕ್ತಜನರೂ ಕಾಲಕಾಲಕ್ಕೆ ಅಭಿಷೇಕಾದಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ನಿಜವಾಗಿ ಶ್ರೀಬಿಷ್ಣೇಶರಿಗೆ ಸಂಪಾನಾಥನು ಕೊಟ್ಟ ಈ ಮಹಾಲಿಂಗವು ಅವರ ವಂಶದವರಿಗೂ ಭಕ್ತರ ಸಮೂಹಕ್ಕೂ ಶ್ರೇಯೋಭಿವೃದ್ಧಿಗೂ ವಂಶವೃದ್ಧಿಗೂ ಕಲ್ಯಾಣಕಾರಿಯಾಗಿದೆ. ಎಂದು ತಿಳಿಯಲಾಗುತ್ತದೆ.

೨. ಶ್ರೀ ಮಹಾದೇವಪ್ರಯ್ಯನವರ ಮಹಿಮೆಗಳು

ಹಿಂದೆ ಮೂರನೆಯ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಮಹಾದೇವಪ್ರಯ್ಯನವರ ಚರಿತ್ರೆಯು ಶ್ಲೋಕ ಮತ್ತು ಅರ್ಥ ಸಹಿತ ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ಮಹಿಮೆಗಳು ಜನನಾಣಿಯಲ್ಲಿ ಇಂದಿಗೂ ಕೇಳಬರುತ್ತವೆ. ಅವುಗಳಿಗೆ ಲೇಖನ

ಆಧಾರಗಳೇನೂ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಅವುಗಳ ಸತ್ಯತೆಯನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸುವಷ್ಟು ಪ್ರಾತ್ಯಕ್ಷಿಕೆಗಳು ಇಂದಿಗೂ ಕಂಡು ಬರುವಂತಿವೆ. ಒಮ್ಮೆ ಆರಾಧನೆಗೆ ಬೆಲ್ಲ ಇಲ್ಲದಂತಾದಾಗ “ ಹನುಮಂತನು ಪ್ರೇರೇಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಬರಬಹುದು ” ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಪ್ರಕಾರ ಸ್ವಲ್ಪೇ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ನೂರಾರು ಜನರು ಬೆಲ್ಲವನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ತಂದರಷ್ಟೇ? ಆಗ ಶ್ರೀ ಮಹಾದೇವಸ್ವಯ್ಯನವರು “ಬೆಲ್ಲ ಸಾವಕಾಶವಾಗಿ ಒಡೆಯಿರಿ ಒಂದು ಪೆಂಟಿಯಲ್ಲಿ ಹನುಮಂತನು ಬಂದಿದ್ದಾನೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿದರು ಆ ಪ್ರಕಾರ ಬೆಲ್ಲದ ಪೆಂಟಿಯಲ್ಲಿ ಹನುಮಂತನ ಕಲ್ಲಿನ ವಿಗ್ರಹವು ಸಿಕ್ಕಿತು ಅಂದಿನಿಂದಲೂ ಹನುಮಜ್ಜಯಂತಿ ಉತ್ಸವವು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಈ ಮೂರ್ತಿಯು ಹತ್ತು ಅಂಗುಲ ಪ್ರಮಾಣ ಎತ್ತರದಿದ್ದು ಕೌಪೀನ (ಕಾಶಿ) ಅಭರಣ, ಕಂಠೀಸರ, ಮುಕ್ತಾಹಾರ ಮುಂತಾದವುಗಳು ಆ ಮೂರ್ತಿಗೆ ಇರುತ್ತವೆ. ಇಂದಿಗೂ ಈ ಹನುಮಂತನು ಬೆಲ್ಲದ ಹನುಮಸ್ತ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ವಿಠಲಾ ಪುರದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಮಹಾಲಿಂಗೇಶನ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ನಿತ್ಯ ಪೂಜಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಾನೆ.

ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಛಲ್ಲೇ ಆರಾಧನೆಯಲ್ಲಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಭೋಜನದ ಪ್ರಾರಂಭಕ್ಕೆ ತುಪ್ಪವು ಇಲ್ಲದ್ದು ತಿಳಿಯಿತು. ಆಗ ಶ್ರೀ ಮಹಾದೇವಸ್ವಯ್ಯನವರು ತುಂಗಭದ್ರೆಯಿಂದ ಐದು ಕೊಡ ತುಪ್ಪವನ್ನು ಕೇಳಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬನ್ನಿರಿ ಎಂದು ಸೇವಕರಿಗೆ ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದರು. ಕೂಡಲೇ ಸೇವಕರು ನದಿಯಿಂದ ಐದು ಕೊಡ ನೀರು ತಂದು ಇಡಲು ಪುನಃ ಇಷ್ಟು ತುಪ್ಪವನ್ನು ತುಂಗಭದ್ರೆಗೆ ತಿರುಗಿ ಅರ್ಪಿಸುವ ಸಂಕಲ್ಪಮಾಡಿ ಶ್ರೀ ಅನ್ನಪೂರ್ಣಾದೇವಿಯನ್ನು ಪೂಜಿಸಲು ಆ ನೀರು ಆಗಲೇ ಕಾಸಿದ ತುಪ್ಪವಾಗಿ ಅಂದಿನ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಭೋಜನವು ಸಾಗಿತು. ಮರುದಿನವೆ ಬೇರೆ ಗ್ರಾಮಗಳಿಂದ ಬಂಧ ತುಪ್ಪದಲ್ಲಿ ಐದು ಕೊಡ ತುಪ್ಪವನ್ನು ಒಯ್ದು ತುಂಗಭದ್ರೆಗೆ ಅರ್ಪಿಸಿದರು. ಅಂದಿನಿಂದಲೂ ಅವರ ಮನೆತನದಲ್ಲಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಭೋಜನಾದಿ ಅನ್ನ ಸಂತರ್ಪಣೆಯ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಅನ್ನಪೂರ್ಣಾದೇವಿಯ ಪೂಜೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

“ ನಾರಾಯಣದೇವರ ಕೆರೆ ” ಎಂಬ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ (ಈಗ ಈ ಗ್ರಾಮವು ತುಂಗಭದ್ರಾ ಅಣೆಕಟ್ಟಿನ ಜಲಾಶಯದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದೆ) ಒಂದು ಹೊಸ

ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮರಾಕ್ಷಸನು ಸೇರಿಕೊಂಡಿತ್ತು ಅದು ಆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ವಸತಿ ಮಾಡಿದನರನ್ನು ಸರಿ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ತಿಂದುಬಿಡುತ್ತಿತ್ತು. ಒಮ್ಮೆ ಶ್ರೀ ಮಹಾದೇವಸ್ವಯ್ಯನವರು ಸಂಚಾರಕ್ಕೆ ಆ ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಹೋದಾಗ ಈ ಹೊಸ ಮನೆಯೇ ಅವರಿಗೆ ವಾಸಕ್ಕಾಗಿ ದೊರಕಿತ್ತು. ನಿತ್ಯದಂತೆ ಸರಿ ರಾತ್ರಿಗೆ ಆ ರಾಕ್ಷಸನು ಬಂದು ಇವರನ್ನು ನೋಡಿ “ತಿನ್ನುತ್ತೇನೆ” ಎಂದು ಗರ್ಜಿಸಿತು. ಆಗ ಅವರು ತಮ್ಮ ಯೋಗಸಾಮರ್ಥ್ಯದಿಂದ ಆ ರಾಕ್ಷಸನನ್ನು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಬಂಧಿಸಿ, ಬುಡಮೇಲಾಗಿ ತಮ್ಮ ವಾಹನದ ಬುಡದಲ್ಲಿ ತೂಗಾಡುವಂತೆ ಮಾಡಿದರು. ಇದೇ ರೀತಿಯಿಂದ ಅವನನ್ನು ಇಟ್ಟು ಎಷ್ಟೋ ದೂರ ದೂರ ಸಂಚಾರ ಮಾಡಿದ ನಂತರ ಆ ರಾಕ್ಷಸನ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ ರಾಕ್ಷಸತ್ವದಿಂದ ನಿವೃತ್ತರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದರು.

ಶ್ರೀ ಮಹಾದೇವಸ್ವಯ್ಯನವರು ಧರ್ಮಪ್ರಸಾರಾರ್ಥವಾಗಿ ಮತ್ತು ದಿಗ್ವಿಜಯಕ್ಕಾಗಿ ಇಡಿ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲೆಲ್ಲ ಸಂಚರಿಸಿ ಅನೇಕ ಗ್ರಾಮ, ಸೀಮೆ, ಮನ್ನಣೆ, ಬಿರುದಾವಳಿಗಳನ್ನು ಪಡೆದು ಪ್ರಖ್ಯಾತರಾದರು. ಹೀಗೆಯೇ ಸಂಚಾರಮಾಡುತ್ತ ಶ್ರೀಮತ್ ಶಂಕರಾಚಾರ್ಯರ ಪೀಠವಿದ್ದ ಶೃಂಗೇರಿಗೆ ಹೋಗುವದನ್ನು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದರು. ಅವರು ಅಲ್ಲಿಗೆ ತಲುಪುವ ಮೊದಲಿನ ದಿವಸ ರಾತ್ರಿ ಶ್ರೀ ಶಾರದಾದೇವಿಯು ಆಗಿನ ಶ್ರೀಜಗದ್ಗುರುಗಳ ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿ ಬಂದು “ನಾಳೆ ಒಬ್ಬ ಮಹಾತ್ಮನು ನಿನ್ನ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಾನೆ. ಅವನಿಗೆ ಬಿರುದಾವಳಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಸತ್ಕರಿಸು” ಎಂದು ಹೇಳಿದಳು. ಮರುದಿನಸವೇ ಶ್ರೀ ಮಹಾದೇವಸ್ವಯ್ಯನವರು ಶೃಂಗೇರಿಗೆ ಆಗಮಿಸಿದರು. ಆದರೆ ಅಲ್ಲಿಯ ಪಂಡಿತರು ಗೃಹಸ್ಥಾಶ್ರಮಿ ಎಂಬ ನೆವದಿಂದ ಶ್ರೀ ಮಹಾದೇವಸ್ವಯ್ಯನವರನ್ನು ನಮಸ್ಕರಿಸಲಿಲ್ಲ. ವಾದದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮನ್ನು ಗೆದ್ದರೆ ಅವರನ್ನು ಸನ್ಮಾನಿಸಬಹುದು ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಇದನ್ನು ತಿಳಿದವರಾಗಿ ಅವರು ಮಠದಲ್ಲಿ ನೀರು ತರುವ ಸೇವಕನಾದ ನಾಗೇಶನೊಬ್ಬನಿಗೆ ಉಪದೇಶ ಕೊಟ್ಟು ಭಸ್ಮವನ್ನು ಅಭಿಮಂತ್ರಿಸಿ ಕೊಡಲು ಅವನು ಎಲ್ಲ ವಿದ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಪಾರಂಗತನಾದನು ಅವನನ್ನು ವಾದಕ್ಕಾಗಿ ಕಳಿಸಲು ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಗೆದ್ದನು. ಈ ಬಗ್ಗೆ ‘ನಾಗೇಶಭಟ್ಟ’ ಎಂಬ ಪ್ರಯೋಗ ಗ್ರಂಥವು ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಇರುವದೊಂದು ಜನಾಭಿಪ್ರಾಯವಿರುತ್ತದೆ. ಈ ನಾಗೇಶ

ಭಟ್ಟನ ಪಾಂಡಿತ್ಯವನ್ನು ನೋಡಿ, ನೀರು ಹೊರುವವನಿಗೆ ಶ್ರೀ ಮಹಾದೇವಪ್ರಿಯನವರ ಮಹಿಮೆಯಿಂದ ಬಂದ ಪಾಂಡಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಬೆರಗಾಗೊಂಡರು. “ಈ ಮಹಾತ್ಮನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಲ್ಪಡತಕ್ಕವನಲ್ಲ. ಮಹಾ ಶಕ್ತಿಯುಳ್ಳವನು” ಎಂದು ಅವರನ್ನು ಪೂಜಿಸಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿದರು. ಶ್ರೀ ಜಗದ್ಗುರುಗಳು ಅವರಿಗೆ ೬೦ ಬಿರುದುಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಸುವರ್ಣ, ರತ್ನಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಸತ್ಕರಿಸಿದರು ಮತ್ತು “ನಪರೀಕ್ಷಣೀಯೋ ಮಹಾತ್ಮಾ ಅಘಟಿತಘಟಿನಾ ಚತುರಂ ಮತ್ಸ್ಯಾ ಸಂಮಾನ್ಯ ದಂಡವನ್ನಮಸ್ಕೃತ್ಯ ಸಂಪೂಜ್ಯ” ಎಂಬ ಬಹುಮಾನ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಸಾರಿದರು.

ಹೀಗೆ ಶ್ರೀ ಮಹಾದ್ಯ ಬಿಷ್ಣುಪ್ರಿಯನವರು ಅವರ ಮಕ್ಕಳಾದ ಶ್ರೀ ಶಿವಪ್ರಿಯನವರು ಮತ್ತು ವೇದವ್ಯಾಸರ (ಶ್ರೀ ಶಿವಪ್ರಿಯನವರ ಮಕ್ಕಳಾದ) ಮಹಾದೇವಪ್ರಿಯನವರೂ ಮಹಿಮಾಶಾಲಿಗಳಾಗಿ ಖ್ಯಾತಿ ಪಡೆದರು ಮಹಾಪುರುಷರೆಂದು ಹೆಸರು ಪಡೆದರು. ಇವರ ವಂಶದವರಿಗೂ “ಮಹಾಪುರುಷ” ಎಂಬ ಉಪನಾಮವೇ ಇಂದಿಗೂ ರೂಢವಾಗಿದೆ. ಶ್ರೀ ಮಹಾದ್ಯ ಬಿಷ್ಣುಪ್ರಿಯನವರಿಂದ ೯ನೇ ತಲೆಮಾರಿನವರಿಗೆ ಈ ಮನೆತನದವರು. ರಂಗಾಪುರದಲ್ಲಿಯೇ ಇರುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಈ ಮನೆತನವು ಒಂದು ಸಂಸ್ಥಾನದಂತೆ ಸಂಜ್ಞಾಮಿನೊಡನೆ ಸುವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾಗಿ ಶೋಭಿಸುತ್ತಿತ್ತು ಮುಂದೆ ರಂಗಾಪುರವು ಬೇಚರಾಕ (ಜನವಸತಿ ಇಲ್ಲದಂತೆ) ಆದದ್ದರಿಂದ ಈ ೯ನೇ ತಲೆಯವರಾದ ೩ನೇ ಮಹಾದೇವಪ್ರಿಯನವರ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಈ ಮನೆತನದವರು ರಂಗಾಪುರವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ತುಂಗಭದ್ರಾನದಿಯ ಎಡದಂಡೆಗೆ ತಮ್ಮದೇ ಇನಾಮಗ್ರಾಮವಾಗಿದ್ದ ವಿಠಲಾಪುರಕ್ಕೆ ಬಂದು ಇರಹತ್ತಿದರು. ಈ ಮಹಾದೇವಪ್ರಿಯನವರು ಮೂವರು ಸಹೋದರರು. ಹಿರಿಯ ಮಹಾದೇವಪ್ರಿಯ ಚಿಕ್ಕ ಮಹಾದೇವಪ್ರಿಯ ಮತ್ತು ಸಣ್ಣ ಮಹಾದೇವಪ್ರಿಯ ಹೀಗೆ ಇವರು ಮೂವರೂ ಬಂಧುಗಳು; ಇದೇ ಕಾಲಕ್ಕೆ ವಿಭಕ್ತರಾಗಲು. ಹಿರಿಯ ಮಹಾದೇವಪ್ರಿಯನವರು ವಿಠಲಾಪುರದಲ್ಲಿ, ಚಿಕ್ಕ ಮಹಾದೇವಪ್ರಿಯನವರು ತಮ್ಮದೇ ಇನಾಮಗ್ರಾಮವಾದ ಮೇವುಂಡಿಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಸಣ್ಣ ಮಹಾದೇವಪ್ರಿಯನವರು ತಮ್ಮ ಇನಾಮಗ್ರಾಮವಾದ ಅಂಬಲೀಕೊಪ್ಪದಲ್ಲಿ ಇರಹತ್ತಿದರು. ಈಗ

ವಿಠಲಾಪುರದಲ್ಲಿ ಹಿರಿಯ ಮಹಾದೇವಪ್ಪಯ್ಯನವರ ಮಕ್ಕಳಾದ ಮೂವರು ಶಿವಪ್ಪಯ್ಯನವರು ಸಧ್ಯಕ್ಕೆ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಮೇವುಂಡಿಯಲ್ಲಿ ಚಿಕ್ಕ ಮಹಾದೇವಪ್ಪಯ್ಯನವರ ಮಕ್ಕಳಾದ ಬಿಷ್ಣುಪ್ಪಯ್ಯನವರು ಇರುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತು ಅಂಬಲೀಕೊಪ್ಪದಲ್ಲಿ ಸಣ್ಣ ಮಹಾದೇವಪ್ಪಯ್ಯನವರು, ವಾಸ್ತವ್ಯವ ಅನುಕೂಲಕ್ಕಾಗಿ ಧಾರವಾಡದಲ್ಲಿ ಮನೆಮಾಡಿಕೊಂಡು ಇರುತ್ತಾರೆ.

ಈ ಮೂರೂ ಗ್ರಾಮಗಳು ಇಲ್ಲಿಯ ವರೆಗೆ ಅವರ ಮನೆತನಕ್ಕೆ ಇನಾಮಾಗಿಯೇ ಇದ್ದವು. ಈಗ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರಕಾರದ ಝಳ ತಾಕಿ ಇನಾಮ ಹಕ್ಕು ಇಲ್ಲದಾಗಿದ್ದರೂ ಆಯಾ ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿಯ ಒಂದು ಭಾಗ ಜಮೀನುಗಳು ಅವರವರ ಒಡೆತನದಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತವೆ. ಈ ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲದೇ 'ಬಸವನಕೊಪ್ಪ' ಎಂಬ ಇನಾಮಗ್ರಾಮವು ಶ್ರೀ ಮಹಾಲಿಂಗೇಶನ ನಿತ್ಯ ಪೂಜೆ, ನೈವೇದ್ಯಗಳಿಗಾಗಿ ಮತ್ತು ವಂಶಪರಂಪರಾಗತವಾಗಿ ಪ್ರತಿವರ್ಷ ಜರುಗುತ್ತ ಬಂದಿರುವ ಆರಾಧನೆ ಮೊದಲಾದ ಸಮಾರಂಭಗಳ ಖರ್ಚಿಗಾಗಿ ಮೂರೂ ಮನೆತನದವರ ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಇಡಲಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿವರ್ಷ ಒಂದೊಂದು ಮನೆತನದವರು ಕ್ರಮದಂತೆ ಈ ಗ್ರಾಮದ ಉತ್ಸವವನ್ನು ತಕ್ಕೊಂಡು ಪೂಜೆ, ನೈವೇದ್ಯ, ಆರಾಧನೆ ಉತ್ಸವಾದಿಗಳನ್ನು ಸಾಂಗಗೊಳಿಸುತ್ತಾರೆ.

೪ ಉತ್ಸವಾದಿಗಳು

ಶ್ರೀ ಬಿಷ್ಣುಪ್ಪಯ್ಯನವರ ವಂಶದವರಲ್ಲಿ ಹಿರಿಯ ಮನೆತನದವರು ವಾಸಿಸುತ್ತಿರುವ ವಿಠಲಾಪುರದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿ ವರ್ಷವೂ ಕೆಲವು ಉತ್ಸವಾದಿಗಳು ಸಾಂಘಿಕವಾಗಿ ಜರುಗುತ್ತಿರುವುದು ಒಂದು ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯವೆಂದೇ ಹೇಳಬೇಕಾಗುವುದು. ಖರ್ಚು, ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳ ಹೊಣೆ ವಂತಿಕರ ಮೇಲೆ ಇದ್ದರೂ ಆಮಂತ್ರಣಾದಿ ಆಡಂಬರಗಳ ಇಚ್ಛೆಯನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳದೇ ಕೇವಲ "ಗುರುಸೇವೆ" ಎಂಬ ಭಾವನೆಯಿಂದ ಎಲ್ಲ ಭಕ್ತಗಣವೂ ಸೇರಿ ಸ್ವಯಂಸದ್ಭಾರಿಯಿಂದ ಭಾಗವಹಿಸಿ ಶ್ರಮಿಸುತ್ತಾರೆ ಇದು ಆ ಮಹಾನುಹಿಮರ ಪ್ರಭಾಶಕ್ತಿಯ ದ್ಯೋತಕವೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಶ್ರೀ ಬಿಷ್ಣುಪ್ಪಯ್ಯನವರು ಅವತಾರ ಸಮಾಪಿ ಮಾಡುವ ಮೊದಲೇ ಅವರ ಮಕ್ಕಳಾದ ಶಿವಪ್ಪಯ್ಯನವರು ಶಿವರೂಪ ಹೊಂದಿದ್ದರಿಂದ ಅವರ ಕೀರ್ತಿ, ಸ್ಮೃತಿಗಳು ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ಉಳಿಯಲೆಂತಲೂ

ತಮ್ಮ ವಂಶಕ್ಕೆ ಕಲ್ಯಾಣನಾಗಲೆಂತಲೂ, ಮತ್ತು ಪರಮಾತ್ಮನ ಅಂಶ ಸಂಭೂತರೂ ಸಾಧು-ಸತ್ಪುರುಷರೂ ಮಹಾಮಹಿಮಾಶಾಲಿಗಳೂ ಆಗಿ ಹೋದವರ ಪುಣ್ಯಸ್ಮೃತಿಯನ್ನು ಪ್ರತಿವರ್ಷ ಮಾಡುವ ಅವಶ್ಯಕತೆಯನ್ನೂ ಅವರ ವಿಧಿ-ವಿಧಾನಗಳನ್ನು ಜನತೆಗೆ ತಿಳಿಸಡಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿಯೂ ಶ್ರೀ ಶಿವಪ್ರಯ್ಯನವರ ಆರಾಧನೆಯನ್ನು ಪುಣ್ಯಮೂರ್ತಿಯರಾದ ತ್ರಿವೇಣ್ಯಮ್ಮ ನವರ ನೇತೃತ್ವದಲ್ಲಿಯೂ ಬಾಲಕ ಮಹಾದೇವಪ್ರಯ್ಯನವರ ಹಸ್ತಪ್ರಾರ್ಥ ದಿಂದಲೂ ಪ್ರತಿವರ್ಷ ಕಾರ್ತಿಕ ಕೃಷ್ಣ ಅನುವಾಸ್ಯೆಯ ದಿವಸ ನಡೆಯುವಂತೆ ತಮ್ಮ ಇಚ್ಛೆಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದರು. ಅದರಂತೆಯೇ ಶ್ರೀ ಮಹಾದೇವಪ್ರಯ್ಯನವರು ಭಾದ್ರಪದ ಶುದ್ಧ ಬಿದಿಗೆಗೆ ಶ್ರೀ ಬಿಷ್ಣುಪ್ರಯ್ಯ ನವರ ಆರಾಧನೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು. ಸುಮಾರು ಎರಡುನೂರಾವತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಈ ಎರಡೂ ಆರಾಧನೆಗಳು ಅಬಾಧಿತವಾಗಿ ನಡೆದು ಬಂದಿವೆ. ಕಳೆದ ಸುಮಾರು ೩೦ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದ ವರೆಗೆ ಈ ಆರಾಧನೆಗಳಿಗೆ ಸಾವಿರದ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಎಣಿಸುವಷ್ಟು ಭಕ್ತ ಜನರು ಕೂಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆರಾಧನೆಗಳೆಂದರೆ ಸಾಂಘಿಕವಾಗಿ ಶೃದ್ಧಾಂಜಲಿ ಸಮರ್ಪಿಸುವದು. ಅಂತೆಯೇ ಅಷ್ಟು ಜನರು ಸೇರುತ್ತಿದ್ದರು. ಇತ್ತೀಚೆಗಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆ ಮನೆತನಕ್ಕೆ ಕಾಲನ ಅವಕೃಪೆ ಆದದ್ದರ ಮೂಲಕ ಮಧ್ಯೆ ಕೆಲವು ಕಾಲ ಈ ಆರಾಧನೆಗಳು ಸಂಕುಚಿತವಾಗಿ ಜರುಗಿದವಾದರೂ ಸ್ಥಗಿತವಾಗಲಿಲ್ಲ ಈಗ ಪುನರುಪಿ ೧೫-೨೦ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದಿನಿಂದ ಸುವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ. ಭಕ್ತ ಜನರಾದರೂ ತಕ್ಕಮಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರಿ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಕಾರ್ಯಮಾಡಿ ಆರಾಧನೆಗೆ ತೋರಿಯನ್ನುಂಟುಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇಷ್ಟು ದೀರ್ಘಕಾಲ ತಪ್ಪದೇ ಆರಾಧನೆ ಪ್ರತಿವರ್ಷ ನಡೆಯುತ್ತ ಬಂದುದಾದರೂ ಆ ಯೋಗಿನರ್ಯರ ಮಹಿಮಾ ಪ್ರಭಾವವೆಂದೇ ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ಈ ಆರಾಧನೆಗಳಲ್ಲದೇ ಮಾರ್ಗಶೀರ್ಷ ಶುದ್ಧ ಪೂರ್ಣಿಮೆಯ ದಿವಸ ಶ್ರೀ ಮಹಾಲಿಂಗೇಶನಿಗೆ ಅನೇಕ ತರಹದ ಹಣ್ಣುಗಳಿಂದ ಫಲ-ಪೂಜೆ ಕಟ್ಟುತ್ತಾರೆ. ಈ ಉತ್ಸವವು ಶ್ರೀ ಗೋಪುರದಮ್ಮನ (ಶ್ರೀ. ಲಕ್ಷ್ಮ್ಮಯ್ಯನವರ) ಸ್ಮೃತಿಗಾಗಿ ಮತ್ತು ಅವರಿಂದ ಪ್ರಸಾದಪಡೆಯಬೇಕೆಂದು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇದೇ ಪ್ರತಿಹುಣ್ಣಿಮೆಗೂ ಶ್ರೀ ಗೋಪುರದಮ್ಮ

ನವರ ಪ್ರೀತ್ಯರ್ಥವಾಗಿ ಸುಹಾಸಿನಿಯರ ಸತ್ಕಾರ ಭೋಜನಾದಿಗಳು ಜರುಗುತ್ತವೆ. ಪ್ರತಿವರ್ಷ ಶ್ರಾವಣದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಮಹಾಲಿಂಗೇಶನಿಗೆ ನಿತ್ಯ ರುದ್ರಾಭಿಷೇಕ ಆಗುತ್ತದೆ. ಮಹಾ ಶಿವರಾತ್ರಿಗೆ ಅಭಿಷೇಕ ಮರುದಿವಸ ನೈವೇದ್ಯ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಭೋಜನ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಮಾರ್ಗಶೀರ್ಷ ಶುದ್ಧ ೪ ಗೆ ವಿನಾಯಕ ಪೂಜೆ, ನೈವೇದ್ಯ, ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಭೋಜನಾದಿಗಳು ಜರುಗುತ್ತವೆ. ಈ ಎಲ್ಲ ಉತ್ಸವಗಳು ವಿಠಲಾಪುರದಲ್ಲಿ ಜರುಗುತ್ತವೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿಷ್ಣೇಶರ ಎರಡನೇ ಅವತಾರವೇ ಅದ್ಭುತ ಮಹಿಮೆಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಲೋಕ ಕಲ್ಯಾಣ ಮಾಡಿದ ಮುರಗೋಡದ ಶ್ರೀ ಗುರುಚಿದಂಬರ ಸ್ವಾಮಿಗಳೆಂತಲೂ ಮೂರನೇ ಅವತಾರವೇ ಅಗಡಿಯ (ಆನಂದವನದ) ಶ್ರೀ ಶೇಷಾಚಲ ಸದ್ಗುರುಗಳೆಂತಲೂ, ಭಕ್ತಜನರಲ್ಲಿ ಉಂಟಾಗುತ್ತವೆ. ಇನ್ನು ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮದ ಪುನರುದ್ಧಾರಕ್ಕಾಗಿಯೇ ನಾಲ್ಕನೇ ಅವತಾರ ಆಗುವ ಸಮಯ ಈಗ ಬಂದಿದೆ. ಅದು ಹೇಗೆ, ಯಾವಾಗ, ಎಲ್ಲಿ ಎಂಬುದು ಆ ಪರಮಾತ್ಮನೇ ಬಲ್ಲ.

— — —

ಪರಿಶಿಷ್ಟ ೧

ಶ್ರೀ ಬಿಷ್ಣು ಪುಯ್ಯನವರ ಸ್ತೋತ್ರಗಳು

೧ ಶತನಾಮಸ್ತೋತ್ರ

ಶ್ರೀ ಗಣೇಶಾಯನಮಃ

ಬಿಷ್ಣೇಶಃ ಸತ್ಯಸಂಕಲ್ಪೋ | ಮಹಾದೇವ ಪಿತಾಮಹಃ |
 ಅಷ್ಟಾಂಗಯೋಗ ನಿರತೋ | ಲಕ್ಷ್ಮೀಶಃ ಕುಡ್ಯವಾಹನಃ ||೧||
 ಭಸ್ಮೋದ್ಧೂರಿತ ಸರ್ವಾಂಗೋ | ಭಸ್ಮರಾಶಿ ಪ್ರದರ್ಶಕಃ ||
 ಭಕ್ತಕಲ್ಯಾಣದಃ ಪಾಂತೋ | ತುಂಗಭದ್ರಾಕೃತಾಲಯಃ ೧ ||೨||
 ತಂಕರಾನಂದ ಸಚ್ಚಿಷ್ಯಂ | ಶಿವತಾತಸ್ತಪೋನಿಧಿಃ ||
 ಮಹಾಗೋಪುರ ನಿರ್ಮಾಣಃ ೨ | ಚತುರಶ್ವಾರೂಢಿಗ್ರಹಃ ||೩||
 ವಶೀಕೃತೇಂದ್ರಿಯಗ್ರಾಮೋ | ನಟಕೋಟಿರ ಮಂದಿರಃ ||
 ಶಿವಗಂಗಾ ವೃತ್ಯಹರೋ | ಲೋಕಾನುಗ್ರಹಕಾರಣಃ ||೪||
 ವಿಚಿತ್ರತರ ಚಾರಿತ್ರಃ | ತಿಂತ್ರಿಣೀದೋಹ ಪಂಡಿತಃ ||
 ಬದ್ಧಪದ್ಮಾಸನಾಸೀನೋ | ನಾಸಾಗ್ರನ್ಯಸ್ತಲೋಚನಃ ||೫||
 ಸದೇಹ ಸ್ವರ್ಗಸಂಧಾತಾ | ಶಾಂತಮೂರ್ತಿತನೂಭವಃ ||
 ಸತ್ಯವಾಗ್ಧರ್ಮ ನಿವುಣೌ | ಲೀಲಾಮಾನುಷ ವೇಷಧೃಕ್ ||೬||
 ಜಟಾಜುಟಿ ಫರಿತಾಂಗಃ | ಕುಸುಂದ ಚಲನಕ್ಷಮಃ ||
 ಮಹಾಲಿಂಗಾನ್ವಿತಕರೋ | ಮಹಾಲಿಂಗ ಪ್ರಪೂಜಕಃ ||೭||
 ಅಂಧದೃಷ್ಟಿಪ್ರದೋಯೋಗೇ | ದೇವಯೋನಿರ್ವಿಮುಕ್ತಿದಃ ||
 ದವಾನಲ ಭಯತ್ರಾತಾ | ದುಃಖದಾರಿದ್ರ್ಯಭಂಜಕಃ ||೮||

(೧ ಧರಾಲಯಃ ೨ ನಿರ್ಮಾತಾ ಹೀಗೆ ಇರುವುದು ಸರಿದೋರುತ್ತದೆ.)

ನಾಗೇಂದ್ರದರ್ಶದಲನೋ | ವಿಶ್ವರೂಪ ಪ್ರದರ್ಶಕಃ ||
 ರುದ್ರಾಕ್ಷಮಾಲಾಭರಣಃ | ತುಂಗಾತೋಯಕೃತಾಜ್ಯಕಃ ||೯||
 ಹನುಮಸ್ತ್ರಿಯ ಮಿತ್ರಸ್ವ | ಜರಾ ಮರಣವರ್ಜಿತಃ ||
 ಭವಾಬ್ಧಿ ತಾರಕೋ ಮೌನಿ | ಸೋತ್ತರೀಯ ಕೃತಪ್ಲವಃ ||೧೦||
 ಪರಲೋಕ ಸಮಾಸೀನಃ | ಸೋದರೋ ಮಾತೃವತ್ಸಲಃ ||
 ದ್ವಿಜಬಾಲಕದತ್ತಾಯುಃ | ಕಲೀಕಲ್ಮಷನಾಶಕಃ ||೧೧||
 ವಂಧ್ಯಾಸಂತಾನ ಫಲದಃ | ಖರಚಾಪವಿಮೋಚಕಃ |
 ಸುವರ್ಣವರ್ಷಣೋ ಯೋಗೀ | ಪ್ರಾಣಾಯಾಮಪರಾಯಣಃ ||೧೨||
 ಅದಗ್ಧತನುರಕ್ಲೇದ್ಯೋ | ಮಲ್ಲಣಾದ್ರಿ ನಿಕೇತನಃ |
 ಬ್ರಹ್ಮದತ್ತ ಚಿರಾಯುಷ್ಯೋ | ಸರ್ವವಿದ್ಯಾವಿಶಾರದಃ ||೧೩||
 ವೇಶ್ಯಾಂಪುಂಭಾವಗಮಿತಾ | ಕಾಮಕ್ರೋಧ ವಿವರ್ಜಿತಃ ||
 ವ್ಯಾಘ್ರಾತ್ ಗೋಗಣತ್ರಾತಾ | ಸಮಾಧಿನಿರತೋವಶೀ ||೧೪||
 ತೃಣನಿರ್ಜಿತಕೈರಾತೋ | ಕೈಲಾಸಗಿರಿದರ್ಶಕಃ ||
 ಸಂಸ್ತಂಭಿತ ಮಹಾವರ್ಷೋ | ಸಾಧುವೃಂದ ನಿಷೇವಿತಃ ||೧೫||
 ತರೂಣಾದಿತ್ಯ ಸಂಕಾಶಃ | ತಪಸ್ವೀ ತಾಪಸಪ್ರಿಯಃ ||
 ಅನ್ನಪೂರ್ಣಾಸಹಾಯಶ್ಚ | ಹೃಕ್ಷಯಾನ್ನಪ್ರದಃ ಕವಿಃ ||೧೬||
 ಜಿತ ನಿದ್ರೋ ಜಿತಾಹಾರೋ | ಜಗದಾತ್ಮಿ ನಿಬರ್ಹಣಃ ||
 ರಂಗಾಪುರ ನಿವಾಸಶ್ಚ | ರಾಮೇಶಾಲಯ ದರ್ಶಕಃ ||೧೭||
 ವೇಣುವಲ್ಲಿ ಮಹಾಕ್ಷೇತ್ರ | ಜೀರ್ಣೋದ್ಧಾರ ವಿಶಾರದಃ ||
 ವಿರುಪಾಕ್ಷೈಕ ನಿಷ್ಕಾತ್ಮಾ | ದಾಮಕುಕ್ಷಿ ವಿಮೋಕ್ಷಕಃ ||೧೮||
 ಧರ್ಮಸಂಸ್ಥಾಪಕಃ ಸಾಧು | ಜಹ್ನುತ್ರಾಣಪರಾಯಣಃ ||
 ಮೇನಾಪತಿ ಪ್ರಾಣದಾತಾ | ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯೋ ಬ್ರಹ್ಮವಿಪ್ರಿಯಃ ||೧೯||
 ದುಷ್ಕರ್ತವ್ಯವಿನೀತಾಚ | ವೃತ್ತಿಹೇರಂಭ ಭೋಜಕಃ ||
 ಸದಾ ಸಂತುಷ್ಟ ಸಚ್ಚಿತಃ | ಕುಷ ರೋಗ ನಿವಾರಕಃ ||೨೦||

ತುಲಾ ಸಂಧಾನ ನಿಪುಣೋ | ದ್ವಂದ್ವಾತೀತೋ ವಿಮತ್ಸರಃ ||
 ಭುಕ್ತಿಮುಕ್ತಿಪ್ರದೋದಾಂತೋ | ಅತ್ರಿಗೋತ್ರ ಸಮುದ್ಭವಃ ||೨೧||
 ವಿತಾನಿ ಶತನಾಮಾನಿ | ಬಿಷ್ಣೇಶಸ್ಯ ಮಹಾತ್ಮನಃ ||
 ತ್ರಿಕಾಲಂ ಪಠೇನ್ನಿತ್ಯಂ | ಭಕ್ತಿಮುಕ್ತಂಚ ವಿಂದತಿ ||೨೨||

ಟೀಪು:— ಈ ಶತನಾಮಾವಳಿಯು ಶ್ರೀಬಿಷ್ಣೇಶಚರಿತ್ರದ ರೂಪಕವಿದ್ದಂತಿದೆ. ಹಿಂದೆ ಬರೆಯಲಾದ ಅನರ ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದ ಕೆಲವು ಸಂಗತಿಗಳು ಈ ಶತನಾಮ ಸ್ತೋತ್ರದಲ್ಲಿ ಬಂದಿವೆ. ಮೇಲಿಂದ ಅನರ ಚರಿತ್ರವು ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಇದ್ದದ್ದು ನಮಗೆ ದೊರೆತಿಲ್ಲವೆಂಬುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಉಪಾಯವಿಲ್ಲ.

೨. ಶ್ರೀ ಬಿಷ್ಣೇಶ ಪಂಚಸ್ತೋತ್ರಗಳು

ಶ್ರೀ ಮಹಾದೇವಸ್ವಾರ್ಯ ನಿರಚಿತ

ಶ್ರೀ ಗಣೇಶಾಯನಮಃ

ತ್ವದಾಜ್ಞಯಾಹಂ ನಿರೂಪಾಧಿಕೋಸ್ಮಿ |
 ವಿದ್ಯಾಮಯೋ ದೇಹಗತೋಽಪಿ ಯೋಗಿ ||
 ಪ್ರಲ್ಹಾದಬದ್ಧೋ ತವ ಪಾದ ಪದ್ಮಂ |
 ನಮಾಮಿ ನಿತ್ಯಂ ಶಿವರೂಪಮಸ್ಮಿ ||೧||

ತ್ವಯಾಶ್ರಯಾಸೌ ನಿಜವೃತ್ತಿದಾತಾ |
 ನಿರ್ಮಾಯ ಸಂಸಾರಮಪ್ರವಿಷ್ಟಾ ||
 ಮಾಯಾಂ ನಿರಾಕೃತ್ಯ ವಸಾಮಿ ತಂಭೋ |
 ತ್ವದಾಜ್ಞಯಾಹಂ ಶಿವರೂಪಮಸ್ಮಿ ||೨||

ನಾರಾಯಣೋಹಂ ಗುರುದೇವತತ್ಮ |
 ಮಹಾನುಭಾವಃ ಸ್ವಸುಖಪ್ರಬೋಧ ||
 ದೇಹಾದಿ ಸಂಸಾರ ನಿವೃತ್ತಿಜಾತಂ |
 ತ್ವದಾಜ್ಞಾಹಂ ಶಿವರೂಪಮಸ್ಮಿ ||೩||

ಶ್ರೀ ಸಾಂಬಶಂಭೋ ಗುರು ಬಿಷ್ಣುಮೂರ್ತೀ |

ಮಹಾವಿಭೂತೆ ಸ್ವಸುಖಪ್ರದಾತಃ ||

ನಾಮುಧ್ಧರತ್ವಂ ನಿಜಲಾಭಪೂರ್ಣಂ |

ತ್ವದಾಜ್ಞಯಾಹಂ ಶಿವರೂಪಮುಸ್ಮಿ

||೪||

ಗುರೂಗುರೂಣಾಂ ನಿಖಿಲಾರ್ಥದಾತಾ | (ಭಾವಃ)

ನಾರಾಯಣೋ ದೇವಭುಷಿಪ್ರಕಾಶಃ ||

ವೇದಾಂತನೇದ್ಯೋತಿ ಭಯಾಪಹಾರೀಮ್ |

ಮಾಂ ಪಾಹು ಸಂಸಾರ ಭಯಾಪಜಸ್ರ

||೫||

ಇತಿ ಶ್ರೀಮತ್ಸತ್ಪುರುಷಾರ್ಯವರ್ಯ ಪದವಾಕ್ಯ ಸ್ತೋಮಾಣಿ

ಶ್ರೀ ಮಹಾದೇವಪ್ರೈಯ್ಯಾರ್ಯ ವಿರಚಿತೆ

ಬಿಷ್ಣೇಶ ಪಂಚರತ್ನ ಸ್ತೋತ್ರಂ ಸಂಪೂರ್ಣಂ.

— — —

ಕಾಶೀ ಲಕ್ಷ್ಮಣಶಾಸ್ತ್ರಿ ವಿರಚಿತ

ಬಿಷ್ಣೇಶ ಪಂಚರತ್ನ

ಶ್ರೀ ಗಣೇಶಾಯ ನಮಃ

ಶ್ರೀಮದ್ಬಿಷ್ಣುಪ ಶಾಂತಿ ಶಕ್ತಿ ತನಯಂ |

ಪಂಪಾಧಿವಾಸಂ ಸದಾಂ |

ಬ್ರಹ್ಮಾನಂದ ಸುಖೈಕ ಗನ್ಯಮಮಲಂ |

ಕಾರುಣ್ಯದೇಹಂ ಗುರುಂ ||

ಭಕ್ತಾರ್ತಿಪ್ರಶಮೈಕಸೌಖ್ಯನಿಲಯಂ

ರಂಗಾಪುರೇ ಸಂಸ್ಥಿತಾಂ |

ಸಾಕ್ಷಾತ್ತಂ ಶಿವರೂಪಮಿತ್ಯನುದಿನಂ |

ಶ್ರೀ ಬಿಷ್ಣುಮೂರ್ತಿಂ ಭಜೆ

||೧||

ಶ್ರೀಮತ್ತೀರ್ಥ ವಿಭೂತಿಧೂಲಿನವಶಾ
 ಜ್ಞನ್ಮತ್ರಯೋಪಾರ್ಜಿತಂ ||
 ಪಾಪಂ ನಶ್ಯತಿ ಸತ್ಯನಿತ್ಯನುದಿನಂ
 ವಿಪ್ರೌರ್ಮುದಾ ಸೇವ್ಯತಾಂ ||
 ಯತ್ತದ್ವ್ಯಾಧಿ ಶತ್ಯೈಕ ಮೂಲಧನಂ
 ಸೋಗೀಪತಿಂ ಯೋಗಿನಂ ||
 ಸಾಕ್ಷಾತಂ ಶಿವರೂಪಮಿತ್ಯನುದಿನಂ
 ಶ್ರೀ ಬಿಷ್ಣುಮೂರ್ತಿಂ ಭಜೆ

||೨||

ಶ್ರೀಮಂತಂ ಚತುರಾನನಾದಿ ಮುನಿಭಿಃ ||
 ಸಂಸ್ತೂಯಮಾನಂ ಗುರುಂ ||
 ಜೀವನ್ಮುಕ್ತಿಮಸಂಶಯಂ ಶಿವ ಇತಿ
 ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾನಾ ಗುರುಃ ||
 ಸರ್ವಜ್ಞನಚ ಪೌತ್ರಕೇಣ ನಗರಿ |
 ತುಂಗಾ ತಟೇ ನಿರ್ಮಿತಾಂ ||
 ಸಾಕ್ಷಾತಂ ಶಿವರೂಪಮಿತ್ಯನುದಿನಂ |
 ಶ್ರೀ ಬಿಷ್ಣುಮೂರ್ತಿಂ ಭಜೆ

||೩||

ಲೋಕೋದ್ಧಾರಕ ಲೀಲಯಾ ಕಲಿಯುಗೆ |
 ಪಂಪಾಪತೇದ್ವಾರ್ಯಯಾ ||
 ಧೀಮದ್ಗೋಪುರ ಧಾರಣಂಚ ಕೃತವಾನ್ |
 ಯಸ್ತತ್ರಲೋಕೋತ್ತರಾಂ ||
 ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಂ ಪಟವೃಕ್ಷ ಮಧ್ಯಜಪಿತೋ |
 ನೋಕ್ಷಾದಿ ಸಿದ್ಧಿಪ್ರದಃ ||
 ಸಾಕ್ಷಾತಂ ಶಿವರೂಪಮಿತ್ಯನುದಿನಂ |
 ಶ್ರೀ ಬಿಷ್ಣುಮೂರ್ತಿಂ ಭಜೆ

||೪||

ಗಂಗಾತೀರ ವಿಶೇಷ ರಂಗನಗರಿ |
 ತುಂಗಾಧಿವಾಸಂ ಮಹಾ ||
 ಲಿಂಗಂ ಯೇನಕೃತಂ ಭರ್ತಾರಣಂ |
 ಭೂದ್ವೇವ ಪೂಜ್ಯೇಷ್ಟದಂ ||
 ತಲ್ಲಿಂಗಂ ಪ್ರಿಯ ಬಿಲ್ವಪತ್ರಕುಸುಮೈ |
 ರಚಂ ತಮಾಯಾಂ ಗುರುಂ ||
 ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕೃತಂ ಶಿವರೂಪಮಿತ್ಯನುದಿನಂ |
 ಶ್ರೀಬಿಷ್ಣುಮೂರ್ತಿಂ ಭಜೆ ||೨||

ಇತಿ ಶ್ರೀ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ವಿರಚಿತ ಬಿಷ್ಣುಶರ ಪಂಚರತ್ನ ಸ್ತೋತ್ರಂ ||

೩. ಶ್ರೀ ಬಿಷ್ಣುಶಾಸ್ತ್ರಕಗಳು

ಅಥ ಚೋಕನಾಥ ವಿರಚಿತ ಬಿಷ್ಣುಪ್ರದೇಶಿಕ ವರಾಷ್ಟಕ ಸ್ತೋತ್ರ

ದೃಷ್ಟಾತ್ಮ ತತ್ತ್ವ ವಿಭವಂ ಜಗದೈಕವಂದ್ಯಂ |
 ದೃಷ್ಟಾಂತ ಶೂನ್ಯ ಚರಿತಂ ಮಹತಾಂ ಜನಾನಾಂ ||
 ಇಷ್ಟಪ್ರದಾನ್ವರಮಾಷ್ಟಕ ತನು ಸ್ವರೂಪಂ |
 ಬಿಷ್ಣುಪ್ರದೇಶಿಕ ವರಂ ಸತತಂ ಭಜೇಹಂ ||೧||
 ನಿಶ್ವಾಸಭಾರವಿನುತ ಸ್ತುತಿಪಾಲಜಾಲೈಃ |
 ಕೋಟಿರಕೋಟಿ ವಿಲಸಂ ಮಹಿಕಾಂತಜಲೈಃ ||
 ನಿರಾಜಿತಾಂಘ್ರ್ಯಕಮಲಂ ವ ಹಿಮಾಪ್ರಭಾವಂ |
 ಬಿಷ್ಣುಪ್ರದೇಶಿಕವರಂ ಸತತಂ ಭಜೇಹಂ ||೨||
 ಯತ್ಪಾದ ಪಂಕಜ ಪರಾಗ ವಿನಿಶ್ಚಿತ್ತ್ವಮಂ |
 ಋಷಾತ್ರೇ ನಿಧಾಯ ಭವನೇವನೇರ್ಚಯಂತಿ ||
 ಭಕ್ತ್ಯಾಚನಾಸ್ತಮ ಸಮಾನ ವಿರಕ್ತಿಭಾಜಂ |
 ಬಿಷ್ಣುಪ್ರದೇಶಿಕವರಂ ಸತತಂ ಭಜೇಹಂ ||೩||

ಉದ್ವದ್ವಯಾರಸತತ್ತಮ ನಿರಾಜ ತಂಗಂ |
 ವಿಶ್ವಾಯತಿ ಶಾಯತಿ ಚಿತ್ರವಿಚಿತ್ರ ರಂಗಂ ||
 ಪಂಪಾಧಿನಾಥ ಪದಪಂಕಜಲೋಲ ಭೃಂಗಂ |
 ಬಿಷ್ಣುಪದೇಶಿಕ ವರಂ ಸತತಂ ಭಜೇಹಂ

||೪||

ಸಂಸಾರಸೌಖ್ಯಮಪಿಲ ತೃಣವದ್ವಿಧಾಯ |
 ಲಬ್ಧಾಕುಮಾರ ಸದೃಶಂ ಮನನಃ ಕುಮಾರಂ ||
 ಯಸ್ತುರ್ಯಮಾಶ್ರಮಮುಪೇತ್ಯ ನಿರಾಜತೇತು |
 ಬಿಷ್ಣುಪದೇಶಿಕ ವರಂ ಸತತ ಭಜೇಹಂ

||೫||

ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಭಾಸ್ಕರ ವಿಭಾಸಿತ ದಿವ್ಯದೇಹಂ !
 ಸ್ವಾಂಘ್ರದ್ವಯಂ ಪ್ರಣೀತ ನಾನತ್ರ ಭವ್ಯದೇಹಂ ||
 ಔದಾರ್ಯ ಧೈರ್ಯಮುಖ ಸದ್ಗುಣ ಜನ್ಮಗೇಹಂ |
 ಬಿಷ್ಣುಪದೇಶಿಕ ವರಂ ಸತತಂ ಭಜೇಹಂ

||೬||

ಯೋವಾಬಲಂ ವಿಶಿಖಿದಾಂಗ್ರಮನನ್ಯಸಾಧ್ಯಂ |
 ಪಂಪಾಧಿಸಾಲ ವಿಬಿಭೂಷಣಮುಚ್ಯತಮ್ಯುಗಂ ||
 ಯೋಲೀಲಯಾ ವಿವಿಧತಮಸಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧಂ |
 ಬಿಷ್ಣುಪದೇಶಿಕ ವರಂ ಸತತಂ ಭಜೇಹಂ

||೭||

ವಂಧ್ಯಾವಿದಾತ್ಯ ಲಿಖಿತಂ ಲಿಪಿಮಾತ್ಮಭಾಲಂ |
 ಯುದ್ಧತ್ರಿಭೂತಿಕಣಲೇಪನ ಲೋಪಮೃಜ್ಯಃ ||
 ಅಂಕೇನಿಧಾಯ ತನಯಂ ಮುದಮಶತೇತಂ |
 ಬಿಷ್ಣುಪದೇಶಿಕ ವರಂ ಸತತಂ ಭಜೇಹಂ

||೮||

ಬಿಷ್ಣುಪದೇಶಿಕ ವರಾನ್ವಕಮಿಷ್ಟದಂ ಯೇ |
 ನಿತ್ಯಂ ಪ್ರಭಾತ ಸಮಯೇ ಪಠತಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧಃ ||
 ಭುಕ್ತ್ವಾತದೀಯ ಕೃಪಯೇ ಹಸಮಸ್ತ ಭೋಗಾನ್ |
 ಅಂತೇಚ ಮುಕ್ತಿವಂಧಿಗಚ್ಛತಿ ಶುದ್ಧಸತ್ತ್ವಃ

||೯||

ಅಪಟಿ ಅನಂತರಾಯ ವಿರಚಿತ

ಬಿಷ್ಣೋಶಾಸ್ತ್ರಕ

(ಕನ್ನಡ)

ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷೆ ವಿರುಪಾಕ್ಷ ಶಿಶುವಾಗಿ ಬಂದೆ |
ಅಪ್ಪಯ್ಯ ಜೋಯಿಸರಿಗೆ ಮಗನಾಗಿ ಬೆಳೆದೆ ||
ನೀ ಬಾಲಯೋಗ ಸ್ವಯಮೇವ ಜ್ಞಾನಿ |
ನಮಿಸುವೇ ದೇವಾ ಗುರು ಬಿಷ್ಣುಪಾರ್ಯಾ

||೧||

ಪಾದುಕೇ ಬೆತ್ತಗಳ ಶಿವನಿಂದ ಪಡೆದೆ |
ಭೇದೀಸಿ ದ್ವಾರವ ಹೊರ ಸಾಗಿ ನಡೆದೆ ||
ದ್ವಾದಶ ವರ್ಷವ ತಪವನು ಗೈದೆ !
ನಮಿಸುವೇ ದೇವಾ ಗುರು ಬಿಷ್ಣುಪಾರ್ಯಾ

||೨||

ಸಿದ್ಧಿಯ ಪಡೆದಾಗ ಸೋಗಿಗೆ ಬಂದೆ |
ತಿಂತ್ರೀಣಿ ವೃಕ್ಷದಿ ಕ್ಷೀರವ ಕರೆದೆ ||
ಗಳಿಗೇಯ ನಡೆಸೀದಿ ಬಹು ಲೀಲೆಯಿಂದ |
ನಮಿಸುವೇ ದೇವಾ ಗುರು ಬಿಷ್ಣುಪಾರ್ಯಾ

||೩||

ಪರ್ವತದ ಶಿಲೆಯನ್ನು ದ್ರವಿಸೀದಿ ಕ್ಷಣದಿ |
ಭಸ್ಮದ ರಾಸೀಯ ಜನಕಾಗಿ ತೋರೀದಿ ||
ಪಾಪಿಗಳೆಲ್ಲರನು ಉದ್ಧರಿಸಿದೆ |
ನಮಿಸುವೇ ದೇವಾ ಗುರುಬಿಷ್ಣುಪಾರ್ಯಾ

||೪||

ಭಸ್ಮದ ಮಹಿಮೆಯ ಮಾಧ್ವರಿಗೆ ತೋರಿದೆ |
ರಾಮೇಶ ದೇಗುಲವನೀ ಹೊರಗೆ ತೆಗೆದೆ ||
ವಿಠಲ ಮೂರ್ತಿಯ ನೀ ಸ್ಥಾಪಿಸಿದೆ |
ನಮಿಸುವೇ ದೇವಾ ಗುರುಬಿಷ್ಣುಪಾರ್ಯಾ

||೫||

ಬೀದರಹಳ್ಳಿ ಪ್ಲೇತ್ರವ ಪಾವನಗೈದೆ |
 ತೀರ್ಥಾಷ್ಟಕಂಗಳನು ನೀ ಸ್ಥಾಪಿಸೀದೆ ||
 ಕಾಸೀಗೆ ಸಮವಾದ ಪ್ಲೇತ್ರವ ಗೈದೆ |
 ನಮಿಸುವೇ ದೇವಾ ಗುರು ಬಿಷ್ಣುಪಾರ್ಯಾ ||೬||

ಹಂಪಿಯ ಗೋಪುರವ ಆರಂಭಿಸೀದೆ |
 ಸತೀ ಲಕ್ಷ್ಮಾಂಜಲಿಗೆ ಆಹುತಿಯ ಕೊಟ್ಟಿ ||
 ನೆಲೇ ಹನ್ನೊಂದರ ಗೋಪುರವ ಸೇರಿಸೀದೆ |
 ನಮಿಸುವೇ ದೇವಾ ಗುರು ಬಿಷ್ಣುಪಾರ್ಯಾ ||೭||

ಭಾದ್ರಪದದಾ ಬಿದಿಗೀಯ ದಿನದಿ |
 ಹೊರ ಸಾಗಿ ನಡೆದೆ ನಿಜಕ್ಷೇತ್ರದೆಡೆಗೆ ||
 ನೀ ಲೀನನಾದೆ ನಿಜ ರೂಪದಲ್ಲಿ |
 ನಮಿಸುವೇ ದೇವಾ ಗುರು ಬಿಷ್ಣುಪಾರ್ಯಾ ||೮||

ಬಿಷ್ಣುಷ್ಣುಕಮಿದಂ ದಿನ ನಿತ್ಯದಲ್ಲಿ |
 ಪಠಿಸುವ ಭಕ್ತರಿಗೆ ನೀ ಪ್ರೇಮದಲ್ಲಿ ||
 ಇಷ್ಟಾರ್ಥಸಿದ್ಧಿಯ ಕೊಡು ದೇವಮುನಿಯೇ |
 ನಮಿಸುವೇ ದೇವಾ ಗುರು ಬಿಷ್ಣುಪಾರ್ಯಾ ||೯||

ಇತಿ ಶ್ರೀ ಬಿಷ್ಣುಪಾರ್ಯಾ ಸ್ತೋತ್ರ ಸಮಾಪ್ತ

|| ೨೬ ಬಿಷ್ಣೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

ಪರಿಶಿಷ್ಟ ೨

ಶ್ರೀ ಶಿವಸ್ವರ್ಯ ಅಷ್ಟಕ ಸ್ತೋತ್ರ

ಶ್ರೀ ಗಣೇಶಾಯನಮಃ

ಸದಾ ತುಂಗಭದ್ರಾಪಗಾತೀರವಾಸಂ |
ನಿಜಸ್ಯೃತ್ವಿಷಾಸಂಜಿತಾಂ ಭೋಜಭಾಸಂ |
ಮಹಾಚಾರುವಾಸಂ ಲಸನ್ಮಂದಹಾಸಂ |
ಶಿವಸ್ವರ್ಯ ಬಾಲಂ ಭಜೇ ನಿತ್ಯ ಸರ್ವ ಕಾಲಂ

||೧||

ಸ್ಫುರದ್ರತ್ನರಾಜತ್ಪಿರಿಟಂ ದಧಾನಂ |
ಜ್ವಲತ್ಪುಂಡಲ ದ್ವಂದ್ವ ಸಂಶೋಭಿಮಾನಂ ||
ಲಸದ್ಧಾರಯಷ್ಟಿ ಪ್ರಭಾಭಾಸಮಾನಂ |
ಶಿವಸ್ವರ್ಯಬಾಲಂ ಭಜೇ ನಿತ್ಯಕಾಲಂ

||೨||

ಮಹಾಧೈರ್ಯ ಗಾಂಭೀರ್ಯ ಚಾತುರ್ಯಮುಖೈಃ |
ಪ್ರಶಕ್ತಿಃ ಸಮಸ್ತೈಃ ಗುಣೈ ರಾಜಮಾನ್ಯಂ ||
ಸದಾ ಪಂಡಿತೇದ್ಯಂ ಮಹಾವೈಭವಾಧ್ಯಂ |
ಶಿವಸ್ವರ್ಯಬಾಲಂ ಭಜೇ ಸರ್ವಕಾಲಂ

||೩||

ಮಹಾಶ್ಚರ್ಯ ಚರ್ಯಂ ಕೃತಾಸಾಧ್ಯಕಾರ್ಯಂ |
ಮಹಾಯೋಗಿ ಧುರ್ಯಂ ಮಹಾದೇಶಿಕಾರ್ಯಂ ||
ಮುನಿಸ್ತುತ್ಯಕೀರ್ತಿಂ ಮಹಾಶಾಂತ ಮೂರ್ತಿ |
ಶಿವಸ್ವರ್ಯಬಾಲಂ ಭಜೇ ಸರ್ವಕಾಲಂ

||೪||

ಭಜದ್ಭಕ್ತರೋಗಪ್ರಮತ್ತೇಭ ಸಿಂಹಂ |
 ಭವಾಂಬೋಧಿನಾಮ ಮಹಾದಿವ್ಯದೇಹಂ ||
 ಸಮಸ್ತೇಷ್ಟದಾನೇ ಸಮರ್ಥಂ ನಿರೀಹಂ |
 ಶಿವಸ್ವಾರ್ಯಬಾಲಂ ಭಜೇ ಸರ್ವಕಾಲಂ ||೧||

ಮಹಾಪಾಪಿನೋಪಿ ಸ್ವಕೀಯಾಘಸಂಘೈಃ |
 ವಿಮುಕ್ತಾಃ ಪವಿತ್ರಾನಿತಾಂತಂ ಭವಂತಿ ||
 ಯದಿಯಾನು ಕೃಪಾಕಟಾಕ್ಷ ಪ್ರಭಾವಾತ್ |
 ಶಿವಸ್ವಾರ್ಯಬಾಲಂ ಭಜೇ ಸರ್ವಕಾಲಂ ||೨||

ಅಜಸ್ರಂ ನತಾನೇಕ ಭೂಪಾಲಜಾಲಂ |
 ವಿರೂಪಾಕ್ಷಪಾದಾಂಬುಜ ದ್ವಂದ್ವಲೋಲಂ ||
 ತ್ರಿನೇಣೀ ಸಮಾಸ್ಯಾಂಬಿಕಾ ವಾಕ್ಯಪಾಲಂ |
 ಶಿವಸ್ವಾರ್ಯ ಬಾಲಂ ಭಜೇ ಸರ್ವಕಾಲಂ ||೩||

ಕಿಯಂತೋ ಭಜಂತೇ ಸದೈಶ್ವರ್ಯ ಸಿದ್ಧಿ |
 ಕಿಯಂತೋ ಭಜಂತೇ ಮಹಾವೇಶ ವೃದ್ಧಿ ||
 ಕಿಯಂತೋ ಭಜಂತೇ ನರೋ ಮೋಕ್ಷಲಬ್ಧಿ |
 ಶಿವಸ್ವಾರ್ಯ ಬಾಲಂ ಭಜೇ ಸರ್ವಕಾಲಂ ||೪||

ಭುಜಂಗ ಪ್ರಯಾತೇನ ವೃತ್ತೇನ ಬದ್ಧಂ |
 ಶಿವಸ್ವಾರ್ಯ ಬಾಲಾಷ್ಟಕಂ ಸ್ವೇಷ್ಟದಂ ಯಃ ||
 ಪ್ರಬುದ್ಧಃ ಪ್ರಭಾತೇ ಪಠೇದ್ಭಕ್ತವರ್ಯೋ |
 ಲಭೇತಾತು ಸಿದ್ಧಿಂ ಸರ್ವಾರ್ಥನಿಶಾಂತಂ ||೫||

ಇತಿ ಶ್ರೀ ಶಿವಸ್ವಾರ್ಯಾಷ್ಟಕಂ ಸಂಪೂರ್ಣಂ ||

ಪರಿಶಿಷ್ಟ ೩

ಶ್ರೀ ಮಹಾದೇವಸ್ವರ್ಯ ಪಂಚರತ್ನ ಸ್ತೋತ್ರ

ಅಥ ಶ್ರೀಮತ್ಪರಮಹಂಸಪರಿವ್ರಾಜಕಾಚಾರ್ಯ (ತತ್ಕಾಲೀನ)

ಶ್ರೀಮತ್ ಶಂಕರಾಚಾರ್ಯ ವಿರಚಿತ

ಮಹಾದೇವಸ್ವರ್ಯ ಪಂಚರತ್ನ ಸ್ತೋತ್ರ ಪ್ರಾರಂಭ

ಚಿದಾಕಾರಂ ಸಾರಂ ಸಕಲಜಗತಾಂ ರಂಗನಗರೇ |

ವಸಂತಂ ಪೂರ್ವತ್ಯಾ ಸಹ ವನಿತಯಾ ಚಿತ್ರಚರಿತಂ ||

ಸ್ಫುರದ್ರೂಪಂ ಭೂತೈರನುದಿನಮುಪಾಸ್ಯಾಂಘ್ರಿಕಮಲಂ |

ಮಹಾದೇವಸ್ವರ್ಯಂ ಮನಸಿಕಲಯೇ ಸದ್ಗುರುಮಹಂ ||೧||

ವದಂತಸ್ತನ್ಯೇಲೋಕಾಜಗತಿಬಹುಧಾ ಮೂಢಮತಯೋ |

ವಿರೂಪಾಕ್ಷಃಸಾಕ್ಷಾದಿತಿ ಮನಸಿಮೇ ನಿಶ್ಚಿತಮಿದಂ ||

ಮಹಾಲೀಲಾಮೂರ್ತಿಂ ಮಹಿತಗುರುಮಂಬಾಸಖಮನುಮಂ |

ಮಹಾದೇವಸ್ವರ್ಯಂ ಮನಸಿಕಲಯೇ ಸದ್ಗುರುಮಹಂ ||೨||

ನರಾಕಾರಂ ಧೃತ್ವಾಜಗತಿ ಮನುಜಾನಾಂ ಕರುಣಯಾ |

ಮಹಾದುಃಖಾರ್ತಾನಾಂ ಸಪದಿಮನಸಾದಾತುಮುಚಿತಃ

ಮಹೈಶ್ವರ್ಯಂ ಸತ್ತ್ವಂ ರವಿಸದೃಶಕಾಂತಿಂ ಗುಣನಿಧಿಂ |

ಮಹಾದೇವಸ್ವರ್ಯಂ ಮನಸಿಕಲಯೇ ಸದ್ಗುರುಮಹಂ ||೩||

ಪುರಾ ಕೈಲಾಸಾದ್ರೇರವಿಗಿರಿಜಯಾಸಾರ್ಥಮಧುನಾ |

ಶ್ರೀಯಾಗೋಕರ್ಣೇಶಂ ಜಟಿತನಿತರಾಂ ದ್ರಷ್ಟುಮನಘಂ ||

ಸಮೇತೈದಂ ಶ್ಲೋತ್ರಂ ಮುದಿತ ಮನಸಂ ವಿಶ್ವನಿಲಯೇ |

ಮಹಾದೇವಸ್ವರ್ಯಂ ಮನಸಿಕಲಯೇ ಸದ್ಗುರುಮಹಂ ||೪||

ಮಹಾಪೂಜಾ ಲಿಂಗೇ ದ್ವಿಜತತಿಮು ಭುಕ್ತಿಃ ಪ್ರತಿದಿನಂ |
 ಘೃತೈರ್ಭಕ್ಷ್ಯೈರ್ಭೋಜ್ಯೈರ್ಮಧುರ ವಚಸಾ ಮಂದಹಸಿತಂ ||
 ಕೀಯಚೈತ್ರಂ ವಕ್ಷ್ಯಂ ಚರಿತ ಮಧುನಾ ವಿಸ್ಮಯಕರಂ |
 ಮಹಾದೇವಸ್ವಾರ್ಯಂ ಮನಸಿ ಕಲಯೇ ಸದ್ಗುರುಮಹಂ ||೧||

ಇತಿ ಶ್ರೀಮತ್ಪರಮಹಂಸ ಪರಿವ್ರಾಜಕಾಚಾರ್ಯ
 (ತತ್ಕಾಲೀನ) ಶ್ರೀಮಚ್ಛಂಕರಾಚಾರ್ಯ ನಿರಚಿತ
 ಶ್ರೀ ಮಹಾದೇವಸ್ವಾರ್ಯ ಪಂಚರತ್ನಂ ಸಂಪೂರ್ಣಂ

— —

ಶ್ರೀ ಲಕ್ಷ್ಮಣಶಾಸ್ತ್ರಿ ನಿರಚಿತ

ಶ್ರೀ ಮಹಾದೇವಸ್ವಾರ್ಯಾಷ್ಟಕ

ಅಭಿಷ್ಠೇಷು ಕಾರ್ಯೇಷು ಬಿಷ್ಣುಯಚಯಾ |
 ದರೀದ್ರಶೃತೇ ಸಾಕುನಾರ್ಯಸ್ಯಚಾಸ್ಯ ||
 ಸವನ ಪ್ರಸಯೋ ದಯಾ ವಾರ್ಧಿರೇವಂ |
 ಮಹಾದೇವ ಬಾಲೋ ಮಹಾನೇವ ಭಾತಿ ||೧||

ಸದಾಪ್ಯನ್ನದಾನಾವ ದಾನಪ್ರದಾನಂ | ಮುದಾಮುತ್ಯುದಾರಂ |
 ಸದಾಲಂಬವೀರಂ ||
 ಮಹಾದೇವ ಸೇವಾದಿಖೇಲಾಯದೀಯಾ !
 ಮಹಾದೇವಬಾಲಂ ಮಹಾಂತಂತಮೀಡೆ ||೨||

ನಿಜೈಕಾರಿತೇ ನಿರ್ಗತೋ ಗೋಪುರಶ್ರೀ |
 ವಿದೂಪಾಕ್ಷದೇವೋ ಮಹಾ ಸಂಭ್ರಮೇಣ ||
 ಯದಿಯಾನ್ನದಾನಾಬ ಲೀಲಾಪ್ರಹರ್ಷೀ |
 ಮಹಾದೇವ ಬಾಲೇನ ಕೋ ವಾಸಮಾನಃ ||೩||

ಶಿಶುತ್ವೇಪಿ ಚಿತ್ರಃ ಚರಿತ್ರಿಃ ಪವಿತ್ರೈಃ |
ಯಥಾ ಬಾಲಕೃಷ್ಣೋ ಯಥಾ ವಾ ಕುಮಾರಃ ||
ತಥಾ ಮಾನ್ಯಗಂಭೀರತಾ ಯಸ್ಯ ತಸ್ಮೈ ||
ಮಹಾದೇವ ಬಾಲಾಯ ನಿತ್ಯಂ ನಮೋಸ್ತು ||೪||
ಮಹೋತ್ಸಾಹ ಕಾರ್ಯೋ ಸಮಾರಾಧನದ್ |
ಮಹಾವರ್ಷಕಾರೀ ಸಮಾಯಾತ ಮೇಘಃ ||
ಧೃವಂದೂರ ಮುಡ್ಡೀಯತೇ ಯಸ್ಯ ವಾಚಾ |
ಮಹಾದೇವ ಬಾಲಾನ್ ಮಹಾನ್ ಕೋಸ್ತಿ ಲೋಕೇ ||೫||
ಕಿಯಂತೋ ಮಹಾರೋಗದೋಷೈರ್ವಿಮುಕ್ತಾಃ |
ಕಿಯಂತಃ ಸಮಾವಿಷ್ಟಭೂತೈರ್ವಿಮುಕ್ತಾಃ ||
ಕಿಯಂತೋ ಭವಾರ್ತಿಂ ವಿಮುಂಚತಿ ಭಕ್ತಾನ್ |
ಮಹಾದೇವ ಬಾಲಸ್ಯ ಕಿನ್ನಸ್ವಸಾಧ್ಯಂ ||೬||
ನೃಪಾಣಾಂ ಕಿರೀಟಾಗ್ರರತ್ನೈರ್ನಿಘೃಷ್ಟಂ |
ಸದಂ ಸಂದಂ ಸಂಪ್ರಿದಂತೇಯದೀಯಾ ||
ಮಹಾದೇವ ಭಾತ್ರೀಕ ಕೈರ್ನಿತ್ಯನಮ್ಮೇ |
ಮಹಾದೇವ ಬಾಲೇ ಸ್ತುತೇಕಿನ್ನಸಾಧ್ಯಂ ||೭||
ದಯಾವಾರಿರಾಶಿಃ ಸ್ವಮಾಹಾತ್ಮ್ಯದರ್ಶೀ |
ಗುಣಾನೈವನಂ ವಾನವೇಕ್ಷ್ಯವಭಾಸೀ ||
ತ್ರಿವೇಣ್ಯಂಬಿಕಾ ಗರ್ಭಸಿಂಧೂರಿವೇಂದೋ |
ಮಹಾದೇವ ಬಾಲಸ್ತಮೇನಾಶ್ರಯೋಮೇ ||೮||
ವಿಭಕ್ತಾಃ ಪ್ರಭೇದೈರ್ವಿಭಕ್ತಾಃ ಪ್ರಕೃತೈಃ |
ಮಹಾದೇವಬಾಲೇ ಮದಾಸಿದ್ಧ ಶಿಲೇ ||
ಭುಜಂಗಾಷ್ಟಕಂ ಲಕ್ಷ್ಮಣೇನ ಪ್ರಣೀತಂ |
ಪಠೇನ್ಯೋ ಲಭೇತ್ಯೇನ ಸದ್ಧೃಃ ಸಸಿದ್ಧಿಂ ||೯||

ಇತಿ ಶ್ರೀ ಲಕ್ಷ್ಮಣಶಾಸ್ತ್ರಿ ವಿರಚಿತ
ಮಹಾದೇವಸ್ವರ್ಯಾಷ್ಟಕ ಸ್ತೋತ್ರ ಸಂಪೂರ್ಣಂ ||

ಉಪಸಂಹಾರ

ಈ ಯೋಗಿನರ್ಯತ್ರಯರ ಚರಿತ್ರೆವು ಸಂಸ್ಕೃತ ಶ್ಲೋಕ, ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಕತೆ. ಪದ್ಯರೂಪ ಚರಿತ್ರೆ ಮತ್ತು ಬೇರೆ ಬೇರೆಯವರು ಮಾಡಿದ ಅವರ ಸ್ತೋತ್ರಗಳನ್ನೂ ಬರೆಯಲಾಗಿದೆ ಈ ಯೋಗತ್ರಯರು ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ಮಹಿಮೆಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆಂದು ಜನವಾಣಿಯಿಂದಲೂ ಅವರ ಸ್ತೋತ್ರ ಸಂಗ್ರಹಗಳ ಮೇಲಿಂದ ತಿಳಿದುಬರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಅವಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಅಧಾರಗಳಿಲ್ಲದ್ದರಿಂದ ಬರೆಯಲಾಗಲಿಲ್ಲ.

ತತ್ಕಾಲೀನ ಶ್ರೀಮಚ್ಛಂಕರಾಚಾರ್ಯರು ಮಹಾದೇವಪ್ರಯ್ಯನವರಿಗೆ ೬೦ ಬಿರುದಾವಳಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಸಭ್ಯಕ್ಕೆ ರೂಢಿಯಲ್ಲಿ ಇರುವಂಥವುಗಳೆಂದರೆ ಭಕ್ತಚಾನುರ, ಹೆಗಲುಮಿವಟಿಗೆ, ಬೆನ್ನು ಮಣೆ. ಮುಂತಾದವು. ಮತ್ತು ಇವರ ಮನೆತನದ ಪತ್ರವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿ ಕೆಳಗಿನಂತೆ ಒಕ್ಕಣಿಕೆ ಇದ್ದದ್ದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ.

“ ಶ್ರೀಮತ್ಸತ್ಪುರುಷಾರ್ಯವರ್ಯಂ ಪದವಾಕೃಪ್ರಮಾಣ ಪಾರಾವಾರ ಪಾರೀಣ ದುರೀಣ ಯಮ, ನಿಯಮಾಸನ, ಪ್ರಾಣಾಯಾಮ, ಪ್ರತ್ಯಾಹಾರ ಧ್ಯಾನ, ಧಾರಣ ಸಮಾಧ್ಯಷ್ಟಾಂಗ ಯೋಗಾನುಷ್ಠಾನ ನಿಷ್ಕತಪಃ ಚಕ್ರವರ್ತ್ಯನಾದ್ಯವಿದಂ ವಿದ್ಯೋತಮಾನ, ಕಲಿಕಾಲ ಕಲ್ಮಷವಿದಲನ, ಪಟು ತರ ಚಿತ್ರ, ವಿಚಿತ್ರ, ಚರಿತ್ರ. ಸವಿತ್ರೀಕೃತ ಧಾತ್ರನಲಯ ಶ್ರೀಮತ್ಪಂಪಾಧಿ ಪಾಲಯ; ನಿಭೂಷಣ, ಮಹಾ ಗೋಪುರ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪಕ. ಲಂಗಪುರವರಾ ಧೀಶ್ವರ, ತುಂಗಭದ್ರಾತೀರವಾಸ, ಶ್ರೀಮದಭಿನವ ವ ಹಾವುರುಷ ಬಿಷ್ಣುಸ್ವಾರ್ಥ ಕುಲಕೌಸ್ತುಭ ” ಈ ಪ್ರಕಾರ ಒಕ್ಕಣಿಕೆ ಇದ್ದದ್ದು ಕಂಡುಬಂದಿದೆ

ಈ ವಂಶದವರು ಇಂದಿಗೂ ತಮ್ಮ ಸಂರಂಜನು ಬಿರುದಾವಳಿಗಳ ಸಹಿತ ಶ್ರೀಪಂಪಾವಿರೂಪಾಕ್ಷೇಶನ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಹೋದರೆ ಗರ್ಭಾಗಾರದ ಪೂರ್ವದ್ವಾರವನ್ನು ತೆರೆದು ಸ್ವಾಗತಿಸಬೇಕೆಂದೂ ಜನಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೆ ಇಲ್ಲದ್ದು ಈ ಮನೆತನಕ್ಕೆ ಇರುತ್ತದೆಂದೂ ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆ ಸನದು ಅದೆ. ಆದರೆ ಅದು ನೋಡಲಿಕ್ಕೆ ಸಿಗಲಿಲ್ಲ.

ಈ ಮನೆತನದ ಅರಂಭದ ಯೋಗಿತ್ರಯರು ಖ್ಯಾತಿವಂತರಾಗಿ ಬಾಳಿದ್ದರಿಂದ ಮುಂದೆ ಮಂಶಪರಂಪರಾಗತವಾಗಿ ಕ್ರಮದಂತೆ ಇನ್ನೇ ಹೆಸರುಗಳಿಂದ ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇದೊಂದು ಈ ಮಂಶದವರ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯವೆಂದೇ ಹೇಳಬಹುದು. ಅವರವರ ಪತ್ನಿಯು ಹೆಸರಾದರೂ - ಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮ, ಪ್ರಸೇಣಮ್ಮ, ಪ್ರಸೇಣಮ್ಮ ಮತ್ತು ಸಾರ್ವಜನಿಕವಾಗಿ ಈ ಕ್ರಮದಿಂದಲೇ ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅದು ಹೀಗೆ

ಪುರುಷರು	ಸ್ತ್ರೀಯರು
ಜಿಷ್ಣುಪ್ಪಯ್ಯ	ಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮ
ಶಿವಪ್ಪಯ್ಯ	ಪ್ರಸೇಣಮ್ಮ
ಮಹಾದೇವಪ್ಪಯ್ಯ	ಸಾರ್ವಜನಿಕ

— — —

ಶ್ರೀ ಬಿಷ್ಣೇಶ್ವರಿಗೆ ಮಂಗಳ

ಅಸತಿ ಅನಂತರಾಯ ಕೃತ

ಜಯದೇವ ಜಯದೇವ ಜಯ ತಾಪಸವರ್ಯಾ ||
ಜಯತು ಕುಸುಮಾನಿ ಯೋಗೀ ಬಿಷ್ಣೇಶಾ ||ಪ|| ಜಯ

ಯೋನಿಜನಲ್ಲದಲೇ ಜಗದೀ ನೀ ಬಂದಿ |
ಮುನಿವರಪ್ಪಯ್ಯನ ಮಂಶವುಧರಿಸಿದಿ ||
ಜನತೆಯ ಕಾಟಕ್ಕೆ ಕಾಸನನ ಸೇರಿದಿ |
ಮನನನಿ ಗ್ರಹಿಸುತೆ | ತಪನನು | ಧ್ಯಾನವನ್ನಿಡಿದಿ ||೧|| ಜಯ

ಮತ್ತ ಕಿರಾತರಿಗೆ ಮಹಿಮೆಯ ತೋರಿದಿ |
 ಬೆತ್ತದಿ ದ್ವಾರವ ಭೇದಿಸಿ ಬಂದಿ ||
 ಮೃತ್ತಿಕೆ ತುಂಬಿದ ಗಳಿಗೆಯ ನಡೆಸಿದಿ |
 ವೃತ್ತಿಯ ಪಡೆದೀ ನೀ ಹನಸೀ ಗ್ರಾಮದಲಿ

||೨|| ಜಯ

ಪರ್ವತದ ಶಿಲೆಯನ್ನು ದ್ರವಿಸಿದಿ ಕ್ಷಣದಿ |
 ಸರ್ವಪಾನವಾದ ಭಸ್ಮವ ಗೈದಿ ||
 ಗರ್ವಿಷ್ಠ ಗೋಣಿಗೆ ಲೀಲೆಯ ತೋರಿದೀ |
 ಗರ್ವಹರಣಕ್ಕಾಗಿ ಗೋಡೆಯ ನಡೆಸಿದಿ

||೩|| ಜಯ

ತುಂಗಭದ್ರೆಯ ಧಡದ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ
 ಮ ತಂಗ ಪಾನನಗೊಳಿಸಿದಿ ಮುನಿಯೇ
 ರಂಗಾಪುರದಲಿ ಮಹಲಿಂಗವ ಪಡೆದೀ
 ಅಂಗೈಯಲಿ ಪೂಜಿಸಿ ಸಿದ್ಧಿಯ ಪಡೆದೀ

||೪|| ಜಯ

ಶಿಂತ್ರಿಣಿ ವೃಕ್ಷದಿ ಪ್ಲೇರವ ಶ್ರವಸಿ |
 ಸಂತುಷ್ಟಗೊಳಿಸಿದಿ ದ್ವಿಜರನು ಕ್ಷಣದಿ ||
 ಅಂತಸ್ತು ಹನ್ನೊಂದರ ಗೋಪುರವನ್ನೇರಿಸಿ ||
 ಹೊಂದಿದಿ ಖ್ಯಾತಿಯ ತ್ರಿಲೋಕದಲ್ಲಿ

||೫|| ಜಯ

— — —

ಮಹಾಪುರುಷ ಮನೆತನದ ವಂಶಾವಳಿ

ಶ್ರೀ ಅಪ್ಪಯ್ಯಬಿಷ್ಣುರು

ಬಿಷ್ಣುಪ್ಪಯ್ಯ

ಶಿವಪ್ಪಯ್ಯ

ಮಹದೇವಪ್ಪಯ್ಯ

ಬಿಷ್ಣುಪ್ಪಯ್ಯ

ಶಿವಪ್ಪಯ್ಯ

ಮಹದೇವಪ್ಪಯ್ಯ

ಬಿಷ್ಣುಪ್ಪಯ್ಯ

ಶಿವಪ್ಪಯ್ಯ

(ಮುಂದಿನ ಪುಟ ನೋಡಿರಿ)

(ಹಂದಿನ ತುಟದಿಂದ ಬಂದದ್ದು)

